ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่.....วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี ๑

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๑

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ๑

- รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อน ๑

การปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จำนวน ๒ เรื่อง

๑. การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤต ๑

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

มีแนวโน้มลดต่ำลง

ผู้อภิปราย

- นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร ๓ ๔๗ ๕๑
- พลเอก พอพล มณีรินทร์ ๗ ๘ ๔๗
- นายศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์ ๑๗
- นายบุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ๒๑
- นายลออ เพิ่มสมบัติ ๒๒
- พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา ๒๓ ๒๔
- นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ๓๐
- นางถวิลวดี บุรีกุล ๓๓
- คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ๓๕
- นายคำนูณ สิทธิสมาน ๓๘ ๔๒
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๔๔

	หน้า
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๕๒
ผลการลงมติ	๕๓
๒. การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.	๕๔
ผู้อภิปราย	
- นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	๕๗ ๙๗ ๑๓๖ ๑๓๘
- พลเอก พอพล มณีรินทร์	๕๘ ๑๓๖
- นายสมเดช นิลพันธุ์	๕๙
- นางสิริกร มณีรินทร์	๖๑ ๘๓
- นายคำนูณ สิทธิสมาน	๘๑ ๑๐๒
- นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	๘๔
- คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	๘๘
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	๙๒
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	๙๗ ๙๘
- นายเสรี สุวรรณภานนท์	๙๗
- นายนิกร จำนง	๑๐๙
- นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	๑๑๕
- นายชูชัย ศุภวงศ์	๑๒๐
- นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	๑๒๗ ๑๔๑
- นายทวีศักดิ์ กออนันตกูล	๑๒๘
- พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	๑๓๒
- ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	๑๓๔
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๑๓๙
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๑๓๙
ผลการลงมติ	๑๔๐
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องค้างพิจารณา ไม่มี	๑๔๑

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอใหม่ ไม่มี ๑๔๑

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี ๑๔๑

ภาคผนวก

รายชื่อสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ที่มา ลา ขาดในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๐๑	พลโท กมล สุวภาพ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๒	นายกฤษฎา จีนะวิจารณะ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๓	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๔	นายกลินท์ สารสิน	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๕	นายกษิดิ์เดชธนทัต เสกขุนทด	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๖	นายกษิดิศ อาชวคุณ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๗	นายกษิต ภิรมย์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๘	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๙	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๐	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๑	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๒	นายเกรียงยศ สุดลาภา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๓	พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๔	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๕	พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๖	นายเข็มชัย ชุติวงศ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๗	พลโท คณิต แจ่มจันทรา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๘	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๙	พลเอก คณิต อุทิตสาร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๐	นายคณิสสร นาวานุเคราะห์		✔		
๐๒๑	พลอากาศเอก คธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๒	นายคำนูณ สิทธิสมาน	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๓	นายคุรุจิต นาครทรรพ		✔		

:

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๒๔	หม่อมราชวงศ์จักรรถ จิตรพงศ์		✔		
๐๒๕	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๖	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๗	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๘	พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุณ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๙	นายจุมพล สุขมั่น	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๐	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์		✔		
๐๓๑	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๒	นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๓	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๔	พลเรือเอก ชนินทร์ ชุณหรัชพันธุ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๕	นายชัย ชิดชอบ		✔		
๐๓๖	พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๗	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๘	นายชาลี เอียดสกุล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๙	พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๐	นายชูชัย ศุภวงศ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๑	นายชูชาติ อินสว่าง	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๒	นายชูศักดิ์ เกวี	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๓	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๔	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรวุฒิ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๕	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๖	นายฐาปบุตร ชมเสวี	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๗	พลเอก ฐิติวัจน์ กำลังเอก	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๘	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๙	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๐	พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๕๑	นายณัฏฐ์ ชพานนท์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๒	นายดำรงค์ พิเดช	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๓	ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๔	นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๕	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๖	นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๗	นายตระกูล วินิจนัยภาค	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๘	พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิวิชัย	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๙	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๐	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๑	นางถวิลวดี บุรีกุล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๒	พลอากาศเอก ทวิเดนศ อังศุสิงห์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๓	นายทวีศักดิ์ กออนันตกูล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๔	ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๕	นายธงชัย ลีออดุลย์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๖	พลโท ธงชัย สาระสุข	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๗	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์		✔		
๐๖๘	นายธเนศพล ธนบุณยวัฒน์	✔			
๐๖๙	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๐	พลเอก ธวัช จารุกลัส	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๑	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๒	นายธวัชชัย ฟักอังกูร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๓	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๔	นายธานินทร์ ผะเอม	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๕	พลตำรวจโท ธีรจิตร์ อุตมะ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๖	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๗	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๗๘	นางนรรัตน์ พิมเสน	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๙	นายนิกร จำนง	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๐	นางนินนาท ชลิตานนท์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๑	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๒	นายบวรเวท รุ่งรุจี	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๓	นายบัญชา ปรมีศณาภรณ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๔	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๕	นางเบญจวรรณ สร่างนิทร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๖	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๗	นางประภา เหตระกูล ศรีนวลนัด	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๘	นายประภาศ คงเอียด	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๙	นายประมนต์ สุธีวงศ์		✔		
๐๙๐	ร้อยเอก ประยุทธ เสาวคนธ์		✔		
๐๙๑	นายประยูร เชี่ยววัฒนา		✔		
๐๙๒	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๓	พลเอก ปราการ ชลยุทธ		✔		
๐๙๔	นายปรีชา บุตรศรี	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๕	พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๖	นางปัทมา เธียรวิศิษฎ์สกุล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๗	นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๘	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๙	นายปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๐	พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๑	นายพงศ์ศักดิ์ เสมสันต์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๒	นายพนม ศรศิลป์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๓	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๔	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร

:

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๕	นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๖	พลเอก พหล สง่าเนตร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๗	พลเอก พอพล มณีรินทร์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๘	พลเรือเอก พะจุณณ์ ตามประทีป	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๙	พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์		✔		
๑๑๐	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๑	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๒	พลเอก ภิญโญ แก้วปลั่ง		✔		
๑๑๓	พลเอก ภูดิศ ทัตติยโชติ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๔	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๕	นายมนู เลียวไพโรจน์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๖	นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๗	นางเมธินี เทพมณี		✔		
๑๑๘	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๙	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๐	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๑	นางรวีวรรณ ภูริเดช		✔		
๑๒๒	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	✔			
๑๒๓	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๔	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๕	นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๖	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๗	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๘	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๙	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๐	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๑	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๒	พลโท วราห์ บุญญะสิทธิ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๓	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๔	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๕	พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๖	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๗	นายวันชัย สอนศิริ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๘	นายวัลลภ พริ้งพงษ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๙	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๐	นายวิเชียร ชวลิต	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๑	พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๒	นายวิทยา แก้วภราดัย	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๓	นายวินัย ดะห์ลัน	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๔	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๕	นายวิรัช ชินวินิจกุล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๖	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๗	นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๘	พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ		✔		
๑๔๙	นายไวกูณฑ์ ทองอร่าม	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๐	พลตำรวจเอก ศรีวราห์ รังสิพราหมณกุล		✔		
๑๕๑	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๒	นายศิริชัย ไม้งาม	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๓	นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๔	พลเรือเอก สถิรพันธุ์ เกยานนท์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๕	นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์		✔		
๑๕๖	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๗	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๘	นายสมชาย พฤฒิกัลป์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	พลโท สมชาย ลิ้นประเสริฐ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๐	นายสมเดช นิลพันธุ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๑	นายสมพงษ์ สระกวี	✔			
๑๖๒	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๓	พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๔	พลโท สสิน ทองภักดี	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๕	นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๖	นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๗	พลตรี สิระวิตร์ นาคทอง	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๘	นายสุชน ชาลีเครือ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๙	พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๐	นายสุนชัย คำนูณเศรษฐ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๑	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๒	พลโท สุรเดช เฟื่องเจริญ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๓	นายสุรินทร์ จิรวิศิษฎ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๔	พลเรือเอก สุรินทร์ เริงอารมณ์		✔		
๑๗๕	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๖	พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๗	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๘	นายเสรี อติภัทธะ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๙	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๐	พลอากาศเอก อนาวิล ภิรมย์รัตน์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๑	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๒	นายอนุสร จิรพงศ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๓	นายอนุสิษฐ คุณากร		✔		
๑๘๔	นายอภิชาต จงสกุล	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๕	พลเอก อภิชาต เพ็ญกิตติ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร

:

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๖	นายอภินันท์ ชื่อธานุวงศ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๗	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรธนะ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๘	นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๙	นายอรุณ จิรชวาลา	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๐	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๑	ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๒	นายอัครินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๓	นายอับดุลฮาลิม มินซาร์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๔	พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง		✔		
๑๙๕	พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๖	พันตรี อาณัยย์ วัชโรทัย	✔			
๑๙๗	พลตำรวจโท อำนวย นิ่มมะโน	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๘	นายอำพล จินดาวัฒนะ	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๙	นายอุทัย เลาหวิเชียร	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๐	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	✔			รับข้อมูลด้วยบัตร
	รวม ๒๐๐	**๑๘๐**	**๒๐**	-	

นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ
ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

นางบุญพา เผ่าสำราญ
ตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙
วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๒ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๘๐ คน

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อมาประชุม จำนวน ๑๑๘ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จำนวน ๒ เรื่อง คือ

๑. การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง

๒. การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

รายงาน
ของ
คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง “การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤต ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง”

★★★

08/11/92

สำนักกรรมาธิการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ (สปท) ๑๗๑๑/๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอู่ทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง "การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง"

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมาธิการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้มีมติตั้งคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา นั้น ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมาธิการ
๒. พลเอก พหล สง่าเนตร	รองประธานกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก พอพล มณีรินทร์	รองประธานกรรมาธิการ คนที่สอง และผู้ช่วยโฆษกกรรมาธิการ
๔. พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	รองประธานกรรมาธิการ คนที่สาม
๕. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	รองประธานกรรมาธิการ คนที่สี่
๖. นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	โฆษกกรรมาธิการ และผู้ช่วยเลขานุการกรรมาธิการ
๗. นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	กรรมาธิการ
๘. พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	กรรมาธิการ
๙. พลอากาศเอก คธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	กรรมาธิการ
๑๐. พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุณ	กรรมาธิการ
๑๑. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมาธิการ
๑๒. นายณัฏฐ์ ชพานนท์	กรรมาธิการ
๑๓. นายประยูร เชี่ยววัฒนา	กรรมาธิการ
๑๔. พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	กรรมาธิการ
๑๕. พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	กรรมาธิการ
๑๖. พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	กรรมาธิการ
๑๗. นายสมเดช นิลพันธุ์	กรรมาธิการ
๑๘. พลเรือเอก สุรินทร์ เริงอารมณ์	กรรมาธิการ
๑๙. นายอุทัย เลาหวิเชียร	กรรมาธิการ
๒๐. นายวินัย ดะห์ลัน	เลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษา รายงานเรื่อง “การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง” ตามแผนการปฏิรูปของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาเสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอได้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ ศัลยกำธร

(นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร)
ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

สำนักกรรมาธิการ ๓
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมาธิการ ๓

วิชญ์/ร่าง
สุดาพร/พิมพ์
วราภรณ์/ตรวจ

สารบัญ

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา
เรื่อง "การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง"

	หน้า
๑. แผนการปฏิรูป	**๒**
- เรื่องที่คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นประเด็นสมควรปฏิรูป	๒
เรื่อง "**กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง**"	
- ปัญหา	๔
๒. วิธีการปฏิรูป	**๕**
- วิเคราะห์ จัดทำแนวทางเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป	๕
- แนวทางแก้ไข	๖
๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป	**๘**
๓.๑ ระยะที่ ๑	๘
๓.๒ ระยะที่ ๒	๘
๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ (กรณีที่ต้องใช้งบประมาณ)	**๙**
๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	**๙**
๖. ข้อเสนอแนะ	**๙**
๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๑๐	
๘. ตารางรายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง "กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง"	**๑๑**

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา
เรื่อง "การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง"

ในขณะที่สังคมโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและทวีความรุนแรงมากขึ้นจนกลายเป็นวิกฤตทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความมั่นคง วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของประเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาและเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างไร้พรมแดน ทำให้เกิดการนำเข้าของข้อมูลจากสังคมออนไลน์ทั้งจากทั่วโลกและภายในประเทศ หากนำมาใช้สร้างเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้ที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมก็จะทำให้เกิดคุณประโยชน์อนันต์ แต่หากนำมาเป็นช่องทางการสื่อสารความเชื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่มเฉพาะตนก็สามารถสร้างโทษให้กับคนในชาติได้อย่างมหันต์เช่นกัน ดังนั้นการก้าวไปให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และการประคับประคองให้ชนทุกหมู่เหล่าในชาติอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคีเห็นประโยชน์ของชาติอยู่เหนือความขัดแย้งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในสภาวการณ์ปัจจุบัน การดำรงตนให้อยู่รอดท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจำเป็นต้องเร่งพัฒนาระบบการศึกษาของชาติและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้าง "พลเมืองที่เข้มแข็ง และสังคมที่มีคุณภาพ" ด้วยเหตุนี้การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นภารกิจจำเป็นและเร่งด่วนของประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นรากฐานของการพัฒนา ยังเป็นปัญหาในเรื่องคุณภาพการศึกษาของทั้งประเทศ สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งก็คือประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศึกษาที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริงในประเด็นต่าง ๆ ระบบการพัฒนาในวิชาชีพครูไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์ของผู้เรียน ระบบการประเมินคุณภาพสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา และสำคัญที่สุดคือการขาดระบบความรับผิดชอบต่อเป้าหมายทางการศึกษา

ดังนั้นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งถือเป็นการพัฒนาทุนมนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่ยุคแห่ง "สังคมอุดมปัญญา" ครูจึงต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง เพื่อให้มีคุณลักษณะของครูแห่งศตวรรษที่ ๒๑ และมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม มีความประพฤติดี รักษาจรรยาบรรณเกียรติแห่งวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพวิชาชีพครูให้มีเกียรติในสังคม และธำรงรักษาซึ่งมาตรฐานแห่งวิชาชีพสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่การเป็นประเทศผู้นำทางการศึกษาของภูมิภาคอาเซียนและสังคมโลก จากการที่สภาปฏิรูปแห่งชาติได้กำหนดเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ "การปฏิรูปการศึกษา" มีความเชื่อมโยงกับ "การปฏิรูปประเทศ" เพื่อ "สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม" ด้วยเจตนารมณ์เพื่อปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาจึงได้นำรายงานผลการพิจารณา เรื่องการปฏิรูปการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานมาวิเคราะห์ แนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระดับการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อปฏิรูปการเปลี่ยนแปลงการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้บรรลุตามเป้าหมายการจัดการศึกษา มีคุณภาพ และมาตรฐานระดับสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย ให้นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงสุดในตนมีความรู้และทักษะที่แข็งแกร่งและเหมาะสม เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไป และการดำรงชีวิตในอนาคต และเพื่อให้การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย พัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และของโลกต่อไป

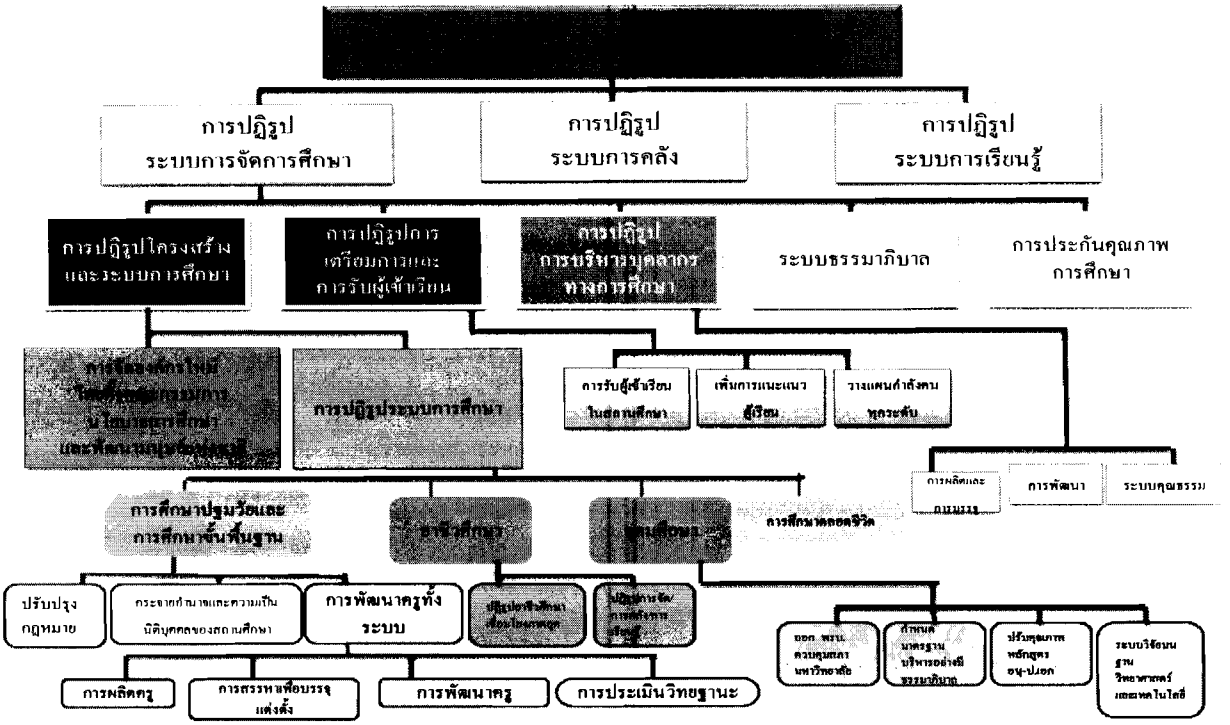

ด้วยข้อจำกัดในการศึกษาวิเคราะห์ คณะกรรมาธิการฯ จึงได้เริ่มทำการศึกษาเรื่องการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา โดยมีความมุ่งหวังให้การบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคล่องตัวและเกิดประสิทธิภาพ ที่ได้กำหนดประเด็นปฏิรูปหลักไว้ ๓ ประเด็น ได้แก่ แก้ไขปรับปรุงกฎหมายการศึกษา กระจายอำนาจและความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา และการพัฒนาครูทั้งระบบ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของคนไทย ให้มีความรู้ มีคุณธรรม มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถเป็นฐานหลักสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยโดยตรงในทุกมิติที่จะส่งผลถึงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รวมถึงความสุขมวลรวมของพลเมืองไทยและพลโลกให้มีความสุขที่ยั่งยืนต่อไป โดยจะได้นำเสนอประเด็นที่สมควรปฏิรูปเป็นประเด็นเร่งด่วนคือการปฏิรูปการพัฒนาครู เป็นลำดับแรก

๑. แผนการปฏิรูป

- เรื่องที่คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นประเด็นสมควรปฏิรูป คือ “การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง”

นับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาของไทยมาเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเอง ซึ่งเป็นการนำหลักสูตรการเรียนการสอนอิงมาตรฐานมาใช้เป็นครั้งแรก ๆ การผลักดันของหน่วยงานรับผิดชอบในการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลจริง (Implementation) ยังไม่สามารถสร้างความเข้าใจให้ครูผู้ปฏิบัติ ให้เห็นเป้าหมายปลายทางที่กำหนดไว้ในมาตรฐานและตัวชี้วัด รวมทั้งเทคนิควิธีและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะและคุณลักษณะตามมาตรฐานได้ ครูส่วนใหญ่ยังจัดการเรียนการสอนที่เน้นการบรรยาย กิจกรรมการเรียนการสอนจึงเป็นลักษณะ Passive Learning เป็นส่วนใหญ่ กิจกรรมที่ส่งเสริม Active Learning มีน้อยมาก ผลที่เกิดกับผู้เรียนจึงเป็นเพียงการจำหรือทำตามที่ครูบอกเป็นหลัก

ดังนั้นปัจจัยหลักในการปฏิรูปการจัดการศึกษาคือการปฏิรูปกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับห้องเรียนให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งจะเกิดได้จากการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะทางวิชาชีพ สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนที่สอดกล้องกับการพัฒนาคนในศตวรรษที่ ๒๑ ที่เน้นการพัฒนาทักษะการคิด และการเรียนรู้กระบวนการเรียน (Learning How to Learn)

การประเมินผลและทดสอบทางการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. หรือ NIETS (National Institute of Educational Testing Service) เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อบริหารจัดการ ดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย พัฒนา และให้บริการทางการประเมินผลและทดสอบทางการศึกษา เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง ที่ทำหน้าที่ออกข้อสอบ จัดสอบ วัดผลและประเมินผลระดับชาติออกมา แล้วนำมาเทียบเคียงกันเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานที่เรียกว่า O-NET (Ordinary National Educational Test) คือ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เป็นการสอบความรู้รวบยอดปลายช่วงชั้น ๖ ภาคเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ประถมศึกษาปีที่ ๖ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ และมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยทดสอบความรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ รวม ๕ กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ O-NET จะจัดสอบเพียงครั้งเดียวโดย จัดสอบในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ต่อเนื่องกับเดือนมีนาคมของทุกปี ซึ่งเป็นการสอบประจำปีเพียงครั้งเดียว และนำผลการสอบไปใช้อย่างถาวร

จากการวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) พบว่า ปัญหาของระบบศึกษาไทยไม่ได้เกิดจากการขาดแคลนทรัพยากรอีกต่อไป แต่เป็นปัญหาเรื่องการใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือใช้ทรัพยากรมากแต่ผลสัมฤทธิ์ต่ำ ดังที่ข้อมูลชี้ว่าในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา ได้มีการทุ่มเทงบประมาณทางด้านการศึกษาเพิ่มขึ้นกว่า ๓ เท่า แต่ในทางตรงกันข้ามผลคะแนนการทดสอบมาตรฐานของนักเรียนไทยทั้งในระดับประเทศ (O-NET) และระดับนานาชาติ (PISA,TIMSS) กลับมีแนวโน้มลดต่ำลงมาก ที่เห็นเด่นชัดคือวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในทุกช่วงชั้น โดยเฉพาะ ม.๖ ในวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ นักเรียนทั้งประเทศได้คะแนนเฉลี่ยต่ำมาก คือ ๒๑ - ๒๓ คะแนน (จากคะแนนเต็มร้อย) เท่านั้น คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับ ม.๓ ของ ๒ วิชานี้ (ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์) ได้ ๒๗ - ๒๙ คะแนน แม้แต่วิชาภาษาไทยในชั้น ม.๓ และวิชาสังคมในชั้น ม.๖ นักเรียนทั้งประเทศก็สอบได้คะแนนเฉลี่ยต่ำ คือ มากกว่า ๓๐ คะแนนเล็กน้อย หรือการสอบ PISA ซึ่งสอบวัดความรู้ใน ๓ ด้านหลัก คือ ด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งจากการเปรียบเทียบประเทศที่ส่งเข้าทดสอบ ๖๕ ประเทศ ประเทศไทยจะได้อันดับที่ท้าย ๆ เสมอ โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยทั้ง ๓ วิชา อยู่ในช่วง ๔๒๐ - ๔๓๐ ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประเทศองค์การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (โออีซีดี : OECD) อยู่ที่ ๕๐๐ คะแนน และประเทศชั้นนำของโลกอย่างสิงคโปร์ ฟินแลนด์ เกาหลี เยอรมัน อยู่ในช่วงคะแนน ๕๓๐ - ๕๔๐ ขึ้นไปทั้งสิ้น ที่น่าตระหนักที่สุดคือผลสัมฤทธิ์การอ่านของเด็กไทย จากการสอบวัดมาตรฐานดังกล่าวถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำมาก โดยข้อมูลของธนาคารโลก (World bank : ๒๕๕๘) ชี้ว่ามีเด็กไทยถึง ๑ ใน ๓ ที่ผลสัมฤทธิ์การอ่านอยู่ในระดับ ๑ จาก ๖ ระดับ ซึ่งหมายถึงอยู่ในระดับ Functionally Illiterate หรือไม่สามารถอ่านให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่ตนเองอ่านได้ ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าเกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ที่ยังไม่สามารถนำพาให้ผู้เรียน มีคะแนนผลการทดสอบมาตรฐานสูงขึ้นได้ตามที่สังคมคาดหวังและล้าหลังในสังคมโลก

นอกจากนี้สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ยังชี้ให้เห็นว่าสภาพปัญหาสำคัญในปัจจุบัน คือหลักสูตรการฝึกอบรมครูไม่สอดคล้องกับปัญหาที่ครูและโรงเรียนเผชิญ การอบรมส่วนใหญ่เป็นการฟังบรรยายมากกว่าการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งยังขาดระบบติดตามและสนับสนุนให้มีการนำความรู้ไปใช้ จึงทำให้การอบรมสิ้นสุดเพียงขั้นตอนการสร้างและถ่ายทอดความรู้ แต่ไปไม่ถึงขั้นตอนการนำความรู้ไปปฏิบัติ การฝึกปฏิบัติ และการทบทวนและแลกเปลี่ยนเพื่อแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติ อีกทั้งผลการประเมินคุณภาพครูและโรงเรียนไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพของการฝึกอบรมครู รวมทั้งการฝึกอบรมครูต้องให้ความสำคัญกับขั้นตอนการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติจริง การฝึกปฏิบัติ และการทบทวนและแลกเปลี่ยน เพื่อแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติ รวมถึงการสร้างระบบพัฒนาครูใหม่ โดยให้ครูที่มีประสบการณ์และหรือวิทยฐานะสูงเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาครูใหม่ และการสนับสนุนให้เกิดระบบชุมชนเรียนรู้ทางวิชาการร่วมกัน (Professional Learning Community : PLC)

การพัฒนาครูต้องให้ความสำคัญและเชื่อว่า ครูเป็นผู้เรียนที่ต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองและได้รับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ครูทุกคนต้องได้รับการพัฒนาจากหน่วยงานและพัฒนาตนเองทุกปีอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และต้องเข้ารับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ปีละ ๑๐๐ ชั่วโมง ครูบรรจุใหม่ต้องผ่านการอบรมตามโปรแกรมการอบรมเพื่อฝึกหัดการสอนการพัฒนาตนเองต้องอยู่ในการกำกับดูแลของศึกษานิเทศก์และผู้บริหารและต้องผ่านการทดลองงาน ๑ ปี ครูเก่าอายุงาน ๑๐ ปีขึ้นไปต้องเข้ารับการพัฒนา โดยมีองค์กรทำหน้าที่ด้านพัฒนาครูเป็นการเฉพาะ มีการสร้างเครือข่ายการพัฒนามีระบบพี่เลี้ยง/ครูต้นแบบ (Master Teachers) มีการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้และนวัตกรรมในรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์และผู้เรียน เช่น การทำห้องเรียนให้เป็นห้องทำงานจำลอง การพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ ทักษะการตั้งคำถาม รวมถึงทักษะการออกแบบการเรียนการสอนรู้แบบ Active Learning ซึ่งหมายถึงกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีโอกาสลงมือทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว เช่น การให้ผู้เรียนได้อ่าน เขียน โต้ตอบ และวิเคราะห์ปัญหา ทักษะการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน โดยการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนแล้วนำสิ่งที่สังเกตได้มาให้ข้อมูลแก่นักเรียน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงของนักเรียน ทักษะการเรียนรู้เป็นทีม ทักษะการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนแบบรู้จริง ทักษะการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้กำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ นอกจากนี้ต้องมีระบบการนิเทศติดตามและพัฒนาการทำงานของครูในชั้นเรียน การเรียนรู้และพัฒนาจากเพื่อนครูและการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีการพัฒนาการเรียนการสอนของครูโดยเน้นการสอนของครูให้น้อยลงและให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำมาปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้น

- ปัญหา

ประเด็นปัญหาที่คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาตระหนักถึงการจัดการศึกษาในปัจจุบัน เนื่องจากผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลงมากในระดับวิกฤต จากผลการศึกษาวิเคราะห์ของคณะกรรมาธิการ พบว่าปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียนที่สะท้อนจากผลคะแนนการทดสอบมาตรฐานสามารถประมวลได้ ดังนี้

๑. ระบบการผลิตและพัฒนาครู ยังไม่สามารถสร้างให้ครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาครูในศตวรรษที่ ๒๑ ที่เน้นพัฒนาทักษะการคิด และกระบวนการจัดการเรียนการสอน

๒. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ไม่เข้มข้นเพียงพอ ที่จะบ่มเพาะให้นักศึกษามีสมรรถนะความเป็นครูในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนและบริบทความต้องการของท้องถิ่น

๓. การพัฒนาครู เน้นการอบรมพัฒนาครูของโครงการต่าง ๆ เป็นการนำครูออกมาจากห้องเรียนมารับฟังการบรรยายแนวทางมากกว่าการฝึกปฏิบัติ ขาดการส่งเสริมติดตามให้เกิดการปฏิบัติจริง

๔. มาตรฐานวิชาชีพครู ยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่เน้นสมรรถนะการเรียนการสอน

๕. ปัจจุบันมีหลักสูตรที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และวิสัยทัศน์การพัฒนาคนในศตวรรษที่ ๒๑ แต่เน้นเนื้อหามากเกินไป

๖. ปัญหาสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้

๖.๑ ผู้สอน ไม่เข้าใจหลักสูตรอิงมาตรฐาน

๖.๒ ผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องกระบวนการ

๖.๓ ผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

๖.๔ ผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๗. การแก้ปัญหาในสังคมผ่านหลักสูตร เน้นเพิ่ม - เปลี่ยนเนื้อหามากกว่า พัฒนากระบวนการเรียนการสอนเป็นการเพิ่มงานให้กับโรงเรียนมากขึ้น

๘. มีการศึกษาวิจัยหลักสูตรอิงมาตรฐานในขณะที่ผู้ปฏิบัติยังไม่เข้าใจมาตรฐาน

๙. หน่วยงานที่ผลิตสื่อ ตำราเรียน ขาดผลผลิตที่ได้คุณภาพต่อผู้เรียน

๑๐. ขาดการผลักดันในระดับนโยบาย โดยการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลจริง (Implement How to) ยังทำได้ไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับห้องเรียน

๒. วิธีการปฏิรูป

- วิเคราะห์ จัดทำแนวทาง เกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป และแนวทางแก้ไข

ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ได้กล่าวในเอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง “การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน” เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๗ ว่า สทศ. มีความมุ่งหวังว่าจะได้มีการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงแนวทางในการนำผลสอบ O-NET ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นตามนโยบายที่ต้นสังกัดกำหนดแบบครูมืออาชีพ (นำผลการทดสอบไปวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้)อย่างยั่งยืนและแบบงานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) ส่งเสริมให้ครูมีสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ดีขึ้น

ดังนั้นจากการประมวลสภาพของปัญหาที่ได้ทำการศึกษา คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าการแก้ไขปัญหาที่จะมีผลต่อคะแนนการทดสอบมาตรฐาน (O-NET) โดยตรงและมีความคาดหวังว่าจะมีผลทำให้คะแนนการทดสอบมีมาตรฐานมีค่าสูงขึ้นมีแนวทาง ดังนี้

๑. ครูผู้สอนในสังกัดมีจำนวนมากและปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีบริบทต่างกัน ที่ผ่านมาหลักสูตรการพัฒนาครูเน้นนำเสนอแนวคิดหลักการกลาง ๆ ที่ให้ครูแต่ละคนนำไปปรับใช้เอง รวมทั้งขาดการติดตามผลการนำแนวคิดที่ไปใช้ในการปฏิบัติจริงของครู เมื่อพบปัญหาก็ไม่สามารถมีช่องทางสื่อสารทำความเข้าใจในปัญหาการปฏิบัติได้

การอบรมแนวใหม่ จึงควรกระตุ้นให้ครูนำไปใช้จริงและมีกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ปัญหา ด้วยการร่วมกลุ่มกัน มีผู้คอยอำนวยความสะดวกให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการประชุมกลุ่มย่อยในโรงเรียน ตามหลักการของชุมชนการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (Professional Learning

Community: PLC) หรือผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะมีผู้คอยดูแลเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ในชุมชน

๒. การอบรมที่ผ่านมาใช้วิธีการการถ่ายทอดแบบบรรยายไม่ได้ลงมือปฏิบัติจริง ครูจึงขาดความเข้าใจ และทักษะในการนำหลักสูตรอิงมาตรฐานไปใช้จริงในการออกแบบการเรียนรู้ไปให้ถึงเป้าหมายตามมาตรฐาน และตัวชี้วัด ที่เน้นทั้งเนื้อหา ความสามารถ คุณลักษณะ และกระบวนการให้เกิดกับผู้เรียนประกอบกับเนื้อหาสาระในหลักสูตร มีมากและซ้ำซ้อนกัน ครูจึงเลือกที่จะสอนเน้นบรรยายอธิบายเนื้อหาให้ครบถ้วน มากกว่าที่จะส่งผ่านเนื้อหาที่จำเป็นผ่านกระบวนการเรียนรู้

การอบรมพัฒนาครูที่ได้ผล จำเป็นต้องเป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ครูมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ เสียก่อน โดยเฉพาะการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อนำหลักสูตรอิงมาตรฐานที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่นำไปใช้จริง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้แบบใหม่ที่จะใช้งานในโลกศตวรรษที่ ๒๑ ได้ดี

๓. การสอนแบบเน้นการจดจำข้อมูลแบบยุคก่อนมีความจำเป็นลดลง เพราะยุคนี้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลได้จากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Google และเว็บไซต์สืบค้นข้อมูลอื่น ๆ ได้ไม่ยาก

เรื่องที่จำเป็นคือการสอนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ มีกระบวนการเรียนการสอนว่าจะค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวข้องน่าเชื่อถือได้อย่างไร คัดเลือก วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจสามารถอธิบาย ถ่ายโอนไปใช้งานได้ เป้าหมายของการเรียนรู้ในศตวรรษนี้ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ในโลกสมัยใหม่แล้ว ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้กระบวนการหรือวิธีการเรียน เพื่อเข้าใจปัญหาต่าง ๆ คิดแก้ปัญหาและมีส่วนร่วมสร้างสังคมให้ดีขึ้นด้วยซึ่งการจะเปลี่ยนแปลงให้ครูให้มีคุณสมบัติแบบใหม่ตามที่รายงานกล่าวถึง จึงจำเป็นต้องพัฒนาครูที่เคยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเดิมหรือ Passive Learning ให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้ โดยผ่านประสบการณ์การเรียนรู้แบบใหม่เป็นกระบวนการเรียนรู้ให้รู้จักวิธีเรียนในลักษณะของ Active Learning

- **แนวทางแก้ไข**

การดำเนินงาน

๑. สร้างความเข้าใจและฝึกทักษะการนำไปใช้ ในเรื่องการเรียนการสอนหลักสูตรอิงมาตรฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาทักษะจำเป็นสำหรับผู้เรียนใน ศตวรรษที่ ๒๑ การพัฒนาทักษะการคิด และการเรียนรู้กระบวนการเรียน (Learning How to Learn)

- ระดมสรรพกำลังสร้างความเข้าใจ การนำหลักสูตรไปใช้ให้ถึงระดับห้องเรียน
- พัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ สนับสนุนครูในการจัดการเรียนการสอน
- พัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับครู สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (Professional Learning Community : PLC) สร้างเวทีพูนพลังครู (ถอดบทเรียนจัดการความรู้ จัดเวทีนำเสนอผลงานครูสอนดี ยกย่องให้กำลังใจ)

๒.เพื่อให้การพัฒนาครูแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีผลสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพวิชาชีพครูส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนและการศึกษาของชาติ จึงมีแนวทางในการดำเนินการโดยกำหนดแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการพัฒนาครูดังนี้

๒.๑. เป้าหมายเชิงปริมาณ วางระบบและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครู

๒.๑.๑ เป้าหมายเร่งด่วน (เน้นโอกาสความสำเร็จสูง) ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด อนุบาลระดับเขตพื้นที่ และอำเภอ , กลุ่มโรงเรียนที่สามารถรวมตัวกันเพื่อการพัฒนาได้โดยง่าย

เช่น กลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ , กลุ่มโรงเรียนกาญจนาภิเษก และกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กที่มีการความควบรวม หรือ พิจารณาจากเขตพื้นที่ (สพป.,สพม.) ที่มีความพร้อมพัฒนาทั้งเขต

๒.๑.๒ พัฒนาครูทุกคน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง อย่างน้อยปีละ ๖๐ - ๙๐ชั่วโมง

๒.๑.๓ ครูบรรจุใหม่ ครูจ้างสอน ต้องผ่านการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ ภาคเรียน

๒.๒. เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๒.๒.๑ มีเครือข่ายการเรียนรู้ในการพัฒนาครู ให้สอดคล้องกับบริบทในการปฏิบัติงานจริง เน้นพัฒนาคนไปพร้อมกับการพัฒนางาน (On the Job Training) [พัฒนาครูไปพร้อมกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้] ให้สัมพันธ์สอดคล้องกับการพัฒนางานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรวมทั้งสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ให้ครูสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๒.๒.๒ มีระบบระบบการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สนับสนุนเครือข่ายการพัฒนาครู

๓. โครงการสำคัญ (Flagship Project) พร้อมรายละเอียดกิจกรรมขั้นตอนการดำเนินงาน และผู้รับผิดชอบที่คณะกรรมาธิการฯ ได้ประมวลผลการปฏิรูปเพื่อนำเสนอเป็นโครงการสำคัญ (Flagship Project) พร้อมรายละเอียดกิจกรรมขั้นตอนการดำเนินงาน และผู้รับผิดชอบ ดังนี้

โครงการ	กิจกรรม/ขั้นตอน	ผู้รับผิดชอบ
๑. โครงการพัฒนาครู เพื่อการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ ๒๑ ผ่านการปฏิบัติจริง (On the Job Training)	๑.๑ จัดทำหลักสูตร ๑.๒ ผลิตชุดฝึกอบรม ๑.๓ อบรมวิทยากร/ครูแกนนำ (The Trainer) ๑.๔ อบรมครู ด้วยชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง ๑.๕ ครูนำไปใช้จริงในห้องเรียน ๑.๖ นำผลการใช้ชิ้นงานมานำเสนอแลกเปลี่ยนรู้ ในเครือข่าย (PLC)	สพฐ.เป็นแกนหลัก ร่วมกับมหาวิทยาลัย สถาบัน องค์การในระดับพื้นที่ภูมิภาค
๒. โครงการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้	๒.๑ จัดทำ Mapping บุคลากร โรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ๒.๒ จัดหาสมาชิก และแกนนำ ๒.๓ สนับสนุนงบประมาณ-วิทยากรในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๒.๔ สรุปผลการดำเนินงาน	สพป. / สพม.
๓. โครงการเครือข่ายออนไลน์ เพื่อการพัฒนาครู	๓.๑ จัดทำระบบรองรับการสื่อสารออนไลน์	สป.ศธ.

โครงการ	กิจกรรม/ขั้นตอน	ผู้รับผิดชอบ
	๓.๒ คัดสรรทีมงาน ๓.๓ จัดทำ Content ๓.๔ เปิดช่องทางสื่อสาร ๓.๕ จัดห้องสนทนา ๓.๖ แลกเปลี่ยนเรียนรู้	

๔. กิจกรรมพัฒนาครู

เป็นการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อรองรับโครงการสำคัญที่กำหนดไว้ ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ ศึกษา รวบรวม สรรหา คัดเลือก นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และรูปแบบการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียน ในศตวรรษที่ ๒๑

กิจกรรมที่ ๒ จัดทำชุดฝึกอบรมสำหรับผู้นำการเปลี่ยนแปลง (The Trainer) เน้นหลักสูตรการเป็นวิทยากรกระบวนการ (Facilitator)

กิจกรรมที่ ๓ จัดทำชุดฝึกอบรมที่เน้นกระบวนการ และแนวคิดใหม่สู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียน

กิจกรรมที่ ๔ จัดอบรมวิทยากรผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการอบรมพัฒนาครู

กิจกรรมที่ ๕ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน เขตพื้นที่ และจังหวัด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดการความรู้ ในลักษณะชุมชนการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

กิจกรรมที่ ๖ วางระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์สนับสนุนการพัฒนาครู แหล่งเรียนรู้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ จากทั่วโลก โดยทีมงานคุณภาพย่อยความรู้มาสู่บริบทการศึกษาไทย และหรือเชื่อมโยงพันธมิตรด้านการปฏิรูปการเรียนรู้ไว้ด้วยกัน

๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป

๓.๑ ระยะที่ ๑ (ภายใน ๖ เดือน)

เพื่อให้การพัฒนาครูมีผลในทันทีภายในระยะเวลา ๖ เดือนเห็นควรสร้างความเข้าใจเรื่องการเรียนการสอนหลักสูตรอิงมาตรฐาน ดังนี้

๑. ระดมสรรพกำลังสร้างความเข้าใจ การนำหลักสูตรไปใช้ให้ถึงระดับห้องเรียน

๒. พัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ สนับสนุนครูในการจัดการเรียนการสอน

๓. พัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับครู สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (Professional Learning Community : PLC) สร้างเวทีพูนพลังครู (ถอดบทเรียน จัดการความรู้ จัดเวทีนำเสนอผลงานครูสอนดี ยกย่องให้กำลังใจ)

๓.๒ ระยะที่ ๒ (ภายใน ๑๒ เดือน)

การนำสู่การปฏิบัติ (Implementation) ในทุกขั้นตอน ต้องยึดมั่นหลักการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดการปฏิรูปด้วยการลงมือทำ ปฏิบัติจริง แลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้จากผลการปฏิบัติ มากกว่าการถ่ายทอดด้วยการบรรยายอย่างเดียว

นอกจากนี้เพื่อให้การพัฒนาครูมีผลในทางปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเห็นควรพัฒนาครูให้มีผลสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพวิชาชีพครูที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนและการศึกษาของชาติและมีแนวทางในการดำเนินการที่ต่อเนื่องจากกำหนดเวลาการปฏิรูปทันที ดังนี้

๑. เสนอจัดตั้งศูนย์พัฒนาครูประจำจังหวัด จังหวัดละ ๑ ศูนย์

๒. กำหนดหลักสูตรการพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพ

๓. พัฒนาครูในสถานที่ปฏิบัติงานจริง (Workplace Learning) ด้วยกระบวนการพัฒนาครูที่เน้นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยระบบ Active Learning ให้เป็นจริงอย่างต่อเนื่อง

๓.๑ การออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน หรือตัวชี้วัด

๓.๑.๑) สร้างความเข้าใจมาตรฐาน หรือตัวชี้วัดหลักสูตรตามกลุ่มสาระ

๓.๑.๒) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน และตัวชี้วัด เช่น Backward Design เป็นต้น

๓.๑.๓) สร้างเครื่องมือ ประเมินผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้

๓.๑.๔) เสนอแนะแนวทาง หรือปรับปรุงเพื่อพัฒนา

๓.๒ พัฒนาครูตามแผนพัฒนาตนเอง (Individual Development : ID Plan)

๔. การประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู

๕. กำหนดให้ครูเข้ารับการอบรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โดยประสานความร่วมมือกับวัด สถานปฏิบัติธรรม ตามความเหมาะสม

๖. พัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับครู เพื่อให้ครูได้มีโอกาสพัฒนาตนเองได้อย่างหลากหลาย

๗. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในการพัฒนาครูให้สอดคล้องกับบริบทในการปฏิบัติงานจริง เน้นการพัฒนาคนไปพร้อมกับการพัฒนางาน (On the Job Training) [พัฒนาครูไปพร้อมกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้] ให้สัมพันธ์สอดคล้องกับการพัฒนางานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ รวมทั้งสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (Professional Learning Community : PLC) สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน เขตพื้นที่และจังหวัด สร้างเวที พูนพลังครู (ถอดบทเรียนจัดการความรู้ จัดเวทีนำเสนอนำเสนอผลงานครูสอนดี ยกย่องให้กำลังใจ)

๘. พัฒนาระบบการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลให้สนับสนุนเครือข่ายการพัฒนาครู

๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- สำนักงานคณะกรรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา

๖. ข้อเสนอแนะ

แก้ไขระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และหลักเกณฑ์วิธีการที่เกี่ยวข้องตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

- ไม่มี –

คณะกรรมาธิการจึงขอเสนอรายงานเรื่อง “การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง” เพื่อให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้โปรดพิจารณา หากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบด้วย ขอได้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการ ต่อไป

(นายวินัย ดะห์ลัน)
เลขานุการกรรมาธิการ

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา
เรื่อง "การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง"

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
"การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง"	การพัฒนาครูต้องให้ความสำคัญและเชื่อว่า ครูเป็นผู้เรียนที่ต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองและได้รับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ครูทุกคนต้องได้รับการพัฒนาจากหน่วยงานและพัฒนาตนเองทุกปี	**<u>การดำเนินงานทันที (Quick Win)</u>** ๑. สร้างความเข้าใจและฝึกทักษะการนำไปใช้ ในเรื่องการเรียนการสอนหลักสูตรอิงมาตรฐาน ๒. กำหนดคุณภาพผู้เรียน ครู และผู้บริหาร ๓. กระจายอำนาจเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเลือกใช้สื่อ – เครื่องมืออุปกรณ์ ในการจัดการเรียนรู้	**ระยะที่ ๑ (ภายใน ๖ เดือน)** ๑. ระดมสรรพกำลังสร้างความเข้าใจ การนำหลักสูตรไปใช้ให้ถึงระดับห้องเรียน ๒. พัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ๓. พัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับครู	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑.สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ๒.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	แก้ไขระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และหลักเกณฑ์วิธีการที่เกี่ยวข้องตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
	ต้องมีระบบการนิเทศติดตามและพัฒนาการทำงานของครูในชั้นเรียน การเรียนรู้และพัฒนาจากเพื่อนครูและการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีการพัฒนาการเรียนการสอนของครูโดยเน้นการสอนของครูให้น้อยลงและให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และ	๔. วางระบบการรายงานผลต่อสาธารณชน **<u>การดำเนินงานแบบต่อเนื่อง</u>** ๑. **เป้าหมายเชิงปริมาณ** วางระบบและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครู ๒. **เป้าหมายเชิงคุณภาพ** ๓. **กิจกรรมพัฒนาครู** ๔. **โครงการสำคัญ** (Flagship Project) พร้อมรายละเอียดกิจกรรมขั้นตอนการดำเนินงาน และผู้รับผิดชอบ	**ระยะที่ ๒ (ภายใน ๑๒ เดือน)** ๑. เสนอจัดตั้งศูนย์พัฒนาครูประจำจังหวัด จังหวัดละ ๑ ศูนย์ ๒. กำหนดหลักสูตรการพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพ ๓. พัฒนาครูในสถานที่ปฏิบัติงานจริง ๔. การประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู				

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
	นำมาปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้น		๕. กำหนดให้ครูเข้ารับการอบรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ๖. กำหนดคุณภาพผู้เรียน ครู และผู้บริหาร ๗. พัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับครู ๘. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในการพัฒนาครูให้สอดคล้องในการปฏิบัติงานจริง ๙. สร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการพัฒนาครู ๑๐. พัฒนาระบบการนิเทศ				

เนื่องจากคณะกรรมาธิการได้จัดทำรายงาน จำนวน ๒ เรื่อง ผมจะให้ประธานกรรมาธิการแถลงรายงานแต่ละเรื่อง และให้สมาชิกอภิปรายรายงานที่ได้เสนอ เมื่ออภิปรายเสร็จแล้วจะให้ที่ประชุมลงมติว่าจะเห็นชอบกับรายงานหรือไม่ตามลำดับ โดยเริ่มจากเรื่อง การพัฒนาครู : กรณีการแก้ไขปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานโอเน็ต (O-NET) มีแนวโน้มต่ำลง ก่อนนะครับ

อนึ่ง ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาได้มีหนังสือขออนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมประชุม เพื่อให้ข้อมูลและตอบประเด็นข้อซักถามของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งได้พิจารณาแล้วจึงได้อนุญาตตามข้อบังคับ จำนวน ๖ ท่านคือ ๑. พลตรี สุภมนัส ภารพบ ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรองปลัดกระทรวงกลาโหม ๒. ท่านโรจนะ กฤษเจริญ อนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๓. ท่านอำนาจ วิชยานุวัติ เลขานุการอนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา ท่านเป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฏิบัติหน้าที่ศึกษาธิการภาค ๑๑ ๔. ท่านศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์ที่ปรึกษาอนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา ท่านเป็นประธานกรรมการบริหารสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ พว. ๕. ท่านลออ เพิ่มสมบัติ ข้าราชการบำนาญ จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๖. ท่านบุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ครูโรงเรียนซับใหญ่วิทยาคม อำเภอซับใหญ่ จังหวัดชัยภูมิ ขอเชิญผู้มีรายชื่อดังกล่าวเข้าร่วมประชุมนะครับ

(พลตรี สุภมนัส ภารพบ ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรองปลัดกระทรวงกลาโหม นายโรจนะ กฤษเจริญ และนายอำนาจ วิชยานุวัติ อนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา นายศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์ ที่ปรึกษาอนุกรรมาธิการ นายลออ เพิ่มสมบัติ และนายบุญยฤทธิ์ ปิยะศรี เข้าชี้แจงต่อที่ประชุม)

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : ขอเชิญกรรมาธิการนั่งประจำที่

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : สำหรับรายชื่อผู้นำเสนอและชี้แจงมีดังนี้ ๑. ท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ประธานสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ๒. พลเอก พอพล มณีรินทร์ รองประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ รองปลัดกระทรวงกลาโหม ๓. พลตรี สุภมนัส ภารพบ ๔. ท่านโรจนะ กฤษเจริญ ๕. ท่านอำนาจ วิชยานุวัติ ๖. ท่านศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์ ๗. ท่านลออ เพิ่มสมบัติ ๘. ท่านบุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ขอเรียนเชิญท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ วันนี้เป็นวันที่ ๒ ที่จะมากราบเรียนประเด็นปฏิรูปการศึกษาเพื่อขอความเห็นและขอความเห็นชอบจากท่านสมาชิกครับ ดังที่กราบเรียนไปแล้วตั้งแต่เมื่อวานว่าการปฏิรูปการศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาจำนวนมาก ถ้านับทั้งในภาครัฐทั้ง ๑๑ กระทรวง และนับทั้งภาคเอกชนด้วยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ก็กว่า ๖๐๐,๐๐๐ ท่าน ดังนั้นเมื่อจะขยับอะไรสักอย่างหนึ่งย่อมมีคนเห็นชอบและไม่เห็นชอบเป็นจำนวนมาก และผมก็กราบเรียนท่านไปแล้วว่าแต่ละวันนั้นผู้ที่ทั้งเห็นชอบและไม่เห็นชอบก็มีข้อเสนอมายื่น เรารับกันเป็นประจำ หรือบางกลุ่มเราก็เดินทางไปหาท่านเพื่อจะฟังข้อเสนอแนะและความคิดเห็นจากท่าน ฉะนั้นการฟังข้อเสนอแนะจึงเป็นเรื่องใหญ่สำหรับการปฏิรูปการศึกษา ถ้าฟังกันแล้วก็ค่อย ๆ หลอม แล้วก็ค่อย ๆ พัฒนาไป บางอย่างอาจจะเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว บางอย่างอาจจะต้องใช้เวลาเพราะว่าคนในวงการศึกษาครูก็เป็นผู้มีความรู้ เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เพราะฉะนั้นการหักด้ามพร้าด้วยเข่าหรือการขับเคลื่อนโดยไม่ฟังกันเลยนั้นน่าจะเป็นเรื่องที่ก่อความโกลาหลทีเดียว แล้วผมก็มีความเชื่อมั่นจากที่ได้มีการประชุมร่วมกับรัฐบาล ประชุมร่วมกับกระทรวงมาเป็นระยะ ๆ ก็พบว่าทางรัฐบาลเอง โดยเฉพาะทางกระทรวง ก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรก็ฟัง บางเรื่องถ้าไม่จำเป็นก็จะไม่ใช้อำนาจ บางเรื่องถ้าจำเป็นก็อาจจะจำเป็นต้องใช้เพื่อให้สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาจริง ๆ ดังที่กราบเรียนว่าการศึกษาครั้งนี้ต้องเปลี่ยนใหญ่

หรืออาจจะเรียกว่าถ้าเป็นรถยนต์ก็ต้องเป็นออลเชนจ์ (All change) หรือเป็นเมเจอร์เชนจ์ (Major Change) มากกว่าเมเจอร์เชนจ์ (Major Change) มากกว่า บางเรื่องก็ทำไม่ได้ที่จะเปลี่ยนแปลงทั้งหมด บางเรื่องก็ทำได้ การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้มีเรื่องราวทั้งหมดที่ศึกษามาตั้งแต่ยุค สปช. ๓๖ เรื่องด้วยกัน ๓ วาระ ครั้งนี้โยงเอาเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาอีก ๒ วาระ อันนี้กราบเรียนไปแล้ว ขออนุญาตเรียนย้ำ ทั้ง ๓๖ วาระที่เกี่ยวข้องการศึกษานั้นมาทำงานในเงื่อนเวลาอันจำกัดของ สปท. ท่านประธานและวิป (Whip) ได้ขอให้กำหนดให้น้อยที่สุด แล้วก็เลือกเรื่องที่สำคัญที่สุด ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็จะหยิบเรื่องสำคัญที่สุดนั้นไปขับเคลื่อนให้เป็นจริงให้ได้ในเวลาอันจำกัด ในช่วงที่ท่านยังดำรงตำแหน่งอยู่ เพราะว่าในการขับเคลื่อนจริง ๆ แล้วเราจะต้องพึ่ง เราจะต้องส่งเรื่องไปที่ ครม. แล้ว ครม. ก็จะเป็นแม่งานหลักในการขับเคลื่อน เพราะฉะนั้นเราจึงสรุปมาทั้งหมด ๑๑ เรื่องด้วยกัน แล้วก็ได้นำเสนอไปแล้วผ่านคณะกรรมการวิป (Whip) ไปแล้ว ๕ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปฏิรูประบบการประเมินหรืออะไรก็ตาม หรือการศึกษาตลอดชีวิตที่กราบเรียนไปแล้ว เมื่อวานก็ได้เสนอไปแล้ว ๒ เรื่อง วันนี้จะเป็นเรื่องสำคัญอีก ๒ เรื่องครับ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ นิตยา ๓/๑

เรื่องที่ ๑ ก็เป็นเรื่องของการพัฒนาครู หลายท่านเราไปฟังความเห็นมา เขาบอกว่าถ้าพัฒนาครูไม่ได้อย่างอื่นก็หมดหวัง ถ้าเราเป็นศิษย์ไม่มีครู ถ้าเราเป็นศิษย์มีครูดี ความสำเร็จก็จะเกิดง่ายขึ้น เพราะฉะนั้นการพัฒนาครูจึงเป็นเรื่องใหญ่ อาจจะครั้งนี้คงยังไม่สามารถที่จะทำได้ตลอดทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นเรื่องสำคัญที่สุดคือเรื่องของเกณฑ์การประเมินโอเน็ต (O-NET) ที่มีผลลดต่ำลงเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นเราก็เชื่อว่ารูปแบบการพัฒนาครู พัฒนาวิธีการสอนหรือระบบการเรียนรู้จะต้องเปลี่ยนครั้งใหญ่จากเดิมซึ่งตั้งรับเป็นหลัก คือเด็กนั่งฟังเลกเชอร์ (Lecture) ครูก็ปิ้งแผ่นใสสอนกันไป ผลงานวิจัยพบว่าได้รับผลเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง การเลกเชอร์ (Lecture) แล้วก็ให้เด็กตั้งรับ แล้วนั่งฟัง ทำอย่างไรจะเปลี่ยนจากตั้งรับเป็นการสอนเชิงรุก ในภาษาอังกฤษแวดวงวิชาการศึกษาท่านใช้คำว่า แอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) การศึกษาที่เอาปัญหาจริง เอาสถานการณ์จริงเป็นตัวตั้ง ท่านใช้คำว่า เอสบีแอล (SBL) ซิทูเอชัน เบส เลิร์นนิง (Situation based Learning) เอาปัญหาจริงเป็นตัวตั้ง แล้วให้เด็กให้นักศึกษาถกกันว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร แล้วลงไปทดลองทำจริง ๆ นี่เป็นเรียกว่า แอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) ผลการศึกษาพบว่าเด็กจะจดจำได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นผลงานวิจัยของทั้งทีดีอาร์ไอ (TDRI) และในต่างประเทศหลายประเทศด้วยกัน เพราะฉะนั้นการพัฒนาครูให้เปลี่ยนจากแพสซิฟเลิร์นนิง (Passive Learning) ในกระบวนการเรียนรู้แบบแพสซิฟเลิร์นนิง (Passive Learning) เป็นแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) ตามภาษาที่แวดวงวิชาการศึกษาพูดกันนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ครับ ครั้งนี้เป็นเพียงข้อเสนอเบื้องต้น ซึ่งก็จะมีแผนในการที่จะพัฒนาครูของเราทั้งประเทศ ซึ่งทั้งหมดต้องได้รับความร่วมมือจากทุกจังหวัด ในหนึ่งจังหวัดเราคิดแอปโพรช (Approach) เป็นจังหวัดเป็นหลักในหนึ่งจังหวัดอาจจะมีทั้งมหาวิทยาลัย มีทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทั้งโรงเรียนประถมศึกษา และมีศูนย์การเรียนซึ่งมีหลายรูปแบบด้วยกัน เพราะฉะนั้นการทำงานร่วมกันเป็นระบบน่าจะเป็นเรื่องที่เห็นปัญหาได้ใกล้ชิดกว่าเอาทุกอย่างมาตัดสินใจที่กรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นการที่จะกระจายอำนาจลงไปที่จังหวัด ซึ่งทางรัฐบาลได้ทำแล้ว ได้ใช้ มาตรา ๔๔ ไปแล้ว ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑๐ และครั้งที่ ๑๑ แต่นั่นท่านรัฐมนตรีก็ยืนยันว่าเป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น ยังจะต้องพัฒนาแล้วปรับไปเรื่อย ๆ ที่สำคัญที่สุดยังต้องฟังความเห็นแล้วค่อย ๆ พัฒนาไปคงไม่สามารถเปลี่ยนเรือขนาดใหญ่ได้ในช่วงเวลาอันจำกัด ผมขออนุญาตกราบเรียนเบื้องต้นไว้แต่เพียงเท่านี้ก่อนครับ ในการศึกษาของคณะกรรมาธิการเราได้มีคณะอนุกรรมาธิการ

ได้เชิญผู้รู้ ผู้ที่คร่ำหวอดในวงการมาช่วยกันคิด ช่วยกันนำเสนอแผนออกมา ก็จะขออนุญาตท่านประธานได้ให้ท่านรองประธานท่านที่สอง ในฐานะที่ท่านเป็นประธานอนุกรรมาธิการดูแลเรื่องนี้ได้เรียนให้ที่ประชุมครับ ขออนุญาตท่านประธาน ขอเรียนเชิญท่านพลเอก พอพล ครับ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : ขอเรียนเชิญท่าน พลเอก พอพล มณีรินทร์ นะครับ ขณะเดียวกันมีคณะบุคคลขออนุญาตเข้าฟังการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา คณะบุคคลที่ได้ขออนุญาตเข้าฟังการประชุมในขณะนี้คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จำนวน ๙๔ คน ขอเรียนเชิญท่านพลเอก พอพล ครับ

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพ และท่านสมาชิกทุกท่านครับ ในวันนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ผม พลเอก พอพล มณีรินทร์ ในฐานะประธานอนุกรรมาธิการการจัดการระบบการจัดการศึกษา ซึ่งได้รับมอบหมายจากท่านประธานวิวัฒน์ให้ศึกษาเรื่องดังกล่าว จะขออนุญาตนำเสนอนะครับ ท่านครับ ตามเอกสารที่ได้แจกจ่ายให้แล้ว เราจะเขียนว่า เรื่อง “การพัฒนาครู : กรณีการแก้ไขปัญหาวิกฤต ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานโอเน็ต (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง” จริง ๆ อย่างนี้ครับ วันนี้จริง ๆ ผมจะมานำเสนอ ขออนุมัติท่านที่จะต้องมีการอบรมพัฒนาครู โดยยกกรณีของผลการสอบโอเน็ต (O-NET) ตกต่ำมาเป็นตัวต้นเหตุ ซึ่งเราจะหาสาเหตุว่าเป็นเพราะอะไรผลการสอบโอเน็ต (O-NET) จึงตกต่ำ แล้วก็เด็กไทยโง่จริงหรือเปล่าจึงไม่ผ่านผลการสอบโอเน็ต (O-NET) แต่ทำไมสอบเข้าเรียนคณะแพทย์ เข้าเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ เรียนคณะต่าง ๆ ไปได้รับรางวัลทั่วโลกมามากมาย มันเป็นการสอนอย่างสอบอย่างหรือเปล่า ซึ่งวันนี้ผมมีทีมงานที่เชี่ยวชาญในการออกข้อสอบโอเน็ต (O-NET) นะครับ อาจารย์ที่สอนแบบแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) ซึ่งก็เป็นอาจารย์รุ่นเก่าที่สอนแบบแพสซิฟ (Passive) มาแบบเดิม แล้วผู้ที่ศึกษาวิเคราะห์เดี๋ยวผมจะนำเสนอต่อไป เพราะฉะนั้นวันนี้เราจึงนำเรื่องดังกล่าวเข้ามา ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ แล้วการพัฒนาครูปัจจุบันนี้ไม่ได้น้อยนะครับ มีมากเสียด้วยซ้ำไป เป็นปัญหาหนึ่งของโรงเรียนที่ดึงครูออกจากโรงเรียน ในการพัฒนาครู คือเอาครูมาอบรม แล้วกระผมขอยืนยันว่าเรื่องแต่ละเรื่องที่อบรมนั้นมีประโยชน์ มีความสำคัญ แต่ว่าบางครั้งมันมากเกินไปจนกระทั่งครูกลับไปที่โรงเรียนยังไม่ได้ทันพัฒนา ก็กลับมาอบรมใหม่อีกแล้ว นี่คือปัญหาเพราะฉะนั้นวันนี้เราก็เลยกลัวว่าถ้าเราเอาครูออกมาอีกแล้ว แล้วก็เดิมทีมี ๒๐ เรื่องใน ๑ ปี เราจะเป็นเรื่องที่ ๒๑ หรือเปล่า แต่จริง ๆ แล้วท่านครับ การอบรมในแบบเดิมนั้นเป็นการอบรมแบบมาฟังอบรม น้อยรายที่จะมีการปฏิบัติ แต่ของเรานี้เราจะมีวิธีปฏิบัติอบรม ซึ่งเดี๋ยวเราจะมีทีมงานยกตัวอย่าง เมื่อที่ประชุมเห็นชอบว่าการแก้ปัญหาตรงนี้จะต้องพัฒนาด้วยการพัฒนาครู เอาครูมาอบรม แล้วเราจะดูว่าจะอบรมกันอย่างไร เดี๋ยวเราจะยกตัวอย่างให้ดูนะครับ ซึ่งมันเป็นการปฏิบัติ ท่านครับ ขออนุญาตสไลด์ (Slide) อันแรกเลยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมาธิการ) : ผมยังยืนยันนะครับว่าเด็กไทยไม่โง่ แต่ไม่มีโอกาส เพราะฉะนั้นเราต้องให้โอกาสเขาได้เรียนอย่างมีคุณภาพ ผมยืนยันเช่นนั้นนะครับ บางคนบอกเรียนเมืองไทยไม่ได้ การส่งลูกหลานไปเรียนเมืองนอก ๑ คน ที่เรียนเก่งเลย พ่อแม่เขาส่งไปเรียนตั้งแต่เด็กเลย แต่บางคนที่เรียนเมืองไทยไม่ได้ก็ส่งไปเรียนเมืองนอก กลับมาก็ประสบความสำเร็จ ก็แสดงว่าเป็นที่กระบวนการใช่ไหมครับ แสดงว่าเด็กไทยไม่โง่นะครับ เพราะฉะนั้นการศึกษาในเมืองนอกเขาก็เรียนแบบที่ผมจะกล่าวลำดับต่อไป เพราะฉะนั้นขอยืนยันตามสไลด์ (Slide) แรกนะครับ เช่นกันครับ ประเทศชาติจะอยู่รอดบัณฑิตต้องเก่งและดีชาติจึงอยู่รอด อันนี้ผมเคยนำเสนอท่านไปครั้งหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นทุกภาคส่วนไม่ใช่กระทรวงศึกษาธิการอย่างเดียว จะต้องมีหน้าที่ทำให้คนเป็นคนเก่งและคนดีให้ได้นะครับ ที่นายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามเน้นในส่วนนี้ ท่านครับ ปัญหามันเกิดจากอะไรครับที่โอเน็ต (O-NET) ตกต่ำ วันนี้ผมจึงต้องมาขออนุญาตในสภาเพื่อที่จะจัดการอบรมพัฒนาครู เมื่อปี ๒๕๕๑ ท่านยังคงจำได้เมื่อตอนเราปรับโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการเมื่อปี เรามี พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ แล้วพอปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ เราก็มีปรับนะครับ ที่เราเรียกว่า ๑๔ องค์ชาย ๑๕ องค์ชาย มาเป็น ๕ แท่ง แล้วปัจจุบันนี้บอกว่า ๕ แท่งก็ยังเกิดปัญหา ช่วงนั้นเองเมื่อปรับโครงสร้างด้วยก็มีการปรับหลักสูตรด้วยครับ เราไปลอกเลียนหลักสูตรจากต่างประเทศมา เราใช้คำว่าแบ็กวอร์ดดีไซน์ (Backward Design) คือเอาผลเป็นที่ตั้ง แล้วก็ย้อนแบ็กวอร์ด (Backward) กลับไปหาเนื้อหา หากระบวนการ แล้วก็มาวัดขั้นพื้นฐานด้วยการสอบโอเน็ต (O-NET) แต่ท่านเชื่อไหมครับกระบวนการตรงกลางมันหายไป พอเมื่อปี ๒๕๕๑ พอได้เนื้อหาเสร็จแล้วเราก็ส่งหลักสูตรนี้ไปให้สถานศึกษา ----------

หลักสูตรนั้นในแต่ละบทแต่ละหลักสูตรเราจะมีมาตรฐานอยู่ แล้วก็มีตัวชี้วัดอยู่ ซึ่งมันไปสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้หลักสูตรแล้วเราส่งไปตรงนี้เองเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ก็คือหมายความว่า เมื่อเราส่งหลักสูตรไปให้สถานศึกษาซึ่งเรามีอยู่ประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าโรงเรียน ปรากฏว่าครูผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจว่าจะทำอย่างไรเทคนิคในวิธีการ ในการจัดการเรียน กระบวนการเรียนรู้ใหม่ให้เกิดทักษะอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ให้ได้มาตรฐานตามเอกสารและตามจอภาพ ครูไม่เข้าใจครับ ก็ยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมทั้ง ๆ ที่เนื้อหาก็ครบถ้วน ครูส่วนใหญ่ยังจัดการเรียนการสอนที่จะเน้นการบรรยายตามที่ท่านประธานวิวัฒน์ได้กล่าวไปแล้ว กิจกรรมการเรียนการสอนจึงเป็นลักษณะของแพสซิฟเลิร์นนิง (Passive Learning) เป็นส่วนใหญ่ กิจกรรมที่จะส่งเสริมให้มีการสอนแบบแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) มีน้อยมาก ผลที่เกิดกับผู้เรียนจึงเป็นเพียงการจำและทำตามที่ครูบอกเท่านั้น ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปบรรยายเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๓ ได้พบเพื่อนครูบอกแล้วว่าต่อไปนี้เราจะต้องเปลี่ยนการสอนการเรียนแบบท่องจำมาเป็นการมีทักษะในการคิดอย่างมีเหตุมีผล อันนี้ตรงประเด็น รวมกับการทำโรงเรียนประชารัฐ ท่านจะเห็นว่ามีอยู่ข้อหนึ่งก็คือ การจัดการเรียนการสอนแบบโต๊ะกลม นั่นคือแบบแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) ซึ่งผมจะอธิบายต่อไป

ขอเชิญภาพต่อไปครับ ท่านเชื่อไหมครับ สไลด์ (Slide) ตรงนี้ ภาพจอตรงนี้เป็นภาพเชิงสากล ท่านดูด้านล่าง ด้านล่าง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นี่จะเข้าใจอย่างถ่องแท้ จะต้องมีการวิจัยค้นคว้าพัฒนาด้วยตนเองนะครับ จะจำได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ สอน นำเสนอได้ และเข้าใจหลักการ หลักเข้าใจคิด เมื่อเรียนแล้วจำไป ๙๐ เปอร์เซ็นต์ เรียนจากการลงมือปฏิบัติจริง จะเหลือไป ๗๕ เปอร์เซ็นต์ อภิปรายเป็นกลุ่ม ทำงานเป็นทีมจะเหลือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าดูเขา ดูสาธิตดูอะไรต่าง ๆ เหลือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ใช้สื่อและภาพเสียงจะเหลือ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ อ่านเอง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ฟังเลกเชอร์ (Lecture) ธรรมดาเหลือ ๕ เปอร์เซ็นต์ นี่คือเลิร์นนิงพีระมิด (Learning Pyramid) ความรู้ที่เหลือ เปอร์เซ็นต์ด้านขวานี่คือทั่วโลก เพราะฉะนั้นทั่วโลก ประเทศที่ประสบความสำเร็จต้องทำแบบนี้ครับ แต่ท่านครับ กลับมาดูประเทศไทยเรา อีกสไลด์ (Slide) หนึ่งครับ ประเทศไทยเราใช้ฟังบรรยายเป็นฐานรากครับ ฐานรากนี่เหลือแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ฟังเฉย ๆ กลับกันครับกับพีระมิดรูปเมื่อสักครู่นี้ อ่านเองเหลือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ใช้สื่อและภาพ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ดูสาธิต ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ครึ่งบนเรากลับน้อยลง ๆ เป็นสามเหลี่ยมแหลมขึ้น ก็แสดงว่าฐานรากเรา

ใช้วิธีฟังบรรยายเป็นหลัก แล้วเราจะเหลืออะไรครับ ตามทฤษฎีเขาบอกเหลือแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นี่คือภาพนะครับ ปัจจัยหลักการออกแบบวิชาเรียน ซึ่งขั้นพื้นฐานเรากำหนดไว้ทั้งหมด ๘ สาระ ใน ๘ สาระนี้เราบอกว่าเมื่อตอนนั้นในศตวรรษที่ ๒๐ หรือต้น ๆ ศตวรรษที่ ๒๑ เราคิดว่าเราจะพัฒนาคน ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่เน้นทักษะการคิด แล้วก็เรียนรู้กระบวนการเรียน เลิร์นนิง ฮาวทู เลิร์น (Learning How to Learn) นี่คือเป้าหมายหลักที่เราต้องการสร้างคนในศตวรรษที่ ๒๑ อยากจะนำเสนอต่อไปว่าคนในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นอย่างไร นี่ครับ นี่คือลักษณะอันพึงประสงค์ของคนในศตวรรษที่ ๒๑ เพราะฉะนั้นพวกเราถูกกระบวนการสร้างมาในอดีต แล้วมาอยู่ในศตวรรษที่ ๒๑ ปัจจุบันนี้ ถามว่าเรามีครบเรื่องเหล่านี้ไหม ประการแรก การคิดอย่างมีเหตุมีผล ท่านลองนึกตัวเองก็ได้ครับว่าตัวเองมี ผมเชื่อว่าทุกท่านมีนะครับ เราจะต้องสอนนักเรียนให้รู้จักการคิดอย่างมีเหตุมีผล ----------

๒. รู้จักการแก้ปัญหาก็คือต้องรู้หลักการในการแก้ปัญหา ๓. ทำงานเป็นทีม ๔. สามารถพูดคุยติดต่อสื่อสารกันได้ เจรจาได้ ต่อรองได้ นำเสนอได้ ผมเองนี่ก็เกิดในยุคเก่าถูกสร้างมากระบวนการเก่าการสื่อสารไม่ค่อยดีนักนะครับ ยังอยู่ในขั้นลบของคนในศตวรรษที่ ๒๑ เหมือนกันนะครับ สุดท้ายคือมีค่าจิตที่นิยมระดับจิตวิญญาณ นี่คือ ๕ เรื่องที่เราออกแบบไว้ว่าในการสร้างคนในอดีตต้องเรียนรู้เพื่อปรับตัวเอง คนปัจจุบันนักเรียนปัจจุบันที่อยู่ในระบบหรือนอกระบบจะต้องมีลักษณะแบบนี้ คำถามว่าจะสร้างอย่างไรครับ นี่คือเนื้อหาที่เราออกแบบแบ็กวอร์ดดีไซน์ (Backward Design) ไปนะครับ ผมจะนำเสนอต่อนะครับ นี่คือลักษณะอันพึงประสงค์ที่เราถูกกำหนดว่าคนที่จะอยู่ได้อย่างสง่างาม คนที่จะอยู่ได้โดยติดต่อประสานงานกับคนในชาติเองได้ ติดต่อกับคนทั่วโลกได้ เพราะคนทั่วโลกเขาออกแบบไว้แบบนี้ อันนี้เราไม่ได้คิดเองเราลอกแบบเขามาครับ แล้วคนทั่วโลกเขาบอกว่าคนที่จะอยู่ในศตวรรษที่ ๒๑ ท่านประธานครับต้องเป็นคนแบบนี้ เพราะฉะนั้นเมืองไทยจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ก็จึงต้องออกแบบมาเขาคิดกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แล้วก็ออกแบบมาเมื่อปี ๒๕๕๑ จึงเป็นที่มาของหลักสูตรแกนกลางครับ อันต่อไปครับ อันนี้ครับ ท่านจะเห็นว่าโอเน็ต (O-NET) อยู่ตรงบนสุด เป้าหมายการเรียนรู้ก็คือ ๕ ประการเมื่อสักครู่นี้ครับ ด้านซ้ายสุดเป้าหมายของการเรียนรู้ ลงมาด้านล่างเรียนอะไรครับก็คือเนื้อหา ๘ สาระเราออกแบบไว้เรียบร้อยส่งไปที่โรงเรียนพิมพ์เล่มสวยงามส่งไปเรียบร้อยนะครับ เรียนอย่างไรตรงนี้ครับปัญหา มีเนื้อหาแล้วเรียนอย่างไรตรงนี้ไม่ได้ทำไปให้ครับ ปล่อยให้สถาบันคิดเองทำเองวันนี้เมื่อคิดเองทำเองแล้วจึงส่งผลมาให้ผลการสอบโอเน็ต (O-NET) ตกต่ำ เพราะฉะนั้นเรียนอย่างไรวันนี้เรามีทีมงานที่จะมาสอนว่าต่อไปนี้ครูต้องได้รับการอบรมให้เรียนอย่างไรครับ วัดผลการวัดผลโอเน็ต (O-NET) เราจะเห็นว่าสมัยก่อนเราวัดผลได้เกรด ๓ เกรด ๔ สอบเข้าแพทย์ได้ สอบเข้าวิศวะได้ สอบเข้ารัฐศาสตร์ได้ นั่นคือเนื้อหาและปัจจุบันนี้มหาวิทยาลัยก็ยังใช้เนื้อหามาสอบอยู่ใช้โอเน็ต (O-NET) ผมไม่แน่ใจว่ากี่เปอร์เซ็นต์นะครับ ใช้แกต (GAT) แพต (PAT) ก็คือความสามารถในแต่ละเนื้อหาในแต่ละวิชาก็ดำเนินการกันไป ย้อนมานะครับเรียนอย่างไรนั้นเราก็ได้ออกแบบมาว่าวิทย์สอนอย่างไร คณิตศาสตร์สอนอย่างไร สังคมสอนอย่างไร ด้านล่างนะครับ แล้วก็วนไปถึงการสอบโอเน็ต (O-NET) การสอบโอเน็ต (O-NET) เป็นการออกข้อสอบจากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดครับ ไม่ได้สอบเนื้อหาเลยครับ เพราะฉะนั้นการบ้านที่ท่านทำไปนั้น การบ้านในวิชาคณิตศาสตร์การบ้านในวิชาวิทยาศาสตร์ การบ้านอะไรต่าง ๆ มันเป็นการสอบเชิงทำให้เกิดทักษะแล้วก็เกิดเรียกว่าสกิล (Skill) นะครับทักษะตรงนั้นบ้าง

แต่จริง ๆ แล้วท่านต้องรู้หลักการมันถึงทำข้อสอบโอเน็ต (O-NET) ได้ ไม่ผิดหรอกครับ การที่นักเรียนไทยสอบผลขั้นพื้นฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานตก เนื่องจากว่าข้อสอบโอเน็ต (O-NET) ข้อสอบ ม.๖ เขาไปถาม ม.๕ ถาม ม.๔ ลืมหมดแล้วครับ เพราะว่าไม่ได้เรียนแบบแอ็กทิฟ (Active) เพราะฉะนั้นเขาไม่ได้ออกข้อสอบเอาเนื้อหาของ ม.๖ มาออกเลยครับ เดี๋ยวจะมีอาจารย์ยกตัวอย่างให้ดูวันนี้ผมมีอาจารย์สอนคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นอาจารย์เตรียมอุดมแล้วก็สอนอยู่ที่บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มายกตัวอย่างให้ดูว่าเขาทำอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้วงรอบตรงนี้มันขาดไป เรียนอย่างไร ฮาวทูเลิร์น (How-to Learn) นะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจะนำเสนอต่อไปว่าถ้าเราได้มีการอบรมครูแล้วเปลี่ยนกระบวนการเรียนอย่างไรแล้วนี่ผมเชื่อว่าโอเน็ต (O-NET) สูงขึ้นนะครับ ซึ่งตัวอย่างตรงนี้เรามีท่าน สปท. ท่านนินนาทตอนที่ท่านเป็นปลัดกรุงเทพมหานครท่านพัฒนาครูโดยที่โรงเรียนท่านรับผิดชอบใน กทม. ทั้งหมด โรงเรียนใน กทม. ก็เป็นโรงเรียนที่ในสังกัดคล้าย ๆ กับการปกครองรูปแบบพิเศษ คือเป็นครูของ กทม. นะครับ ไม่ได้โยกย้ายตามครูของกระทรวงศึกษาธิการนะครับ เป็นรูปแบบหนึ่ง แล้วขออนุญาตที่เอ่ยนาม คือท่านนินนาทท่านได้เอาครูมาอบรมถึงวิธีการสอนทั้งหมด แล้วปรากฏว่าผลการสอบโอเน็ต (O-NET) ของ กทม. สูงครับ เช่นกันผลการสอบโอเน็ต (O-NET) ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมก็สูง เพราะว่า ผอ. เขายืนยันกับผมว่าเขาสอนแบบวิธีแบ็กวอร์ดดีไซน์ (Backward Design) สอนแบบนี้ครับผม ----------

เพราะฉะนั้นนี่เป็นเครื่องยืนยันว่าไม่ต้องไปติวครับปัจจุบันเราเรียนแบบแพสซิฟ (Passive) แล้วก็ไปติว พอถึงเวลาสอบ ต้นเดือนกุมภาพันธ์จะสอบโอเน็ต (O-NET) ก็ไปติวเอาข้อสอบมาติวครับผม ซึ่งผิดวิธีการครับผม สอบอย่างไรก็ไม่มีผล ตรงนี้ผมขอยืนยันว่าปัจจุบันเรามีสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นองค์การมหาชน เรียกว่า สทศ. ตามจอภาพนะครับ ซึ่งในเอกสารก็มีอยู่ เป็นหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ออกข้อสอบ จัดการสอบ วัดผล และประเมินผลระดับชาติออกมา ก็ไม่ทราบเป็นของจริงหรือของพูดเล่น พอผลสอบโอเน็ต (O-NET) ตกต่ำ คนก็เลยจะยุบ สทศ. เหมือนกัน แล้วยกเลิกการสอบโอเน็ต (O-NET) เพราะมันออกสอบอะไรต่ำทุกที แล้วหน่วยงานนี้ออกข้อสอบอย่างไร บางคนบอกว่าออกข้อสอบแกล้งเด็ก ออกข้อสอบไม่ตรงกับที่เรียนมา ก็เลยบอกอย่างนั้นยกเลิกดีกว่านะครับ ก็เลยจะทำให้ไม่ต้องรู้ว่าตัวเองมีความรู้หรือไม่มีความรู้ ตรงนี้เป็นประเด็นอีกเหมือนกันนะครับ ผมยังคิดว่าตรงนี้คงต้องคิดอย่างรอบคอบ การสอบโอเน็ต (O-NET) นะครับ ออดิแนรี เนชันนัล เอดูเคชันนัล เทสต์ (Ordinary National Educational Test) ที่เรียกว่าโอเน็ต (O-NET) คือการจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ผมขออนุญาตตรงนี้ จริง ๆ ผมมาตรงนี้ผมก็เพิ่งรู้เพิ่งทราบเหมือนกันเพราะว่าได้ยินแต่ลูกเพื่อน ๆ บ้าง หรือใครบ้าง โอเน็ต (O-NET) ก็เพิ่งมารู้ตัวจริงตรงนี้ ภาษาไทยเขียนว่าอย่างนี้ยาวทีเดียวแล้วภาษาอังกฤษตามนี้ครับ ทีดีอาร์ไอ (TDRI) ครับ บอกว่าปัญหาการศึกษาของไทยไม่ได้เกิดจากการขาดแคลนทรัพยากร แต่เป็นปัญหาเรื่องการใช้ทรัพยากรให้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือเราใช้ทรัพยากรมากแต่ผลสัมฤทธิ์ต่ำ นี่คือทีดีอาร์ไอ (TDRI) เขากล่าวไว้นะครับ แล้วก็กล่าวไว้ในประการที่ ๒ ว่าหลักสูตรการฝึกอบรมครูไม่สอดคล้องกับปัญหาครูที่เผชิญ การอบรมครูส่วนใหญ่เป็นการฟังการบรรยายมากกว่าการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งยังขาดการติดตามและเสนอให้มีการนำความรู้ไปใช้อันนี้ค่อนข้างจะจริงนะครับผมก็เก็บมา ปัญหาเกิดจากอะไร ปัญหาในปัจจุบันนี้ที่กรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาได้ตระหนัก แล้วก็ดูจากผลสอบโอเน็ต (O-NET) ซึ่งมีแนวโน้มต่ำลง แล้วต่ำลงเป็นที่น่ากังวลถึงขั้นวิกฤตว่าปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียนที่สะท้อนจากผลคะแนนการสอบโอเน็ต (O-NET)

ประการแรกคือ ๑. ระบบผลิตและพัฒนาครูยังไม่สามารถสร้างให้ครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาครูในศตวรรษที่ ๒๑ คือ ๕ ประการที่ผมกล่าวมาแล้ว คือเน้นทักษะการคิดมีกระบวนการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอน นี่คือประการที่ผมอยากจะกราบเรียน

ประการต่อไปคือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่เข้มข้นเพียงพอที่จะบ่มเพาะนะครับให้นักศึกษามีสมรรถนะความเป็นครูในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน เช่นกันครับตรงนี้ สถาบันที่รับผิดชอบในการฝึก ในการสอนยังไม่ได้เข้าใจภาพการศึกษาทั้งประเทศ ก็สอนไปตาม เคอร์ริคูลัม (Curriculum) ที่ตัวเองมีอยู่นะครับ จริง ๆ แล้วจะต้องสอนให้รู้ว่าตัวเอง ลูกศิษย์จะต้องไปเจออะไร จะต้องไปสอนอย่างไรนะครับ ตรงนี้ก็มีปรับบ้างแล้วนะครับแต่ว่าก็ยังไม่ทั่วถึง การพัฒนาครูที่ผ่านมาเน้นนำครูออกจากห้องเรียนมารับฟังการบรรยาย แนวทางมากกว่าการฝึกปฏิบัติจริงนะครับ ขาดการส่งเสริมติดตามให้เกิดการปฏิบัติจริงครับ ประการที่ ๔ ประการที่ ๕ ตามจอภาพนะครับ นั่นคือปัญหาปัจจุบันนี้นะครับ หลักสูตรปัจจุบันนี้ถึงแม้จะสอดคล้องแต่ว่ากระบวนการเราจะเห็นว่าเนื้อหามาก จริง ๆ เนื้อหามากที่มีไว้เราไม่ต้องสอนตามเนื้อหาทั้งหมดถ้าเรามาจัดวิธีการสอนใหม่แบบใหม่ ปัจจุบันนี้ต้องหาเวลาเพื่อจะมาสอนแต่ละบท และมีหลายบทในบทก็มีเนื้อหามากด้วยวิธีท่องจำแบบเดิม ไม่เกิดผล ไม่ส่งผลให้เกิดคนในศตวรรษที่ ๒๑ ครับ

แนวทางแก้ไขอย่างไรครับ

๑. สร้างความเข้าใจ ฝึกทักษะนำไปใช้ในเรื่องการเรียนการสอนหลักสูตรแบบอิงมาตรฐานครับ

ประการที่ ๒ เพื่อให้การพัฒนาครูแห่งศตวรรษที่ ๒๑ มีผลสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพวิชาชีพครู ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนและการศึกษาแห่งชาติ จึงมีแนวทางในการดำเนินการในเชิงปริมาณก็คือ ๑. เราต้องมีการพัฒนาครูอย่างน้อยปีละครั้ง ครูบรรจุใหม่ ครูจ้างสอนจะต้องผ่านเวลาการอบรมหรือฝึกสอนอย่างน้อย ๑ ภาค เชิงคุณภาพจะต้องสร้างเครือข่ายในการให้ความรู้ จะต้องมีการนิเทศติดตามประเมินผล เราจึงคิดโครงการอยู่ประมาณ ๓ โครงการ

โครงการแรก คือโครงการพัฒนาครูเพื่อจัดการเรียนการสอน เดี๋ยวผมจะให้ทีมงานได้บรรยายว่าโครงการดังกล่าวจะอบรมกันเรื่องอะไร อบรมอย่างไรครับ

โครงการที่ ๒ คือโครงการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

โครงการที่ ๓ คือเครือข่ายออนไลน์ (Online) หรือเพื่อการพัฒนาครู

รายละเอียดคงอยู่ในเอกสารแล้วนะครับ แล้วเราก็มีกิจกรรมอีก ๖ กิจกรรม

กิจกรรมแรก คือเรื่องการรวบรวม สรรหา คัดสรร สร้าง คัดเลือกนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้และรูปแบบการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑

กิจกรรมที่ ๒ คือจัดทำชุดฝึกอบรมสำหรับผู้นำการเปลี่ยนแปลง เน้นหลักสูตรการเป็นวิทยากรของกระบวนการ

กิจกรรมที่ ๓ คือจัดทำชุดฝึกอบรมโดยเน้นกระบวนการและแนวคิดใหม่สู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียน

กิจกรรมที่ ๔ คือจัดอบรมวิทยากร ผู้นำการเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งอบรมพัฒนาครู

กิจกรรมที่ ๕ คือสร้างเครือข่ายทั้ง ๒ กิจกรรมนะครับ กลุ่มโรงเรียนกับสื่อออนไลน์ (Online)

กิจกรรมที่ ๖ เรากำหนดไว้ว่า ใน ๑ ปีหรือใน ๑๒ เดือน เราคิดว่าเราทำเรื่องนี้ได้นะครับ ๖ เดือนแรกเราคิดว่าเราต้องระดมสรรพกำลังสร้างความเข้าใจ นำหลักสูตรไปใช้ในระดับห้องเรียนด้วยการอบรมพัฒนาครูอบรมอย่างไรเดี๋ยวจะชี้แจงต่อไปนะครับ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ สนับสนุนครูให้จัดการเรียนการสอนแบบใหม่ พัฒนาแหล่งเรียนรู้

สำหรับครูโดยการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ ใน ๑๒ เดือน จริง ๆ ใน ๑๒ เดือน เราก็ทำควบคู่ไปตั้งแต่ ๖ เดือนแรกนะครับ ตั้งแต่เดือนแรก อันแรกคือจัดตั้งศูนย์พัฒนาครูประจำจังหวัด จังหวัดละ ๑ ศูนย์ อันที่ ๒ สำคัญครับ กำหนดหลักสูตรการพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพ อันที่ ๓ พัฒนาครูในสถานที่ปฏิบัติงานจริง ไม่ใช่มาฟังอย่างเดียว อันที่ ๔ มีการประเมิน อันที่ ๕ กำหนดให้ครูเข้ารับการอบรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมโดยประสานความร่วมมือกับวัด สถานปฏิบัติธรรมตามความเหมาะสม อันที่ ๖ พัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับครูเพื่อให้ครูได้มีโอกาสพัฒนาตัวเองได้อย่างหลากหลาย อันที่ ๗ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในการพัฒนาครูให้สอดคล้องกับบริบทในการปฏิบัติงานจริง อันที่ ๘ ต้องมีการนิเทศกำกับ ติดตาม ประเมินผล ให้การสนับสนุนเครือข่ายการพัฒนาครู นี่คือเป็นเรื่องที่เราคิดว่าภายใน ๑๒ เดือนเราจะทำได้ท่านครับ

ท่านประธานที่เคารพ เราจะทำกันอย่างไร เราจะอบรมครูกันอย่างไร ในวันนี้เราได้ผู้เชี่ยวชาญที่ผมอยากจะขออนุญาตแนะนำ ท่านแรกคือดอกเตอร์ศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พัฒนากระบวนการสร้างความรู้ พัฒนากระบวนการบ่มเพาะค่านิยมหลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยโครงงาน พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามมาตรฐานสากลและทุกกลุ่มสาระ โดยเฉพาะการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเป็นแกนนำนะครับท่านแรก

ท่านที่ ๒ คือท่านอาจารย์ลออ เพิ่มสมบัติ ท่านเป็นครูสอนคณิตศาสตร์ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเมื่อปี ๒๕๑๕ แล้วก็ไปสอนที่โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ ถึง ๒๕๕๒ ท่านสอนแบบเก่าครับ แต่ท่านพอมีหลักสูตรปี ๒๕๕๑ ขึ้นมาท่านเลยปรับวิธีการสอนมาเป็นการสอนแบบใหม่ ท่านเป็นครูผู้ช่วยสอนนักเรียนโรงเรียนไกลกังวล ท่านเป็นหัวหน้าทีมนำนักเรียนไปแข่งขันคณิตศาสตร์โลกของประเทศสหรัฐอเมริกายังผลต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศเกาหลี ประเทศจีน ประเทศบัลแกเรีย ประเทศไต้หวัน ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ เราได้รางวัลคณิตศาสตร์โลกมา เพราะฉะนั้นทฤษฎีเราไม่แพ้ใครครับ เด็กไทยไม่ได้โง่

วิทยากรท่านสุดท้ายคือดอกเตอร์บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ปัจจุบันนี้ท่านเป็นครูที่โรงเรียนซับใหญ่วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ ท่านสอนวิชาสังคมครับ สิ่งที่สำคัญคือท่านสอนทักษะกระบวนการคิดใส่ไปในทุกวิชา เพื่อให้เด็กศตวรรษที่ ๒๑ เกิดกระบวนการคิด วิชาคณิตศาสตร์ก็สอนให้คิดได้ วิชาวิทยาศาสตร์ก็สอนให้คิดได้ วิชาสังคมก็สอนให้คิดได้ เพราะฉะนั้นในทุกวิชาจะต้องเสริมไปด้วยกระบวนการคิดในแต่ละวิชา ซึ่งระดับต่อไปผมขออนุญาตให้วิทยากรทั้ง ๓ ท่านได้ชี้แจงถึงว่าเราจะไปอบรมครูกันอย่างไร ขอเรียนเชิญครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : สำหรับผู้ชี้แจงนะครับก็ขอให้ใช้เวลาโดยสังเขปนะครับ เพราะว่ารายงานข้อเสนอของเรื่องการพัฒนาครูก็ได้นำเสนอครบถ้วนแล้ว การชี้แจงก็เป็นเรื่องที่ท่านประธานอนุกรรมาธิการได้ขอมาเป็นพิเศษเพื่อชี้แจงในตัวโครงการ ก็ขอให้ชี้แจงพอสังเขปนะครับ ขอเชิญท่านแรก ท่านศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์ ครับ

นายศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์ (ผู้ชี้แจงในนามคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมขอกราบเรียนนำเสนอว่าปัญหาวิกฤตของคุณภาพการศึกษาในประเทศไทยขณะนี้มันเกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ในขณะที่โอกาสและวิกฤตของประเทศไทยเกิดขึ้นพร้อมกัน โอกาสนั้นคือการที่เรานำเอามาตรฐานสากลที่ตามวิสัยทัศน์ในศตวรรษที่ ๒๑ มาเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ของประเทศไทย แต่เมื่อเรานำเข้ามาแล้วเราก็ไม่สามารถที่จะมาคลี่ในเรื่องของกระบวนการที่นำไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ให้แตกฉาน และนำเสนอเตรียมความพร้อมให้กับเพื่อนพี่น้องครูทั้งประเทศได้เข้าใจ จึงทำให้เกิดปัญหาวิกฤตเกิดขึ้น เนื่องจากว่าก่อนปี ๒๕๕๑ ในประเทศไทยจัดการศึกษาในรูปแบบของคอนเทนต์ เบส เคอร์ริคูลัม (Content based Curriculum) ทั้งหมด ซึ่งอาจารย์จะเข้ามาบรรยาย มานำเสนอมาแสดงให้เราดู สาธิตให้เราดูตลอดเวลา เพราะฉะนั้นครูขณะนี้ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ในประเทศไทยเรียนมาแบบคอนเทนต์ เบส เคอร์ริคูลัม (Content based Curriculum) หรือเราเรียกว่าเป็นสอนแบบแพสซิฟเลิร์นนิง (Passive Learning) ให้เรียนตามแบบ จำตามแบบนะครับ ครูก็ยังปฏิบัติแบบนั้น เพราะยังไม่เข้าใจว่าในหลักสูตรที่เน้นมาตรฐานการเรียนรู้ อิงมาตรฐาน

เป็นหลักสูตรที่เน้นเพอร์ฟอร์แมนซ์สแตนดาร์ด (Performance Standard) ต่าง ๆ คือเป็นแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) จะต้องมีกระบวนการที่ใช้คำถามนำพาผู้เรียนให้คิด ให้ประเมินความคิด เอาความคิดไปสอดคล้องกับตัวคุณธรรม ค่านิยม และเอาความรู้เหล่านี้ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีแบบแผน และนำไปสู่การแก้ปัญหาพัฒนาจนเกิดความรู้ที่สูงขึ้น สูงขึ้น เมื่อครูไม่เข้าใจตรงนี้ครูก็ยังสอนแบบแพสซิฟเลิร์นนิง (Passive Learning) ในขณะที่ใช้หลักสูตรแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) นะครับ ทีนี้จากตรงนี้เองผมยังโยงมาว่า ทำไมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของประเทศไทยโอเน็ต (O-NET) จึงตกต่ำ เพราะโอเน็ต (O-NET) นั้นเป็นการวัดความรู้รวบยอดของผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้นนะครับ ไม่ใช่วัด ป.๖ ม.๓ หรือ ม.๖ นะครับ เมื่อวัดช่วงชั้นก็แสดงว่า จริง ๆ แล้วในปรัชญาของโอเน็ต (O-NET) เพื่อวัดความรู้รวบยอดของผู้เรียน แล้วส่งผลภาพรวมคุณภาพของผู้เรียนกลับไปสู่โรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนไปประเมินตนเองว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนนั้นเด็กไม่บรรลุตัวชี้วัดหรือไม่บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ระดับใด แล้วจะมีแนวทางแก้ไขอย่างไรเท่านั้น ทีนี้ของเราเรามาจัดเป็นแรงกิง (Ranking) ขึ้นมา ก็เลยทำให้โรงเรียนตกใจ โรงเรียนเลยแก้ปัญหาด้วยการไปสู้กับโอเน็ต (O-NET) ด้วยการเอาข้อสอบโอเน็ต (O-NET) มาติวมาสอน พอยิ่งติวเลยยิ่งตกครับ ยิ่งติวยิ่งแคบครับ และบางโรงเรียนในขณะนี้ถึงขั้นเอาข้อสอบมาสอนแล้วครับ ถ้าอย่างนี้การศึกษาของเราจะวิกฤตเพิ่มขึ้น ไม่สามารถที่จะเยียวยาได้นะครับ ----------

เพราะฉะนั้นจึงย้อนกลับมาที่ประเด็นว่าในหลักสูตรมาตรฐานนั้นมันมีกรอบที่สมบูรณ์อยู่แล้วในตัว จะกำหนดไว้เลยว่าเด็กไทยจะต้องเรียนรู้อะไรบ้าง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็ได้มาทำกรอบเนื้อหาหรือสาระที่จะเรียนรู้ เราเรียกว่า หนังสือเรียน หนังสือเรียนคือสิ่งที่จะต้องเรียนว่าเรียนอะไร แต่ในหลักสูตรมาตรฐานมันกำหนดยุทธศาสตร์ไว้เลยครับว่าจะต้องเอาเนื้อนั้นมาเรียนอย่างไรนะครับ พอเรียนอย่างไรให้เกิดผลการเรียนรู้แบบใด แล้วรู้ได้อย่างไรว่าผลนั้นเกิดขึ้นแล้ว แต่ปรากฏว่าในขณะนี้ในสถานศึกษากลับมีแต่หนังสือเรียนว่าเรียนอะไร แต่ไม่มีตัวฮาวทู (How-to) คือเรียนอย่างไร เพราะฉะนั้นผลการเรียนรู้ใด หรือว่าจะยืนยันได้ว่าเกิดความรู้นั้นแล้ว มันก็จะไม่เกิดขึ้นเลยนะครับ เพราะกระบวนการตัวฮาวทู (How-to) เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะมันจะสอนให้เด็กเกิดความเข้าใจ เกิดความเข้าใจตามแนวแบ็กวอร์ดดีไซน์ (Backward Design) ที่หลักสูตรอิงมาตรฐานกำหนดไว้ ตัวแบ็กวอร์ดดีไซน์ (Backward Design) มันมีความหมายมากเลยนะครับ เพราะมันจะกำหนดไว้เลยว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ผ่านการคิดผ่านการทำด้วยตัวผู้เรียนเอง แล้วผู้เรียนก็ต้องเข้าใจหลังจากที่ตนเองคิดตนเองทำ แต่เข้าใจแค่นั้นยังไม่พอ มันยังกำหนดว่าให้เข้าใจไปถึงระดับความคิดรวบยอดและหลักการ แล้วนำหลักการนั้นไปใช้ในชีวิตจริงได้ เพราะฉะนั้นข้อสอบโอเน็ต (O-NET) เวลาออกข้อสอบ ออกตามตัวชี้วัด ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้แบบเดียวกัน ตามแนวแบ็กวอร์ดดีไซน์ (Backward Design) จึงต้องไปหาสถานการณ์อื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนนำความคิดรวบยอดและหลักการไปแก้ปัญหา เหมือนสถานการณ์จำลองของชีวิตเด็ก ปรากฏว่าโรงเรียนไม่ได้สอนตามแนวแบ็กวอร์ดดีไซน์ (Backward Design) ไม่มีกระบวนการ แต่สอนให้จำเนื้ออยู่ แต่ข้อสอบโอเน็ต (O-NET) ออกให้นักเรียนนำหลักการไปวิเคราะห์สถานการณ์ใหม่ ถ้าอย่างนี้เท่ากับว่าโรงเรียนสอนอีกวิธีหนึ่ง แต่ให้เด็กไปสอบอีกวิธีหนึ่ง อย่าว่าแต่ประเทศไทย ประเทศไหนในโลกนี้เด็กก็สอบตกหมดแล้วครับ แล้วเด็กไทยจึงไม่ได้โง่เลย เขามีความฉลาด แต่ถ้าครูใช้คำถามคำเดียว เด็ก ๔๐ คน สามารถคิดเพื่อหาคำตอบ แต่ถ้าครูอธิบายเด็กก็นั่งฟังทั้ง ๔๐ คน โดยทุกสมองไม่ต้องคิดนะครับ เพราะฉะนั้นในกระบวนการแบบนี้ผมคิดว่ามันไม่ได้เป็นเรื่องยาก ซึ่งเราทำวิจัยแล้วปรากฏว่ามันได้ผล ได้ผลในเวลาอันสั้น ใน ๑ ปี ๒ ปีนี้ผลการเรียนรู้พลิกผันเลย ถ้าครูเข้าใจเรื่องเหล่านี้ ถ้าครูมีแนวทางมีเครื่องมือที่จะนำพาพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐาน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่ามีความจำเป็นมากและเร่งด่วน การแก้ปัญหาเราไม่ใช่มาแก้หลักสูตรมี ๓ มิติ หลักสูตรที่ในมิติของเนื้อหาคือสิ่งที่จะเรียน ในมิติของกระบวนการคือว่าด้วยวิธีเรียน มิติของการวัดและประเมินผล ในหลักสูตรมาตรฐาน

เขาให้เน้นวัดประเมินผลตามสภาพจริง เพราะอะไรครับ เพราะกระบวนการมันพานักเรียนคิด พานักเรียนทำ ย่อมมีผลการคิด การทำ ของนักเรียน แล้วเราจะวัดสิ่งที่เกิดขึ้นจริงที่เป็นรูปธรรมด้วยการให้คะแนนด้วยสายตาไม่ได้ จึงต้องมีเกณฑ์การประเมินมิติคุณภาพขึ้นมาทั้ง ๓ ด้าน ความรู้ทั้ง ๓ มิติ ทั้งการคิด ทั้งคุณธรรม ค่านิยม ทั้งทักษะและกระบวนการ เพราะฉะนั้นต้องมีระดับการเขียนคำอธิบายระดับการประเมินไว้หมดเลย เพราะฉะนั้นงานที่เกิดขึ้นเอามาเทียบกับเกณฑ์การประเมินแล้วก็ให้คะแนนได้ แต่ของเราไม่ เราไม่สามารถใช้เกณฑ์ประเมินนี้ได้ เหตุผลเพราะเราไม่เคยสอนกระบวนการ ไม่เคยมีผลที่เกิดขึ้นจริง แต่เรามีเพียงให้นักเรียนจำในสิ่งที่ครูอธิบายและจำเนื้อหาในหนังสือ มันจึงกลับตาลปัตรหมดเลยครับ เพราะฉะนั้นการวัดผลในโรงเรียน เด็กได้คะแนนสูง แต่พอสอบโอเน็ต (O-NET) ก็เลยตก เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้แก้ปัญหาได้ในขณะนี้ก็คือว่า เราต้องเอาครูมาสร้างความเข้าใจ แล้วก็ฝึกอบรมครูให้มีแนวทางในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรฐาน และการวัดประเมินผลตามที่มาตรฐานกำหนด แล้วมันจะสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและในศตวรรษที่ ๒๑ เลยครับ ผมขอนำเรียนท่านเพียงแค่นี้ก่อนนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ เห็นทางสว่างเลยนะครับ ต่อไปขอเชิญผู้ชี้แจงท่านต่อไป ท่านลออ เพิ่มสมบัติ หรือว่าท่านบุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ก่อนครับ ขอเชิญครับ

นายบุญยฤทธิ์ ปิยะศรี (ผู้ชี้แจงในนามคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ ในวันนี้เราก็ลองมาดูว่าในลักษณะของการสอบโอเน็ต (O-NET) หรือลักษณะที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านได้ฟิดแบ็ก (Feedback) กลับคืนมาว่า เอ๊ะ จากการจัดการเรียนการสอนแล้วมันตอบโจทย์จากสิ่งที่เป็นเป้าหมายสำคัญ ซึ่งตัวที่เห็นทั่ว ๆ ไปบอกว่าทำไมการสอบโอเน็ต (O-NET) มันถึงไล่ระดับลงมาเรื่อย ๆ จากสิ่งที่เราคาดหวังในยุคปัจจุบันนี้ กระผมเองคนหนึ่งที่คิดว่าในการจัดการเรียนการสอนเป็นตัวสิ่งสำคัญเลย แล้วก็เป็นตัวจักรสำคัญที่จะต้องขับเคลื่อนให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเรื่องของทักษะและกระบวนการ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นแล้วก็เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องดำเนินการแล้วก็พัฒนาให้กับผู้เรียนที่จะไต่ระดับไปสู่มาตรฐานสากลได้ บางครั้งเราจะมองว่าในลักษณะของข้อสอบโอเน็ต (O-NET) นี้มันเป็นตัวตอบโจทย์อะไรได้บ้างในระดับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน บางครั้งเราอาจจะมองว่าเอ๊ะตัวข้อสอบโอเน็ต (O-NET) นี้มันสามารถที่จะชี้เฉพาะเด็กนักเรียนไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรการเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้มาอย่างไร ทีนี้ในมุมมองของผม ผมเป็นคนหนึ่งที่สามารถเอาตัวนี้เข้ามาร่วม แล้วก็วิเคราะห์สภาพปัญหาว่าการจัดการเรียนการสอนที่เราพบเห็นในห้องเรียนนี้เราสามารถที่จะนำมาร่วมในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของผู้เรียนได้อย่างไร ซึ่งข้อสอบโอเน็ต (O-NET) นี้ ๑. เราต้องวัดเรื่องของความรู้ของผู้เรียน อันดับที่ ๒ เราต้องวัดเรื่องของความคิดของผู้เรียน ซึ่งความคิดของผู้เรียนนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าคุณครูไม่จัดกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการคิด ท่านจะเห็นได้ว่าบางครั้งข้อสอบที่เราสอบออกมาปุ๊บ หรือการทำอะไรต่าง ๆ ออกมา หรือมีเครื่องมือที่จะวัดคุณภาพของผู้เรียน เราจะเห็นได้ว่าเด็กนักเรียนหลาย ๆ คนจะเข้ามาสู่เรื่องของการที่จะไต่ระดับไปสู่ทักษะอะไรต่าง ๆ เข้ามาร่วม ซึ่งบางครั้งผมอาจจะวิเคราะห์ข้อสอบ ซึ่งในแต่ละปีที่ผ่านมานี้ข้อสอบเขาจะวัดที่องค์ความรู้ อย่างที่ท่านดอกเตอร์ศักดิ์สินได้ให้ความรู้แล้วก็ชี้แจงให้กับท่านผู้ทรงคุณทุกท่าน ซึ่งข้อสอบโอเน็ต (O-NET) บางครั้งมันจะไต่ระดับตั้งแต่ระดับชั้น ป.๑ ป.๒ และ ป.๓ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่เด็กต้องติดตัวมา ฉะนั้นคุณครูจะต้องดูที่ตัวมาตรฐานและตัวชี้วัด ซึ่งตัวชี้วัดนี้จะเป็นตัวบอกว่าขีดความสามารถที่นักเรียนพึงมีพึงได้ควรจะมีอะไรบ้าง ซึ่งในตรงนี้ผมก็พยายามที่จะวิเคราะห์ข้อมูลหรือเอา

อะไรต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เข้ามาร่วม อย่างเช่นตัวอย่างของข้อสอบของโอเน็ต (O-NET) ซึ่งข้อสอบโอเน็ต (O-NET) เราจะพบบอกว่า เหตุใดดินอินทรีย์สารจึงไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจ ถ้าดินอินทรีย์สารไม่เหมาะสมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจ ถ้าเราสอนแบบที่เราเน้นการบรรยาย เด็กก็จะไม่รู้เลยว่าเรื่องของอินทรีย์สารนี้มันเกิดขึ้นได้อย่างไร ฉะนั้นเราจึงต้องให้เด็กนักเรียนเน้นกระบวนการทดลอง หรือให้เด็กนักเรียนได้สืบค้นหรือวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งข้อสอบโอเน็ต (O-NET) นี้เป็นตัวที่ตอบโจทย์ได้เลยว่าสิ่งเหล่านี้มันสามารถที่จะสรุปองค์ความรู้ของผู้เรียน อันนี้คือสิ่งที่ผมได้ศึกษาแล้วก็นำมาตรงนี้นะครับ ขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านอาจารย์บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี รับ ซึ่งมาจากโรงเรียนซับใหญ่วิทยาคม อำเภอซับใหญ่ จังหวัดชัยภูมิ นะครับ ความจริงเราฟังยาวกว่านี้นะครับ อยากเห็นตัวอย่างที่ทำที่โรงเรียน แล้วก็เชิญท่านผู้ชี้แจงต่อไป เดี๋ยวมีรอบสองครับ ไม่เป็นไร ตอนชี้แจงท่านลออ เพิ่มสมบัติ ข้าราชการบำนาญ จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เชิญครับ

นายลออ เพิ่มสมบัติ (ผู้ชี้แจงในนามคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมเป็นครูที่ผ่านประสบการณ์มาเหมือนกับ ๒ ศตวรรษครับ ก็คือสอนทั้งแบบแพสซิฟแอ็กทิฟ (Passive Active) นะครับ ผมจะบอกเด็กเสมอว่า ไอเฮียร์ (I hear) เด็กจะตกใจ ไอฟอร์เกต (I forget) ไอซี (I see) ไอรีเมมเบอร์ (I remember) ไอดู (I do) ไออันเดอร์สแตนด์ (I understand) เพราะฉะนั้นหัวใจของคณิตศาสตร์ก็คือต้องปฏิบัติ เพราะฉะนั้นครูจะต้องทำอย่างไรให้เด็กมีโอกาสได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ เพราะฉะนั้นเทคนิคการสอนจึงมีหลากหลาย บางคนก็ยึดของโพลยา (Polya) บางคนก็ยึดของกระบวนการทั้งหลายแหล่ที่เอามาช่วยให้เด็กได้คิดนะครับ เพราะฉะนั้นปรัชญาของผมก็คือทำอย่างไรให้เด็กคิด และผมจะมีทีมงานช่วยสอนให้เด็กคิดเพราะว่าผมมีประสบการณ์ทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ ขอบคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นท่านละไม่เกิน ๑๐ นาที สำหรับท่านแรกนั้นได้ขออนุญาตท่านประธานที่จะนำเสนอภาพเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) จำนวน ๕ หน้าครับ เรื่องการพัฒนาครู ซึ่งประธานเห็นควรอนุญาตนะครับ ขอเชิญท่านพลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติครับ

พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน ผม พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อดีตผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สมาชิกลำดับที่ ๑๗๖ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาที่ได้นำเสนอเรื่องนี้มา แล้วก็เรื่องที่ท่านนำเสนอเมื่อสักครู่ก็ทราบว่าทางคณะกรรมาธิการได้เห็นจุดอ่อน แล้วก็กำลังจะแก้ไขจุดอ่อน แล้วก็สิ่งที่ท่านนำเสนอมาผมเห็นด้วยทุกประการครับ สิ่งที่ผมจะนำเสนอต่อไปนี้เป็นส่วนที่เพิ่มเติมจากส่วนที่ท่านมีอยู่แล้วนะครับ บางส่วนท่านมีอยู่แล้ว แต่บางส่วนในที่ท่านนำเสนอมานั้นไม่มี ผมขอนำเสนอเพื่อผ่านท่านประธานไปสู่ท่านกรรมาธิการเพื่อนำไปพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ

ในเรื่องแรกเมื่อสักครู่ที่ท่านได้นำเสนอแล้วก็ชี้ให้เห็นว่าครูถูกดึงออกจากโรงเรียนมากเกินไป อันนี้จริงครับ แล้วก็เวลาของครูที่มีสอนจริง ๆ นั้นมีน้อยเพราะว่าไปฝึกอบรมมาก ประเด็นที่ ๒ ก็คือครูมีความรู้แต่ยังขาดทักษะอาชีพครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนแบบใหม่ที่เน้นแอ็กทิฟ (Active) มากกว่าแพสซิฟ (Passive) และท่านได้นำเสนอเลิร์นนิงพีระมิด (Learning Pyramid) อันนี้ถือเป็นเรื่องสำคัญเลยครับ ผมอยากให้ครูทั่วประเทศ อยากให้ผู้อำนวยการโรงเรียนทั่วประเทศได้ตระหนักถึงตรงนี้ แล้วก็ให้ความสำคัญในเรื่องพีระมิดเลิร์นนิง (Pyramid Learning) เพื่อที่จะได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันตรงนั้น สิ่งที่ท่านนำเสนอนี้นะครับเป็นสิ่งที่โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยเขาได้ใช้ทำมาเป็นเวลานานแล้ว และต้นแบบที่ดูง่ายที่สุดครับไปขอดูงานการเรียนการสอนของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยใกล้ ๆ กับที่สภาแห่งนี้ตั้งอยู่นี้ครับก็มี เพราะฉะนั้นตรงนี้เขาจะเน้นต่างประเทศเขาจะเน้นแอ็กทิฟ (Active) มากกว่าแพสซิฟ (Passive) ครับ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ท่านถูกประเด็นนะครับ แต่ผมอยากนำเสนอตรงนี้ครับว่าสิ่งที่จะเป็นตัวช่วยนะครับ ผมขอนำเสนอท่านดูการพัฒนาศักยภาพนักเรียนนะครับ ผมขอนำเสนอชาร์ต (Chart) แผ่นใสนี้นะครับตามเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) นะครับ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ ณัฐชนก ๑๒/๒

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา : ถ้ามองเป็นระบบจะประกอบด้วยอินพุต (Input) ปัจจัยนำเข้า โพรเซส (Process) กระบวนการ เอาต์พุต (Output) ก็คือผลผลิต เอาต์คัม (Outcome) ผลลัพธ์ และอิมแพกต์ (Impact) คือผลลัพธ์สุดท้าย การที่จะให้เด็กนักเรียนมีศักยภาพสูงนั้นจะต้องเริ่มต้นจากครูมีความรู้ มีความสามารถและมีทักษะ รวมทั้งศิลปะในการสอน เมื่อครู ตรงนี้นะครับวันนี้เรากำลังจะมาพูดถึงเรื่องครูจะมีความสามารถและมีทักษะอย่างไรในสิ่งที่ท่านนำเสนอ ส่วนที่ ๒ คือโพรเซส (Process) กระบวนการ ต้องมีกระบวนการสอนหรือการเสริมสร้างศักยภาพนักเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพ คือกระบวนการต้องมีประสิทธิภาพ ที่ท่านผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้นำเสนอเมื่อสักครู่นี้ใช่เลยครับ สิ่งที่ผมอยากให้สิ่งที่ท่านคิด สิ่งที่ท่านทำนั้นนำไปสู่การปฏิบัติของครูทั่วประเทศ และอยากให้มีครูแบบนี้เป็นครูต้นแบบ ขยายผลไปสู่ทั่วประเทศครับ ----------

และผลที่ได้ก็คือเอาต์พุต (Output) ก็คือจำนวนนักเรียนที่ได้รับการสอนของครูที่มีประสิทธิภาพเหล่านั้น เอาต์คัม (Outcome) ก็คือผลลัพธ์ ก็คือนักเรียนมีคะแนนสอบและคะแนนประเมินผลที่ดีและสามารถแก้ไขปัญหาได้ และอิมแพกต์ (Impact) ก็คือว่านักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อครูทำให้เกิดความสัมพันธ์และความผูกพันที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และที่สำคัญทำให้นักเรียนชอบเรียน รักการเรียนและมีความสุข สนุกกับการเรียนนั่นเอง เพราะฉะนั้นอันนี้คือสิ่งที่เราอยากไปนะครับ ทีนี้ปัจจัยที่ทำให้ครูมีศักยภาพสูงในการสอน การถ่ายทอดความรู้ และตรงนี้สำคัญนะครับ เมื่อสักครู่นี้ข้างบนนั้นพูดถึงเรื่องแพสซิฟ (Passive) แต่ข้างล่างนี้เสริมสร้างศักยภาพของนักเรียน เรียกว่า แอ็กทิฟ (Active) จะต้องมีปัจจัยอะไรบ้าง

ปัจจัยแรกคือความรู้พื้นฐานของครู ที่จริงแล้วอยากให้ทำการทดสอบเหมือนกันว่าครูที่สอนอยู่ในแต่ละวิชาขณะนี้ได้มีความรู้พื้นฐานที่วิชาที่สอนนั้นเพียงพอแล้วหรือยัง ถ้าเพียงพอแล้วถือว่าผ่านขั้นแรก ก็มาดำเนินการขั้น ๒ ต่อ แต่ถ้ายังไม่เพียงพอต้องกลับไปสู่การพัฒนาครูให้มีความรู้พื้นฐานให้เพียงพอก่อน

ประการที่ ๒ ปัจจัยที่ ๒ ก็คือว่าศิลปะการถ่ายทอดและศิลปะการเสริมสร้างให้นักเรียนให้มีความรู้ความสามารถที่เน้นในเรื่องของเชิงแอ็กทิฟ (Active) คือเน้นให้นักเรียนค้นคว้าให้มาก ๆ ตรงนี้ครูจะมีวิธีการอย่างไร ตรงนี้ในโรงเรียนนานาชาติเขาจะมีแล้วเขาแข็งแกร่งตรงนี้ครับ ตรงนี้ก็อยากให้ครูอยากมีศิลปะตรงนี้ก็ต้องมีการวัดมีการประเมิน ถ้าไม่มีก็ต้องเพิ่มในส่วนนี้เข้าไป

ประการที่ ๓ คือปัจจัยที่ ๓ คือครูมีศิลปะในการจูงใจเด็กนักเรียนมากน้อยเพียงใด แค่ไหน อันนี้ก็สำคัญครับ เพราะว่าถ้าจูงใจเด็กนักเรียนไม่ได้ เด็กนักเรียนก็ไม่สามารถที่จะเสริมสร้างความรู้ให้กับตนเองได้ และ

ปัจจัยที่ ๔ เทคนิคการติดตามประเมินผล เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจของนักเรียน หมายความว่าครูมีเทคนิคการประเมินผลการเรียนหรือการค้นคว้าของนักเรียนในเชิงแอ็กทิฟ (Active) นั้นได้เพียงใด แค่ไหน มีศิลปะแค่ไหน มีเทคนิคแค่ไหนตรงนี้ก็เป็นตัวชี้ที่สำคัญ

ปัจจัยที่ ๕ ครูมีหัวใจและจิตวิญญาณความเป็นครูมืออาชีพเพียงใด แค่ไหน อันนี้คือเป็น ๕ ปัจจัย

ทีนี้กระบวนการที่จะทำให้ครูมี ๕ ปัจจัยดังกล่าวนั้น ก็จะต้องมีขั้นตอนกระบวนการปฏิรูปเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของครู ดังนี้ ผมขอนำเสนอดังนี้นะครับ

ขั้นตอนแรก ประเมินความรู้พื้นฐานของครูก่อนทั่วประเทศในแต่ละวิชาที่ทำการสอนเลยครับ

ขั้นตอนที่ ๒ ประเมินผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดเพื่อเป็นครูต้นแบบตามที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิอธิบายเมื่อสักครู่นครับว่า ครูในอนาคตต้องสอนเชิงแอ็กทิฟ (Active) มากกว่าแพสซิฟ (Passive) และประเมินผลเลยว่าครูที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ในแต่ละวิชานั้นมีศักยภาพในการสอนเชิงแอ็กทิฟ (Active) ได้มากน้อยเพียงใด แค่ไหน ประเมินเลยครับแล้วดูเลยว่าครูเหล่านั้นท่านอ่อนจุดไหน แข็งจุดไหน เราก็ไปเสริมพัฒนาในจุดอ่อนครับ

ขั้นตอนที่ ๓ ประกวดครูต้นแบบระดับชาติตามรายวิชาที่ทำการสอน ณ ปัจจุบันนี้ลองประกวดเลยครับว่าใครบ้างอันดับ ๑ ของประเทศ ใครบ้างอันดับ ๑ ของภาค ใครบ้างอันดับ ๑ ของจังหวัด

ขั้นตอนที่ ๔ นำครูต้นแบบมาทำหน้าที่เป็นครูแม่ข่าย หรือเรียกว่าครูแม่ไก่ หรือเรียกว่าครูหัวหน้าทีม เพื่อไปทำการฝึกอบรมครูในระดับภูมิภาค ในระดับจังหวัดและในระดับอำเภอ ให้เป็นครูที่สอนเชิงแอ็กทิฟ (Active) หรือให้เป็นครูที่เหมือนกับครูที่ท่านพามานำเสนอเมื่อสักครู่นี้ครับ ให้เหมือนแบบนี้ทั้งประเทศครับ และ

ขั้นตอนที่ ๕ ติดตามประเมินผลครูต้นแบบว่าได้ไปทำการถ่ายทอดหรือว่าสร้างเครือข่ายครูต้นแบบนี้ได้มากน้อยเพียงใด แค่ไหน รวมทั้งประเมินผลครูผู้สอนที่ได้รับการสอนจากครูแม่ข่ายหรือได้รับการถ่ายทอดจากครูแม่ข่ายไปว่ามีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปแค่ไหน เพราะฉะนั้นจะดำเนินการข้อ ๕ ตามขั้นตอนที่ ๕ นี้ได้ ณ วันนี้ต้องทำการประเมินผลพรีเทสต์ (Pre-test) ก่อน หรือว่าประเมินล่วงหน้าก่อนว่า ณ ปัจจุบันนี้ครูทั่วประเทศนั้นมีศักยภาพ หรือยังมีความสามารถ หรือว่ามีการปฏิบัติในการเรียนการสอนที่ถูกต้องเพียงใด แค่ไหนก่อนว่าได้คะแนนเท่าไหน เสร็จแล้วไปพัฒนาโดยใช้ครูแม่ข่าย ครูแม่ไก่ หรือว่าสิ่งที่หลักสูตรที่ท่านกำลังจะทำนี้ และทำการโพสต์เทสต์ (Post-test) อีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ทำการฝึกอบรมไปแล้ว จะได้เห็นว่าหลักสูตรหรือวิธีการที่เราทำการพัฒนาบุคลากรครูนี่ ที่เราใส่ไปเราปฏิบัติไปมันได้ผลหรือไม่ คุ้มกับงบประมาณหรือไม่ เพราะฉะนั้นต้องมีพรีเทสต์ (Pre-test) โพสต์เทสต์ (Post-test) ครับ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ สุทธิกานต์ ๑๔/๑

ขั้นตอนที่ ๖ พัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับครู ก็ขอเรียนนะครับ เมื่อวานนี้ผมได้ทำการบ้านครับ เรามาเปรียบเทียบสื่อการเรียนการสอนของประเทศไทยโดยกระทรวงศึกษาธิการกับของต่างประเทศ ต่างกันเลยครับ แค่ดูว่าต้นไม้ปรุงอาหารอย่างไรนี่ ของไทยก็เป็นแบบสไลด์ (Slide) เหมือนกันแต่ยังดีกว่าสมัยที่ผมเรียนนะครับ เป็นครูมาพูดตามเอกสารแล้วก็ไม่มีภาพเห็น แต่วันนี้มีสไลด์ (Slide) ให้เห็น แต่เป็นสไลด์นิ่ง ๆ แต่ผมเปิดของต่างประเทศเป็นสไลด์ (Slide) ที่มีแอนิเมชัน (Animation) เป็นภาพเคลื่อนไหวเลยว่าคาร์บอนไดออกไซด์เข้ามาอย่างไร แสงแดดเข้ามาอย่างไร ผสมเป็นอย่างไร คายออกซิเจนมาอย่างไร สร้างกลูโคสอย่างไร เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวเป็นโมเลกุลเคลื่อนที่เลยครับ มันต่างกับของไทย นี่แหละครับ ผมถึงอยากให้เห็นว่ามีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้วย และแหล่งการเรียนรู้สำหรับครู แหล่งค้นคว้าหาเครื่องมือสื่อการสอนสำหรับครูทุกวิชานะครับ ตอนนี้ไม่ต้องไปหาที่ไหนครับ หาในอินเทอร์เน็ต (Internet) ในกูเกิล (Google) นี้ได้มีคุณภาพสูงกว่าที่อยู่ในเว็บไซต์ (Web site) ของกระทรวงศึกษาธิการ ผมท้าให้พิสูจน์ ณ เวลานี้ ณ วินาทีนี้ ผมมั่นใจว่าขณะนี้มีผู้ฟังผู้ชมอยู่หลายท่านลองเข้าไปในอินเทอร์เน็ต (Internet) จะเจอเลยครับ แล้วจะเห็นว่ามาตรฐานหรือว่าเห็นแล้วน่าชมน่าดูและเข้าใจง่ายกว่าที่กระทรวงศึกษาธิการทำ ตรงนี้ผมเลยอยากให้ครูมีการประกวดการทำสื่อการเรียนการสอนประเภทนี้ และใครได้ที่หนึ่งของประเทศเอาเป็นแม่แบบใช้ทั้งประเทศเลยครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องพัฒนาแหล่งการเรียนรู้สำหรับครูด้วยนะครับ แต่ว่าอยากจะบอกครูทั่วประเทศว่ากูเกิล (Google) ตอนนี้จะหาอะไรก็ได้และเยอะที่สุดครับ

ขั้นตอนที่ ๗ ให้รางวัลจูงใจกับครูแม่ข่ายที่ทำงานขยายเครือข่ายได้ประสบความสำเร็จ รวมทั้งครูต้นแบบ แล้วก็ครูที่ได้รับการถ่ายทอดที่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนการสอนและทำให้สัมฤทธิผลทางการสอน และการประเมินผลดังกล่าวนั้นต้องมีมาตรการจูงใจ ให้ครูมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานด้วยการนำผลการประเมินผลการสอนของครูมาใช้ในประกอบการพิจารณาในเรื่องของความดีความชอบและความก้าวหน้า

มาตรการที่ ๒ วัดความสัมฤทธิผลทางการสอนของครูจากเอาต์พุต (Output) เอาต์คัม (Outcome) อิมแพกต์ (Impact) ของผลการปฏิบัติงานที่ผมได้นำเสนอแล้วเมื่อสักครู่

มาตรการที่ ๓ ทำการประเมินครูแบบ ๓๖๐ องศาโดยเก็บข้อมูลจากนักเรียน ผู้ปกครอง ครู ผู้ร่วมงาน และผู้บริหารสถานศึกษานั้น ๆ แล้วเอาคะแนนเหล่านี้มาเวจต์ (Weight) มารวมกัน

และมาตรการที่ ๔ ก็คือนำผลคะแนนที่ได้จากตัวชี้วัดทั้งหมดมาใช้ประกอบพิจารณาให้ครูได้เลือกโรงเรียนที่จะทำการสอน หรือโรงเรียนที่อยากจะปฏิบัติหน้าที่นั้นตามลำดับคะแนนประเมินที่ได้จากการประเมินในการปฏิบัติงาน พูดง่าย ๆ ว่าครูเก่ง ครูมีศักยภาพสูงก็มีสิทธิเลือกโรงเรียนได้ก่อนครูคนอื่น อันนี้เป็นมาตรการจูงใจที่จะทำให้ครูนั้นมีความตั้งใจแล้วก็ทุ่มเทในการสอนนั่นเองครับ

ทีนี้ขออนุญาตยกตัวอย่างนะครับ การจูงใจครู อย่างสมมุตินะครับ ครูที่จะขอเลื่อนวิทยฐานะจากครูผู้ช่วยเป็นครูวิทยฐานะ คศ.๑ คศ.๒ คศ.๓ คศ.๔ คศ.๔ นี่คือ ซี ๙ นะครับ คศ.๕ ก็คือ ซี ๑๐ นะครับ สิ่งที่ใช้ประเมินในการเลื่อนวิทยฐานะตอนนี้ก็คือ ๑. จริยธรรม คุณธรรม จริยธรรมคุณธรรมที่ใช้อยู่นะครับ ๒. ผลคะแนนโอเน็ต (O-NET) ๓. ผลงานวิชาการ ผมอยากอย่างนี้นะครับผลงานวิชาการก็มีผลงานวิชาการ ผลงานเชิงประจักษ์ก็คือการที่นักเรียนไปแข่งขันแล้วได้รางวัลก็ดีครับ อันที่ ๒ ผลงานวิชาการแบ่งออกเป็นเอกสารทางวิชาการ กับอันที่ ๔ ก็คือสื่อการสอน ผมอยากให้การประเมินเลื่อนวิทยฐานะของครูนี้เน้นไปเลยครับ ๑. ขณะนี้ใครที่ทำสื่อการสอนประกวดได้ที่ ๑ ของประเทศ ที่ ๑ ของภาค เอาไปเลยครับรางวัล ใครที่นำพานักเรียนไปสอบไปแข่งในระดับประเทศ ระดับโลกแล้วได้รางวัลกลับมา เอาไปเลยครับ ความก้าวหน้า ใครที่สอนนักเรียนแล้ว ผลการเรียน ผลการสอบโอเน็ต (O-NET) ได้ระดับพัฒนามาดีขึ้นกว่าเดิมมากควรให้ไปเลยครับ เพราะฉะนั้นต้องเอาตัวชี้วัดที่เป็นตัวสุดท้ายมาวัด อย่าไปวัดเชิงนามธรรมมาก และอย่าไปวัดในเชิงที่ไม่ได้ส่งผลต่อทางด้านการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ตรงนี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครับ ----------

ตอนนี้ผลคะแนน โอเน็ต (O-NET) ออกมาต่ำ ๆ แต่ทำไมความก้าวหน้าของครูยังก้าวหน้าได้เหมือนเดิม เพราะตัวชี้วัดเราใส่ผิดที่ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ขอให้ถ่วงน้ำหนักเน้นหนัก ๆ ตรงผลคะแนน โอเน็ต (O-NET) เน้นมาก ๆ ตรงสื่อการสอน เน้นมาก ๆ ตรงวิธีการสอนที่ถูกต้องอาจจะต้องจัดอย่างนี้นะครับ จัดคณะการประเมินผลการสอนของครูเลย ในระดับโรงเรียน ในระดับตำบล ในระดับอำเภอ ในระดับจังหวัด ไม่ยากหรอกครับ ผมโรงเรียนประชาบาลเด็กบ้านนอก สมัยอยู่โรงเรียนที่ประชาบาล พอบอกว่าพูดถึงครูท่านนี้ ปุ๊บ จะบอกเลยครูเก่งวิชาอะไร ถ้าบอกว่าครูคนไหนเก่งวิชาคณิตศาสตร์ที่สุดในตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เขาจะบอกเลยครับชื่อคนนี้ ในอำเภอนี้ใครเก่งวิชานี้ที่สุด วงการครูจะรู้ถึงกันหมดครับ เราทดลองทำอย่างนี้ครับจะได้คนเก่งเรียกว่า ช้างเผือกในระดับอำเภอ ในระดับจังหวัดมาเรื่อย ๆ แล้วเอาบุคลากรครูเหล่านี้มาพัฒนาต่อยอดเป็นครูแม่ข่าย หรือครูแม่ไก่ เพราะฉะนั้นก็จะสามารถช่วยได้ แล้วก็ให้มีการประเมินครูอย่างจริงจัง อย่างเป็นรูปธรรม โดยการประเมินจากการปฏิบัติจริงครับ อันนั้นก็จะทำให้ครูนั้นมีความตั้งใจในการทำงานแล้วก็ทำตามสิ่งที่เราต้องการคือสอนเชิงแอ็กทิฟ (Active) มากขึ้นกว่าแพสซิฟ (Passive) เพราะเขามีสิ่งจูงใจ แต่ถ้าในอดีตครูสอนเชิงแพสซิฟ (Passive) มีโอกาสได้เลื่อนขั้น ได้เลื่อนวิทยฐานะดีกว่าครูสอนเชิงแอ็กทิฟ (Active) แน่นอนครับ ทุกคนไปเชิงแพสซิฟ (Passive) เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ต้องปรับนะครับ

อีกด้านหนึ่ง การเลื่อนตำแหน่งทางด้านการบริหารการศึกษา รองผู้อำนวยการโรงเรียนจะเลื่อนเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน แล้วก็ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ไม่ว่าประถมศึกษา หรือผู้อำนวยการเขตพื้นที่การมัธยมศึกษา อยากให้ผูกติดกับความสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียน ผูกติดกับคะแนนโอเน็ต (O-NET) หรือผูกติดกับปริมาณเด็กผลการเรียนของเด็กที่วัดโดยตัวชี้วัดนานาชาติ หรือตัวชี้วัดขององค์กรระหว่างประเทศ หรือตัวชี้วัดภายในประเทศก็ตาม ให้ผูกติดกับตรงนี้ครับ ไม่ใช่ว่าเด็กนักเรียนแย่ลง ๆ แต่ผู้บริหารการศึกษาก็เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ๆ เพราะไม่ได้ผูกติดกับตรงนั้น เพราะฉะนั้นขอให้เปลี่ยนน้ำหนักการประเมินการเลื่อนตำแหน่งทางด้านการบริหารการศึกษา ผูกติดกับความสัมฤทธิผลการศึกษาของเด็กนักเรียนครับ ผมขอนำเสนอดังกล่าวเพียงเท่านี้ ก็ขอฝากท่านนำไปใช้พิจารณาครับ แล้วก็มั่นใจว่าสิ่งที่ผมนำเสนอนั้นจะเป็นประโยชน์ และหากเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสอนของครูได้ก็จะเป็นประโยชน์กับเยาวชนคนรุ่นหลัง แล้วก็เป็นประโยชน์กับประเทศชาติของเราในอนาคต ขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เป็นประโยชน์มากครับ ต่อไปขอเชิญท่านรองศาสตราจารย์แพทย์หญิงพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อดีต สปช. และอดีตสมาชิกวุฒิสภา ขอเชิญครับ

นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ดิฉันขอเรียนว่า ดิฉันเห็นด้วยกับในเรื่องของการพัฒนาครู แล้วก็พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) มากยิ่งขึ้น หรือว่าเป็นซิทูเอชัน เบส เลิร์นนิง (Situation based Learning) แต่ถ้าหากว่าวัตถุประสงค์ทั้งหมดเหล่านี้ การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเหล่านี้จะเป็นไปเพื่อให้สัมฤทธิผลของการสอบโอเน็ต (O-NET) ดีขึ้น อันนี้ดิฉันขอเสนอข้อสังเกตที่ว่ามันอาจจะไม่เป็นไปอย่างนั้น แล้วอยากให้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่าปัจจัยที่ท่านยังไม่ได้พูดถึงเลยก็คือปัจจัยในด้านผู้เรียนหรือเด็กที่เป็นผู้เรียน ไม่ว่าเราจะพัฒนาครูอย่างไรก็ตาม พัฒนาหลักสูตร พัฒนาวิธีจัดการเรียนการสอน แต่ถ้าหากว่าผู้เรียนไม่พร้อม หรืออยู่ในสภาวะที่ไม่พร้อมก็ยากที่จะให้มีผลสัมฤทธิ์ตามที่ต้องการ ----------

ที่อยากจะเรียนให้ทราบก็คือว่าจากผลการศึกษาของกรมสุขภาพจิต เมื่อปี ๒๕๕๔ จำนวนเด็กอายุ ๖ ถึง ๑๕ ปีทั่วประเทศ จำนวน ๗๒,๐๐๐ กว่าราย ผลการศึกษาทางด้านไอคิว (IQ) พบว่าไอคิว (IQ) ต่ำกว่า ๑๐๐ มีประมาณ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ เกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แปลว่าครึ่งประเทศ ไอคิว (IQ) ต่ำกว่า ๑๐๐ และโดยเป็นที่ทราบกันดีอยู่ว่าด้วยระดับไอคิว (IQ) เช่นนี้ การคิดอย่างวิเคราะห์จะทำได้ไม่ดี การศึกษาในขั้นมหาวิทยาลัยอาจจะไม่ประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้แก้ไขได้ แต่ว่าจะเป็นที่ยอมรับกันหรือไม่เท่านั้นเอง เราอาจจะมีเด็กที่เก่งที่สุด สามารถที่จะชนะการแข่งขันในระดับโลกได้ แต่ในขณะเดียวกันเด็กส่วนใหญ่ของประเทศนี้ก็ยังมีปัญหาทั้งทางด้านความฉลาดทางสติปัญญา แล้วก็ความฉลาดทางอารมณ์ รวมทั้งมีเด็กพัฒนาการช้าก็มีในเริ่มต้นของชีวิตอีกตั้ง ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นสิ่งที่น่าจะต้องคำนึงถึงเหมือนกันว่าโรงเรียนจัดเตรียมเด็กเหล่านี้ให้พร้อมกับสภาพสภาวะการเรียนได้อย่างไร สิ่งที่จะช่วยได้ในระดับหนึ่งก็คือเรื่องของอนามัยโรงเรียน สาเหตุสำคัญส่วนใหญ่ก็คือการขาดสารอาหารตั้งแต่เล็กมาเลย จนกระทั่งถึงโต ที่สำคัญก็คือพวกไอโอดีน เหล็ก แล้วก็โฟเลต (Folate) สิ่งเหล่านี้แก้ไขได้ ถ้าเป็นที่รับรู้ของสังคม เป็นที่รับรู้ของครอบครัว และเป็นที่รับรู้ของโรงเรียน เพราะฉะนั้นโรงเรียนเองก็คงจะต้องเตรียมสิ่งแวดล้อมเหล่านี้เพื่อสนับสนุนเด็กเช่นเดียวกัน ไม่อย่างนั้นถ้าเราไม่แก้ไขในเรื่องต่อไปนี้ สัมฤทธิผลการศึกษาก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้ แล้วการเซอร์เวย์ (Survey) ในปี ๒๕๕๗ ก็ตอกย้ำว่าขณะที่ผลโอเน็ต (O-NET) ต่ำลง ไอคิว (IQ) ของเด็กไทยก็ต่ำลงด้วย ไอคิว (IQ) เฉลี่ยในปี ๒๕๕๗ นี้คือ ๙๗ ขณะที่ปี ๒๕๕๔ นั้นคือ ๙๘ มีแต่จะถดถอยลงไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนให้ทราบว่าคงจะต้องคิดถึงปัญหาที่ส่งผลกับสัมฤทธิผลของการเรียนของเด็กนอกเหนือไปจากคุณภาพของครูซึ่งเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งเท่านั้น องค์ประกอบในภาคของเด็กมีหลายอย่าง ตั้งแต่ระดับสติปัญญา การเจ็บป่วยเรื้อรังของเขา ปัญหาทางสภาพจิตใจที่ทำให้เด็กไม่สามารถจะเรียนได้ ความรุนแรงในครอบครัวซึ่งเด็กได้รับ พ่อแม่ซึ่งทอดทิ้งเด็กอะไรพวกนี้ อันนี้เป็นปัญหาสำคัญ ครูที่จะสั่งสอนเด็กสมควรที่จะได้คอนซิเดอร์ (Consider) ในเรื่องนี้ด้วยเช่นเดียวกัน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มันเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนของเด็กหรือไม่ อันหนึ่งที่เขาพบก็คือถ้าเผื่อบ้านอยู่ไกลเกินไปเด็กใช้เวลาเดินทางมาก เด็กก็จะเหน็ดเหนื่อยแล้วก็ไม่สนใจในการเรียนเท่าที่ควร นอกจากนั้นสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น เด็กเกเรในโรงเรียน ยาเสพติด สภาพของยาเสพติด สังคมที่ก้าวร้าว อันนี้ล้วนแต่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนในสภาพของ

การคิดวิเคราะห์ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นดิฉันก็อยากจะเรียนฝากคณะกรรมาธิการให้ท่านได้ช่วยพิจารณา คือท่านต้องการที่จะแก้ไขปัญหาที่โอเน็ต (O-NET) ผลการของการเทสต์ (Test) โอเน็ต (O-NET) นี้ต่ำลงทุกทีโดยการพัฒนาคุณภาพของครู ก็ขอเรียนว่าคงจะไม่พอ ต้องคิดถึงสภาพของผู้เรียนด้วย และสิ่งแวดล้อมในการเรียน แต่ถ้าเผื่อจะพัฒนาคุณภาพของครูเฉย ๆ โดยยกโอเน็ต (O-NET) มาเป็นกรณีศึกษา ดิฉันเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปขอเชิญคุณถวิลวดี บุรีกุล ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า อดีต สปช. และอดีตกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญครับ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ นิตยา ๑๗/๑

นางถวิลวดี บุรีกุล : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน ถวิลวดี บุรีกุล สมาชิกหมายเลข ๖๑ นะคะ ดิฉันมีประเด็นไม่มาก แต่ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณกรรมาธิการคณะนี้นะคะ ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องของการพัฒนาครูเพื่อที่จะแก้ปัญหาผลการเรียนของเด็กนะคะ ก็เห็นด้วยกับเรื่องของหลักการปฏิรูปการพัฒนาครูเพื่อผลการเรียนรู้ของนักเรียน ตรงนี้ก็ถือว่าเป็นประเด็นที่สำคัญ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ดิฉันมองว่ารายละเอียดต่าง ๆ ถ้าจะมีการเพิ่มเติมเพื่อที่จะให้เห็นว่าเนื้อหาของการจัดการอบรมควรจะมีอะไรบ้าง รวมทั้งในเรื่องของการระดมสรรพกำลัง ตรงนี้จะทำอย่างไร รายละเอียดตรงนี้อาจจะยังมีไม่มากพอที่จะไปโน้มน้าวให้ภาครัฐมาดำเนินการให้เป็นรูปธรรมนะคะ นอกจากนี้เรื่องของการปฏิรูปในการพัฒนาครูอาจจะยังไม่ชัดเจนว่าจะทำอย่างไร ดิฉันก็ยังมองอยู่ว่าในเรื่องของผลการสอบโอเน็ต (O-NET) นี้ปัญหาจริง ๆ อยู่ที่ใครกันแน่ ระหว่าง ครู เด็ก แล้วก็ตัวโอเน็ต (O-NET) เองมันอยู่ที่ไหน ซึ่งตรงนี้อยากจะให้มีการศึกษาให้ถ่องแท้ว่าอยู่ที่ทั้ง ๓ เรื่องนั้น หรือว่าอยู่ที่ครูเท่านั้นนะคะ แล้วก็เห็นด้วยในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เมื่อวานดิฉันได้พูดไปแล้วในเรื่องของเอสดีจี (SDGs) คือเป้าหมายแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เราจะต้องทำให้บรรลุนี้ ประเด็นเรื่องของคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญ ดิฉันอยากจะให้มีการมองให้รอบด้าน เพราะมีการศึกษามาก่อนแล้วว่าปัญหาที่สำคัญในเรื่องของระบบการศึกษานี้มันมีเรื่องอะไรบ้างในโลกนี้นะคะ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องของการไม่ปรับตัวเข้ากับโลกภายนอก ไม่มีนวัตกรรมใหม่ ๆ หรือเรื่องของระบบการศึกษาที่เป็นราชการเกินไป เน้นแต่อินไซด์ (Inside) ไม่เน้นเอาต์ไซด์ (Outside) หรือเรื่องของการไม่เปิดโอกาสให้คนภายนอกเข้ามามีส่วนในการปฏิรูปการศึกษา หรือที่ตัวครูเอง ซึ่งไม่เป็นมืออาชีพ หรือว่าทำให้ครูกลายเป็นเครื่องจักรในการสอนหนังสือ ไม่มีแรงจูงใจ หรือเป็นเรื่องของวิธีการเรียนการสอนที่น่าเบื่อ ไม่ยืดหยุ่น แล้วก็ไม่สนุก ไม่มีการปฏิรูปให้ดียิ่งขึ้น ไม่เน้นการอยู่ร่วมกันในสังคม หรือไม่โฟกัสที่เด็ก ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากนะคะ แล้วจะทำอย่างไร ดิฉันมองว่าสาระสำคัญที่หลายท่านพูดมาแล้วก็คือ ๑ ตัวเด็กเอง ตัวผู้เรียนเองมีส่วนร่วมมากน้อยแค่ไหน มีกิจกรรมให้เขาเน้นมากกว่าการเรียนในตำรามากกว่าการเน้นตำราหรือไม่ มีการออกไปเรียนรู้นอกจากเทกซ์บุ๊ก (Textbook) บ้างหรือไม่ มีการเรียนโดยในเคสสตัดดี (Case Study) หรือโครงการต่าง ๆ บางหรือไม่ มีกิจกรรมให้เขาทำมากน้อยแค่ไหน ให้เขามีการศึกษาแบบบูรณาการ มีการยอมรับกันและกัน การยอมรับความคิดที่แตกต่างหรือไม่ ให้การเรียนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์หรือไม่

หรือให้มีการแชร์ คือการเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้แบบเป็นทีม หรือไม่ หรือว่ามีการประเมินผู้เรียนแบบเป็นภาพรวมมากกว่าการประเมินแค่การสอบตามตำราที่เรียนอย่างนั้นหรือไม่ หรือในเรื่องของครูนี้เน้นครูให้เป็นโค้ช (Coach) หรือเน้นครูให้เป็นคนสอนอย่างเดียว เน้นให้ครูเป็นครูมืออาชีพสอนอย่างชาญฉลาด ให้เวลาน้อย ในการสอน แต่ว่าให้เวลามากในการติว ให้เวลามากในการแนะนำหรือไม่ มีเวลาในการเตรียมการสอนมากน้อยแค่ไหน ตัวโรงเรียนเองมีการรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือไม่ แล้วก็มีการปรับทรัพยากรเพื่อที่จะเน้นไปในเรื่องที่การพัฒนาการศึกษา พัฒนาเด็กมากน้อยแค่ไหน รวมทั้งชุมชนเองเข้ามามีส่วนร่วมมากน้อยแค่ไหน พัฒนาเรื่องของการเป็นพันธมิตรกับโรงเรียนมากน้อยแค่ไหน รวมทั้งผู้ปกครอง สังคมต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษามากน้อยแค่ไหน ตรงนี้ดิฉันถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ทีนี้มีประเด็นที่อยากจะฝากไปนะคะ ประเด็นที่อยากจะฝากไปก็คือ ทำอย่างไรเราถึงจะสร้างครูให้สอนให้ครบตามสาระวิธี นอกจากนี้ทำอย่างไรถึงจะทะลายกำแพงที่มีความเชื่อว่าครู ๑ คน ต่อนักเรียน ๒๐ คนเท่านั้น บางครั้งมันมีความจำเป็นที่อาจจะต้องไปถึงครูต่อนักเรียน ๓๐ คนหรือเปล่าอะไรอย่างนี้นะคะ อันนี้ดิฉันไม่ทราบว่ามันยังมีกำแพงเหล่านี้อยู่หรือไม่ในกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้การมีผู้บริหารการศึกษาก็มีความสำคัญ ได้ทราบว่าบางที่ยังไม่มีผู้บริหารการศึกษา เพราะฉะนั้นจะจัดให้ครบ แล้วก็ให้เป็นผู้บริหารแบบมืออาชีพได้หรือไม่ นอกจากนี้มีประเด็นที่สำคัญก็คือเรื่องของเงินกองทุนพัฒนาครู ไม่ทราบว่ายังมีอยู่ หรือไม่เอาเงินกองทุนนี้มาพัฒนาครู พัฒนาเด็ก พัฒนาผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาผู้สอนที่ทำให้เด็กของเราเป็นคนดีในอนาคต เป็นคนที่สามารถคิดวิเคราะห์ได้ แล้วนำพาประเทศไปสู่อนาคตที่เราอยากจะเห็นได้ ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก แล้วก็สุดท้ายที่ดิฉันอยากจะเน้นก็คือเรื่องที่ท่าน สปท. ได้พูดกันไปแล้วทั้ง ๒ ท่านนะคะ เรื่องของการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่อยากจะให้ดูที่เด็กด้วยมากกว่าการดูวิทยฐานะของครู หรือการได้เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนลำดับชั้นของครู เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าการพัฒนาการศึกษาที่มองเพียงโอเน็ต (O-NET) นั้นยังไม่พอนะคะ อยากจะให้มองกว้างไปกว่านั้น แล้วมันเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับประเทศไทย แล้วก็เป็นเรื่องของอนาคต เราจะส่งมอบประเทศให้ลูกหลาน ลูกหลานของเราต้องมีการเตรียมพร้อม แล้วพวกเราก็มีการเตรียมพร้อมไว้ให้เขา เพราะฉะนั้นดิฉันฝากความหวังไว้ที่กรรมาธิการชุดนี้ค่ะ ขอบพระคุณ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ เหลืออีก ๒ ท่านนะครับที่ได้แสดงความจำนงนะครับ ขอเชิญคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ อดีตผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ครับ

คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ : เรียนท่านประธานสภานะคะ แล้วก็กรรมาธิการ และท่านสมาชิกทุกท่าน แพทย์หญิง คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ สมาชิกหมายเลข ๑๐๔ ค่ะ เผอิญเวลาจะอภิปรายก็จะตามดูว่าที่มาของหัวข้อนี้มาจากตรงไหน และจะมีหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับอันนี้ไปอยู่ที่ตรงไหนอีก ก็เปิดดูเป็นวาระที่ ๑๖ มันก็ไม่พูดเรื่องนี้ค่ะ แต่ว่ามันไปมีเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ที่อยู่ในเอกสารนี้ที่พูดเรื่องโอเน็ต (O-NET) ที่กล่าวอ้างนี้เพราะว่าคำอภิปรายอาจจะเป็นสิ่งที่มันไปอยู่ในเรื่องอื่น ก็คงต้องขออภัย แต่ขอช่วยอธิบายให้นิดหนึ่ง เพราะมันมีอยู่ ๒ คำในหัวข้อนี้ ก็คือเรื่องการพัฒนาครู กับอีกส่วนหนึ่งคือเรื่องโอเน็ต (O-NET) แต่ว่าโดยส่วนตัวคงจะเน้นที่เรื่องการพัฒนาครูที่ฝากว่าไม่ทราบว่าที่มองนี่มันจะไปแก้อย่างไร เนื่องจากเปเปอร์ (Paper) นี้มันไม่มีเรื่องว่าฮาวทู (How-to) ค่ะ มันต้องออกระเบียบไหม ต้องกฎหมายไหม ต้องไปบังคับให้ ก.พ. กำกับเรื่องไอดีพี (IDP) เพิ่มขึ้นไหม อะไรประมาณนี้ มันก็เลยไม่รู้ว่าทำอย่างไรจะตอบโจทย์ข้อนี้ได้ คือเห็นด้วยว่าต้องทำ ฝากไว้ในส่วนแรกก็คือว่าสิ่งหนึ่งที่ถ้าจะทำให้คุณครูสามารถทำให้เด็กสอบอันนี้ผ่านได้ คงต้องย้อนกลับไปพูดเรื่องกรอบความต้องการ คือพูดง่าย ๆ คือคุณสมบัติของครู อาจารย์ เผอิญอ่านใน พ.ร.บ. ที่จะเข้าวาระสองมันก็ไม่ได้พูดถึง แล้วมันก็ไม่รู้จะไปอยู่วาระไหน มีความสนใจเรื่องนี้มานานแล้วว่าทำไมคุณสมบัติของครู หมายความว่าระดับโรงเรียนกับระดับของมหาวิทยาลัยมันถึงต่างกัน เช่นครูนี่ต้องเรียนครู แต่ว่าอยู่มหาวิทยาลัยนี้คือจบในสาขาที่ตัวเองเชี่ยวชาญ เนื่องจากก็เคยเป็นอาจารย์โรงเรียนแพทย์มาแล้ว แล้วก็เป็นนายกสมาคมครูผู้ปกครอง ก็ได้เข้าไปศึกษาในเชิงระบบว่า ทำไมกรอบความต้องการมันไม่เหมือนกัน เมื่อกรอบมันไม่เหมือนกัน มันจะทำให้คุณครูไปสอนเขาได้เช่นนั้นหรือหมายความว่าให้สำเร็จ นั่นเป็นเรื่องแรกนะคะ

อันที่ ๒ ก็คือต้องย้อนไปที่ระบบผลิตนะคะ ระบบผลิตครู เนื่องจากผู้ฝึกสอนหรือผู้สอนในโรงเรียนเราเรียกว่า ครู แม้ว่าจะมีวงเล็บว่าคืออาจารย์ แต่มันเหมือนต้องไปเข้ามหาวิทยาลัยราชภัฏหรืออะไรก็ตามที่มันมีหลักของวิชาครู ตรงนี้มันเป็นลักษณะที่เราไม่ได้กำหนดให้เขาได้มีองค์ความรู้ที่จะไปสอนคนอื่นให้คิดเป็นระบบหรือเปล่า เพราะว่า

ในสิ่งที่ผ่านมามันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ก็เลยคงฝากไว้ว่าจะพูดเรื่องระบบผลิตครูตรงไหนนะคะ เมื่อสักครู่เป็นเรื่องกรอบความต้องการครู

ในส่วนที่ ๓ น่าจะเป็นระบบคัดเลือกค่ะ ระบบคัดเลือกครูก็จะเป็นระบบที่ต่างจาก คำว่า ต่าง หมายความว่าระบบคัดเลือกมันจะมีกรอบ ซึ่งไปล็อกสเปก (Lock Spec) ด้วยข้อกำหนดของ ก.พ. ใช่ไหมคะ เพราะฉะนั้นคนเป็นครูมันจะเป็นอีกแบบหนึ่ง แต่ในขณะที่คนเป็นอาจารย์มหาลัยก็จะเป็นอีกแบบหนึ่ง ตรงกรอบการคัดเลือกนี้จะมีทางแก้ไหม ที่พูดถึง เพราะทั้งหมดนี้มันจะมาส่งผลทำให้การแก้ปัญหาเรื่องโอเน็ต (O-NET) สำเร็จ ไม่สำเร็จ และรวมทั้งปัญหาอื่นด้วย เพราะว่ามันอยู่ที่คุณภาพของคนเป็นครูที่สอนคนอื่นได้หรือไม่ และมันมีอีกส่วนหนึ่งที่เห็นค่ะ ก็คือตัวนี้ใครจะเป็นคนกำหนด เพราะเห็น พ.ร.บ. ที่จะออกตอนบ่ายนี้ ที่จะมีวาระสองนี้ก็จะมีเรื่ององค์กรวิชาชีพนะคะ ซึ่งเราจะเห็นความต่างระหว่างมหาวิทยาลัยกับระดับก่อนอุดมศึกษา

ในส่วนที่ ๔ ซึ่งเป็นส่วนสุดท้าย ก็คือเท่าที่เห็นตามการนำเสนออันนี้ คือเน้นเรื่องการแก้ปัญหาในเชิงของการพัฒนาคนที่เป็นครูแล้ว ก็จะมีโครงการโน่นนี่ โน่นนี่ เท่าที่อ่านดูมันก็ออกไปอยู่ในเหมือนเป็นข้อกำหนดที่ ก.พ. เขาเคย รวมทั้งรัฐบาลที่มุ่งเน้นในการเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานราชการ เพียงแต่เราไม่ได้มุ่งเน้นหรือทำความเข้าใจ คือผู้บริหารไม่ได้เข้าใจ ยกตัวอย่างแรกเลย ก็คือสิ่งที่ได้พูดมานานแล้วคือเอชอาร์ สกอร์การ์ด (HR Scorecard) เอชอาร์ สกอร์การ์ด (HR Scorecard) นี้ต้องการให้คุณภาพของคนที่ปฏิบัติราชการมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล การที่มีประสิทธิผลก็คือไม่ใช่เอาแต่สอน แต่สอนแล้วเขาจะต้องไปทำงานได้ แสดงว่ามันก็ต้องไปผ่านกลไกนั้นไหม

ตัวที่ ๒ คือการกำหนดตัวชี้วัด คือเคพีไอ (KPI) ค่ะ เคพีไอ (KPI) ต้องยอมรับเลยว่าที่ผ่านมาเน้นแต่ปริมาณ ทำไปอย่างนั้นเอง ทำให้ได้แต้ม แทนที่จะใช้มันเป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพ พอดีเราไม่เห็นอย่างไรคะว่าสรุปสุดท้ายแล้วอย่างไร จะไปเปลี่ยนเคพีไอ (KPI) ครูไหม แล้วครูจะเดือดร้อนไหม ต้องมาเขียนเปเปอร์ (Paper) โน้นนี้อีกเยอะแยะไหม เพราะฉะนั้นคือมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพที่มีอยู่แล้วที่จะนำไปพัฒนาได้

ตัวที่ ๓ ค่ะ ตัวที่ ๓ เป็นการเขียนชัดเลยค่ะ ในเปเปอร์ (Paper) นี้คือไอดีพี (IDP) จริง ๆ แล้วไอดีพี (IDP) นี่ตรงเป๊ะเลย คืออินดิวิดวล ดีเวลลอปเมนต์ แพลน (Individual Development Plan) คือแผนพัฒนารายบุคคล เพราะมันมุ่งเน้นว่าจะต้องเน้น ๓ หมวด หมวดที่ ๑ คือหมวดความรู้ ใช่ไหมคะ ทั้งความรู้ทั่วไป ความรู้เฉพาะ แล้วทำอย่างไรจะให้คุณครูเข้าใจการสอนให้เด็กคิดเป็นนี่ยากนะคะ จากการที่สอนแบบเป็นปรนัยมาโดยตลอด การออกข้อสอบก็ยาก เพราะฉะนั้นความรู้ที่จะเป็นส่วนหนึ่งของคุณครู ส่วนที่ ๒ ก็คือส่วนที่พูดถึงเรื่องทักษะ ในไอดีพี (IDP) ซึ่งถ้าเราไปดูตรงนี้ปุ๊บ ส่วนเหล่านี้มันก็จะทำให้คุณครูหรือมีกิจกรรมที่ไปเน้นให้คุณครูแก้ปัญหาเพื่อทำให้เด็กสัมฤทธิ์ในโอเน็ต (O-NET) ได้ โดยเฉพาะในหมวดที่ว่าด้วยเรื่องทักษะ คือเรื่องของการประมวลผล เด็กไทยอ่อนเรื่องการประมวลผล ตรวจได้อะไรก็รายงานว่าตรวจได้อันนั้น แต่ไม่สามารถมอง ๓๖๐ องศาได้ว่าสิ่งนี้สะท้อนอะไรสังคม สิ่งนี้ต้องแก้อะไรสังคม สิ่งนี้ต้องนำไปเปลี่ยนแปลงอย่างไร แล้วหมวดสุดท้ายซึ่งน่าจะตรงที่สุดก็คือ หมวดของไอดีพี (IDP) คือหมวดทักษะ ซึ่งมันจะมีอยู่อีก ๓ ใช่ไหมคะ ซึ่งสิ่งเหล่านี้น่าจะเป็นข้อกำหนดเหมือนกับเอาไปกำหนดว่าต่อไปจะต้องมีการบังคับในการดำเนินงานตามไอดีพี (IDP) ให้เต็มที่

แล้วสุดท้ายค่ะ ก็คิดว่าเป็นมาตรการที่จะทำให้มันกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาก็คือพีเอ็มคิวเอ (PMQA) ค่ะ ในการเข้ารับรางวัลเราไม่เคยเห็นจากกระทรวงศึกษาธิการเข้ารับรางวัล เราจะเห็น ๒ กระทรวงเยอะที่สุด คือกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะฉะนั้นถ้าเน้นพีเอ็มคิวเอ (PMQA) ก็คือการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อการแข่งขัน มันก็จะเป็นตัวหนึ่งที่กระตุ้นให้คุณครูพัฒนาตนเองในแบบย่อ ๆ เพื่อให้เกิดความสำเร็จ ซึ่งท้ายที่สุดก็คงขอฝากว่าท่านคงต้องเลือกคนที่กำหนดนโยบาย เพราะเมื่อคืนออกมาตรา ๔๔ ไป ๑ อันแล้วใช่ไหมคะ ก็น่าจะอยู่ในคนที่จะมากำกับสิ่งที่จะให้ขับเคลื่อนเพื่อจะแก้ปัญหาครูทั้งระบบได้ในเชิงที่ให้ครูช่วยสร้างเด็กที่มีคุณภาพ ก็คงจะไปอยู่ตรงที่ครูหรือผู้บริหารองค์กรนะคะ ทั้งหมดเป็นข้อที่ฝากในหัวข้อแรก ขอบพระคุณค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านคำนูณ สิทธิสมาน อดีตสมาชิกวุฒิสภา อดีตกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ และอดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ไม่บ่อยครั้งนักที่ไม่ได้อภิปรายเรื่องการเมืองครับ เห็นด้วยอย่างยิ่งครับกับวาระของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา แต่อยากจะขอข้อสังเกตบางประการนะครับ

ประการแรกสุดก็คือว่า ผมว่าหัวข้อใหญ่ไม่จำเป็นต้องไปอิงกับโอเน็ต (O-NET) หรอกครับ ปัญหาใหญ่ของประเทศไทยก็คือการพัฒนาครู เป็นการแก้ปัญหาวิกฤตทางการศึกษา ถ้าจะตั้งหัวข้อให้ดีก็น่าจะเป็น การปฏิรูประบบการผลิตและการพัฒนาครู กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตของระบบการศึกษาไทย เพราะว่าถ้าจะพูดถึงระบบการสอบวัดมาตรฐานแล้ว นาทีนี้ก็ไม่ได้มีแต่เฉพาะโอเน็ต (O-NET) นะครับ เด็กไทยซึ่งไม่ใช่เด็กรุ่นเรานี่นะครับเดี๋ยวนี้เขาต้องสอบ นอกจากโอเน็ต (O-NET) แล้ว ก่อนหน้านี้ก็ยังมีเอเน็ต (A-NET) บีเน็ต (B-NET) มีสอบแกต (GAT) แพต (PAT) แล้วก็มีสอบแอดมิสชัน (Admission) ทั้งหมดครับ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนโดยประสบการณ์ตรงเลยนะครับว่าระบบโรงเรียนในปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองการสอบเหล่านี้ของเด็กได้ เพราะฉะนั้นเด็กต้องมาเรียนพิเศษครับ การเรียนพิเศษหรือการเรียนกวดวิชาเป็นของจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งกระผมจะพูดถึงปัญหานี้นะครับ หัวข้อใหญ่ใจความของการปฏิรูปนี่นะครับ ---------

ผมว่าก็มีผู้ใหญ่หลายท่านที่พูดเป็นวลีที่ชัดเจนไว้แล้วว่าอยู่ที่ครู และหัวข้อใหญ่ที่พูดกันมากที่สุดก็คือคืนครูสู่ห้องเรียน เพราะว่าทุกวันนี้ครูที่เป็นครูที่สอนนะครับ เสียเวลานอกห้องเรียนไปเยอะกับการอบรมต่าง ๆ การพัฒนาต่าง ๆ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ เพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพครูของแต่ละท่านเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ดึงครูออกไปนอกห้องเรียนมาก ซึ่งท่านไม่ทำก็ไม่ได้ ถ้าไม่ทำก็ไม่ก้าวหน้า ทีนี้จะทำกันอย่างไรครับ ผมอยากจะเพิ่มเติมให้ว่านอกจากจะคืนครูสู่ห้องเรียนแล้วนี่นะครับ หลักใหญ่ใจความก็คือการคืนครูเก่ง ๆ สู่โรงเรียนในระบบ คืนครูเก่ง ๆ สู่โรงเรียนในระบบ ทุกวันนี้ครูในโรงเรียนในระบบสอนได้ไม่เต็มที่เพราะต้องมีการประเมินวิทยฐานะ ไม่ทำก็ไม่ได้ต้องไปอบรมปีหนึ่ง ๆ เทอมหนึ่ง ๆ ครูที่สอนเด็กจะอยู่กับเด็กน้อยกว่าที่ควร คำสั่งของหัวหน้า คสช. โดยอาศัยมาตรา ๔๔ ที่ ๒๓/๒๕๕๙ เมื่อคืนนี้เรื่อง ปรับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ก็เป็นการแก้ปัญหาหนทางหนึ่ง แต่ว่าก็ต้องดูกันต่อไปนะครับ หวังว่าจะไม่ใช่เพียงการเปลี่ยนแปลงหัวมันต้องเปลี่ยนแปลงระบบด้วยครับ ไม่ใช่แค่ตัวบุคคล การเลื่อนวิทยฐานะหรือการประเมินครูนั้นแน่นอนครับจำเป็นต้องมี แต่ไม่ใช่ด้วยการอบรม ไม่ใช่ด้วยการสอบ ไม่ใช่ด้วยการรับประกาศนียบัตร แต่ต้องการประเมินโดยใช้ผลลัพธ์ที่เด็กเป็นตัวตั้ง ที่ยกตัวอย่างกรณีโอเน็ต (O-NET) นี่ก็ตอบโจทย์ได้ส่วนหนึ่งนะครับ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด การอบรมในบ้านเรานะครับก็เน้นที่หวังประกาศนียบัตร ในบางกรณีกระผมทราบมาว่าผู้อบรมไม่ไปอบรมจริงก็มีแต่มีคนเซ็นแทนให้นะครับ ผมอ่านรายงานแล้วนี่นะครับบอกสภาพปัญหาได้ดีมาก แต่พอมาถึงวิธีการแก้ปัญหาแล้วผมอ่านแล้วรู้สึกยังไม่เต็มครับ มันเหมือนยังไม่สุดอย่างไรก็ไม่ทราบนะครับ คือไม่อยากให้การอบรมการพัฒนาครูตามรายงานนี้กลายเป็นการไปเพิ่มภาระให้กับครู ที่ต้องอบรมเพิ่มขึ้นมาอีกอย่างหนึ่งคืออบรมเพื่อที่จะสอนเด็กให้อยู่ในศตวรรษที่ ๒๑ ให้ได้ อันนี้เราจะทำอย่างไรครับ สิ่งหนึ่งที่ในรายงานที่ดูเหมือนว่าจะพูดไว้แต่ไม่ได้พูดก็คือว่า ท่านเน้นในเรื่องการพัฒนา แต่ในสภาพของปัญหานี่นะครับ ท่านก็พูดไว้ว่าเป็นเรื่องของการผลิตและการพัฒนา แต่ในรายงานนี้ไม่ได้เน้นการผลิตครู พวกเรานี่ผมเติบโตขึ้นมาจากสมัยเด็ก ๆ นี่นะครับ เรามีโรงเรียนฝึกหัดครู ต่อมาก็ยกระดับเป็นวิทยาลัยครู จากนั้นก็เป็นสถาบันราชภัฏ จากที่สอนในเรื่องครุศาสตร์อย่างเดียวก็กลายเป็นสอนแม้กระทั่งเอ็มบีเอ (MBA) จากที่สอนประกาศนียบัตร ยกระดับขึ้นมาเป็นปริญญาตรี จนเดี๋ยวนี้สอนดอกเตอร์กันแทบทุกแห่งครับ ซึ่งก็ห่างไกลไปจากปรัชญาเดิมค่อนข้างมากนะครับ การผลิตให้ได้ครูจริง ๆ ที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครูแล้วก็

ให้ครูเหล่านั้นสามารถก้าวหน้าในวิชาชีพในระบบได้โดยไม่ต้องพึ่งพาระบบอุปถัมภ์ ไม่ต้องทุ่มเทกับการอบรมการเลื่อนวิทยฐานะแบบเก่านั้นน่าจะเป็นทางออกที่ดี ทุกวันนี้นะครับ ครูในระบบมีหนทางก้าวหน้าน้อยมากครับ คือถ้าท่านไม่วิ่งเต้นตามระบบอุปถัมภ์ ท่านก็ต้องมุ่งมั่นอยู่กับการสอบเลื่อนวิทยฐานะการอบรมต่าง ๆ แล้วบางทีก็ตัน ไม่สามารถจะไปได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไรครับ สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือครูเก่ง ๆ ออกจากระบบไปอยู่โรงเรียนกวดวิชากันหมด หรือถ้าเก่งจริง ๆ ครับ ท่านไปตั้งโรงเรียนกวดวิชาของท่านขึ้นมาอย่าให้ผมเอ่ยชื่อเลยนะครับ มีไม่ต่ำกว่า ๑๐ ชื่อ ----------

ที่ท่านสร้างเพียง ๑ ปีนี่ก็สามารถที่จะมีรายได้หลักสิบหลักร้อยล้านบาทนะครับ ทำไมครับก็เพราะครูเหล่านั้นครูในโรงเรียนกวดวิชาโรงเรียนพิเศษเหล่านั้นมีเทคนิคการสอนที่เหมาะกับศตวรรษที่ ๒๑ อย่างมาก แล้วทำไมครูเหล่านั้นไปอยู่ในโรงเรียนกวดวิชา ปัญหาข้อนี้นะครับผมเห็นว่าต้องไม่มองโรงเรียนกวดวิชาเป็นศัตรูของระบบ แต่ต้องมองเป็นแนวร่วม แต่ในขณะเดียวกันอีกด้านหนึ่งก็อย่าให้เกิดโรงเรียนกวดวิชาง่ายจนเกินไป ไม่อย่างนั้นครูเก่ง ๆ ก็จะออกไปตั้งโรงเรียนกวดวิชากันหมด ทุกวันนี้ท่านประธานครับการกวดวิชาเป็นเรื่องปกติ มันผิดความหมายจากคำว่า กวดวิชา คือเรียนไม่ทันแล้วไปกวดวิชากันมากแล้วนะครับ ทุกวันนี้เด็กทุกคนต้องเรียนพิเศษครับ เด็กยิ่งเรียนเก่งยิ่งต้องเรียนพิเศษมากครับ โดยเฉพาะมัธยมปลายเวลาที่อยู่ในห้องเรียนก็จะเป็นเวลาผ่อนคลาย เพราะเวลาที่จะได้ความรู้จริง ๆ ก็คือเวลาที่มาเรียนพิเศษกับโรงเรียนกวดวิชา ครูในระบบเด็กเขาเรียกว่าอะไรครับ เขาเรียกว่า ครูป้าครับ โดยเฉพาะระบบปฐมวัยกระผมมีตัวอย่างที่ขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อโรงเรียนก็แล้วกันนะครับ แม้แต่กระทั่งครูที่อยู่ในระบบนี่นะครับในโรงเรียนชั้นมัธยมปลายที่เก่งมากที่สุดของประเทศไทยโรงเรียนหนึ่งนี่นะครับ เด็กในห้องที่เก่งที่สุดก็เรียนพิเศษกันหมด มีอยู่วันหนึ่งเด็กที่เก่งที่สุดคนหนึ่งซึ่งเผอิญผมรู้จักไปต่างประเทศมา ๑ สัปดาห์กลับเข้ามาโรงเรียนก็เรียนไม่ทันเพื่อนก็ยกมือถามคุณครูว่าอาจารย์คะ ช่วยทวนข้อนี้หน่อย หนูไม่ได้เพราะไปต่างประเทศ คุณครูในชั้นเรียนตอบว่าอย่างไรครับ เธอเรียนไม่ทันเธอก็ไปเรียนกวดวิชาสิ เขาเรียนกันทั้งห้อง ยืนยันได้ครับ อันนี้คืออะไรครับ คือสิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยว่าไม่มีเด็กนักเรียนมัธยมปลายคนไหนที่ไม่เรียนกวดวิชา โรงเรียนประจำบางแห่งต้องให้เด็กออกมาทุกเย็นเพื่อไปเรียนกวดวิชา เพราะถ้าไม่เรียนกวดวิชามันสอบไม่ได้หรอกครับไม่ใช่เฉพาะโอเน็ต (O-NET) นะครับ แกต (GAT) แพต (PAT) สอบไม่ได้แอดมิสชัน (Admission) สอบไม่ได้ เพราะโรงเรียนในระบบไม่สามารถตอบสนองได้ นี่คือวิกฤตครับ แต่เราต้องเรียนรู้จากโรงเรียนกวดวิชา โรงเรียนกวดวิชาก็มีหลายระบบครับ บางโรงเรียนครูเก่ง ๆ เป็นตัวตั้ง บางโรงเรียนใช้ระบบแล้วเดี๋ยวนี้นะครับขออนุญาตนะครับท่านประธาน เผอิญมีประสบการณ์ตรง มีลูกช้าท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ประสบการณ์เหมือนกันนะครับ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ สาริศา ๒๑/๒

นายคำนูณ สิทธิสมาน : โรงเรียนกวดวิชาหลายแห่งนี่นะครับ เด็กไปเรียนไม่ได้เรียนจากครูนะครับ เรียนจากเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วเขาก็มีความสุขที่จะเรียนจากเครื่องมากกว่าเรียนจากครูป้าในระบบ เพราะว่าเครื่องตรงไหนไม่เข้าใจสามารถย้อนไปดูได้ สามารถย้อนบทเรียนได้ อันนี้ก็เป็นอีกประการหนึ่งที่เห็นว่าครูในระบบหรือการเรียนการสอนในระบบก็จะต้องเรียนรู้ทักษะจากโรงเรียนกวดวิชา แล้วนำมาประยุกต์เข้าด้วยกัน ครูที่เก่ง ๆ นี่ครับ ที่มีเทคนิคในการสอนที่เด็กชอบเด็กติด เขาก็อยู่ในระบบไม่ได้ครับ เพราะระบบเราก็เป็นระบบที่ค่อนข้างที่จะเน้นกรอบหรือหลักเกณฑ์เก่า ๆ ที่เป็นความเคยชิน ครูบางคนมีเทคนิคการสอนที่เด็กติดนี่นะครับ เขารู้ว่าหัวใจของวัยรุ่นขณะนี้ต้องการอะไร เขามีวิธีการสอนซึ่งวิธีการสอนแบบนี้ในโรงเรียนรับไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนในระบบกับครูในโรงเรียนในระบบก็ไม่เหมือนเดิม กระผมไม่ได้มีตัวเลขมายืนยันนะครับ แต่ปัญหาอีกประการหนึ่งที่กระผมอยากจะฝากท่านกรรมาธิการเอาไว้ ซึ่งในวาระที่ ๒ ก็จะได้พูดอีกครั้งหนึ่งก็คือว่า----------

ท่านต้องคิดถึงเรื่องการผลิตครูครับ เพราะว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชามตินะครับ ผมจะไม่อ่านล่ะ ในมาตรา ๕๔ เป็นการปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ คือถ้าเน้นให้ความสำคัญกับการศึกษาก่อนถึงวัยเรียน ท่านดูมาตรา ๕๔ ให้ดีครับ แต่ปัญหาของประเทศไทยก่อนที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะมีมาก็คือว่าเราขาดครูปฐมวัยที่มีคุณภาพครับ นักวิชาการด้านการศึกษาเบอร์ต้น ๆ ของประเทศที่จบมาทางปฐมวัยก็ค่อนข้างน้อย ครูปฐมวัยถ้าไม่นับโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนทางเลือกหรือในโรงเรียนเตรียมความพร้อม ครูปฐมวัยส่วนใหญ่จะเป็นครูประเภทที่เรียกว่าครูป้า ไม่ทันเทคโนโลยี ไม่ทันการสร้างเด็ก เตรียมการให้เป็นเด็กของศตวรรษที่ ๒๑ อย่างที่ท่านตั้งมา ทีนี้เมื่อร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ เขาต้องการให้เริ่มต้นตั้งแต่ก่อนวัยเรียน แต่ระบบผลิตครูของเราขาดครูปฐมวัยขึ้นมาเราจะทำอย่างไรกันดีครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้มีตัวอย่างเห็นได้ชัดครับ มันต้องแก้ไขกันทั้งระบบ แต่อย่างไรก็ตามผมก็สนับสนุนรายงานของคณะกรรมาธิการ แต่อยากเรียนเน้นย้ำว่าเราจะสำเร็จได้ต้องคืนครูสู่ห้องเรียน ถ้าเราจะพัฒนาเราจะมีการอบรมครูอีกเพื่อให้เขาไปสอนเด็กให้สอดคล้องกับโอเน็ต (O-NET) ก็ต้องรำลึกถึงประการสำคัญที่สุดว่าอย่าไปเพิ่มภาระการอบรม การพัฒนาครูขึ้นมาอีกรูปแบบหนึ่งในขณะที่เรายังไม่สามารถจะปลดแอกครูจากการเลื่อนวิทยฐานะจากการที่ดึงเขาไปสู่นอกห้องเรียนได้ และที่สำคัญที่สุดที่ต้องคิดให้หนักเลยก็คือว่าจะทำอย่างไรถึงจะคืนครูเก่ง ๆ สู่โรงเรียนในระบบ ผมอยากเหลือเกินครับ อยากที่จะเสนอถ้าเสนอไปก็คงมีคนที่จะไม่เห็นด้วยนะครับว่าถ้าอย่างนั้นเราไม่จำเป็นต้องมีโรงเรียนในระบบหรอกครับ เราก็มีแต่สำนักสอบขึ้นมา นักเรียนอยากจะไปเรียนกวดวิชาที่ไหนก็ไปเรียนถึงเวลาก็มาสอบ ถ้าอย่างนั้นเราก็ไม่จำเป็นต้องมีกระทรวงศึกษาธิการไว้ให้ต้องปรับระบบปรับโครงสร้างกันครั้งแล้วครั้งเล่าหรอกครับ แต่ว่าถ้าเสนออย่างนั้นมันก็ดูไร้เหตุผลไป คืนครูเข้าสู่ระบบ คืนครูสู่ห้องเรียนนั้นถูกต้อง แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือทำอย่างไรที่ครูที่คืนสู่ห้องเรียนนั้นจะต้องเป็นครูเก่ง ๆ ที่เขาเคยอยู่นอกระบบหรือเขาเรียนจบออกมาเขามีความเก่ง เขามีความสามารถแต่เขาไม่สามารถจะอยู่ในระบบได้เพราะระบบไม่สามารถเปิดทางก้าวหน้าให้กับเขา กราบขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : สำหรับสมาชิกท่านสุดท้ายที่แสดงความจำนงในการอภิปรายนะครับ คือท่านวิทยา แก้วภราดัย เป็นอดีต ส.ส. และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แล้วผมจะเริ่มส่งสัญญาณไฟการลงมติไปยังห้องต่าง ๆ ใน ๓ อาคารของรัฐสภานะครับ ขอเชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย ขอถือโอกาสนี้ขึ้นมาเพื่อเป็นกำลังใจให้กับคณะกรรมาธิการ และขออนุญาตชื่นชมครับ เพราะว่าผมอยู่ในสภานี้มานานครับเวลาได้ยินพูดเรื่องครู ผมก็จะได้ยินเรื่องยกฐานะครู สภาทุกคนก็จะพูดทำนองเดียวกันครับ เพิ่มเงินเดือนครู เพิ่มตำแหน่งครู ล้างหนี้ครู คือทั้งหมดออกมาเพื่อพูดถึงครู และในทางที่จะให้ทุกอย่างกับครู จนรายงานที่ท่านรองประธานกรรมาธิการรายงาน ทีดีอาร์ไอ (TDRI) เขาบอกว่าเราไม่ได้ขาดแคลนแล้ว สภาที่ผ่านมามันเป็นสภาลักษณะที่ต้องเอาใจครูเพราะหวังเขาเป็นหัวคะแนน เพราะฉะนั้นบรรยากาศของการขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษามันเกิดโดยปกติไม่ได้ครับท่าน ผมเลยขออนุญาตชื่นชมว่าเพิ่งได้รายงานคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษานะครับที่กล้าพูดถึงการพัฒนาครู ตีเข้าปัญหาใจกลางเลยครับ เพราะอยู่ในสภาปกติก็จะพูดเรื่องที่จะช่วยครูอย่างโน้นอย่างนี้ ส่วนการพัฒนาครูแทบจะไม่มีการพูดถึงกันอย่างจริงจัง ----------

ผมก็มีความคิดเห็นว่าเมื่อท่านเดินเข้าสู่ปัญหาใจกลางที่ถูกต้องนะครับว่า ระบบการศึกษาของเราอยู่ที่ครู วันนี้ที่บอกว่าเพลงแสงเรือง ๆ ส่องประเทืองอยู่ทั่วเมืองไทย ครูไม่ได้ลำบากอย่างนั้นหรอกครับ ผมเคยพบกับเพื่อนครูหลาย ๆ คน เขา ๒ คนสามีภรรยาเงินเดือนบวกกันแล้วก็เท่า ๆ กับผมเป็นสมาชิก สปท. เป็นแสนเหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นเขาอยู่ในฐานะที่เป็นไปได้ ผมอยู่ต่างจังหวัด โรงเรียนในจังหวัด ผัว ภรรยาเป็นครูมีรถเก๋งทั้งสองคัน จนปัญหาจราจรในจังหวัดติด แต่ถามว่าทำไมระบบการศึกษาเราถึงได้มีปัญหาอย่างนี้ ผมเข้าใจว่ากรรมาธิการตีเอากลางปัญหาที่ถูกต้องแล้วครับ ผมมีข้อคิดเห็นอีกประการหนึ่งต่อยอดจากเพื่อนสมาชิกที่ได้บอกไว้นะครับ คือท่านวิเคราะห์ถูกครับ พอเสียทีที่เอาครูไปอบรมสัมมนา พอเสียทีที่พาครูไปเข้าคอร์ส (Course) แล้วก็ครูหายไปจากห้องเรียนเราสิ้นเปลืองกับพวกนี้ไปเยอะ พอเสียทีที่จะทำรายงานเพื่อยกฐานะของตัวเอง พอเสียทีที่จะผลิตผลงานเพื่อเชียร์ ตัวเอง และให้อ่านกันเอง แล้วก็เพิ่มซีตัวเอง ผมเสนออย่างนี้ได้ไหมครับท่านครับ เพราะว่าไหน ๆ จะปฏิรูปก็ต้องกล้าทำในสิ่งที่มันไม่ใช่ภาวะปกติทำ ผมเสนอโครงการในการเสวนาแลกเปลี่ยนความเห็นไปในบรรดาครูด้วยกัน ผมเจออาจารย์ที่เชี่ยวชาญคณิตศาสตร์ ผมเจออาจารย์ที่เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เจออาจารย์ท่านเหล่านี้ถามว่าโรงเรียนที่ผมเรียนจะมีโอกาสเจออาจารย์เหล่านี้ไหมครับ ไม่มีครับ ถ้าท่านกรรมาธิการจะช่วยอย่างนี้ได้ไหมครับ เพิ่มความสามารถของครูโดยวิธีการให้ครูไปดูงานครับ คราวนี้ผมไม่ให้ไปดูงานที่ต้องสิ้นเปลืองครับ เปลี่ยนจากโรงเรียนเตรียมอุดมไปดูงานอีกสักโรงเรียนหนึ่ง ขอบ ๆ ชาน ๆ เมืองนี้นะครับ ไปสักโครงการ ๑ เดือน ท่านสอนคณิตศาสตร์ท่านก็ย้ายไปสอนคณิตศาสตร์โรงเรียนวัดไทรม้า เมืองนนท์ดูสักเดือน ครูสอนคณิตศาสตร์โรงเรียนไทรม้าหรือโรงเรียนไหนก็ได้ครับ โยกกลับมาสอนที่เตรียมอุดม คณิตศาสตร์ดูสักเดือนหนึ่ง ท่านเชี่ยวชาญเรื่องคณิตศาสตร์ท่านไปสอนที่โรงเรียนวัดไทรม้าหรือโรงเรียนวัดอะไรก็ตามครับ แล้วก็เอาครูที่สอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนนั้นเข้าห้องเรียนกับนักเรียนด้วย คือบรรยากาศมันจะเปลี่ยนไปอีกรูปแบบหนึ่งครับ ครูถ้าอยู่นิ่ง ๆ อยู่ที่เดิม มันเหมือนน้ำที่ไม่ไหลครับ น้ำไม่ไหลหลาย ๆ วันมันก็เน่า แต่ครูถ้าเคลื่อนไหวเมื่อไร เด็กนักเรียนเมื่อโดนเคลื่อนไหวเมื่อไร ทุกอย่างก็โดนกระตุ้นขึ้นมา ครูที่อยู่โรงเรียนวัดไทรม้าก็นั่งอิจฉาครับว่าเด็กที่เรียนดีเข้าเตรียมอุดมหมด เพราะได้คนดีไปหมด ครูสอนง่าย ครูก็อยากวิ่งไปอยู่โรงเรียนดี ๆ เพราะเด็กเก่งหมด สอนง่ายเข้าไปอีก ลูกหลานของท่านกับผมก็อยากไปเรียนโรงเรียนดี ๆ เพราะมันพร้อมทุกอย่าง คราวนี้เอาความพร้อมไปกระจายให้ในที่ไม่พร้อม

ดูบ้างได้ไหมครับ ท่านลองโยกผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษไปสอนโรงเรียน กทม. ที่ไม่เก่งภาษาอังกฤษ แล้วก็เอาครูในโรงเรียนนั้นครับเข้าคอร์ส (Course) พร้อมนักเรียน เรียนพร้อมนักเรียน แล้วเอาครูที่ไม่เก่งละครับ มาสอนแทนโรงเรียนที่เก่ง ๆ เตรียมอุดม สวนกุหลาบ สตรีวิทยา อะไรก็ได้ครับ แล้วผมคิดว่าครูที่ไม่เก่งเมื่ออยู่โรงเรียนเก่ง ๆ สักเดือนหนึ่งครับเด็กสอนเอาแน่ครับ อันนี้รวมทั้งผู้บริหารด้วยครับ คือบริหารโรงเรียนดี ๆ แล้วเด็กสอบได้ดีไม่ได้ความสามารถนะครับ บริหารโรงเรียนดี ๆ ท่านช่วยเอาไปดูงานที่อื่นสัก ๓ เดือนสิครับทำโรงเรียนที่ไม่ดีให้ดีเหมือนกับโรงเรียนที่ตัวเองอยู่ แล้วโครงการอย่างนี้ไม่เสียหายครับไม่ต้องลงทุนครับ ผมไม่ได้ขอโยกจากกรุงเทพฯ ไปเบตงนะครับ เอาว่าในกรุงเทพฯ โยกในกรุงเทพฯ จังหวัดบ้านผมในจังหวัดนครศรีธรรมราชโยกในเขตเทศบาล ในอำเภอโยกในอำเภอกันอยู่ ทำคอร์ส (Course) สั้น ๆ อย่างนี้นะครับ อย่างน้อยปีละ ๑ เดือน ที่ครูต้องไปศึกษาดูงานในโรงเรียนของคนอื่น และอย่างน้อยผู้บริหารปีละ ๑ เดือน ต้องไปบริหารโรงเรียนอื่นเพื่อศึกษาดูงานแก้ปัญหาให้เขา ถ้าทำอย่างนี้ได้ผมคิดว่าไม่ลงทุนครับ แต่จะต่อยอดจากที่ท่านได้คิดถึงเรื่องการพัฒนาครู และผมคิดว่าถ้าพัฒนาอย่างนี้ ครูนอกจากโรงเรียนที่จะได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์แล้ว เด็กที่เรียนโรงเรียนดี ๆ จะถ่ายทอดประสบการณ์ให้ครูไปด้วย ขออนุญาตเสนอความคิดเห็นแล้วก็ชื่นชมครับเพราะผมไม่ได้ฟังอย่างนี้ในสภาปกติ ใครไม่เคยพูดถึงปัญหาครู นอกจากสะท้อนเรื่องครูเดือดร้อน วันนี้พูดเรื่องปัญหาที่ครูต้องพัฒนาตัวเอง ขอขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เมื่อไม่มีสมาชิกจะอภิปรายเพิ่มเติมนะครับ และเห็นว่าได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ขอปิดการอภิปรายนะครับ ต่อไปขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการกรรมาธิการและผู้ชี้แจงนะครับได้ตอบข้อสักถามของสมาชิกหรือจะอธิบายความเพิ่มเติม ขอเชิญครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ขออนุญาตให้ท่านประธานอนุกรรมาธิการ ท่านพอพลได้กรุณาชี้แจงครับ ขออนุญาตครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่าน พลเอก พอพล ครับ ประธานอนุกรรมาธิการ

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ จริง ๆ แล้วทั้งหมด ผมจะขออนุญาตกราบเรียนในภาพรวมว่าจริง ๆ แล้วการพัฒนาครูถ้าท่านดูในเอกสารรายงานหน้าที่ ๒ ขออนุญาตท่านนะครับ ถ้าดูด้านล่างเลยนะครับ เรื่องการพัฒนาครูทั้งระบบ จริง ๆ แล้วการพัฒนาครูทั้งระบบมันมีอยู่ ๔ เรื่องครับ ตั้งแต่เรื่องการผลิต เรื่องการผลิตเรายังไม่มีความชัดเจนว่าจะผลิตเท่าไร ผลิตอย่างไร จะตรงไปที่สถานศึกษาที่ทั้งภาคเอกชน ภาครัฐ ตอนนี้เรามีตัวเลข แต่ว่าเรายังไม่ได้ข้อมูลที่ชัดเจน เราจึงยังไม่กล้านำเสนอ การคัดสรรเพื่อการบรรจุแต่งตั้ง อันนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่กระบวนการคัดสรรในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะเป็นคัดสรรครูผู้สอน คัดสรรเพื่อที่จะมาทำครูนิเทศ คัดสรรเพื่อที่จะมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษาต่าง ๆ หรือคัดสรรเพื่อมาเป็นบุคลากรทางการศึกษา เรายังไม่ได้ข้อยุติ ยังไม่ตกผลึกครับผม เรื่องการประเมินและวิทยฐานะ เป็นเรื่องที่ ๔ ที่เราจะต้องดำเนินการ เพราะปัจจุบันนี้การประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นการดึงครูออกจากห้อง แล้วก็ผลงานทางวิชาการไม่ได้สอดรับ หรือส่งผลต่อตัวผู้เรียนเพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็จึงยังไม่ได้ข้อยุติ ส่วนเรื่องการพัฒนาครูท่านครับ ตามที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่า การพัฒนาครูมีหลายเรื่องปัจจุบันนี้สำนักพัฒนาครูของการศึกษาขั้นพื้นฐานก็เป็นสำนักหนึ่งที่รับผิดชอบในการพัฒนาครู สำนักประมาณ ๒๐ สำนัก ก็มีเรื่องการพัฒนาครูก็จึงสอดคล้องคือดึงครูออกจากห้องเรียนไปเลยครับ เฉพาะเดือนมีนาคม เมษายน ซึ่งเป็นช่วงหยุดเทอม ครูจะอยู่ตามที่ต่าง ๆ และผมขอยืนยันว่าเรื่องที่จัดอบรมเป็นเรื่องที่ดีและเรื่องสำคัญ แต่ว่าเมื่ออบรมพัฒนาแล้ว ก็อบรมแบบนั่งฟังครับ ไม่ได้เอาไปใช้ เราได้ไปคุยกับท่านเลขาธิการ สพฐ. ได้คุยกับท่าน ผอ. สำนักพัฒนาว่า ท่านครับช่วงนี้

ท่านเลขาธิการได้สั่งระงับ จะเห็นว่าการสัมมนาครูน้อยลงแล้ว เราก็เลยจึงนำเสนอเรื่องนี้ว่ามีอีกเรื่องหนึ่งที่เราควรจะต้องอบรมพัฒนาคือเรื่องนี้ครับผม ซึ่งต้องลดภาระเรื่องอื่นลงไปด้วย ทีนี้การตั้งชื่อตามที่ท่านคุณหมอพรทิพย์ได้กรุณา จริง ๆ มันเป็นเหตุกรณีโอเน็ต (O-NET) ตกต่ำ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เราเป็นกรณีศึกษาว่าเราจะอบรมหรือพัฒนาครู คือพูดง่าย ๆ เปลี่ยนวิธีการสอนอย่างไร เพื่อที่จะให้โอเน็ต (O-NET) สูงขึ้น แต่จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องปลายทาง แต่เป็นเรื่องที่เราจับต้องได้ นั่นหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าสื่อออกไปว่าผลโอเน็ต (O-NET) ตกต่ำ ทุกคนมีความวิตกกังวลว่าการจัดการศึกษาล้มเหลว การจัดการศึกษาประกอบด้วย ๑. ตัวหลักสูตร เนื้อหาสาระ ๒. กระบวนการเรียนรู้ ๓. การประเมินผล เพราะฉะนั้นเราจึงเอาเรื่องโอเน็ต (O-NET) จริง ๆ มันเป็นเรื่องเล็กนิดเดียว จะมีพิซา (PISA) ยังมีเรื่องการทดสอบแบบต่าง ๆ อีกมากมายมหาศาลตามที่คำนูณได้พูดถึง แต่เนื่องจากว่าผลโอเน็ต (O-NET) คือเป็นการวัดระดับการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เราจึงยกเรื่องนี้ขึ้นมาเป็นต้นเหตุ ----------

จริง ๆ แล้วคือเนื้อหาเราคือเราต้องการสร้างคนที่มีคุณลักษณะ ๕ ประการ เพื่อให้เป็นคนในศตวรรษที่ ๒๑ ให้ได้ แต่พอเราเขียนตรงนั้นแล้วมันเหมือนเรื่องนามธรรมจับต้องไม่ค่อยได้ แต่พอเข้าไปดูโอเน็ต (O-NET) มันเป็นรูปธรรม เราก็จึงเอาเรื่องโอเน็ต (O-NET) เป็นข้ออ้างครับว่า ผลโอเน็ต (O-NET) ตกต่ำ คุณต้องเปลี่ยนวิธีการสอน เพื่อให้ผลโอเน็ต (O-NET) สูง แต่จริง ๆ แล้วเราต้องการสร้างคนในศตวรรษที่ ๒๑ เท่านั้นเอง คนในศตวรรษที่ ๒๑ จะเป็นอย่างไรนั้นก็ที่ผมได้เรียนไปแล้วว่า ๑. ต้องคิดเป็น ๒. ทำงานได้ ทำงานเป็นทีมได้ ๓. สื่อสารได้ คิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุมีผล แก้ปัญหาได้ ทำงานเป็นทีมได้ สื่อสารกันรู้เรื่อง มีอุดมการณ์ มีจิตวิญญาณในการที่จะทำงานให้ภารกิจให้สำเร็จ เพราะฉะนั้นการจะสร้างคนให้เป็นคนในศตวรรษที่ ๒๑ อย่างสง่างามนั้น ก็ต้องเกิดด้วยกระบวนการสอน กระบวนการการเรียนการสอน ใครจะเป็นคนสอนละครับ ครูครับ เพราะฉะนั้นเราจึงหยิบเรื่องการพัฒนาครูเป็นเรื่อง ๑ ใน ๔ เรื่อง แล้วก็เรื่องเปลี่ยนวิธีการสอนในการพัฒนาครูเป็นเรื่องเล็ก ๆ อีก ๑ เรื่อง แต่มีความสำคัญท่านครับ เพราะฉะนั้นผมเคยยกตัวอย่าง ขออนุญาตเอ่ยนามท่านวิทยา ผมเคยบอกไม่ยกทั้งชั้น ยกตัว ผอ. เตรียมอุดมกับครูทั้งหมดไปสอนที่บางกะปิ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม แล้วเอาครูบางกะปิยกมาที่เตรียมอุดม อยากดูว่าผลการศึกษาเป็นอย่างไร นั่นคือศักยภาพผู้เรียนครับ ยกตัวอย่างครับว่า บอกว่าหลักสูตรเนื้อหาสาระของประเทศสิงคโปร์ดี ของประเทศฟินแลนด์ดี เอาตำราเขาทั้งหมดเลยครับมาแปล แล้วก็เปลี่ยน ๘ สาระ เอาของประเทศสิงคโปร์ เอาของประเทศฟินแลนด์ เอาของประเทศเกาหลีใต้ มาใส่ มาเปลี่ยนวิชาทั้งหมด แล้วก็สอนด้วยกระบวนการแบบเดิม วัดผลด้วยกระบวนการแบบเดิม ถามว่านักเรียนไทยจะเก่งขึ้นไหม ผลโอเน็ต (O-NET) จะสูงขึ้นไหม เราขอยืนยันว่าเนื้อหาสาระ ๘ สาระ ผมขออนุญาตตัวอย่างตรงนี้นิดหนึ่ง นี่คือรูปแบบ นี่คือฮาวทู (How-to) ที่เมื่อสักครู่ท่านผู้อภิปรายได้ถามว่าฮาวทู (How-to) ทำอย่างไร เราได้ไปทดลองเมื่อวันที่ ๑๐ ที่โรงเรียนนครนายกวิทยาคม สาเหตุที่ผมเลือกตรงนั้นเพราะว่าผมสนิทกับ ผอ. ผมอยู่จังหวัดนครนายกมานาน เสร็จแล้วเมื่อวานนี้ตอนบ่ายผมได้ไปสาธิตวิธีการสอนฮาวทู (How-to) ที่โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย เพราะผมเป็นศิษย์เก่าที่นั่น พบครูแต่ละแห่งประมาณ ๒๐๐ ท่าน แบ่งกลุ่มเป็น ๘ สาระ ในแต่ละสาระได้เตรียมการว่าจะสอนอย่างไร ในนี้คือ ๘ เล่มครับ นี่คือคู่มือครูครับ ว่าครูจะสอนอย่างไร ครูจะเปลี่ยนวิธีการสอนอย่างไร เดิมทีสอนตัวอย่างแล้วก็ให้โจทย์ทำตัวอย่าง มีข้อคู่ข้อคี่ มี ๒๐ ข้อ ก็เอามาเทียบเคียงกับตัวอย่างแล้วก็คำตอบโจทย์ อันนั้นได้ครับ ได้ทักษะบ้างเล็กน้อย เพราะฉะนั้นตรงนี้อยากจะเรียนว่าจริง ๆ แล้ว

การพัฒนาครูทั้งระบบเรามีอยู่ แต่วันนี้เรานำเสนอแค่พัฒนาครูในเรื่องของเปลี่ยนวิธีการสอน เปลี่ยนกระบวนการสอนครับท่านครับ ส่วนฮาวทู (How-to) นั้นมีอยู่ แล้ววันนี้เราก็ได้เตรียมครูที่สอนคณิตศาสตร์กับครูที่สอนสังคมมา แต่ว่าคงยังไม่มีเวลา เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานบอกอยากให้ยกตัวอย่าง จริง ๆ เราเตรียมมาเพื่อให้ยกตัวอย่างให้เห็นว่า เราสอนแบบแพสซิฟ (Passive) สอนอย่างไร เราจะสอนแบบแอ็กทิฟ (Active) สอนอย่างไร และเราจะสอบโอเน็ต (O-NET) สอบอย่างไร แต่ว่าคงไม่มีเวลาแล้ว การมีความพร้อมหรือศักยภาพของนักเรียนเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำต่าง ๆ นั่นเป็นอีกแบบหนึ่ง แต่ตรงนี้เราเพียงแต่นำเสนอหลาย ๆ เรื่อง ซึ่งต้องพัฒนาครู แต่เราพัฒนาครูเฉพาะเรื่องเดียวคือเปลี่ยนวิธีการสอน ผมอยากกราบเรียนในขั้นต้นนี้ก่อน ส่วนอื่น ๆ นั้นผมขออนุญาตว่าทุกท่านที่ได้กรุณานำเสนอนั้น ผมขออนุญาตนำไปเพื่อเป็นข้อพิจารณา จริง ๆ แล้วเราไม่ได้มองแคบเลย เรามองหลายเรื่องแบบท่านถวิลวดีที่ว่านะครับ เรามองหลายเรื่อง แต่ตอนนี้เราโฟกัสลงไปเฉพาะเรื่องผลสอบโอเน็ต (O-NET) เป็นต้นเหตุ แล้วก็ไม่ใช่ต้นเหตุที่แท้จริง เพราะเหตุที่แท้จริงคือต้องการสร้างคนในศตวรรษที่ ๒๑ ให้คิดเป็น ทำงานเป็นทีมได้ คิดแบบมีระบบ ผมขออนุญาตกราบเรียนในขั้นต้น ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ ที่ท่านได้กรุณาให้ข้อพิจารณานั้น เราขอน้อมรับไปนะครับ ผมขออนุญาตตรงนี้ ขอเชิญให้ท่านประธานได้กรุณาสรุปต่อครับ ขอบคุณมากครับ

- ๒๖/๑

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านรองพอพลครับ ผมจะไม่ใช้เวลาของที่ประชุมนี้มาก แต่จะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่างานนี้น่าจะมีอีกไม่น้อยกว่า ๕ ด่าน ซึ่งข้อเสนอแนะจากทุกท่านจะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมาธิการอย่างสูงยิ่งที่จะต้องไปชี้แจงตั้งแต่วิป (Whip) แต่ละวิป (Whip) วิป (Whip) ร่วมรัฐบาล เรื่องกฎหมายก็จะต้องไปผ่าน สนช. จะต้องไปชี้แจงคนที่เกี่ยวข้อง แต่ที่สำคัญที่สุดจะต้องไปชี้แจงกับผู้รับผิดชอบโดยตรง ตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงสุดของกระทรวงศึกษาธิการลงไปจนถึงผู้บริหารระดับรองซึ่งจะต้องสั่งการลงไป ในที่สุดแล้วจะต้องลงไปทำงานทดลองสร้างโซเชียลแล็บ (Social Lab) ขึ้นในพื้นที่จริง ๆ อาจจะทำเป็นรายโรงเรียน อาจจะทำเป็นรายจังหวัด หรืออาจจะทำเป็นรายกลุ่ม ทั้งหมดต้องได้รับการยอมรับจากทุกขั้นตอนอย่างที่ผมกราบเรียน เพราะฉะนั้นจึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านครับ ข้อเสนอแนะทั้งหมดเราจะไปทำการบ้านต่อแล้วก็จะประมวลเสนอไปที่ ครม. แล้วก็คงได้ไปรับฟังความคิดเห็นในคณะกรรมการร่วมอีกครั้งหนึ่ง และหลังจากนั้นเราก็จะประสานกับทางกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติจริง ๆ แล้วก็กราบเรียนไว้ว่าในระหว่างทางนั้นกรรมาธิการยังเปิดรับฟังความคิดเห็นอยู่อย่างต่อเนื่อง ขอกราบเรียนรบกวนท่านไว้ล่วงหน้าว่าถ้าท่านนึกอะไรออก แม้โน้ต (Note) เล็ก ๆ ก็กรุณาส่งมาที่กรรมาธิการเรา ผมมีความเชื่อมั่น และขออนุญาตย้ำอีกทีหนึ่งว่าลำพังกรรมาธิการเรา ๒๐ ท่าน ทำอะไรไม่ได้แน่นอนถ้าไม่ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากทุกภาคส่วน ขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านประธานกรรมาธิการนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณารายงาน เรื่อง การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง แล้วนะครับ ก่อนที่จะขอมติจากที่ประชุม ผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตน โปรดเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : สมาชิกยังทยอยเดินเข้ามาโดยตลอดนะครับ เพราะว่าประชุมกรรมาธิการอยู่หลายคณะ ยังมีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้แสดงตนครับ เรียบร้อยทุกท่านแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่แสดงผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๖๑ ท่านนะครับ เป็นอันว่าครบองค์ประชุมนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงาน เรื่อง การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง หรือไม่นะครับ ซึ่งหากเห็นชอบคณะกรรมาธิการจะได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกไปปรับปรุงก่อนที่จะส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นการลงมติตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๖๐ นะครับ ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ ถ้าได้ใช้สิทธิเรียบร้อยแล้ว ผมขอปิดการลงคะแนนครับ ขอทราบผลคะแนนครับ ผลการลงคะแนน จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๖๑ ท่าน เห็นด้วย ๑๕๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๓ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ รัตนา ๒๗/๑

เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง แล้ว ก็ขอบคุณทางคณะกรรมาธิการ ผู้ชี้แจงรับ จบการพิจารณารายงาน เรื่อง การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลงแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณารายงาน เรื่อง การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

รายงาน

ของ

คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง “การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....”

★★★

09/11/92

สำนักกรรมาธิการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ (สปท) ๑๗๑๒ /๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอู่ทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง "การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...."

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมาธิการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้มีมติตั้งคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา นั้น ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมาธิการ
๒. พลเอก พหล สง่าเนตร	รองประธานกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก พอพล มณีรินทร์	รองประธานกรรมาธิการ คนที่สอง และผู้ช่วยโฆษกกรรมาธิการ
๔. พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	รองประธานกรรมาธิการ คนที่สาม
๕. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	รองประธานกรรมาธิการ คนที่สี่
๖. นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	โฆษกกรรมาธิการ และผู้ช่วยเลขานุการกรรมาธิการ
๗. นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	กรรมาธิการ
๘. พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	กรรมาธิการ
๙. พลอากาศเอก คธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	กรรมาธิการ
๑๐. พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุณ	กรรมาธิการ
๑๑. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมาธิการ
๑๒. นายณัฏฐ์ ชพานนท์	กรรมาธิการ
๑๓. นายประยูร เชี่ยววัฒนา	กรรมาธิการ
๑๔. พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	กรรมาธิการ
๑๕. พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	กรรมาธิการ
๑๖. พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	กรรมาธิการ
๑๗. นายสมเดช นิลพันธุ์	กรรมาธิการ
๑๘. พลเรือเอก สุรินทร์ เริงอารมณ์	กรรมาธิการ
๑๙. นายอุทัย เลาหวิเชียร	กรรมาธิการ
๒๐. นายวินัย ดะห์ลัน	เลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษา รายงานเรื่อง “การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....” ตามแผนการปฏิรูปของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาเสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอได้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ ศัลยกำธร

(นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร)
ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

สำนักกรรมาธิการ ๓
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมาธิการ ๓

สุภาพร/ร่าง
สุดาพร/พิมพ์
วราภรณ์/ตรวจ

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

เรื่อง "การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...."

	หน้า
๑. แผนการปฏิรูป	๑
๑.๑ เรื่องที่คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นประเด็นสมควรปฏิรูป เรื่อง "การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...."	๑
๑.๒ ปัญหา	๑
๒. วิธีการปฏิรูป	๒
๒.๑ วิเคราะห์ จัดทำแนวทางเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป	๒
๒.๒ แนวทางแก้ไข	๓
๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป	๗
๓.๑ ระยะที่ ๑	๗
๓.๒ ระยะที่ ๒	๗
๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ (กรณีที่ต้องใช้งบประมาณ)	๗
๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๗
๖. ข้อเสนอแนะ	๗
๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ	๘
- หลักการ เหตุผลประกอบและสรุปสาระสำคัญร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.	๘
๘. ตารางรายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง "การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...."	๑๒
ภาคผนวก	
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.	๑๔

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด้านการศึกษา

เรื่อง "การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...."

๑. แผนการปฏิรูป

๑.๑ เรื่องที่คณะกรรมาธิการเห็นว่า เป็นประเด็นสมควรที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูป คือ "การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...."

การศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพต้องนำไปสู่ "คุณภาพ" ของคน ซึ่งหมายถึง การเป็นพลเมืองที่ดี มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา ความรู้ การเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม มีวินัย ตระหนักในหน้าที่ มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม มีจริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต

๑.๒ ปัญหา

การจัดการศึกษาในช่วงที่ผ่านมาต้องเผชิญกับข้อจำกัดต่าง ๆ มากมาย นับตั้งแต่ ข้อจำกัดของระบบที่ตอบสนองได้แต่เพียงกลุ่มประชากรวัยเรียนที่อยู่ในการศึกษาในระบบเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังไม่อาจตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ตลอดชีวิตของแรงงานและพลเมืองทุกช่วงวัยได้ ซึ่งเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่จำเป็นยิ่งด้วยบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันต้องการกำลังคนที่มีทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับโลกในยุคศตวรรษที่ ๒๑ นอกจากนี้การกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษาหรือหน่วยจัดการศึกษาระดับพื้นที่ก็ยังไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจังตามกฎหมาย ทำให้การจัดการศึกษาไม่ตอบสนองโจทย์การพัฒนาและความเป็นจริงของแต่ละพื้นที่ ทั้งยังมีการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลางมากเกินไป ซึ่งเป็นช่องทางให้มีการแสวงหาผลประโยชน์จากกลุ่มต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็ไม่มีระบบการติดตามแก้ไขปรับปรุงการจัดการศึกษา แม้ว่าจะมีการประเมินผลการจัดการศึกษาที่เห็นได้ชัดว่าตกต่ำลงมาโดยตลอด และไม่ได้ดำเนินการคุ้มครองประโยชน์ที่พึงเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนและสังคม ทั้งหมดนี้แสดงถึงระบบการจัดการศึกษาที่ขาดประสิทธิภาพ อันส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาโดยรวมของประเทศ

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการศึกษาอบรมของประเทศ ซึ่งได้มีผลบังคับใช้มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่โดยเหตุที่ในปัจจุบันระบบเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคโลกาภิวัตน์ ภายใต้กลไกตลาดเสรีและไร้พรมแดน หากทว่าปัญหาอุปสรรคได้สะสมมาจนเกิดวิกฤตในหลายมิติ แทบทุกระดับการศึกษา ส่งผลให้ไม่สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ระบบการศึกษาของประเทศไม่สามารถปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นที่ประจักษ์ถึงความจำเป็นที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง หลักการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปให้สถานศึกษาเข้มแข็ง สามารถจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับชีวิต ให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ให้เกิดความงอกงามได้ตลอดชีวิต เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาเกิดและดำเนินไปได้อย่างมีทิศทางต่อเนื่องและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องปรับแก้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยยึดหลักการดังนี้

๑) รักษาเจตนารมณ์และจุดแข็งของกฎหมายเดิม

๒) ปรับปรุงให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของตามยุคสมัย ตลอดจนการปฏิรูปประเทศ

๓) มุ่งขจัดปัญหาในการนำกฎหมายไปปฏิบัติให้ถึงผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและหลักการและเติมเต็มส่วนที่ขาดหายซึ่งนำไปสู่วิกฤตการศึกษา

๔) มุ่งเน้นให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ชั้นเรียนมากกว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

๕) ปรับปรุงให้สอดคล้องกับประเด็นในร่างรัฐธรรมนูญ

กฎหมายแม่บททางการศึกษาของชาตินี้ จะเกี่ยวข้องและมีผลต่อประชาชนโดยส่วนรวม การปรับปรุงแก้ไขจึงได้มีการการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรภาคประชาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนตัวแทนจากผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองและผู้เรียนเพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาสัมฤทธิผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ ตรงตามมาตรฐาน หลักสูตร ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของประเทศและสังคมโลก ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงต้องมีการปฏิรูปการจัดการศึกษาของชาติใหม่ โดยการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติอันเป็นกฎหมายแม่บทว่าด้วยการศึกษา

๒. วิธีการปฏิรูป

๒.๑ วิเคราะห์ จัดทำแนวทาง เกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป

จุดมุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... คือ การมุ่งให้การปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้น และดำเนินไปได้อย่างมีทิศทาง ต่อเนื่อง และยั่งยืน โดยมีขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

(๑) ศึกษาแนวคิดจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

(๑.๑) คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

(๑.๒) คณะกรรมาธิการการศึกษาและกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒.๑.๓ คณะกรรมาธิการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สภาปฏิรูปแห่งชาติ

(๒) พระราชบัญญัติการศึกษาของประเทศที่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา เช่น ฟินแลนด์ เกาหลี ญี่ปุ่น ฯลฯ ทั้งนี้พบว่า กฎหมายการศึกษาไทยต่างจากสากล ดังนี้

(๒.๑) ยังขาดสาระเกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้เรียน และครอบครัว ความครอบคลุมด้านปฐมวัย

(๒.๒) เน้นโครงสร้างในการบริหารจัดการมากกว่าแนวทางการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพในโรงเรียน

(๓) ศึกษาเอกสาร ร่าง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับของคณะอนุกรรมการปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษาฯ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา โดย นายมีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน โดยใช้สาระตามมติที่ประชุมซึ่งสรุปได้ดังนี้

(๓.๑) การศึกษาต้องพัฒนาคนไทย ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา จนตลอดชีวิต เป็นกระบวนการสร้างคนไทยให้ “มีความรู้เชี่ยวชาญในสิ่งที่ตนถนัด หัดให้มีวินัยใฝ่ดี ใฝ่รู้อยู่เป็นประจำ ทำมาหากินอย่างมีความสุข” เพื่อให้เป็นพลเมืองดีที่เข้มแข็ง มีความรับผิดชอบ และมีบทบาทร่วมพัฒนาสังคมอย่างแท้จริง

(๓.๒) ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนการศึกษาของชาติ หลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และระบบการผลิต และพัฒนาครู-ผู้บริหาร เพื่อให้ครูมีสมรรถนะ ความสามารถและคุณธรรม

(๓.๓) จัดระบบกลไกการบริหารจัดการด้านคุณภาพวิชาการ จัดระบบโครงสร้างหน่วยงานการบริหารจัดการศึกษา โดยแยกบทบาทของหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่น ๆ ดังนี้

- ผู้กำหนดนโยบาย (Policy maker)
- ผู้กำกับหน่วยปฏิบัติการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรฐาน (Regulator)
- หน่วยงานปฏิบัติการจัดการศึกษา หรือผู้จัดการศึกษาทุกประเภท (Service provider)
- หน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนการจัดและการพัฒนาการศึกษา (Supporter & promoter)
- ทบทวนระดับการจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการศึกษาปฐมวัย การอาชีวศึกษา และการศึกษาตลอดชีวิต

(๔) จัดระบบการจัดสรรทรัพยากร การลงทุน งบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษา ที่ให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนโดยตรง (Demand-side Financing) โดยวางแผนการปรับเปลี่ยนเป็นขั้นตอนในระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา รวมทั้งความรับผิดชอบ ไปยังสถานศึกษา/หรือผู้จัดบริการการศึกษา

๒.๒ แนวทางแก้ไข

แนวทางการปรับแก้กฎหมาย

(๑) รักษาเจตนารมณ์และจุดแข็งของกฎหมายเดิม ซึ่งจัดวางวิสัยทัศน์ หลักการ แนวทางการปฏิรูปการศึกษาดีงามแล้ว

(๒) ปรับปรุงให้ชัดเจนและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและยุคสมัย

(๓) การปรับแก้บางมาตรา มุ่งขจัดปัญหาในการนำกฎหมายไปปฏิบัติให้ถึงผู้เรียนตามจุดมุ่งหมาย อาทิ การขาดกลไกและระบบที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา การประกันคุณภาพ ฯลฯ

(๔) มุ่งเน้นให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ชั้นเรียนมากกว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

(๕) ปรับปรุงนิยามและบางมาตรา เพื่อให้กฎหมายแม่บทการศึกษาครอบคลุมการศึกษาส่วนอื่นๆ ของชาติมากขึ้น เช่น การศึกษาช่วงปฐมวัย การศึกษาเพื่ออาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต

(๖) จำเป็นต้องเพิ่ม ๒ หมวด เพื่อเติมเต็มส่วนสำคัญที่ขาดหายไป อันจะทำให้การจัดการศึกษาเกิดประสิทธิภาพและคุณภาพ ดังนี้

(๖.๑) ความรับผิดรับชอบทุกกลุ่ม ตั้งแต่ระดับนโยบาย ผู้บริหาร จนถึงพ่อแม่และผู้เรียน รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิผู้เรียน

(๖.๒) ระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ครบวงจรและต่อเนื่อง

(๗) ตัดสาระว่าด้วยโครงสร้าง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และองค์กรครูออกทั้งหมด เนื่องจากบัญญัติในกฎหมายอื่นแล้ว (อาทิ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ฯลฯ) เพื่อให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีขอบเขตครอบคลุมเฉพาะแนวทางการจัดการศึกษา

(๘) ปรับปรุงให้สอดคล้องกับประเด็นในร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๙ และ ๑๑/๒๕๕๙ ว่าด้วยการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายการศึกษาของชาติให้สอดคล้องกับพัฒนาการด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง การบริหารและการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน และองค์กรภาครัฐอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากองค์กรด้านการศึกษา ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ

ในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง การสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยหน่วยงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ มีการวิจัยและพัฒนาระบบการศึกษา การวิจัยและพัฒนาระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างครบวงจรและต่อเนื่อง อีกทั้งจัดให้มีการสร้างและการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระบบและทุกระดับการศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาตลอดจนจัดให้มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ครบถ้วน รวมทั้งการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีการส่งเสริมให้มีธรรมาภิบาลและความรับผิดชอบในการบริหารจัดการศึกษา

ตารางเปรียบเทียบโครงสร้าง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิม กับ ฉบับปฏิรูป

โครงสร้าง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับเดิม (๙ หมวด/บทเฉพาะกาล ๗๘ มาตรา)	**โครงสร้าง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปฏิรูป (๑๑ หมวด ๘๓ มาตรา)**
บทนำ มาตรา ๑ – ๕	บทนำ มาตรา ๑ – ๕
หมวด ๑ บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ	หมวด ๑ บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ
หมวด ๒ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	หมวด ๒ สิทธิทางการศึกษา
	หมวด ๓ ระบบพิทักษ์คุณธรรม หน้าที่และความรับผิดชอบ
หมวด ๓ ระบบการศึกษา	หมวด ๔ ระบบการศึกษา
หมวด ๔ แนวการจัดการศึกษา	หมวด ๕ แนวทางในการจัดการศึกษา
	หมวด ๖ ระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน
หมวด ๕ การบริหารและการจัดการศึกษา	หมวด ๗ การบริหารและการจัดการศึกษา
หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	หมวด ๘ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา
หมวด ๗ ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	หมวด ๙ ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
หมวด ๘ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	หมวด ๑๐ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
หมวด ๙ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	หมวด ๑๑ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
บทเฉพาะกาล	บทเฉพาะกาล

สรุปประเด็นแก้ไข

หมวด/มาตรา	ประเด็นสาระสำคัญการแก้ไข
บทนำ มาตรา ๑ – ๕	ปรับปรุง/เพิ่มเติมนิยาม เพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญและให้เกิดความชัดเจน อาทิ การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาหลังขั้นพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา ระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน การประกันคุณภาพภายใน การประกันคุณภาพภายนอก
หมวด ๑ บททั่วไป	ปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัย/ร่างรัฐธรรมนูญ/ กฎหมายสากล อาทิ หลักการจัดการศึกษา (ความเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต การที่สถานศึกษาต้องบริหารและจัดการอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน)
หมวด ๒ สิทธิทางการศึกษา	เพิ่มเติมให้ครอบคลุมสิทธิ์ด้านการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาตลอดชีวิต ให้รัฐกำหนดกลไกและสนับสนุนให้หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องจัดบริการการศึกษาปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึง และมีเอกภาพ
หมวด ๓ ระบบพิทักษ์คุณธรรม หน้าที่และความรับผิดชอบ	(หมวดเพิ่มเติม) การคุ้มครองสิทธิให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดรับชอบ ทั้งกลุ่มผู้บริหาร ทั้งฝ่ายการเมืองและภาครัฐ-เอกชน ระดับต่างๆ กลุ่มผู้จัดการศึกษา ครูและบุคลากร กลุ่มผู้รับบริการ (พ่อแม่ผู้เรียน)
หมวด ๔ ระบบการศึกษา	ปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ/สนช./สปช./สปท. เพื่อให้ความสำคัญกับการศึกษาปฐมวัย จากที่การศึกษาในระบบแบ่งเป็นสองระดับ ปรับปรุงเป็นสี่ระดับ (ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา)
หมวด ๕ แนวทางการจัดการศึกษา	ปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัย อาทิ เพิ่มเติมให้ครอบคลุมทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์
หมวด ๖ (หมวด ๔ มาตรา ๒๗ เดิม)	เพื่อให้เกิดกลไกที่จะสร้างคุณภาพให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ที่สถานศึกษา รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่วางระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาทุกสังกัด ทุกประเภท และทุกระดับ มีระบบหลักสูตรระดับชาติเพื่อวิจัยพัฒนาหลักสูตรแกนกลาง /และระดับสถานศึกษาให้ครูสามารถจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและนำไปจัดการเรียนการสอนด้วยสื่อการเรียนรู้เหมาะสมตามปริบทท้องถิ่น มีการประเมินผล นำผลมาวิจัยพัฒนาครบวงจรของระบบหลักสูตร
หมวด ๗ (หมวด ๕ เดิม) การบริหารและการจัดการศึกษา	อำนาจหน้าที่ของกลุ่มนโยบายและกลุ่มผู้จัดบริการทางการศึกษา - ตัดสาระโครงสร้างและการบริหารจัดการออกเนื่องจากมีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการแล้วเพื่อให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติครอบคลุมเฉพาะแนวทางการจัดการศึกษา

	- ให้มี “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ” มีหน้าที่ปฏิรูปการศึกษาและพัฒนามนุษย์รอบด้าน จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ เพื่อกำกับส่งเสริมให้สถานศึกษาของรัฐบริหารจัดการเชิงคุณภาพอย่างเข้มแข็ง - ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้มแข็ง ให้มีบทบาทในการกำกับส่งเสริมกิจการของสถานศึกษาและมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาได้ - ปรับปรุงให้สอดคล้องกับ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๐/๒๕๕๙ และ ๑๑/๒๕๕๙ ว่าด้วยการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาและการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค
หมวด ๘ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	ปรับปรุงให้ครอบคลุมการบริหารคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ เพราะการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารคุณภาพ ให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน การนิเทศภายใน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - ให้ สมศ. ประกันคุณภาพภายนอกตามเป้าหมายและหลักเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้การจัดการศึกษามีมาตรฐานและคุณภาพ และเกิดการพัฒนาคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ - ให้สถานศึกษาเลือกรับการประเมินจากสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาในระดับสากล โดยให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการประเมิน และเกณฑ์การรับรองคุณภาพเป็นการเฉพาะ - ยกเลิกการประเมินโดย สมศ. ทุกห้าปี ให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมร้องขอให้มีการประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง
หมวด ๙ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	ตัดมาตราว่าด้วยองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของครูและการให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนครูออกเพื่อให้ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติครอบคลุมเฉพาะแนวทางการจัดการศึกษาและไม่ซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติ สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖/ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗/ พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ฯลฯ
หมวด ๑๐ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	เพิ่มมาตรา “รัฐต้องปฏิรูประบบการเงินและการคลังเพื่อการศึกษา โดยปรับระบบการจัดสรรเงินจากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปาทานหรือสถานศึกษา เป็นการจัดสรรผ่านด้านอุปสงค์หรือตัวผู้เรียนในสัดส่วนที่เหมาะสม” - จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาปฐมวัย
หมวดที่ ๑๑ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	คงเดิมเกือบทั้งหมด

บทเฉพาะกาล	ควรปรับเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๘๕	“ภายใน ๓ ปีนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีการศึกษาและพัฒนารูปแบบคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพื่อให้ยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง เหมาะสมกับบริบท”
มาตรา ๘๖	“ให้กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาดำเนินการปรับปรุงระบบการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานภายใน ๓ ปี”

๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป

๓.๑ ระยะเวลา ๓ เดือน ภายใน ๓ เดือน ศึกษาแนวคิดจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา

๓.๒ ระยะเวลา ๖ เดือน ภายใน ๖ เดือน ดำเนินการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมาย

๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ

กระทรวงศึกษาธิการ

๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กระทรวงศึกษาธิการ

๖. ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการจัดประชาพิจารณ์อย่างกว้างขวาง เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

๒. เนื่องจากการดำเนินการเรื่อง การปฏิรูปกฎหมายการศึกษาและร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... นั้น เป็นแม่บทของกฎหมายด้านการศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกระดับ ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงควรแต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีนิติกรของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นฝ่ายเลขานุการ เพื่อร่วมกันพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ..... ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๒.๑ ประเด็นตัดสินใจเชิงนโยบาย ๖ ประเด็น ได้แก่ ๑) การศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดระดับการศึกษา ๒) อำนาจและหน้าที่ขององค์กร ๓) ระบบพิทักษ์คุณธรรม หน้าที่ ความรับผิดชอบ ๔) มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ๕) การปฏิรูประบบการเงินการคลังเพื่อการศึกษา และ ๖) สาระในบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับกลไกการบริหารจัดการการศึกษาระดับจังหวัด และการปรับปรุงระบบการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

๒.๒ กรณีที่เกี่ยวข้องกับมติด้านงบประมาณที่มีความเป็นไปได้ เช่น การศึกษาปฐมวัย การจัดสรรเงินอุดหนุน หากมีข้อสรุปและเห็นชอบในประเด็น ๖ ประการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ควรมีการศึกษาพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ ๒) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และ ๓) การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แล้วเสร็จภายในรัฐบาลนี้

๒.๓ หากมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องควรนำมาประกอบการพิจารณาเพื่อให้มีความดีงามที่จะเกิดการปฏิรูปประเทศให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษา

๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

หลักการ เหตุผลประกอบและสรุปสาระสำคัญร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

เหตุผล

เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาการศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน ทันเหตุการณ์และทันการเปลี่ยนแปลงของประเทศและของสังคมโลก จึงจำเป็นต้องปฏิรูปการจัดการศึกษาของชาติเสียใหม่ ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดนโยบายการศึกษาของชาติให้สอดคล้องกับพัฒนาการด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง การบริหารและการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรภาคประชาสังคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน และองค์กรภาครัฐอื่น ๆ นอกเหนือจากองค์กรด้านการศึกษา ภายใต้หลักการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง การสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยหน่วยงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ มีการวิจัยและพัฒนาระบบการศึกษา การวิจัยพัฒนาระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างครบวงจร และต่อเนื่อง อีกทั้งจัดให้มีการสร้างและการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระบบและทุกระดับการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนจัดให้มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมครบถ้วน รวมทั้งการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีการส่งเสริมให้มีธรรมาภิบาลและความรับผิดรับชอบในการบริหารจัดการศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

หมวด/มาตรา	ประเด็นสาระสำคัญการแก้ไข
บทนำ ร่างมาตรา ๑ – ๕	ปรับปรุง/เพิ่มเติมนิยามเพื่อให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ และให้เกิดความชัดเจน อาทิ การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาปฐมวัย การศึกษาทางเลือก หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา ระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน การประกันคุณภาพภายใน การประกันคุณภาพภายนอก
หมวด ๑ บททั่วไป ความมุ่งหมาย และหลักการ	ปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัย/ ร่างรัฐธรรมนูญ/ กฎหมายสากล อาทิ หลักการจัดการศึกษา (ความเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต การที่สถานศึกษาต้องปลอดจากการเป็นเครื่องมือทางการเมือง และบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน)
หมวด ๒ สิทธิทางการศึกษา	เพิ่มเติมให้ครอบคลุมสิทธิด้านการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาตลอดชีวิต ให้รัฐกำหนดกลไกและสนับสนุนให้หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้อง จัดบริการการศึกษาปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึง และมีเอกภาพ

หมวด ๓ ระบบพิทักษ์คุณธรรม หน้าที่และความรับผิดชอบ	(หมวดเพิ่มเติม) การคุ้มครองสิทธิให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดรับชอบ ทั้งกลุ่มผู้บริหาร ทั้งฝ่ายการเมืองและภาครัฐ-เอกชนระดับต่างๆ กลุ่มผู้จัดการศึกษา ครูและบุคลากร กลุ่มผู้รับบริการ (พ่อแม่ ผู้เรียน)
หมวด ๔ ระบบการศึกษา	ปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ/ สนช./ สปช. เพื่อให้ความสำคัญกับการศึกษาปฐมวัย จากที่การศึกษาในระบบแบ่งเป็นสองระดับ ปรับปรุงเป็นสี่ระดับ (ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา)
หมวด ๕ แนวทางในการจัดการศึกษา	ปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัย อาทิ เพิ่มเติมให้ครอบคลุมทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์
หมวด ๖ (หมวด ๔ มาตรา ๒๗ เดิม)	เพื่อให้เกิดกลไกที่จะสร้างคุณภาพให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ที่สถานศึกษา รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่วางระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาทุกสังกัด ทุกประเภท และทุกระดับ มีระบบหลักสูตรระดับชาติเพื่อวิจัยพัฒนาหลักสูตรแกนกลาง /และระดับสถานศึกษาให้ครูสามารถจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และนำไปจัดการเรียนการสอนด้วยสื่อการเรียนรู้เหมาะสมตามปริบทท้องถิ่น มีการประเมินผล นำผลมาวิจัยพัฒนาครบวงจรของระบบหลักสูตร
หมวด ๗ (หมวด ๕ เดิม) การบริหารและการจัดการศึกษา	อำนาจหน้าที่ของกลุ่มนโยบายและกลุ่มผู้จัดบริการทางการศึกษา - ตัดสาระโครงสร้างและการบริหารจัดการออกเนื่องจากมี พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการแล้ว เพื่อให้ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติครอบคลุมเฉพาะแนวทางการจัดการศึกษา - ให้มี “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ” มีหน้าที่ปฏิรูปการศึกษาและพัฒนามนุษย์รอบด้าน จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ เพื่อกำกับส่งเสริมให้สถานศึกษาของรัฐบริหารจัดการเชิงคุณภาพอย่างเข้มแข็ง - ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้มแข็ง ให้มีบทบาทในการกำกับส่งเสริมกิจการของสถานศึกษาและมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาได้ - ปรับปรุงให้สอดคล้องกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ และ ๑๑/๒๕๕๙ ว่าด้วยการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาและการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

หมวด ๘ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	ปรับปรุงให้ครอบคลุมการบริหารคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ เพราะการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารคุณภาพ ให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน การนิเทศภายใน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - ให้สมศ.ประกันคุณภาพภายนอกตามเป้าหมายและหลักเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้การจัดการศึกษามีมาตรฐานและคุณภาพ และเกิดการพัฒนาคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ - ให้สถานศึกษาเลือกรับการประเมินจากสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาในระดับสากล โดยให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการประเมิน และเกณฑ์การรับรองคุณภาพเป็นการเฉพาะ - ยกเลิกการประเมินโดยสมศ.ทุกห้าปี ให้สถานศึกษาที่มีความพร้อม ร้องขอให้มีการประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง
หมวด ๙ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	ตัดมาตราว่าด้วยองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของครูและการให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนครูออกเพื่อให้ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติครอบคลุมเฉพาะแนวทางการจัดการศึกษาและไม่ซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖/ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗/ พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ฯลฯ
หมวด ๑๐ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	เพิ่มมาตรา “รัฐต้องปฏิรูประบบการเงินและการคลังเพื่อการศึกษา โดยปรับระบบการจัดสรรเงินจากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปาทานหรือสถานศึกษา เป็นการจัดสรรผ่านด้านอุปสงค์หรือตัวผู้เรียนในสัดส่วนที่เหมาะสม” - จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาปฐมวัย
หมวด ๑๑ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	คงเดิมเกือบทั้งหมด
บทเฉพาะกาล	ควรปรับเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ
ร่างมาตรา ๘๒	“ภายใน ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐกำหนดกลไกในการบริหารจัดการการศึกษาระดับจังหวัดเพื่อให้เกิดการวางแผนการศึกษาและการบริหารจัดการการศึกษาของจังหวัดที่บูรณาการการศึกษาในทุกระดับกับศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม และสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาของจังหวัดอย่างแท้จริง เหมาะสมกับบริบทและเชื่อมโยงกับสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด”
ร่างมาตรา ๘๓	“ให้กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาดำเนินการปรับปรุงระบบการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ภายใน ๓ ปี”

คณะกรรมาธิการจึงขอเสนอรายงานเรื่อง “การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....” เพื่อให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้โปรดพิจารณา หากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบด้วย ขอได้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายวินัย ดะห์ลัน)
เลขานุการกรรมาธิการ

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา
เรื่อง “การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....”

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
“การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....”	การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....” เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาเกิดและดำเนินไปได้อย่างมีทิศทางต่อเนื่องและยั่งยืน	๑) ศึกษาแนวคิดจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ๒) ศึกษา พ.ร.บ. การศึกษาของประเทศที่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา ๓) ศึกษาเอกสาร ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ฉบับต่าง ๆ ๔) จัดระบบการจัดสรรทรัพยากร การลงทุนงบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษา ๕) กำหนดแนวทางการปรับแก้กฎหมายและดำเนินการปรับปรุง จัดทำร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.	**ระยะเวลา ๓ เดือน** ศึกษาแนวคิดจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา **ระยะเวลา ๖ เดือน** ดำเนินการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมา	กระทรวงศึกษาธิการ	กระทรวงศึกษาธิการ	๑. ควรมีการจัดประชาพิจารณ์อย่างกว้างขวางเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ๒. เนื่องจากการดำเนินการเรื่อง การปฏิรูปกฎหมายการศึกษาและร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... นั้นเป็นแม่บทของกฎหมายด้านการศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกระดับ ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงควรตั้งคณะทำงานประกอบด้วย ผู้แทน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีนิติกรของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเป็นฝ่ายเลขานุการ เพื่อพิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติการศึกษา ฉบับนี้	ร่าง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

ภาคผนวก

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ....

หลักการ
ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

เหตุผล

เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาการศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน ทันเหตุการณ์และทันการเปลี่ยนแปลงของประเทศและของสังคมโลก จึงจำเป็นต้องปฏิรูปการจัดการศึกษาของชาติเสียใหม่ ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดนโยบายการศึกษาของชาติให้สอดคล้องกับพัฒนาการด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง การบริหารและการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรภาคประชาสังคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน และองค์กรภาครัฐอื่นๆ นอกเหนือจากองค์กรด้านการศึกษา ภายใต้หลักการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง การสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยหน่วยงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ มีการวิจัยและพัฒนาระบบการศึกษา การวิจัยพัฒนาระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างครบวงจร และต่อเนื่อง อีกทั้งจัดให้มีการสร้างและการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระบบและทุกระดับการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนจัดให้มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมครบถ้วน รวมทั้งการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีการส่งเสริมให้มีธรรมาภิบาลและความรับผิดรับชอบในการบริหารจัดการศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก
(๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
(๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
(๓) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาปฐมวัย” หมายความว่า การพัฒนาให้มนุษย์มีศักยภาพที่เหมาะสมตามวัย ตั้งแต่ปฏิสนธิจนเข้าสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่ส่งเสริมให้บุคคลทุกกลุ่มใฝ่รู้และมีสมรรถนะการเรียนรู้จากการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลในทุกช่วงอายุ และเชื่อมโยงการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาทางเลือก” หมายความว่า การจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิที่จะเลือกเรียนหรือเลือกจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายซึ่งอาจจัดได้ทุกระดับทุกประเภท ทุกรูปแบบ โดยรัฐ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบันมหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา

“หลักสูตรแกนกลาง” หมายความว่าหลักสูตรที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการนำปรัชญา แนวทาง หลักการ และเป้าหมายการศึกษาของชาติ สู่การปฏิบัติในสถานศึกษา และเพื่อเป็นกรอบหรือแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลาย

“หลักสูตรสถานศึกษา” หมายความว่าหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อจัดการเรียนการสอนตามปรัชญา หลักการ เป้าหมาย และบริบทของผู้เรียนและสถานศึกษาภายใต้กรอบ ปรัชญา แนวทาง หลักการและเป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นที่สถานศึกษาตั้งอยู่

“ระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน” หมายความว่า กระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนที่เป็นวงจรครอบคลุมตั้งแต่การจัดทำหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอน การกำกับ ติดตาม ประเมินผลที่เกิดกับผู้เรียน ตลอดจนการนำผลมาวิจัยและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า กระบวนการที่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ติดตามตรวจสอบ พัฒนาระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน รวมทั้งครู ผู้สอนอย่างต่อเนื่อง จนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของสถานศึกษา

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การติดตามตรวจสอบและการประเมินผลการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้

“ผู้สอน” หมายความว่า ครู คณาจารย์ ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆรวมทั้งครูภูมิปัญญา และบุคคลอื่นๆ จากหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“ครูภูมิปัญญา” หมายความว่า บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อันมีคุณค่าหลากหลายอย่างเพียงพอที่จะเป็นผู้สอนที่ดี

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศและการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“สมัชชาการศึกษา” หมายความว่า สมัชชาการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
บททั่วไป
ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชนสังคมและประเทศชาติสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ การจัดการศึกษาเพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีต้องมุ่งปลูกฝังในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยึดมั่นในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) มีความรู้และจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๓) รู้จัก รักษา และเคารพสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ กฎหมาย ความเสมอภาค ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพความแตกต่างมีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมและจริยธรรม เสียสละ และรู้รักสามัคคี

(๔) รู้จัก รักษา หวงแหนผลประโยชน์ของส่วนรวมและของประเทศชาติ ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) การดำรงตน การประกอบอาชีพ และการพึ่งตนเอง ตลอดจนการอยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

(๗) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ โดยการให้ความรู้ทางด้านการกีฬาและการสาธารณสุข

(๘) เข้าใจและเข้าถึงหลักทางศาสนาของตนอย่างถูกต้องและเคารพหลักศาสนาอื่นด้วย

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้

(๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน

(๒) ให้สังคมและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

(๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

(๔) เชื่อมโยงการศึกษาให้สัมพันธ์กับวิถีชีวิต ครอบครัว ชุมชน สังคม

(๕) เป็นการศึกษาที่ปลอดจากการถูกครอบงำหรือเป็นเครื่องมือทางการเมือง สถานศึกษาต้องปลอดจากอคติทางการเมืองรวมถึงแนวคิด ความเชื่อที่สร้างความแตกแยกในสังคม

(๖) สถานศึกษาต้องบริหารและจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนดมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามหลักธรรมาภิบาล ด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียนและส่งเสริมให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาโดยรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ และประเมินผลการศึกษา

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

(๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ

(๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภูมิภาค

(๓)มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

(๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

(๖)การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒
สิทธิทางการศึกษา

มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

รัฐต้องกำหนดกลไกและสนับสนุนให้หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง จัดบริการการศึกษาปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึง และมีเอกภาพ

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสาม ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา ๑๑ ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาตลอดชีวิตตามความสามารถ ความสนใจ และความจำเป็นของ แต่ละบุคคล โดยรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วนร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องในทุกโอกาสและทุกสถานที่และให้สามารถนำความรู้ความสามารถนั้นไปสู่การปฏิบัติเพื่อความงอกงามในทุกด้านของชีวิต

มาตรา ๑๒ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบทั่วไปและรูปแบบการศึกษาทางเลือกทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๔ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู บุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓
ระบบพิทักษ์คุณธรรม หน้าที่ และความรับผิดชอบ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐพิจารณาวางระบบ ออกหลักเกณฑ์ในการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ กล่าวโทษเกี่ยวกับมาตรฐานและคุณภาพของการศึกษา และคุณภาพของผู้เรียน และกระบวนพิจารณาหาข้อเท็จจริงของเรื่องที่รับไว้แล้วตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

รัฐมีหน้าที่กำหนดหน่วยงานที่ใช้สิทธิเรียกร้องแทนผู้เสียหายอันเนื่องจากผู้รับผิดชอบปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตต่อหน้าที่ในการจัดการศึกษา

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ในการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ กล่าวโทษ และกระบวนพิจารณาหาข้อเท็จจริงของเรื่องที่ได้รับไว้แล้วให้เป็นไปตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้กำหนดนโยบายการศึกษาของชาติ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ และผู้บริหารของกระทรวงศึกษาธิการ ต้องรับผิดชอบในการกำหนดนโยบายการศึกษาและการดำเนินการให้มีความต่อเนื่องและเป็นไปตามความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา ๑๗ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์การศึกษาและการพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมและทุกฝ่ายร่วมกันประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องบริหารการศึกษาภายใต้หลักธรรมาภิบาล

มาตรา ๑๘ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๒๗และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา ๑๙ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลมีหน้าที่เรียนรู้วิธีการเลี้ยงดูและพัฒนาบุตรหรือบุคคลผู้อยู่ในความดูแลให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีอบรม สั่งสอน ส่งเสริมพัฒนาการรอบด้านอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิจนบรรลุนิติภาวะ ให้มีสุขภาพกายใจ คุณธรรมความสามารถที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และจิตสำนึกความเป็นพลเมือง ทั้งนี้ รัฐพึงให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างเหมาะสมตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

มาตรา ๒๐ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลต้องมีความรับผิดรับชอบต่อพัฒนาการและพฤติกรรมของผู้อยู่ในความดูแล

มาตรา ๒๑ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้เรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนหรือความช่วยเหลือการศึกษาในลักษณะอื่นอันสามารถคำนวณเป็นเงินได้ มีหน้าที่ต้องนำเงินหรือความช่วยเหลือในลักษณะอื่นดังกล่าวนั้นไปเพื่อการศึกษาของผู้เรียนในปกครองเท่านั้น

มาตรา ๒๒ ผู้เรียนมีหน้าที่ตั้งใจศึกษา ฝึกตน และพัฒนาตนเอง ให้มีความรับผิดชอบ มีวินัยและจริยธรรมในฐานะผู้เรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา และไม่มีพฤติกรรมรุนแรงทำลายความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคมในและนอกสถานศึกษา

มาตรา ๒๓ ผู้ที่อาจได้รับผลกระทบในชุมชนและสมาชิกของสมัชชาการศึกษามีหน้าที่สอดส่องดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชนในชุมชน และสนับสนุนส่งเสริมให้ครอบครัวเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และส่งเสริมพัฒนาการของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลหากพ่อ แม่ ผู้ปกครองละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ที่รับผิดชอบตามมาตรา ๑๕ – มาตรา ๑๗ เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับแผนงานและผลลัพธ์การดำเนินการต่อสาธารณะและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้โดยง่าย

มาตรา ๒๕ ให้รัฐกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามความที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

หมวด ๔
ระบบการศึกษา

มาตรา ๒๖ การจัดการศึกษาเป็นการเรียนรู้ในวิถีชีวิตของผู้เรียนและเป็นการศึกษาตลอดชีวิตที่บูรณาการการศึกษาสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา และการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา และการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้

ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา ๒๗ การศึกษาในระบบแบ่งเป็นสี่ระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาปฐมวัย เป็นการปลูกฝัง อบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการเต็มศักยภาพเหมาะสมแก่วัยทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และบุคลิกภาพ

การศึกษาระดับนี้ควรเริ่มต้นจากการเตรียมความพร้อมในการเป็นบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์และหลังคลอดได้รับการพัฒนา เจริญเติบโตตามวัยอย่างเหมาะสม

(๒) การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐานชองผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะพื้นฐาน ทักษะการดำรงชีวิต รวมทั้งคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดี

(๓) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาแบ่งออกเป็นสองตอน ดังนี้

(ก) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถต่อจากระดับประถมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการ วิชาชีพ ตลอดจนสามารถประกอบการงานหรืออาชีพตามควรแก่วัย

(ข) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อการประกอบการงานหรืออาชีพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบการงานหรืออาชีพ

(๔) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสามระดับ ดังนี้

(ก) การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะทางวิชาชีพ รวมทั้งความสามารถในการริเริ่มการเป็นผู้ประกอบการ

(ข) การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะทางวิชาชีพโดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การริเริ่มการพัฒนาทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ การสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้ การริเริ่มการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการส่งเสริมบทบาทของประเทศในประชาคมโลก

(ค) การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะทางวิชาชีพในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ และการประยุกต์ใช้วิทยาการ เพื่อการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม

มาตรา ๒๘ การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้

(๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

(๓) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา ๓๑ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๒ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือพื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรมหรือกสิกรรม โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๓ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕
แนวทางในการจัดการศึกษา

มาตรา ๓๔ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ เต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๓๕ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของผู้เรียนและสังคมตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ความสัมพันธ์และความรับผิดชอบของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย ระบบการเมืองและการสร้างวัฒนธรรมทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและการใช้ภาษาอื่นเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารระดับสากล

(๕) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา ๓๖ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์อย่างรู้เท่าทัน และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมทั้งสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์

(๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง มีความมุ่งมั่น และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คน ธรรมชาติ และปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ รวมทั้งครูภูมิปัญญาในชุมชน

(๖) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

(๗) สถานศึกษาทั้งของรัฐและที่มิใช่ของรัฐสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาทางเลือกเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียน ภายใต้กรอบของกฎหมาย

มาตรา๓๗ รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๓๘ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมกับผู้เรียนของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อและให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๓๙ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา ๔๐ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

หมวด ๖
ระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน

มาตรา ๔๑ รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่วางระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาทุกสังกัด ทุกประเภท และทุกระดับ ให้บรรลุตามความมุ่งหมายและหลักการของกฎหมายนี้

มาตรา ๔๒ ให้หน่วยงานกลางตามมาตรา ๔๑ ทำหน้าที่จัดระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นสองระดับ คือ ระดับชาติและระดับสถานศึกษา

หลักสูตรระดับชาติครอบคลุมการจัดทำหลักสูตรแกนกลางอย่างมีส่วนร่วม และการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการศึกษา ตลอดจนการนำผลมาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ รวมทั้งการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรสามัญและหลักสูตรวิชาชีพ

หลักสูตรระดับสถานศึกษาครอบคลุมการนำหลักสูตรแกนกลางมาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีส่วนร่วม และการนำไปใช้จัดการเรียนการสอน การประเมินผลการศึกษา ตลอดจนการนำผลมาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา ๔๓ หน่วยงานกลางตามมาตรา ๔๑ ทำหน้าที่กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิตต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดี การประกอบสัมมาอาชีพ เพื่อการศึกษาต่อและเพื่อดำรงความเป็นไทยในความเป็นสากล

มาตรา ๔๔ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาทุกระดับ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้เรียนรู้ตลอดชีวิตโดยมีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

มาตรา ๔๕ หน่วยงานกลางตามมาตรา ๔๑ ต้องจัดให้มีการประเมินหลักสูตรแกนกลางและการนำหลักสูตรแกนกลางไปใช้ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย แล้วนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสมัชชาการศึกษา เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา

หมวด ๗
การบริหารและการจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑
การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

มาตรา ๔๖ ให้มีองค์กรทางการศึกษาแบ่งเป็นสี่กลุ่มดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มนโยบายทางการศึกษา ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ

(๒) กลุ่มผู้จัดให้มีบริการทางการศึกษา ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๓) กลุ่มสนับสนุนการจัดการศึกษา อาทิ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (องค์การมหาชน) คุรุสภา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู

(๔) กลุ่มประกันคุณภาพ ตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานการศึกษา อาทิ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

มาตรา ๔๗ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ” เพื่อทำหน้าที่ปฏิรูปการศึกษาและพัฒนามนุษย์อย่างรอบด้านตลอดชีวิต กำหนดนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ แผนการศึกษาแห่งชาติและการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ กลั่นกรองการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาและพัฒนามนุษย์ จัดทำ ปรับปรุงกฎหมายที่จำเป็นต่อการปฏิรูปการศึกษา

ส่วนที่ ๒
การบริหารและการจัดการศึกษาระหว่างรัฐบาล ท้องถิ่น เอกชน และผู้จัดการศึกษาอื่นๆ

มาตรา ๔๘ กระทรวงมีหน้าที่จัดให้มีการศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาได้อย่างมีอิสระ มีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาและดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภททั้งนี้ให้มีการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษาและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง

มาตรา ๔๙ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๓๓

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

มาตรา ๕๐ ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการของสถานศึกษาตลอดจนให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา แผนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาการรับบุคคลเข้าเป็นครูภูมิปัญญาของสถานศึกษา

ให้คณะกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น โดยสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมีกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และวิธีการประชุมให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา และเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ การประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับ

ในกรณีที่เป็นสถานศึกษาไม่อาจมีองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาตามที่กำหนดในวรรคสองได้ ให้คณะกรรมการสถานศึกษาของสถานศึกษานั้นมีองค์ประกอบตามเท่าที่มีอยู่ในเขตพื้นที่นั้น หรือในกรณีที่มีความประสงค์หรือความจำเป็น ให้พิจารณารวมคณะกรรมการสถานศึกษาขนาดเล็กเข้าด้วยกัน แต่ต้องมีจำนวนสถานศึกษาที่มีคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกันได้ไม่เกินสามแห่ง ให้มีการประชุมอย่างน้อยสามเดือนครั้ง

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา ๓๐ (๑) และ (๓)

มาตรา ๕๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ในการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า เป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

มาตรา ๕๒ ให้สถานศึกษาของเอกชนเป็นนิติบุคคล มีการบริหารและการจัดการศึกษาที่เป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาของเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕๓ ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา

การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐในส่วนกลาง ในเขตพื้นที่การศึกษาและในภูมิภาคหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในระดับปริญญาดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๕๔ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีและสิทธิประโยชน์อย่างอื่น ที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาของเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐาน และสามารถพึ่งตนเองได้

มาตรา ๕๕ ให้รัฐจัดให้มีระบบการบริหารการศึกษา และการสนับสนุนเพื่อการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งจัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ องค์กรสื่อสาร สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ

มาตรา ๕๖ รัฐต้องจัดให้มีระบบการบริหารการเรียนรู้และสื่อสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการอ่าน การเรียนรู้ และการสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน

มาตรา ๕๗ สถานศึกษาต้องรับผิดชอบจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่รัฐกำหนด

หมวด ๘
มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๙ ให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน การนิเทศภายใน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญของการประกันคุณภาพภายใน

มาตรา ๖๐ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาทุกระดับที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีการปรับปรุงและพัฒนาให้บรรลุคุณภาพตามเป้าหมาย โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และพร้อมให้มีการรับรองจากการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา ๖๑ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษามีฐานะเป็นองค์การมหาชน ทำหน้าที่ประกันคุณภาพภายนอกตามเป้าหมายและหลักเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้การจัดการศึกษามีมาตรฐานและคุณภาพ และเกิดการพัฒนาคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาอาจพิจารณาให้สถานศึกษาเลือกรับการประเมินจากสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาในระดับสากล โดยให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการประเมิน และเกณฑ์การรับรองคุณภาพเป็นการเฉพาะ

ให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมร้องขอให้มีการประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๒ ให้สถานศึกษาที่ร้องขอให้มีการประกันคุณภาพภายนอกให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจของสถานศึกษา

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ผลการประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดร่วมกันปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้นำข้อความในมาตรา ๑๗ วรรคสองมาใช้บังคับ

หมวด ๙
ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๖๔ ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง

รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา ๖๕ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบ

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา ๓๐ (๓) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษา ครูภูมิปัญญา และวิทยากรพิเศษทางการศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๖๖ ให้ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๖๗ การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนามาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๖๘ ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

หมวด ๑๐
ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา ๖๙ รัฐต้องปฏิรูประบบการเงินและการคลังเพื่อการศึกษา โดยปรับระบบการจัดสรรเงินจากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปทานหรือสถานศึกษา เป็นการจัดสรรผ่านด้านอุปสงค์หรือตัวผู้เรียนในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้รัฐสามารถใช้เครื่องมือทางการเงินและการคลังผ่านมาตรการทางภาษีในการดำเนินงานและการบริหารจัดการให้บรรลุผลตามเป้าหมาย นโยบายและแผน ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งการผลิตและพัฒนากำลังคน

มาตรา ๗๐ ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาดังนี้

(๑) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๗๑ ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา

บรรดา รายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนิน การโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

บรรดา รายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนิน การโดยใช้เงินงบประมาณให้สถานศึกษาสามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ ได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗๒ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูง สุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

(๑) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาปฐมวัย การศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาตามมาตรา ๓๐ ที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน

(๒) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น

(๓) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตามมาตรา ๑๐ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๕) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลและเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน

(๖) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้

(๗) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

มาตรา ๗๓ ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

มาตรา ๗๔ ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก

หลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตามและการประเมิน ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๑๑
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๗๕ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา ๗๖ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา ๗๗ ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา ๗๘ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๗๙ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา ๘๐ ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคม จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคนและสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๘๑ รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๒ ภายใน ๓ ปีนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐกำหนดกลไกในการบริหารจัดการการศึกษาระดับจังหวัดเพื่อให้เกิดการวางแผนการศึกษาและการบริหารจัดการการศึกษาของจังหวัดที่บูรณาการการศึกษาในทุกระดับกับศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม และสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาของจังหวัดอย่างแท้จริง เหมาะสมกับบริบทและเชื่อมโยงกับสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด

มาตรา ๘๓ ให้กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาดำเนินการปรับปรุงระบบการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ภายใน ๓ ปี

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ด้วยประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาได้มีหนังสือขออนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลและตอบประเด็นข้อซักถามของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งประธานสภาได้พิจารณาแล้วจึงได้อนุญาตตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕๘ จำนวน ๕ ท่าน คือ ๑. นางสิริกร มณีรินทร์ ที่ปรึกษาอนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นนายกสภาสถาบันวิทยาลัยชุมชน ท่านที่ ๒ พลตรี สุภมนัส ภารพบ ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรองปลัดกระทรวงกลาโหม ๓. รองศาสตราจารย์ชนิตา รักษ์พลเมือง ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยสยาม อดีตคณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี ประทุมสุวรรณ เลขานุการคณะทำงานด้านกฎหมาย ที่ปรึกษาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ๕. นายศีลวัต ศุษิลวรณ์ ที่ปรึกษาอนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนเพลินวัฒนา ขอเชิญผู้มีรายชื่อดังกล่าวเข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมนะครับ

(นางสิริกร มณีรินทร์ และนายศีลวัต ศุษิลวรณ์ ที่ปรึกษาอนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา พลตรี สุภมนัส ภารพบ ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรองปลัดกระทรวงกลาโหม รองศาสตราจารย์ชนิตา รักษ์พลเมือง ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยสยาม และผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี ประทุมสุวรรณ เลขานุการคณะทำงานด้านกฎหมาย ที่ปรึกษาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เข้าชี้แจงต่อที่ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : โดยที่คณะกรรมาธิการมีผู้ทำหน้าที่ในการนำเสนอดังนี้ ๑. ท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา และปัจจุบันเป็นประธานสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง เป็นอดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านที่ ๒ พลเอก พอพล มณีรินทร์ รองประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และเป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา เป็นอดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ และเป็น

รองปลัดกระทรวงกลาโหม อีกท่านหนึ่งคือท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเดช นิลพันธุ์ เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ และเป็นกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา นอกนั้นก็เป็นบุคคลภายนอกซึ่งมาชี้แจงและขออนุญาตแล้ว โดยส่วนใหญ่ก็ทำหน้าที่อยู่ในคณะอนุกรรมาธิการและคณะทำงาน ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการได้แถลงรายงานต่อที่ประชุมครับ

- ๒๘/๑

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ รายงานฉบับนี้เป็นเรื่องที่ ๙ ที่กรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาจะได้มาขอความเห็นจากเพื่อนสมาชิกทุกท่าน เป็นเรื่องของการปฏิรูปกฎหมายด้านการศึกษาทั้งระบบในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ผมกราบเรียนแล้วตั้งแต่ช่วงเช้าว่ามีทั้งหมดประมาณ ๑๕ ฉบับ มีเจ้าภาพ มีผู้ที่เห็นความสำคัญช่วยกันยกร่าง ช่วยกันจัดเวทีเพื่อจะนำข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายนี้หลายเวทีมากครับ ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังจะทำประชามติก็มีกำหนดไว้ว่าจะต้องตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นดูแล ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้แล้วเสร็จร่วมกับรัฐบาลภายใน ๑ ปี อย่างน้อยต้องมีแนวทางที่จะทำให้สำเร็จถ้าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่าน ก็แปลว่าจะมีคณะกรรมการขึ้นมาอีก ๑ ชุดขับเคลื่อนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในกรรมาธิการชุดนี้ได้เสนอพระราชบัญญัติใหม่ไปแล้ว ๑ ฉบับเรื่องพระราชบัญญัติการศึกษาตลอดชีวิต พ.ศ. .... ที่ผมได้กราบเรียนที่ประชุมไปว่าการศึกษาก่อนวัยเรียนตั้งแต่แม่ท้องแรก คือตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาและคลอดออกมา ๐–๕ ปีนี้มีความสำคัญที่สุดในช่วงสังคมขณะนี้ เนื่องจากว่าในอดีตระบบครอบครัวแข็งแรงแล้วก็สามารถที่จะดูแลเลี้ยงดู อย่างที่ท่านประธานพรพันธุ์ได้กรุณาเล่าให้ฟังแล้วว่าเด็กขาดสารอาหาร ผมได้มีโอกาสทำการศึกษาวิจัยแล้วก็ทำแผนสำหรับบ้านเราที่จะแก้ปัญหาเด็กขาดสารอาหารในโรงเรียนห่างไกล พบว่าครึ่งหนึ่งของประเทศบางโรงเรียนขาดสารอาหารรุนแรง เราใช้คำว่า จนถึงเลือดถึงเนื้อ เรื่องนี้มีรายละเอียดมากมาย ซึ่งผมคิดว่า วันนี้ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเล่าประสบการณ์ของจริงในบ้านเราว่าเราแก้กันอย่างไร เราทำกันอย่างไรให้ฟัง แต่ว่าอยากจะกราบเรียนว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะพยายามนำประสบการณ์นำความเห็นทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ นำกฎหมายทุกฉบับ นำตั้งแต่รัฐธรรมนูญมาพยายามจะปรับแก้ แต่ว่ากราบเรียนอย่างนี้ว่าคงไม่ได้ครอบคลุมทั้งหมด เราเห็นว่าบางเรื่องที่ยังเก็บรายละเอียดไม่เพียงพอก็จะงดเว้นไว้ก่อน แล้วก็หวังว่าการขับเคลื่อนในแผนระยะยาวประมาณ ๒๐ ปีจะต้องมีทำเรื่องนี้ต่อเนื่องครับ เราและผู้ทรงคุณวุฒิมากมายมาช่วยกันดูแล แล้วก็ที่สำคัญที่สุดท่านก็ยืนยัน ท่านอดีตรัฐมนตรีสิริกร มณีรินทร์ ท่านก็ยืนยันว่าแม้ท่านและคณะจะมีความเชี่ยวชาญประสบการณ์เรื่องนี้มายาวนานอย่างไรก็ต้องไปฟังความคิดเห็น ก็ได้ไปจัดสัมมนาแล้วก็รับฟังความคิดเห็นมา ซึ่งก็หลากหลายมาก ๆ ครับ ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ว่า ความคิดเห็นบางกลุ่มกับความคิดเห็นอีกบางกลุ่มนั้นเราพยายามแล้วที่จะปรับให้มาลงตัวในเนื้อหาเดียวกันนี้ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นแน่นอนครับงานนี้

ยังคงไม่สามารถที่จะประมวลความคิดเห็นทั้งหมดเอามาลงไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนไว้ในเบื้องต้นก็ทำความเข้าใจอย่างนี้ก่อนครับ หลังจากนั้นก็จะขอความกรุณาจะขออนุญาตท่านประธานได้ให้คณะอนุกรรมาธิการแล้วก็ประธานคณะทำงานร่างพระราชบัญญัติเพื่อปรับแก้ฉบับนี้ได้กราบเรียนรายละเอียดให้ที่ประชุมนี้ ได้รับทราบเพื่อจะขอความคิดเห็น แล้วก็จะนำเสนอไปขับเคลื่อนให้เกิดเป็นจริงให้ได้ครับ ขออนุญาตท่านประธานให้ท่านประธานอนุกรรมาธิการท่านพอพลได้กรุณาชี้แจงต่อ ขออนุญาตครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่าน พลเอก พอพล มณีรินทร์ นะครับ ประธานคณะอนุกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษาครับ

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพท่านสมาชิกทุกท่านครับ ตามที่ผมได้เรียนให้ทราบแล้วว่าจริง ๆ แล้วกฎหมายการศึกษาเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารด้านจัดการศึกษาของประเทศ เราใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ท่านครับ และมีการแก้ไขมา ๒ ครั้งแล้วนะครับ ณ ปัจจุบันนี้ผมเชื่อว่าด้วยบริบทก็ตามด้วยการเปลี่ยนแปลงของทุก ๆ เรื่องเห็นสมควรที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข จริง ๆ แล้วเราได้ยึดเจตนารมณ์ในการดำเนินการนะครับ

ประการแรกอยากจะเรียนว่าเรารักษาเจตนารมณ์และจุดแข็งของกฎหมายเดิม

ประการที่ ๒ ก็คือปรับปรุงให้มีความชัดเจนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของตามยุคตามสมัย ตลอดจนสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ก็คือการปฏิรูปประเทศท่านครับ

ประการที่ ๓ คือการมุ่งขจัดปัญหาในการนำกฎหมายปฏิบัติให้ถึงผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและหลักการ และเติมส่วนที่ขาดไปสู่วิกฤต ของเดิมเรามีอยู่ ๙ หมวด ปัจจุบันนี้เรามีทั้งหมด ๑๑ หมวดครับ ซึ่งเดี๋ยวรายละเอียดท่านสิริกรจะนำเสนอท่านต่อไป

ประการที่ ๔ คือมุ่งเน้นให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ชั้นเรียนมากกว่าการเปลี่ยนแปลงตามโครงสร้าง นี่คือห้องเรียน ท่านครับ ตามที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ได้อภิปรายไว้ว่าเราจะต้องคืนครูให้ศิษย์อย่างไร แล้วก็ให้ความสำคัญกับห้องเรียนอย่างไร กฎหมายฉบับนี้มีเขียนไว้นะครับ

ประการสุดท้าย คือปรับปรุงให้สอดคล้องกับประเด็นในการร่างรัฐธรรมนูญท่านครับ ด้วยหลักการแล้วก็เจตนารมณ์ทั้ง ๕ ประการนี้ ปัจจุบันนี้จริง ๆ แล้วร่างกฎหมายฉบับนี้เราร่างออกมาตั้งแต่สมัย สปช. ท่านครับ แล้วก็สืบต่อมาถึงสมัย สปท. ตรงนี้

อย่างไรก็ตามเรามีกฎหมายว่าด้วยร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติของ สนช. ๑ ฉบับ ซึ่งท่านอาจารย์ตวงกับทีมงาน ฉบับของท่านผู้ตรวจการแผ่นดิน ฉบับของกระทรวงศึกษาธิการเอง ซึ่งได้มอบให้ท่านกระทรวงศึกษาธิการ และท่านมีชัยเป็นคณะทำงาน แล้วก็ฉบับของเรา คือฉบับของ สปท. เพราะฉะนั้นในบางมาตรา คำพูดหรือเนื้อหา คำศัพท์ต่าง ๆ ตามที่ในขั้นตอนของวิป (Whip) ได้มีการเสนอไว้บ้างแล้ว แล้วก็ท่านได้ไปอ่านทำการบ้านมาแล้วก็มาเปรียบเทียบกับฉบับอื่น ๆ ยังมีถ้อยคำบางถ้อยคำที่เราคิดว่าเราสามารถที่จะมีคำตอบตรงนั้น แต่อย่างไรก็ตาม เราได้รับฟังความคิดเห็นจากที่เราได้ฟังมาแล้วยึดเจตนารมณ์ต่าง ๆ เราพร้อมที่จะดำเนินการแก้ไข เพราะเชื่อว่าขั้นตอนผ่านจากนี้ไปหลังจากที่เรานำเสนอแล้ว กว่าจะออกเป็นกฎหมายได้ต้องใช้เวลานาน ต้องผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกา ต้องผ่านคำพูดต่าง ๆ ที่จะกินใจความ ต้องแปลความ ไม่แปลความต่าง ๆ อีกมากมาย ตรงนี้เราก็ขอน้อมรับ แต่อย่างไรก็ตามเจตนารมณ์ของแต่ละหมวดเรามีเนื้อหาอยู่ รายละเอียดเป็นอย่างไรนั้น ผมขออนุญาตให้ท่านสมเดช ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะทำงานได้กรุณาชี้แจงต่อไปครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านอธิการบดี สมเดช นิลพันธุ์ ครับ

นายสมเดช นิลพันธุ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพทุกท่านครับ การปรับแก้ไขกฎหมายแม่บทฉบับนี้ คณะทำงานด้านกฎหมายในอนุกรรมาธิการขับเคลื่อน

การปฏิรูปการศึกษา เราได้รับความกรุณาจากท่านอดีตรัฐมนตรีสิริกร มณีรินทร์ และคณะช่วยยกร่าง เป้าหมายหลักของเราก็คือการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ และมีมาตรฐานทันเหตุการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลงประเทศและสังคมโลก โดยมุ่งให้เกิดคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และทุกระบบ ทุกระดับการศึกษา ในการดำเนินงานครั้งนี้ตามที่ท่านพลเอก พอพล มณีรินทร์ ได้รายงานว่าเราได้นำแนวคิดจากเอกสารต่าง ๆ จากคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ จากคณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จากสภาปฏิรูปการศึกษา จากประเทศต่าง ๆ ที่ประสบผลสำเร็จทางด้านการพัฒนาทางด้านการศึกษา จากกฎหมายของการศึกษา จากประเทศฟินแลนด์ จากประเทศเกาหลี จากประเทศญี่ปุ่น แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....ฉบับนี้นั้น เราปรับปรุงตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาที่ท่านอาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ นั้นเป็นประธาน โดยสาระสำคัญนั้นเราอยู่ที่การพัฒนาคน ตั้งแต่เด็กที่อยู่ในครรภ์จนกระทั่งคลอด จนตลอดชีวิต เป็นกระบวนการสร้างให้คนไทยให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในสิ่งที่ตนถนัด และฝึกหัดให้คนนั้นมีวินัย ใฝ่ดี ใฝ่รู้ อยู่เป็นประจำ และทำมาหากินอย่างมีความสุข เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีที่เข้มแข็ง มีความรับผิดชอบ มีบทบาทร่วมพัฒนาสังคมอย่างแท้จริง แนวทางในการปรับแก้กฎหมายฉบับนี้ เรารักษาเจตนารมณ์และจุดแข็งของกฎหมายเดิม โดยมุ่งให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ชั้นเรียนมากกว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง เพิ่มเติมหมวดที่ว่าด้วยระบบพิทักษ์คุณธรรม และระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ตัดสาระว่าด้วยโครงสร้างและการบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และองค์กรครูออกทั้งหมด เพื่อให้ครอบคลุมเฉพาะแนวทางการจัดการศึกษาและปรับปรุงให้สอดคล้องกับประเด็นในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๙ โดยหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ว่าด้วยการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศ แล้วร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เราได้เปิดเวทีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคมที่ผ่านมา โดยนักการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ผู้บริหารการศึกษา ผู้แทน ผู้ปกครอง และเด็กที่เข้าร่วมรับฟังและให้ข้อเสนอแนะนะครับ ณ โอกาสตรงนี้ผมใคร่ขอกราบเรียนว่าขออนุญาตให้ท่านอาจารย์ดอกเตอร์สิริกร มณีรินทร์ เป็นผู้นำเสนอครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านอดีตรัฐมนตรีสิริกร มณีรินทร์ ครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (ผู้ชี้แจงในนามคณะกรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ และท่านสมาชิกสภาทุกท่าน ก่อนอื่นดิฉันต้องขอขอบคุณทุกท่านที่หยิบยกเรื่องสำคัญเรื่องนี้ขึ้นมา เนื่องจากว่าในการปฏิรูปการศึกษานั้นหากมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมาเป็นกรอบหลักที่จะผลักดัน แล้วก็นำกระบวนการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ มีทิศทาง ก็จะทำให้การปฏิรูปการศึกษานั้นมีทิศทางแล้วก็เกิดความยั่งยืนนะคะ

ประเด็นที่ ๑ ในเรื่องของปัญหานั้น ดิฉันก็ขออนุญาตไม่ลงไปในรายละเอียดเพราะว่ามีเขียนอยู่ในรายงานคณะกรรมาธิการที่อยู่ในมือของท่านสมาชิกทุกท่านแล้ว คงมาพูดถึงเรื่องว่าวิธีทำงานและเนื้อหาการแก้ไขของเรานั้นเป็นอย่างไร ในเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ที่นำเสนอนั้นก็จะเห็นว่าเริ่มแรกก็จะมีรายนามคณะทำงานซึ่งเราจะมีกันอยู่ ๘ ท่าน ก็เป็นองค์คณะที่มีทั้งนักกฎหมายที่มีประสบการณ์ในช่วง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีทั้งอดีตคณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีทั้งครูที่เป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่จับเรื่องของคุณภาพมาตั้งแต่ต้น ในคณะทำงานชุดนี้เราทำงานกันมา ๑๔ เดือน ในฐานะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ในคณะอำนวยการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ วิธีทำงานของเรานี้เราก็ได้ศึกษาแนวคิดการปฏิรูปการศึกษา ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหานะคะ กลุ่มสำคัญซึ่งดิฉันต้องเอ่ยนามก็คือเอกสารของคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญตั้งแต่ครั้งอาจารย์บวรศักดิ์ จนกระทั่งถึงครั้งอาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ นะคะ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเอกสารของคณะกรรมาธิการการศึกษาและกีฬาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แล้วก็คณะกรรมาธิการปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติของประเทศที่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นประเทศฟินแลนด์ ประเทศเกาหลี ประเทศญี่ปุ่น แล้วก็สิ่งที่สำคัญก็คือวิเคราะห์ปัญหา รับฟังความคิดเห็นดังที่ท่านพอพลแล้วก็ท่านสมเดชได้กล่าวไว้ เพราะว่าเราต้องศึกษาอุปสรรคในการนำกฎหมายเดิมไปปฏิบัติ ถัดมานั้นก็ได้ศึกษาเอกสารที่ท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการปรับแก้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่สภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ทำไว้ ท่านก็ประชุมไป ๓-๔ ครั้งก็มีมติออกมา เราก็ดึงมตินั้นมาศึกษา จนกระทั่งได้ตัดสินใจเป็นแนวทางการปรับปรุง

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ วชิราภรณ์ ๓๐/๒

กฎหมาย ๘ ประการดังที่ท่านสมเดชได้กล่าวไว้ แล้วก็อยู่ในเอกสารของท่าน เรายังอาศัยโครงของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเดิม เนื่องจากเล็งเห็นว่าจุดแข็งของพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นวิสัยทัศน์ หลักการ แนวทางการปฏิรูปการศึกษาซึ่งดีงามอยู่แล้ว ปัญหานั้นเกิดขึ้นประปรายเนื่องจากว่าสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ๑๗ ปีผ่านไปนะคะ จึงมีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงให้ชัดเจนขึ้น ให้สอดคล้องกับยุคสมัย

- ๓๑/๑

ประเด็นที่ ๓ ก็คือเราปรับแก้บางมาตราเพื่อมุ่งขจัดปัญหาในการนำกฎหมายไปปฏิบัติให้ถึงผู้เรียนค่ะ ตามจุดมุ่งหมายและหลักการ ซึ่งประเด็นนี้หลายประเด็นได้นำไปสู่วิกฤตการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการขาดกลไกไม่ว่าจะเป็นกลไกระดับชาติที่ทำให้เกิดการแทรกแซงไม่ว่าจะเป็นเวลาที่เปลี่ยนรัฐบาล เปลี่ยนรัฐมนตรี เพราะว่าท่านสมาชิกคะท่านคงทราบแล้วว่ารัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนแปลงใน ๑๐ ปีที่ผ่านมา ดิฉันคิดว่าบางครั้งก็ปีละ ๒-๓ ท่านนะคะ กลไกที่สำคัญประการที่ ๒ ในระดับปฏิบัติก็คือการขาดกลไกทางด้านวิชาการที่ว่าด้วยเรื่องของระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนนะคะ กลไกประการที่ ๓ ที่ดิฉันอยากจะเน้นย้ำก็คือกลไกในการบริการจัดการการศึกษาระดับปฐมวัย ซึ่งกระจัดกระจายอยู่หลายกระทรวงนะคะ

ประเด็นที่ ๔ ที่เป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายก็คือ ขอย้ำนะคะว่า เน้นที่การปฏิรูปการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นที่ห้องเรียนและชั้นเรียนมากกว่าการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง ซึ่งในประเด็นนี้ก็ต้องให้เกียรติกับทางรัฐบาลว่าในส่วนนี้นั้นหากท่านจะย้ายสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นออกไปตั้งเป็นกระทรวง ก็สามารถจะทำได้ เพราะฉะนั้นแนวทางของเรานั้นเราจะตัดสาระว่าด้วยโครงสร้างออก ยกเว้นโครงสร้างที่จำเป็นที่จะเป็นเรื่องของกลไกที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพที่ชั้นเรียน ซึ่งดิฉันจะกล่าวต่อไป

ประเด็นที่ ๕ เราได้ตัดสินใจปรับปรุงนิยาม แล้วก็บางมาตราเพื่อให้กฎหมายแม่บททางการศึกษานี้ให้น้ำหนักต่อการศึกษาส่วนอื่นมากขึ้น เช่น การศึกษาช่วงปฐมวัย การศึกษาเพื่ออาชีพ แล้วก็การศึกษาตลอดชีวิต แล้วก็เพื่อจะรองรับแนวคิดที่สภาปฏิรูปแห่งชาติเดิมได้พยายามเน้นย้ำ ก็คือการศึกษานั้นควรจะต้องเป็นเพื่อคนทั้งมวล ไม่ใช่เพียงเพื่อคนในระบบเท่านั้น

โดยเหตุนี้ก็มาสู่แนวทางประเด็นที่ ๖ ก็คือการเพิ่มเติม ๒ หมวด เพื่อเติมเต็มในสิ่งที่ขาด เพื่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการจัดการศึกษานะคะ

ประเด็นที่ ๗ ซึ่งได้กล่าวกันไปก็คือ ตัดสาระว่าด้วยโครงสร้างการบริหารจัดการออก แล้วก็การบริหารงานบุคคล องค์กรครู เพราะว่าประเด็นเหล่านี้นั้นได้ปรากฏอยู่ในกฎหมายฉบับอื่น เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นต้น เพื่อให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้มีขอบเขตครอบคลุมเฉพาะแนวทางการจัดการศึกษาค่ะ

ประเด็นสุดท้ายนะคะ จำเป็นต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะผ่านการประชามติในวันที่ ๗ สิงหาคม แล้วก็สุดท้ายปรับปรุงให้สอดคล้องกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ แล้วก็แล้วฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๙ ดังนั้นโครงสร้างของร่างพระราชบัญญัติฉบับปฏิรูปนั้นก็จะมี ๑๑ หมวด ๘๓ มาตรา เรามีประเด็น ในเอกสารของท่าน ก็จะเห็นประเด็นที่ปรับแก้ไข เช่น บทนำนั้นก็จะมีนิยามนะคะ ซึ่งได้เพิ่มเติมนิยามการศึกษาปฐมวัย แล้วก็การศึกษาตลอดชีวิต การประกันคุณภาพภายใน การประกันคุณภาพภายนอก แล้วก็สิ่งที่จำเป็นอีกประการหนึ่งก็คือหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน เป็นต้นนะคะ

ในความมุ่งหมายและหลักการนั้น ก็ปรับปรุงให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปนะคะ

ในหมวดที่ ๒ ซึ่งหลายท่านคงจะสนใจ สิทธิทางการศึกษานั้น ก็จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงเพิ่มเติมการศึกษาปฐมวัย ซึ่งเป็นประเด็นที่ร่างรัฐธรรมนูญนั้นเน้นย้ำมากนะคะ ซึ่งอีกสักครู่ดิฉันจะหยิบยกมาตราให้ท่านได้ทราบ

หมวดที่ ๓ นั้นยกร่างขึ้นมาใหม่ทั้งหมด เป็นหมวดที่ว่าด้วยระบบพิทักษ์คุณธรรม หน้าที่และความรับผิดชอบ เป็นหมวดเพิ่มเติมใหม่เพื่อที่จะคุ้มครองสิทธิ ให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงสิทธิ หน้าที่ และความรับผิด รับชอบ อย่างที่ภาษาอังกฤษกล่าวว่า แอ็กเคาน์ทะบิลิตี (Accountability) โดยไล่ตั้งแต่กลุ่มผู้บริหารทั้งฝ่ายการเมือง กลุ่มผู้บริหารฝ่ายราชการ กลุ่มผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้จัดการศึกษา ครู บุคลากร แล้วก็ลงมาถึงพ่อแม่ผู้ปกครอง แล้วก็ผู้เรียน ในกฎหมายสากลนั้นไล่มาจนกระทั่งถึงผู้เรียน แต่ในบ้านเมืองของเรานั้นจะพูดกันถึงสิทธิ พูดกันถึงหน้าที่ แต่ในเรื่องของความรับผิดชอบนั้นดูจะขาดหายไปนะคะ

ในหมวดที่ ๕ แนวทางการจัดการศึกษานั้น ก็เป็นหมวดที่ได้ปรับปรุงเล็กน้อย ให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปการศึกษา

มาถึงหมวดที่ ๖ นั้น มาจากหมวด ๔ มาตรา ๒๗ เดิม ที่ว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำหลักสูตรแกนกลาง ตรงนี้เราก็ยกร่างขึ้นมาเป็นหมวดใหม่ เพื่อให้ความสำคัญ แล้วก็เพื่อให้รัฐนั้นต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางที่จะทำหน้าที่วางระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

หมวดที่ ๗ นั้น หมวดนี้ที่เราตัดสินใจที่จะตัดมาตราที่ว่าด้วยโครงสร้างออก ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างขององค์กรหลัก ๕ องค์กรในกระทรวงศึกษาธิการหรือโครงสร้างที่ว่าด้วยเขตพื้นที่ แล้วก็อื่น ๆ นะคะ โดยที่เห็นว่าตรงนี้นั้นอยู่ใน พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการแล้วนะคะ แต่ว่าก็ไปปรับปรุงเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้คณะกรรมการสถานศึกษานั้นสามารถที่จะมีบทบาทในการสนับสนุนภารกิจของสถานศึกษาได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่อาจจะมีการควบรวมกัน หรือว่าหากกรรมการไม่พอ เป็นต้นนะคะ แล้วก็ได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังที่กล่าวไป แต่ในที่นี้นั้นไม่ได้หมายความว่าเราประยุกต์เขตพื้นที่การศึกษานะคะ ยังคงอยู่ เพียงแต่ปรับเปลี่ยนให้มีคำว่าการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เพื่อให้สอดคล้องกับคำสั่งดังกล่าว

ในหมวดที่ ๘ นั้น ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพ ก็จะปรับปรุงเพื่อให้การประกันคุณภาพ เน้นย้ำที่จะประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นหัวใจของการเกิดคุณภาพในสถานศึกษา แล้วก็ส่งผลต่อเด็กนะคะ อันนี้ก็พูดถึงการศึกษาในระบบนะคะ แล้วก็ไปปรับ ประเด็นสำคัญก็คือปลดล็อกที่ว่า สมศ. จะต้องประเมินทุก ๕ ปี โดยปรับให้เป็นการประเมินเมื่อสถานศึกษาพร้อมแล้วก็ร้องขอนะคะ

ในหมวดที่ ๙ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตรงนี้อีกนะคะ ได้ตัดมาตราว่าด้วยองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของครู แล้วก็การให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนครู ออก เพราะว่าเห็นว่ามีพระราชบัญญัติเฉพาะอยู่แล้ว ก็จะเกิดความซ้ำซ้อนกัน แล้วก็ไปเพิ่มเติมคำว่า ครูภูมิปัญญา ซึ่งเป็นกลุ่มครูที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในสถานศึกษาที่อยู่ห่างไกล แล้วก็มีความขาดแคลน

ในหมวดที่ ๑๐ นั้น ทรัพยากรและการลงทุนทางการศึกษา คงเดิมเกือบทั้งหมด แต่ว่าไปเพิ่มเติมในประเด็นซึ่งเป็นมติของ สปช. ก็คือรัฐจะต้องปฏิรูประบบการเงิน การคลัง

เพื่อการศึกษา โดยปรับการจัดสรรเงินจากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปทานหรือสถานศึกษานั้น เป็นการจัดสรรผ่านด้านอุปสงค์ หรือผู้เรียนในสัดส่วนที่เหมาะสมนะคะ

ในหมวดที่ ๑๑ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ก็คงเดิมเกือบทั้งหมด

ในหมวดเฉพาะกาล ก็คงจะต้องมีการเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งเมื่อร่างรัฐธรรมนูญนั้นผ่านการประชามตินะคะ แต่ว่าเราก็จะไปบรรจุไว้ ๒ หมวด คือมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ โดยให้มาตรา ๘๒ นั้น พูดถึงเรื่องของกลไกการบริหารจัดการศึกษาระดับจังหวัด เพื่อให้มีการวางแผนการศึกษา แล้วก็การบริหารการศึกษาของจังหวัดนั้นมีการบูรณาการกับศาสนา เศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด แล้วก็สามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาของจังหวัดได้อย่างแท้จริงให้เหมาะสมกับบริบท แล้วก็เชื่อมโยงกับสมัชชาการศึกษาระดับจังหวัด ซึ่งตรงนี้ก็มองภาพว่าถึงเวลาแล้วที่จะให้คนในจังหวัดต่าง ๆ อีก ๗๖ จังหวัดนั้น สามารถที่จะตัดสินอนาคตทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดได้นะคะ เพราะว่าแต่ละจังหวัดก็มีบริบททางด้านทั้งเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันไปนะคะ

มาตรา ๘๓ ซึ่งเป็นมาตราสุดท้ายในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้นั้น ก็นึกถึงกระทรวงที่จัดการศึกษา เช่น กระทรวงมหาดไทย เป็นต้นนะคะ โดยระบุว่าให้กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาดำเนินการปรับปรุงระบบการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานภายใน ๓ ปี

ดิฉันขอมาไล่สั้น ๆ ถึงนิยามนะคะ นิยามที่สำคัญที่เราได้เติมเข้าไปก็คือการศึกษาปฐมวัย โดยเขียนว่า การศึกษาปฐมวัย หมายความว่า การพัฒนาให้มนุษย์มีศักยภาพที่เหมาะสมตามวัย ตั้งแต่ปฏิสนธิจนเข้าสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งก็จะไปไล่เรื่องของการศึกษาปฐมวัยในภายหลัง ดิฉันขอเรียนนะคะว่าการศึกษาปฐมวัยนั้นเราไปบรรจุอยู่ ๕ จุด จุกแรก เรื่องนิยาม จุดที่ ๒ คือมาตรา ๑๐ โดยที่พูดถึงเรื่องสิทธิแล้วก็มาตรา ๑๒ ก็พูดถึงเรื่องการจัด มาตรา ๒๗ เป็นเรื่องของการจัดระดับการศึกษา มาตรา ๗๒ เป็นเรื่องของเงินอุดหนุน ซึ่งอาจจะทำให้ท่านคลายกังวลว่าจะเกิดการโต้แย้งหรือไม่นะคะ ในเรื่องของการศึกษาปฐมวัย เดี๋ยวอีกสักครู่ดิฉันก็คงจะไล่รายละเอียด มาพูดถึงนิยามต่อนะคะ การศึกษาตลอดชีวิต ก็จะเขียนให้ชัดเจนขึ้นว่า เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้บุคคลทุกกลุ่มใฝ่รู้และมีสมรรถนะการเรียนรู้จากการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลในทุกช่วงอายุ แล้วก็เชื่อมโยงกันทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ ตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดิฉันก็ขอไล่มาถึงมาตรา ๘ ซึ่งดิฉันคิดว่าเป็นหนึ่งในหัวใจของการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติครั้งนี้

มาตรา ๘ เรื่องของหลักการจัดการศึกษานั้น เดิมมีอยู่ ๓ หมวด ก็จะว่าด้วยการศึกษานั้นเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแล้วก็การพัฒนาสาระนั้นเป็นไปต่อเนื่อง เราเพิ่มเติม ๓ หมวด ซึ่งจะเป็นหมวดที่จะทำให้การจัดการศึกษานั้นหากยึดหลักได้ดังนี้ก็จะทำให้พัฒนามนุษย์ได้สมบูรณ์ขึ้นนะคะ นั่นก็คือ (๔) เชื่อมโยงการศึกษาให้สัมพันธ์กับวิถีชีวิต ครอบครัว ชุมชนและสังคม เพราะว่าเดิมนั้นการจัดการศึกษาบางครั้งเด็กเรียนไปก็ไม่รู้ว่าจะไปทำอะไรในชีวิต หากยึดหลักนี้จะทำให้การวางหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนนั้นเชื่อมโยงกับชีวิตจริงได้มากขึ้น ใน (๕) นั้นก็เป็นหลักสากล บรรจุอยู่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ทั้งของประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลี ซึ่งเราคงจะเห็นว่าการจัดการศึกษาของประเทศในทวีปเอเชียนี้ ๒ ประเทศก็ถือว่าเป็นตัวอย่างที่ดีนะคะ (๕) กล่าวดังนี้ค่ะ เป็นการศึกษาที่ปลอดจากการถูกครอบงำหรือเป็นเครื่องมือทางการเมือง สถานศึกษาต้องปลอดจากอคติทางการเมือง รวมถึงแนวคิดและความเชื่อที่สร้างความแตกแยกในสังคม เพราะประเทศของเรานั้นที่ผ่านมาความแตกแยกในสังคมนั้น ความจำเป็นที่จะต้องสมานฉันท์นั้น ดิฉันคิดว่าเราสามารถจะแก้ด้วยการศึกษาได้ (๖) เป็นประเด็นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่ง หลักการจัดการศึกษาที่ว่าสถานศึกษาจะต้องบริหารและจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน ไม่ต่ำกว่า

มาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนด มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาลด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียน และส่งเสริมให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาโดยรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ และประเมินผลการศึกษา ซึ่งความใน (๖) นั้นก็พยายามที่จะทำให้สถานศึกษามีคุณภาพเท่าเทียมกันไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนนะคะ แล้วก็ให้อิสระกับผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการแล้ว ผู้บริหารก็ต้องมีความรับผิดชอบ แล้วก็บริหารโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่ขาดหายไปนะคะ

ดิฉันขอไปอย่างเร็ว ในมาตรา ๑๐ ซึ่งเป็นมาตราสำคัญนะคะ เพราะว่ามาตรา ๙ เราก็ปรับเพียงเติมคำว่า ภูมิภาค เล็กน้อย แต่มาตรา ๑๐ ประเด็นสำคัญนี้ก็คือว่าวรรคแรก การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เราก็ยังคงเดิมว่ารัฐจะต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี จัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ----------

แต่ตัดคำว่า ไม่เก็บค่าใช้จ่าย ออก โดยที่ใช้หลักว่า หากผู้มีอันจะกินนั้นก็น่าจะช่วยรับผิดชอบในส่วนนี้แล้วเราจะได้มีงบประมาณเหลือไปเฉลี่ยให้ ผู้ที่ขาดโอกาสได้นะคะ ในวรรคสองเป็นวรรคที่สำคัญ เราเขียนว่า รัฐต้องกำหนดกลไกและสนับสนุนให้หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง จัดบริการการศึกษาปฐมวัยอย่างมีคุณภาพทั่วถึง และมีเอกภาพ ในวรรคนี้จะไปบรรจุให้รับกันในมาตรา ๑๒ ในเรื่องของการจัดนะคะ มาตรา ๑๒ นี้ ก็จะไปเขียนเอาไว้นะคะในมาตรา ๑๐ แล้วก็มามาตรา ๑๒ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นมีสิทธิในการจัด เราก็เพิ่มเติมคำว่า การศึกษาปฐมวัยตรงนี้ด้วยนะคะ คือแยกปฐมวัยออกจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่เน้นย้ำว่ารัฐจะต้องจัดการศึกษาทั้งปฐมวัยและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนะคะ ในรูปแบบทั่วไปและรูปแบบการศึกษาทางเลือก ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หลังจากที่บรรจุไว้ในมาตรา ๑๒ นั้น เราก็ไปใส่เพิ่มในมาตรา ๒๗ การศึกษาในระบบแบ่งออกเป็น ๔ ระดับ เดิมจะเขียนว่าการศึกษาในระบบจะมี ๒ ระดับ ก็คือการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วก็การศึกษาระดับอุดมศึกษา ในการปรับปรุงครั้งนี้เราไปเพิ่มเติมการแบ่งระดับออกเป็น ๔ ระดับ ก็คือ ๑. การศึกษาปฐมวัย ๒. การศึกษาระดับประถมศึกษา ๓. การศึกษาระดับมัธยมศึกษา แล้วก็ ๔. การศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในส่วนของมัธยมนั้นก็แยกออกเป็น ๒ ตอนเป็นต้น ทั้งนี้ในมาตรา ๒๗ นั้นก็จะไปย้ำว่าในช่วงปฐมวัยนั้นไม่ใช่ว่าจะเป็นการบังคับให้เด็กต้องเขียนได้ ในขณะที่เด็กนั้นอาจจะยังไม่มีความพร้อมทางด้านกล้ามเนื้อมือหรือทางด้านร่างกายอื่น ๆ เราก็เน้นย้ำลงไปให้ชัดเจนว่าตรงนี้เป็นการปลูกฝัง อบรม เลี้ยงดูและส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการเต็มศักยภาพ เหมาะสมแก่วัยทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและบุคลิกภาพ แล้วก็การศึกษาระดับนี้ควรเริ่มต้นจากการเตรียมความพร้อมในการเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์และหลังคลอดได้รับการพัฒนาเจริญเติบโตตามวัยอย่างเหมาะสม นี่ละคะเรื่องปฐมวัยที่พยายามย้ำให้เกิดความชัดเจนนะคะ

อีกมาตราหนึ่งก็คือมาตรา ๗๒ ในเรื่องของทรัพยากรและการลงทุน เดิมนั้นเขียนไว้เพียงว่า ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษาดังนี้นะคะ

โดย (๑) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนนะคะ เราก็เพิ่มตรงนี้ การศึกษาปฐมวัย ก็คือรัฐต้องจัดเรื่องของปฐมวัยด้วยแล้วก็จัดเงินอุดหนุนให้กับช่วงปฐมวัยแล้วก็การศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาตามมาตรา ๓๐ แต่จะเป็นเท่าใด เป็นอย่างไรนั้นก็อยู่ที่รัฐบาลจะตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานนั้นไปคำนวณงบประมาณในส่วนต่าง ๆ จัดอย่างไรก็ต้องอยู่ที่รัฐบาลนะคะ อันนี้ก็คือเรื่องของปฐมวัยซึ่งหลายท่านกังวล

มาเรื่องของหมวดเพิ่มเติมใหม่นะคะ ระบบพิทักษ์คุณธรรม หน้าที่และความรับผิดชอบ ดิฉันขอไล่ประเด็นที่สำคัญก็คือในมาตรา ๑๕ ในเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) เฟรม (Frame) ที่ ๒๑ นะคะ รัฐจะต้องพิจารณาวางระบบออกหลักเกณฑ์ในการรับเรื่องราวร้องเรียน ร้องทุกข์ กล่าวโทษ และกระบวนพิจารณาหาข้อเท็จจริงเรื่องที่รับไว้แล้วตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อย่างเคร่งครัด อันนี้ก็คือเป็นการคุ้มครองสิทธิของพ่อแม่ ของผู้เรียน ทำนองว่าการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น หากสถานศึกษาไม่จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพก็มีการคุ้มครองสิทธิ ส่วนหลักเกณฑ์ในการรับเรื่องราวร้องเรียน ร้องทุกข์ กล่าวโทษ และกระบวนการหาข้อเท็จจริงนะคะ ก็จะต้องเป็นไปตามประกาศที่รัฐกำหนด

มาตราที่สำคัญอีกมาตราหนึ่ง คือมาตรา ๑๖ ผู้กำหนดนโยบายการศึกษาของชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและผู้บริหารของกระทรวงศึกษาธิการต้องรับผิดชอบในการกำหนดนโยบายการศึกษาและการดำเนินการให้มีความต่อเนื่อง และเป็นไปตามความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เหตุผลที่ระบุไว้เช่นนี้ก็คือเพื่อให้แผนการศึกษาของชาติ ซึ่งหากท่านรับหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ เราก็จะมีสาระที่บรรจุไว้ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ว่าจะต้องมีการจัดทำแผนการศึกษาของชาติ แล้วก็จะต้องมีการกำกับ ติดตาม เพื่อให้แผนการศึกษาของชาติ อันนี้อยู่ในมาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญ จะต้องมีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติและการดำเนินการ และการตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย เพราะฉะนั้นหากผู้บริหารการศึกษาหรือผู้กำหนดนโยบายไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย หลักการและแนวทางการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัตินี้ หากมีมาตรานี้อย่างน้อยก็สามารถที่จะร้องเรียน ร้องทุกข์ได้ แล้วเราก็ไล่ลงไปทีละกลุ่มนะคะ

มาตรา ๑๗ นั้นก็จะเป็นเรื่องของผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยขึ้นไปนะคะ ทุกประเภทตั้งแต่ส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์การศึกษาและการพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนและสังคมต้องมีส่วนร่วมและร่วมกันประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

มามาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ก็จะกำหนดไว้ถึงเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนะคะ ซึ่งเน้นย้ำว่ากลุ่มนี้จะต้องมีหน้าที่ที่จะต้องเรียนรู้วิธีการเลี้ยงดูและพัฒนาบุตรนะคะ จริง ๆ แล้วก็ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ ทั้งนี้ก็จะสอดรับกับเรื่องของการปฏิรูประบบการเงินการคลัง หากว่ามีการจัดเป็นคูปองการศึกษาให้กับเด็ก แล้วก็พ่อแม่ ให้กับเด็ก แล้วก็เด็กยังอยู่ในวัยที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พ่อแม่ก็มีหน้าที่มีความรับผิดชอบต่อเงินอุดหนุนในมาตรา ๒๑ ต้องเอาเงินอุดหนุนหรือเงินช่วยเหลือทางการศึกษาในลักษณะอื่น จะต้องนำไปใช้เพื่อการศึกษาของผู้เรียนเท่านั้น ไม่ใช่ไปใช้เพื่อการอื่นหรือไปใช้เพื่อส่วนตัว

มามาตรา ๒๒ นะคะ ย้ำไปว่า ผู้เรียนมีหน้าที่ตั้งใจศึกษา ฝึกตน และพัฒนาตนเองให้มีความรับผิดชอบ มีวินัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดหายไปในเยาวชน แล้วก็จริยธรรมในฐานะ

ผู้เรียน ดังที่ท่านคงจะได้ยินอยู่เนือง ๆ นะคะ เรื่องจริยธรรมในการสอบ ไม่ว่าจะเป็นสอบเข้าหรือสอบใด ๆ ก็ตาม จริยธรรมในฐานะผู้เรียนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาและไม่มีพฤติกรรมรุนแรง ทำลายความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคมทั้งในและนอกสถานศึกษา

แล้วก็ในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๕ นั้นก็จะกล่าวถึงกลุ่มสาธารณะ แล้วก็สมัชชาการศึกษาที่จะช่วยกันสอดส่องดูแลเด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๗ ก็จะเป็นเรื่องของระดับนะคะ ซึ่งดิฉันก็ได้กล่าวไว้แล้วก็จะข้ามไป

มาตรา ๓๒ เรื่องของอาชีวะ เราเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ โดยที่เดิมนั้นขาดเรื่องของพื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรม แล้วก็กสิกรรม ทั้งที่ประเทศของเรานั้นดั้งเดิมมาแล้วประชาชนส่วนใหญ่ในขณะนี้ก็ยังเป็นประเทศเกษตรกรรม ดังนั้นก็ต้องพูดถึงเรื่องของพื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรมหรือกสิกรรม แล้วก็พูดถึงความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับผู้ประกอบการอีกด้วยนะคะ

- ๓๖/๑

หมวด ๖ เป็นหมวดที่ดิฉันอยากจะฝากท่านสมาชิกทุกท่านว่าเป็นเสมือนหนึ่งหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ หากไม่มีหมวดนี้การปฏิรูปการศึกษาก็อาจจะล้มเหลวได้ เป็นหมวดที่ว่าด้วยระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ในมาตรา ๔๑ เราขึ้นมาตราว่า รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่วางระบบหลักสูตร และการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาทุกสังกัด ทุกประเภท และทุกระดับ ให้บรรลุตามความมุ่งหมายและหลักการของกฎหมายนี้ ท่านสมาชิกคะในปี ๒๕๔๖ เมื่อมีการปฏิรูประบบราชการกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ปฏิรูปโครงสร้างเกิดมี ๕ องค์กรหลัก มีซี ๑๑ ๕ ท่าน แต่กรมวิชาการซึ่งได้ทำหน้าที่ด้านของการวางระบบหลักสูตรนี้ได้สลายไปกลายเป็นเพียง ๑ สำนักจากบุคลากรที่ทำหน้าที่เรื่องของระบบหลักสูตร ดูแลเรื่องของสื่อของสถานศึกษาทุกสังกัดกลายเป็นเพียงสำนักในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อันนั้นหมายความว่างบประมาณของสำนักนี้ไม่สามารถจะดูแลโรงเรียน ไม่สามารถที่จะฝึกอบรมครูให้เข้าใจเรื่องของหลักสูตรแกนกลางว่าจะมาปรับเป็นหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทในจังหวัดนั้น ๆ อย่างไร เขาสามารถจะดูแลโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเอกชนก็จะถูกทิ้งให้ว้าเหว่อยู่เช่นนั้น ดังนั้นเราจึงตัดสินใจที่ยกร่างแล้วก็กำหนดมาตรานี้ขึ้นมาเพื่อให้มีหน่วยงานกลางขึ้นมา แต่ว่าเราก็ไม่ได้เขียนให้ชัดนะคะ อันนี้อยู่ที่การตัดสินใจของรัฐบาลว่ารูปแบบของหน่วยงานกลางนี้จะเป็นอย่างไร แต่ว่าเราเพียงใช้คำว่า หน่วยงานกลางเพื่อให้เห็นว่าจะต้องเป็นกลาง ดูแลได้ตั้งแต่ระดับปฐมวัยขึ้นไป แล้วก็ดูแลสถานศึกษาได้ทุกสังกัดนะคะ หน่วยงานกลางนี้ก็จะทำหน้าที่ในมาตรา ๔๒ ก็คือจัดระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็น ๒ ระดับ ก็คือระดับชาติและระดับสถานศึกษา ในระดับชาตินั้นหากไม่มีหน่วยงานนี้หลักสูตรของชาติก็จะไม่ชัดเจน แล้วก็ความจำเป็นที่มีหลักสูตรของชาตินั้นถ้าเรายังคงเห็นความสำคัญของการมีชาติอยู่ หน่วยงานนี้จะสำคัญอย่างยิ่ง หน่วยงานกลางนี้ก็จะจัดทำหลักสูตรแกนกลางนะคะ ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่เอกสารแต่ว่าจะย้ำถึงการทำให้ผู้บริหารและครูเข้าใจเรื่องของการทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การนำหลักสูตรไปสอนในวิธีการที่เรียกกันว่า ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อให้ครูไม่ใช่เพียงแค่ยืนอยู่หน้ากระดานดำแต่ว่าทำให้เด็กนั้นเข้าใจ เข้าถึงอย่างลึกซึ้งถึงเนื้อหาแล้วก็นำไปปฏิบัติได้ นำไปคิดวิเคราะห์ได้นะคะ ตรงนี้ก็จะครอบคลุมถึงเรื่องของสื่ออีกด้วย แล้วก็การวัดผล ประเมินผลทั้งในชั้นเรียน หลักสูตรสถานศึกษาจะเป็นเรื่องของการครอบคลุมการนำหลักสูตรแกนกลางมาจัดทำนำไปใช้แล้วก็นำไปประเมินผลจนกระทั่งครบวงจรของการจัดทำหลักสูตร ซึ่งตรงนี้ขอข้ามไป

แล้วก็มาถึงเรื่องของการกำหนดหลักสูตรแกนกลางในมาตรา ๔๓ มามาตรา ๔๔ นั้นหลักสูตรแกนกลางนั้นก็พยายามให้เห็นว่าจะต้องเป็นไปทุกระดับแล้วก็จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับนะคะ ซึ่งมาจบที่มาตรา ๔๕ นะคะ การประเมินหลักสูตรนั้นจะต้องจัดทำเป็นประจำแล้วก็เป็นประจำเพียงใด อาจจะบางประเทศ ๗ ปี ในบางประเทศก็ถึง ๑๐ ปี แต่ว่าในการประเมินนั้นจะต้องเกิดขึ้นโดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้เสีย อันนี้ก็นึกถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือกลุ่มผู้เรียนด้วยนะคะ ในมาตรา ๔๕ ก็พยายามที่จะทำให้เรื่องของการศึกษานั้นมีการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องและมีการนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสมัชชาการศึกษา เพื่อเป็นข้อแนะนำในการปรับปรุงและพัฒนานะคะ

- ๓๗/๑

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ บุศกร ๓๗/๑

ในหมวด ๗ การบริหารและการจัดการศึกษานั้นสิ่งที่สำคัญก็คือ การแบ่งบทบาทการจัดองค์กรการศึกษาให้เป็น ๔ กลุ่ม ซึ่งตรงนี้เป็นมติของสภาปฏิรูปแห่งชาติมาก่อนหน้านี้

กลุ่มที่ ๑ ก็คือว่าให้มีกลุ่มนโยบายการศึกษา และกำหนดลงไปเลยว่าจะต้องมีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ กลุ่มนโยบายการศึกษานั้นก็จะไปสอดคล้องกับมาตรา ๕๔ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

กลุ่มที่ ๒ ก็คือกลุ่มผู้จัดให้มีบริการทางการศึกษา เราไม่ได้แตะเรื่องขององค์กรหลักเลย ยังคงมีสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กลุ่มที่ ๓ จะเป็นกลุ่มผู้สนับสนุน อันนี้ก็นึกถึงเครือข่ายมหาวิทยาลัย แล้วก็ สสวท. หรือสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (องค์การมหาชน) ซึ่งทำหน้าที่ในการส่งเสริมการสอนทั้งคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ คุรุสภา แล้วก็สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของครู คำว่า อาทิ นั้นก็อาจจะมีกลุ่มอื่น ๆ ด้วยนะคะ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็มีสถาบันรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เกิดขึ้นมา แต่ว่าเราไม่ได้ไล่ไปครบรายละเอียด

กลุ่มที่ ๔ ก็จะเป็นกลุ่มประกันคุณภาพตรวจสอบ อันนี้ก็เช่นกันยังคงอยู่ครบถ้วน ไม่ได้ไปคิดที่จะยุบ สมศ. เพียงให้ทบทวน ไม่ได้คิดที่จะยุบ สทศ. หรือสำนักงานทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน) นะคะ

มามาตรา ๔๗ ขอเชิญชวนให้ท่านสมาชิกพิจารณาว่าเป็นคณะกรรมการที่จะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อำนาจหน้าที่ก็ระบุไว้ตามมติของ สปช. แล้วก็เป็นความคิดที่ตรงกันกับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นความคิดที่ตรงกันกับหลายคณะบุคคล แล้วก็น่าจะตรงกับมาตรา ๕๔ ในร่างรัฐธรรมนูญที่ได้พูดถึงว่าจะต้องมีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติดังที่ดิฉันได้กล่าวไปแล้วในตอนต้นนะคะ คณะกรรมการชุดนี้จะทำหน้าที่ปฏิรูปการศึกษาและพัฒนามนุษย์อย่างรอบด้านตลอดชีวิต กำหนดนโยบายแผนยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งตรงนี้เราใช้ถ้อยคำตามที่บัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ และการดำเนินการได้ตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ กลั่นกรองการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาและพัฒนามนุษย์ ปรับปรุงกฎหมายที่จำเป็นต่อการปฏิรูปการศึกษานะคะ

มามาตรา ๔๘ ก็จะระบุให้ชัดว่ากระทรวงนั้นมีหน้าที่จัดให้มีการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการได้อย่างอิสระ มีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษา อันนี้ก็เป็นไปตามมติของ สปช. นะคะ ในมาตราต่อ ๆ ไปนั้นก็เพิ่มเติมให้ชัดเจนในเรื่องของคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาที่ไม่อาจจะหากรรมการได้ครบ เพราะว่าในหลายจังหวัด ในโรงเรียนขนาดเล็กหลายโรงถึงขั้นต้องไปกราบไหว้อ้อนวอนกันให้มาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา เพราะว่าดังที่ท่านคงทราบนะคะไม่อยากรับซองผ้าป่า กฐิน เป็นต้นนะคะ แล้วก็พยายามจะทำให้คณะกรรมการสถานศึกษานั้นขับเคลื่อนไปได้โดยให้เลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งมาเป็นผู้ช่วยเลขานุการ เพื่อแบ่งเบาภาระของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นเลขานุการอยู่ แล้วก็กำหนดไว้ว่าจะต้องมีการประชุมอย่างน้อย ๓ เดือนต่อครั้ง และหากสถานศึกษานั้นควบรวมกันก็ให้ควบรวมกันให้ใช้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกันได้ แต่ไม่ควรจะเกิน ๓ แห่งนะคะ

ในมาตรา ๕๑ นั้นก็ระบุเรื่องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งนับวันก็จะมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถานศึกษา แต่ว่าก็จะเกิดปัญหากับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นระยะ ๆ เพราะว่าบางครั้งก็ไม่แน่ใจว่าจะนำเงินไปใช้เพื่อการศึกษาได้หรือไม่ หากเราเขียนไปให้ชัดนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมและผู้บริหารใส่ใจก็สามารถที่จะจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่นะคะ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ ภัชภิชา ๓๘/๑

ในหมวด ๘ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา นอกจากเรื่องของการเน้นย้ำเรื่องของการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งคณะทำงานเชื่อมั่นว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้เกิดคุณภาพที่ส่งผลต่อผู้เรียนนะคะ เราก็ไปปลดล็อกในมาตรา ๖๑ โดยเขียนไว้อย่างนี้นะคะ การให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพที่เป็นองค์การมหาชนนั้น ก็จะประกันคุณภาพภายนอกตามเป้าหมายและหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อให้การจัดการศึกษามีมาตรฐานและคุณภาพ หมายความว่าเป้าหมายและหลักเกณฑ์นั้นจะต้องเป็นไปเพื่อให้การศึกษามีมาตรฐานและคุณภาพ ไม่ใช่ไปคิดเกณฑ์ที่ไม่เกี่ยวข้อง แล้วก็เป็นไปเพื่อเกิดความเชื่อมโยง เกิดความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพ แล้วก็ในวรรคสองนั้น หมายความถึงสถานศึกษานานาชาติ ซึ่งเขามีการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกอยู่แล้ว โดยที่เขียนว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา อาจพิจารณาให้สถานศึกษาเลือกรับการประเมินจากสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาในระดับสากล โดยให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการประเมิน และเกณฑ์การรับรองคุณภาพเป็นการเฉพาะ ซึ่งก็จะเอื้อให้ไม่ต้องเกิดการประเมินซ้ำซ้อนได้ แต่ว่าเราก็ต้องเขียนไว้เช่นนี้ เพราะมิฉะนั้นอาจจะเกิดสถานศึกษานานาชาติที่ไม่มีมาตรฐานอย่างแท้จริงก็เป็นไปได้ วรรคสุดท้าย ให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมร้องขอให้มีการประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนเวลาที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง อันนี้ก็กันเหนียวว่าอาจจะมีสถานศึกษาที่ไม่เคยร้องขอให้รับการประกันคุณภาพภายนอกเลยนะคะ ท่านจะเห็นว่าตรงนี้จะปลดล็อกเรื่องของ ๕ ปี แล้วก็ไม่ได้ยุบ สมศ. ดังที่อาจจะมีความกังวลกันนะคะ

มาในหมวด ๙ ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ก็ตัดมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ ออก เพราะว่าเป็นมาตราที่ว่าด้วยองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของครู ซึ่งมีกฎหมายเฉพาะอยู่แล้ว แล้วก็มาตรา ๕๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนครูอยู่แล้วก็ตัดออก

ในหมวด ๑๐ มาตรา ๖๙ ใหม่ รัฐต้องปฏิรูประบบการเงินและการคลังเพื่อการศึกษา อันนี้ก็เป็นไปตามมติของ สปช. ก็คือให้ปฏิรูประบบการเงินและการคลัง แต่ตรงนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าในฉับพลัน ก็จะต้องมีการศึกษาวิจัยรองรับว่าจะจัดสรรเงินอุดหนุนไปที่ตัวผู้เรียนนั้นอย่างไร ซึ่งตรงนี้ดิฉันคิดว่าคณะทำงานเห็นด้วยกับ สปช. ที่ว่าจะเป็นการพลิกมิติการศึกษา จะเป็นการทำให้เกิดการแข่งขันโดยปริยาย เพื่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เมื่อผู้เรียนสามารถจะถือคูปองหรือเงินอุดหนุนนั้นไปเลือกเรียนในสถานศึกษาที่มีคุณภาพได้นะคะ

ในมาตรา ๗๒ ดิฉันได้กล่าวไปแล้วว่า ขอเพิ่มเติมเรื่องของการจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับปฐมวัย แล้วก็ในบทฉพาะกาล มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ ได้กล่าวไปแล้วนะคะว่าภายใน ๓ ปีนั้นขอให้รัฐกำหนดกลไกในการบริหารจัดการศึกษาระดับจังหวัด เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของจังหวัดอย่างแท้จริง ต่อไปจังหวัดก็จะทำแผนการศึกษาที่มองถึงคนทุกกลุ่ม ถึงการศึกษาตลอดชีวิต ถึงเด็ก อย่าให้ตก อย่าให้ออกกลางคัน แล้วก็ผู้สูงอายุนั้นหากสนใจจะลุกขึ้นมาเรียนในช่วงวัยใดก็ได้ นี่ก็คือเนื้อหาสาระของ ๘๓ มาตรา ใน พ.ร.บ. การศึกษานะคะ

ดิฉันขอเรียนตอนท้ายนะคะว่า ในรายงานคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศซึ่งอยู่ในมือของท่าน ก็จะขออนุญาตว่าจะมีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อย โดยในช่วงของกำหนดเวลาปฏิรูปนั้น ก็ขออนุญาตระบุว่า แบ่งเวลาของการปฏิรูป โดยมองบนสมมุติฐานที่ว่าร่างรัฐธรรมนูญจะผ่าน และจะต้องมีการนำบทบัญญัติข้อกำหนดที่ว่าด้วยการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๕๔ มาตรา ๒๕๘ ข้อ จ ทั้ง ๔ วงเล็บนะคะ แล้วก็มาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๖๑ มาดำเนินการอย่างจริงจัง ----------

ดังนั้นคณะทำงานจึงกำหนดเวลาปฏิรูปโดยแบ่งออกเป็น ๓ ระยะ ระยะสั้นตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ มีผลบังคับใช้ โดยควรเร่งศึกษาประเด็นที่จะดำเนินการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะตามที่กำหนดในร่างรัฐธรรมนูญทั้ง ๔ หัวข้อในหมวด จ ของมาตรา ๒๕๘ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการดำเนินการเรื่องของเด็กเล็ก การตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนตามมาตรา ๕๔ วรรคหก การให้มีกลไกระบบผลิต คัดกรอง พัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ ให้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงนะคะ แล้วก็กลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครู มา (๔) ซึ่งจะตรงกับหมวดว่าด้วยระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ก็คือการปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด แล้วก็ปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ควรจะเร่งศึกษาประเด็นนะคะ

มาระยะที่ ๒ ก็คือนับจากวันที่รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๙ มีผลบังคับใช้ จนถึง ๒ ปีนับจากนั้น ในช่วงนี้คณะบุคคลที่ได้รับมอบหมายก็ต้องดำเนินการตามหมวด จ มาตรา ๒๕๘ ทั้ง ๔ วรรค แล้วก็มาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๖๑ ก็นับไป ๒ ปี ซึ่งตรงตามรัฐธรรมนูญนะคะ

ระยะที่ ๓ ก็คือระยะยาว ๑๐ ปี มีการขับเคลื่อนตามภารกิจการปฏิรูปการศึกษาตามแผนที่วางไว้ โดยให้ติดตาม ประเมิน แล้วก็ปรับปรุงกลไกเป็นระยะเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งใจว่าจะบรรลุ หากเป็นเช่นนี้นะคะการปฏิรูปการศึกษาก็จะส่งผลต่อผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดนะคะ วัยเด็กปฐมวัย เยาวชน หรือผู้ที่จบ หรือว่าพลาดโอกาสทางการศึกษาไปแล้วก็ตามนะคะ

ในข้อเสนอแนะ ก็คือเรื่องของการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา มีประเด็นบางประเด็นก็ละเอียดอ่อน บางประเด็นหลายประเด็นเป็นประเด็นเชิงนโยบายควรพิจารณาตัดสินใจบนฐานข้อมูลที่ครบถ้วน มีงานวิจัยรองรับ แล้วก็รับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน รวมทั้งภาคเอกชน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้ที่รับผู้ที่จบการศึกษา รับผู้เรียนไปทำงานนะคะ ซึ่งก็มีข้อกล่าวหาบ่อยครั้งว่าปัจจุบันการศึกษาไม่สามารถจะผลิตผู้เรียนได้ตรงตามตลาดแรงงานนะคะ แล้วก็เรื่องของข้อเสนอแนะให้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบเป็นระยะ แล้วก็เปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า สเต็กโฮลเดอร์ (Stakeholder) หุ้นส่วนทางการศึกษาได้มีส่วนร่วมเพื่อเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันนะคะ

ในร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งหากท่านสมาชิกมีมติรับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... นี้จริง ๆ แล้วจะมีพ่วงกฎหมายเป็นชุดกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกัน ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วก็พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และอื่น ๆ ก็ต้องนำมาพิจารณาให้สอดคล้องกัน มีร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งซึ่งสภาปฏิรูปแห่งชาติได้ยกร่างไว้แล้ว แล้วก็มีมติส่งไปที่รัฐบาลก็คือร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งก็มีอีกร่างหนึ่งก็คือร่างของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ซึ่งก็มีสาระที่มีอำนาจหน้าที่คล้ายคลึงกัน ต่างกันที่รูปแบบองค์กรแล้วก็การสรรหาคณะบุคคลที่จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์นะคะ คณะทำงานได้ทิ้งท้ายไว้ว่าควรจะมีการนำร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาพิจารณาทั้ง ๒ ฉบับ หากรัฐบาลเห็นชอบก็จะได้มีผลบังคับใช้ในเวลาเดียวกันค่ะ

ท่านสมาชิกคะ ดิฉันกราบขอความเมตตาจากท่านได้โปรดพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... นี้ เพื่อให้เป็นเสมือนหนึ่งหัวขบวนของกฎหมายที่จะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์แล้วก็เป็นระบบ จะส่งผลยิ่งใหญ่ต่อเยาวชน ต่อคนไทยของชาติบ้านเมืองของเราค่ะ กราบขอบพระคุณท่านประธานแล้วก็ท่านสมาชิกที่รับเรื่องนี้เข้ามาพิจารณาในวันนี้ค่ะ ขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะท่านรัฐมนตรีสิริกร ท่านคณะกรรมาธิการจะมีท่านอื่นชี้แจงอีกไหมคะ ไม่มีแล้วนะคะ เชิญท่านสมาชิกอภิปรายท่านละ ๑๐ นาที ขณะนี้ดิฉันมีรายชื่ออยู่เพียง ๓ ท่านนะคะ ท่านสมาชิกท่านใดต้องการอภิปรายเพิ่มเติมก็กรุณาส่งรายชื่อได้ท่านคำนูณขอก่อนหรือคะ เชิญท่านคำนูณค่ะ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศนะครับ คือเป็นเรื่องที่มีประโยชน์อย่างยิ่งนะครับ ทีนี้ผมมีข้อสังเกตบางประการยังไม่ถือเป็นการอภิปรายนะครับ แต่อยากจะขอเสนอแนะว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมันก็เหมือนเป็นกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับการศึกษา หรืออาจจะเรียกว่าเป็นรัฐธรรมนูญทางการศึกษาก็ได้ เหมือนพระราชบัญญัติการเงินการคลังที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ให้มีและเป็นการแก้ไขใหญ่แบบยกฉบับนะครับ คือเผอิญผมเป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ผมก็จะมีเอกสารเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ได้รับแจกในที่ประชุมกิจการสภานี่นะครับ แต่ไม่ได้นำติดมาด้วย ที่จริงกระผมเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ที่ถ้าสมาชิกจะได้มีเอกสารเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) เพื่อดู โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินะครับ ถ้าสามารถจะทำเพิ่มเติมก็คือว่าให้เห็นเป็นตารางเปรียบเทียบว่าพระราชบัญญัติ ปี ๒๕๔๒ ฉบับเก่าเป็นอย่างไร ฉบับนี้มีตัดทอนในส่วนไหนและมีเพิ่มเติมที่เป็นตัวขีดเส้นใต้ ผมว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทราบดีว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มันมีความจำเป็น เพราะว่าถ้าอ่านเป็นรายงานอย่างนี้ท่านมีภาคผนวกมาก็จริง แต่เป็นภาคผนวกที่เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ทั้งฉบับ โดยที่ผมก็ต้องพลิกไปพลิกมานะครับว่าส่วนไหนตัด ส่วนไหนเติม เพราะฉะนั้นถ้าจะกรุณาเพิ่มเติมให้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง นี่ประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ นะครับ ผมค่อนข้างเห็นใจ อันนี้ผมฝากท่านประธานเผื่อที่ท่านประธานจะได้นำเข้าที่ประชุมกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศในโอกาสต่อไป คือผมเห็นใจท่านกรรมาธิการที่ต้องนำเสนอรายงานตอนเที่ยงครับ ผมเองเป็นสมาชิกวุฒิสภามารวม ๖ ปี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาอีก ๑ ปีเศษ ๆ ตกที่นั่งที่ต้องอภิปรายตอนเที่ยงประมาณ ๓-๔ ครั้ง ก็รู้สึกเข้าใจแล้วก็เห็นใจการอภิปรายเรื่องใหญ่ ๆ หรือการนำเรื่องใหญ่ ๆ ในช่วงเวลาเที่ยงเป็นอย่างยิ่งครับเพราะว่า คงไม่ต้องพูดออกอากาศ

ทีนี้เราจะแก้ปัญหานี้อย่างไรผมฝากท่านประธานช่วยนำเข้ากรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้วยนะครับ มันก็เป็นความจำเป็นของชีวิตนะครับ แต่ว่าก็เห็นใจผู้นำเสนอ ถ้าเผื่อแก้ปัญหาไม่ได้ ก็คือเราก็พักการประชุมตอนเที่ยงถึงบ่ายโมงสัก ๑ ชั่วโมง มันจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีกว่านี้หรือไม่ อันนี้ผมฝากท่านประธาน แล้วก็ด้วยความเคารพแล้วก็ด้วยความเห็นใจกรรมาธิการ ไม่ใช่เฉพาะชุดนี้นะครับ ทุกชุดที่นำเสนอเรื่องสำคัญ ๆ ในช่วงเวลาเที่ยง หรือเวลาตีสาม ตีสี่ แต่เผอิญสภาเราไม่มีนะครับ ผมนี่เจอมาหลายยุค ตอนตีสาม ตีสี่ ก็มักจะมีประเด็นสำคัญผ่านไปตอนนั้นนะครับก็คือง่วงนอน ส่วนตอนเที่ยงผู้อภิปรายที่ได้คิวอภิปรายตอนเที่ยงเหนื่อยครับ เพราะว่าว้าเหว่ครับ อันนี้ก็ฝากท่านประธานในฐานะที่ท่านประธานก็เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ช่วยนำเข้าไปหารือด้วย ถ้าเผื่อว่าเราไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้นะครับ ผมว่าก็พักการประชุมตอนเที่ยงถึงบ่ายโมงก็น่าจะเป็นประโยชน์นะครับ ก็ขออนุญาตเป็น ๒ ประการนะครับ

ในประการแรกด้วยความเคารพจริง ๆ ก็คือว่าถ้าสามารถเห็นเอกสารเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่กับพระราชบัญญัติฉบับเก่า มันจะทำให้การอภิปรายมีประเด็นยิ่งขึ้น หรือว่าอย่างน้อยที่สุดเอกสารเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ซึ่งท่านก็ได้มีอย่างนี้ครับ เป็นตัวตัด ตัวตัด ตัวขีดให้เห็นว่าอันที่ขีดเส้นใต้นี่เพิ่มขึ้นใหม่ทั้งหมด สมาชิกก็จะได้เห็นทีนี้มันก็ไม่มีส่วนที่ปรับจากพระราชบัญญัติฉบับเก่าหรือไม่ อันนี้ก็ทำให้ไม่สามารถจะเปรียบเทียบได้ ก็ฝากท่านประธานช่วยพิจารณา แล้วก็ฝากเรียนผ่านไปยังท่านกรรมาธิการด้วยครับ ๒ ประเด็น เดี๋ยว ๆ ค่อยอภิปรายต่อ ขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ทางกรรมาธิการจะมีเอกสารดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่รีบถ่ายเอกสารให้สมาชิกได้ไหมคะเชิญกรรมาธิการค่ะ

นางสิริกร มณีรินทร์ (ผู้ชี้แจงในนามคณะกรรมาธิการ) : ขอบคุณค่ะท่านประธาน จริง ๆ ดิฉันได้แจ้งกับทางฝ่ายเลขานุการ เพราะว่าคณะทำงานของเราได้ทำเอกสารตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติฉบับเดิม แล้วก็ช่องที่ ๒ เป็นพระราชบัญญัติฉบับที่เราได้แก้ไข และช่องที่ ๓ เป็นเหตุผลประกอบอย่างชัดเจนว่ามาตราใดปรับแก้ แต่ว่าดิฉันไม่แน่ใจว่าเหตุใดจึงหลุดไป ก็กำลังจะขอความกรุณาเหมือนกันว่า หากรายงานคณะกรรมาธิการจะเสนอจากที่นี่ออกไปที่ ครม. ต่อรัฐบาลนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีตารางเปรียบเทียบนี้ เพราะว่าจะดูง่ายแล้วก็จะเข้าใจว่าเราได้ปรับแก้มาตราใดเพราะเหตุผลใดค่ะ ซึ่งเป็นรูปแบบของการพิจารณากฎหมายโดยทั่วไปค่ะ ขอบคุณค่ะ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ เดี๋ยวกำลังเช็ก (Check) เจ้าหน้าที่บอกว่าไม่ได้แจกในช่วงระหว่างอภิปราย ถ้าเจ้าหน้าที่ทำทันก็รีบกรุณาทำแจกให้สมาชิกด้วยนะคะ ส่วนประเด็นเรื่องการอภิปรายในช่วงเที่ยงนี้ เมื่อสักครู่ท่านประธานท่านทำหน้าที่ประธาน ท่านอลงกรณ์ท่านก็บอกผมเกือบจะพักประชุมแล้ว ก็เดี๋ยวดิฉันจะนำเข้าไปหารือในวิป (Whip) ก็แล้วกันว่าเราจะแก้ปัญหานี้อย่างไร ดิฉันนั่งก็ไม่อยากประกาศว่าเรามีเท่าไรดิฉันนั่งนับอยู่ นั่งนับจำนวนอยู่นะคะ ก็ขอดำเนินการอภิปรายไปตามลำดับที่มีชื่อท่านเสนอมา บัดนี้เป็น ๔ ท่านแล้ว คือท่านรองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม ทั้ง ๔ ท่าน แล้วต่อด้วยท่านคำนูณ เป็น ๕ ท่านนะคะ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นกรุณาอภิปรายให้ความเห็นกันมาก ๆ หน่อย เพราะว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะมีผลกระทบต่อคนในประเทศ แล้วก็ลูกหลานเราเป็นอย่างยิ่ง เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับสำคัญมากนะคะ เชิญท่านแรกค่ะ รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตสมาชิกวุฒิสภา เรียนเชิญค่ะ

นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะคะ ดิฉัน พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ก็เห็นด้วยกับท่านประธานเป็นอย่างยิ่งว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดิฉันมองเห็นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวด แล้วก็หวังว่าถ้าหากว่ากฎหมายอันนี้ได้ลงมือปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ผลผลิตที่สำคัญของกฎหมายของฉบับนี้ก็ควรจะเป็นประชาชนคนไทยที่มีคุณภาพ แต่คราวนี้พอดิฉันมาดูในมาตรา ๗ ในหมวด ๑ ความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษา มาตรา ๖ นี้ เพื่อที่จะให้คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม ต่าง ๆ พวกนี้ แล้วก็มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดิฉันคิดว่าในขณะที่โลกเต็มไปด้วยการแข่งขันขนาดนี้ มาตรา ๖ มุ่งหมายให้เขาเป็นคนดีเป็นส่วนใหญ่นะคะ แต่อยากจะขอเพิ่มเติมให้เขาเป็นคนเก่งไปด้วยได้ไหมคะ จากระบบการศึกษาที่จากกฎหมายเขาควรจะมีศักยภาพในการที่จะแข่งขันเพื่อพัฒนาสังคมที่เขาอยู่ แล้วก็ประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้ เพราะฉะนั้นศักยภาพที่น่าจะต้องเติมไปก็คือเรื่องของความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งมันจะตามไปสู่มาตรา ๗ ที่เป็นวัตถุประสงค์ของการจัดการการศึกษาเพื่อให้เป็นคนที่ดีจะต้องปลูกฝังในเรื่องต่อไปนี้ ซึ่งมีตั้งแต่ (๑) ถึง (๘) ซึ่งดิฉันก็เห็นด้วย ----------

แต่ว่าใน (๗) นี้ที่บอกว่า มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจโดยการให้ความรู้ทางด้านกีฬาและเรื่องทางการสาธารณสุขนะคะ อันนี้ก็ค่อนข้างจะวัดยาก เข้มแข็งทั้งร่างกาย จะวัดด้วยอินดิเคเตอร์ (Indicator) อย่างไรและจิตใจ แต่ว่าอย่างไรก็ตามสิ่งที่การให้ความรู้อย่างเดียวอาจจะไม่มีผลที่จะทำให้คนนี้ ดิฉันคิดว่าที่สำคัญการศึกษาควรจะทำให้คนเปลี่ยนพฤติกรรม เปลี่ยนจากรู้เป็นไม่รู้ เปลี่ยนจากพฤติกรรมที่ไม่ดีเป็นพฤติกรรมที่ดี เพราะฉะนั้นในข้อ ๗ นี้ นอกจากความเข้มแข็งทางด้านร่างกายและจิตใจแล้ว ที่สำคัญคือเขาควรจะมีพฤติกรรมทางด้านสุขภาพที่ดี ซึ่งโดยความรู้ทางด้านการกีฬาและทางด้านสาธารณสุขก็จะเป็นเครื่องที่จะทำให้เขาสามารถจะเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพไปได้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ คือถ้าเผื่อระบบการศึกษามีประสิทธิภาพ เด็กนักเรียนที่ออกมาจากการศึกษาในทุกระดับ ในทางด้านสุขภาพไม่ควรจะสูบบุหรี่ต่อไป เขาควรจะได้ซาบซึ้งในขณะนี้นะคะ แล้วก็การดื่มสุราควรรู้จักดื่มอย่างปลอดภัย อันนั้นคือประสิทธิผลของการศึกษานะคะ ไม่ใช่ว่ามีความรู้แค่ว่าบุหรี่นั้นทำให้เกิดมะเร็งในปอดแต่เขาก็ยังสูบบุหรี่ต่อ อันนี้ดิฉันไม่เรียกว่าจะประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นขอให้ฝากไว้ด้วย และสิ่งที่สำคัญอันหนึ่งก็คือว่าเพื่อจะให้เชื่อมโยงกับสถานการณ์ในประเทศของเราในความมุ่งหมายของหลายคนในสังคมนี้ เด็กนักเรียนควรจะได้รับการปลูกฝังในเรื่องของความรู้ในทักษะชีวิตและการแก้ปัญหาด้วยเหตุผล ไม่ใช้ความรุนแรง ซึ่งเราจะเห็นว่ามีความรุนแรงอยู่ทั่วไปในสังคมไทยในขณะนี้และทวีมากขึ้น ทั้งนี้ก็คือความขัดแย้งกันในเรื่องต่าง ๆ แต่ว่าไม่มีทักษะที่ดีในการแก้ปัญหา ก็ใช้ความรุนแรงเป็นการแก้ปัญหา เพราะฉะนั้นทักษะชีวิตควรจะเป็นวิชาหรือควรจะเป็นสิ่งที่จะต้องปลูกฝังให้กับนักเรียน นักศึกษา เป็นเหมือนวิชาขั้นพื้นฐาน เหมือนกับวิทยาศาสตร์ เหมือนกับความรู้ทั่วไปหรือคณิตศาสตร์ อันนั้นคืออยากจะขอเสนอในเรื่องการเรียนการสอนในทักษะชีวิตด้วยเพื่อเพิ่มเติมในมาตรา ๗

นอกจากนั้นมีเรื่องของการศึกษาปฐมวัย ซึ่งดิฉันอยากจะให้ข้อสังเกตนะคะ ดีใจที่มีบรรจุลงไปในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพราะมีความสำคัญมากมาตลอดเวลา แต่ว่ามักจะละเลย คือเราไม่ได้เตรียมเด็กที่มีคุณภาพส่งเข้าไปสู่การศึกษาพื้นฐาน ท่านคงจะทราบว่าการศึกษาปฐมวัยนั้นความจริงแล้วมันแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนนะคะ คือสถานพัฒนาเด็กกับโรงเรียนอนุบาล สถานพัฒนาเด็กนั้นส่วนใหญ่ก็อาจจะเริ่มตั้งแต่ ๑ ปี หรือ ๒ ปี แต่ในเรื่องของการพัฒนาการของเด็ก เด็กจะพัฒนาได้เต็มที่ช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดคือ ๒ ขวบแรกที่จะพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อ การช่วยเหลือตัวเองในระดับหนึ่ง และพัฒนาความสัมพันธ์ ความผูกพัน

กับผู้ที่อยู่ใกล้ชิดนะคะ แล้วก็หล่อเลี้ยงในการพัฒนาด้านจิตใจต่อไป เพราะฉะนั้น ๒ ขวบแรกนี่ก็มีความสำคัญ แล้วท่านก็ได้กล่าวนำไปแล้วว่าขณะนี้ครอบครัวไทยเราอ่อนแอมาก สถานพัฒนาเด็กเล็กนี่ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นในการที่จะมาเติมเต็มความขาดของสังคมในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าเด็กใน ๒ ขวบแรกไม่ได้รับการพัฒนาที่ดี อันนี้คือทรอมา (Trauma) ในชีวิตของเขาในอันดับต่อไปนะคะ ใน ๕ ปีแรกนี้ก็จัดว่าเป็นเวลาที่สำคัญกับเขามาก เพราะฉะนั้นสถานพัฒนาเด็กเล็กก็ต่างกับโรงเรียนอนุบาล ดิฉันอยากจะให้มีการเขียนให้ชัดเจน เพราะว่าบุคลากรที่อยู่ในสถานพัฒนาเด็กเล็กจะไม่ใช่ครู แต่ควรจะเป็นบุคลากรที่ได้รับการอบรมในเรื่องพัฒนาการของเด็ก มีความสามารถในการกระตุ้นพัฒนาการของเด็ก มีความรู้ในเรื่องโภชนาการ สามารถที่จะทำให้เด็กที่อยู่ในความดูแลมีโภชนาการที่ดีได้ บุคลากรเหล่านี้จะไม่ใช่ครู ----------

ในเดฟินิชัน (Definition) ในกฎหมายอันนี้ ดิฉันไม่ทราบว่าในระหว่างผู้สอนกับครู บุคลากรที่อยู่ในสถานพัฒนาเด็กเล็กจะอยู่ในแคเทกอรี (Category) ใด คือเขาก็ไม่ได้สอนเด็ก เพราะเด็กในช่วงนั้นก็ไม่ควรจะต้องได้รับการสอนในเรื่องอะไรทั้งสิ้น นอกจากกระตุ้นพัฒนาการให้เขาสามารถที่จะช่วยตัวเองได้ ให้เขามีการพัฒนาที่ถูกต้อง แล้วก็สมแก่วัย มีโภชนาการที่ดี อะไรพวกนี้ แต่บุคคลเหล่านี้ต้องได้รับการอบรม ต้องมีความรู้อย่างดี เพราะฉะนั้นเขาก็ควรจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่เหมือนกับครูด้วยเช่นเดียวกัน เพราะเขาเป็นจุดเริ่มต้นจากนั้นก็ถึงโรงเรียนอนุบาล ซึ่งเด็กจะโตขึ้นไปหน่อย แล้วเขาควรจะส่งต่อเด็กที่มีพัฒนาการที่ดีพร้อมเข้าไปสู่โรงเรียนอนุบาลเพื่อให้ครูพัฒนาเด็กต่อไป เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าอันนี้คือความสมบูรณ์พร้อมของการศึกษาในระดับปฐมวัย ก็อยากจะให้สามารถที่จะทำให้ครอบคลุมถึงบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย จำเป็นจะต้องมีนักโภชนาการที่จะเข้ามาดูเด็กให้ได้รับโภชนาการที่ถูกต้อง เพื่อการเติบโตที่สมกับวัยในทางกายภาพด้วย เพราะฉะนั้นมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก็เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งอันนี้ก็อยากจะให้มองเห็นถึงว่ามันจะต้องเป็นความร่วมมือระหว่าง นอกไปจากกระทรวงศึกษาธิการ อาจจะต้องเป็นกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะมาร่วมกันพัฒนาศูนย์และโรงเรียนอนุบาลเหล่านี้ให้มีมาตรฐานที่ดี แล้วก็มีประสิทธิภาพในการที่จะพัฒนาเด็ก ก็ขอเรียนฝากเอาไว้ด้วยว่าในความสำคัญของการศึกษาขั้นปฐมวัย แล้วก็รายละเอียดในเรื่องที่จะพัฒนาให้ได้ครบตามมาตรฐานที่ควรเป็นที่สำคัญก็คือให้เด็กได้เติบโตมีพัฒนาการอย่างเต็มที่ของเขา เพื่อจะส่งต่อไปสู่การศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป ก็ขอฝากไว้ด้วย แล้วก็อยากจะให้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้เน้นถึงการขจัดความเหลื่อมล้ำทางด้านการศึกษา จะให้ดิฉันหวังได้ไหมว่าเมื่อมี พ.ร.บ. ฉบับนี้ ไม่ว่านักเรียนจะเรียนอยู่ที่ไหน คุณสมบัติ คุณภาพของโรงเรียนก็จะเหมือนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยหรือโรงเรียนสตรีวิทยาไปทั่วประเทศไทย ดิฉันคิดว่าอันนี้คือสิ่งที่ประชาชนเขาต้องการค่ะ ขอบคุณค่ะ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะคุณหมอพรพันธุ์ ต่อไปเรียนเชิญคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ อดีตผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เรียนเชิญค่ะ

คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ : เรียนท่านประธาน และท่านกรรมาธิการทุกท่าน รวมทั้งท่านสมาชิก หมายเลข ๑๐๔ วันนี้เลย ๒ หมอนะคะ เมื่อหมอพูดเรื่องการศึกษา ดีใจที่ได้เห็นร่าง พ.ร.บ. แต่ก็อยากจะบอกว่าเหมือนคุณคำนูณ มันไม่เห็นของเก่ามันก็ไม่รู้อะไรดีขึ้น ไม่ดีขึ้น แต่สิ่งที่อยากจะฝากคงจะเป็นในลักษณะที่ทำให้มันเติมเต็ม

ข้อแรกเลยก็คือหมวดที่ ๑ มาตรา ๗ เท่าที่อ่านโดยหลักการมันดึงคำคีย์เวิร์ด (Key word) ไม่ขึ้น ก็ฝากเพื่อที่จะให้สังคมไทยที่มองเอาตัวหนังสือในกฎหมายเป็นตัวหลัก ยกตัวอย่างเช่น สิ่งที่อาจารย์คุณหมอพรพันธุ์พูดก็คือ มนุษย์เรามันอยู่ ในทางแพทย์เราเรียกว่าอยู่ด้วยไบโอไซโคโซเชียล (Bio Psycho Social) คือมันต้องบาลานซ์ (Balance) แต่ทุกวันนี้อารมณ์มันไม่อยู่ มันก็ออกไปเตลิดเปิดเปิง ไปทะเลาะตีกัน คีย์เวิร์ด (Key word) ตรงนี้อยู่ตรงไหน ตัวที่ ๒ ที่เป็นคีย์เวิร์ด (Key word) ที่พยายามพูดตั้งแต่เช้าก็คือการศึกษาในแบบแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) กับแพสซิฟ (Passive) ซึ่งไม่รู้ภาษาไทยเรียกอะไรถึงชัดนะคะ เพื่อไม่ให้ต้องตีความ จะทำอย่างไรให้มันได้ออกมา อันที่ ๓ ก็คือเน้นความสำเร็จในการประกอบอาชีพมากกว่าการได้ปริญญา เพราะฉะนั้นถ้าสามารถเติมได้ในมาตรา ๗ ในหมวด ๑

ในมาตราถัดมานะคะ ก็เป็นมาตรา ๘ มาตรา ๙ บอกหลักการจัดการศึกษา โดยในช่วงที่ผ่านมาปีสุดท้ายได้มีโอกาสไปดูงานที่ประเทศนิวซีแลนด์ซึ่งเป็นประเทศที่บอกว่าการศึกษาดีที่สุดในโลก ในนี้เขียน แต่มันจับออกมาได้ประโยคเดียวก็คือเป็นดีเซนทราไลเซชัน (Decentralization) คือกระจายอำนาจ แต่จริง ๆ แล้วระบบการศึกษาของประเทศนิวซีแลนด์ที่ได้ประโยชน์ เขาเรียกว่าดีที่สุดมันมีอีก ๑ คำ ก็คือดีเรกูเลชัน (Deregulation) ก็คือไม่ถูกควบคุมกรอบมากมาย แต่ไม่ทราบว่าร่าง พ.ร.บ. นี้เน้นอันนั้นไหม คือหลาย ๆ ที่มันเหมือนบังคับว่าทุกคนต้องสอนตามอันนี้ หนังสือก็ต้องเล่มนี้ อันนี้ก็ต้องบทนี้ อย่างนี้คือบังคับให้คนอยู่ในกรอบจนคิดไม่เป็น แต่ไม่แน่ใจว่ามีไหม แต่เห็นคำกระจายอำนาจขึ้นมา

หัวข้อที่ ๒ ก็คือหมวดที่ ๒ อันนี้เป็นเรื่องของสิทธิในการเข้าถึงซึ่งการศึกษา ด้วยประสบการณ์ที่ผ่านมาก็เจออยู่ ๑ เรื่องก็คือมีการเถรตรงตามบัตรประชาชนค่ะ เราก็เลยจะเห็นประชาชนชายขอบ หรือคนที่อยู่ตรงสลัมแล้วไม่ได้ไปแจ้งเกิด ไม่มีสิทธิเข้าถึงซึ่งการศึกษาตามระบบ ด้วยข้ออ้างเพียงแค่เขาไม่มีบัตรประชาชน ทีนี้ในนี้ไม่ได้เขียนค่ะ ไม่ได้เขียนออกมาหรือเขียน อ่านไม่แน่ใจ ก็เลยฝากถามมาอีก ๑ อัน

ถัดไปคือหมวดที่ ๓ ค่ะ หมวดที่ ๓ ที่บอกว่าเป็นเรื่องใหม่ ซึ่งดูดี ก็คือระบบพิทักษ์คุณธรรม ในเรื่องนี้ก็จะมีซ้อน ๆ อยู่ในบางส่วน มันพูดว่าจะมีเรื่องนี้ แต่ว่ากระบวนการตรวจสอบมันกลับเข้าสู่ระบบเดิมไหม กลับเข้าสู่ระบบเดิมหมายความว่าซี ต่ำกว่า ๙ ต้องเป็น ปปท. เป็น ป.ป.ช. อะไรประมาณนี้ ตั้งกรรมการสอบอะไรนี่ มันก็อาจจะไม่ได้สามารถทำให้เกิดกระบวนการที่ดีได้ ยกตัวอย่างกรณีหนึ่งนะคะ ซึ่งเราเห็นว่ามันไม่ถูก แต่มันจำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง แต่ ณ วันนี้ยังเหมือนเดิม ในเหตุปะทะกันในปอเนาะแห่งหนึ่งที่ปอเนาะ ที่จังหวัดปัตตานีค่ะ มีแนวร่วมเสียชีวิตพร้อมอาวุธร้ายแรง ๓ กระบอกอยู่ในปอเนาะ แต่จากการที่เข้าตรวจค้นขยายผล พบว่ามีการเบิกปลอม เจอหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ชัดเจนว่าตรายางปลอม แล้วก็เบิกปลอม เป็นค่าเสื้อผ้า ค่าหนังสือ ยังอยู่ตลอดเวลา ระบบมันยังเดินไปอยู่ อย่างนี้ก็เป็นเรื่องคุณธรรมเหมือนกัน ในขณะที่มันไม่ได้ถูกคือทำอย่างไรจะให้มันสัมฤทธิผลได้มากกว่าที่เขียนในตรงนี้นะคะ

ถัดมาก็คือหมวดที่ ๔ ค่ะ หมวดที่ ๔ ที่เน้นเรื่องระบบการศึกษา ตัวนี้ก็ขอย้ำอีกครั้งหนึ่ง ก็คือท่านเขียนออกมาเป็นการศึกษาต่าง ๆ แต่ว่าตัวหนึ่งไปเข้าคนอื่น มันดูน้อยไปค่ะ คือการศึกษาสายอาชีพ จริง ๆ แล้ว ณ ขณะนี้ทุก ๆ ฝ่ายพยายามจะมุ่งเน้นให้ประชาชนมุ่งผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ อยากให้เห็นเนื้อหาที่คำว่า อาชีวะ มันชัดขึ้นมา

มากกว่านี้ เพราะมันดูเจือไปอยู่ในแต่ละข้อต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่นที่ประเทศนิวซีแลนด์เขาก็เปิดหลักสูตร มีต่างประเทศมาเรียนเยอะมากเลย ไม่น่าเชื่อค่ะว่ามันก็คืออาชีวะเราดี ๆ นี่เอง เราก็เลยถาม เขาก็เลยบอกว่าของเขามุ่งเน้น ก็มี ๓ ส่วนก็คือ ดีเซนทราไลซ์ (Decentralize) ดีเรกูเลชัน (Deregulation) แล้วก็เน้นการประกอบอาชีพ ความสำเร็จในเรื่องอาชีพมากกว่านั่นเป็นหมวดที่ ๔

หมวดที่ ๕ ค่ะ หมวดที่ ๕ ที่เขียนเรื่อง แนวทางการจัดการศึกษา อันนี้ก็จะคล้าย ๆ อันแรกก็คืออยากให้ท่านดึงคีย์เวิร์ด (Key word) กลับขึ้นมาให้ชัด ๆ เพื่อให้อ่านแล้วรู้เลยว่า พ.ร.บ. การศึกษาใหม่ต้องการเน้นแอ็กทิฟเลิร์นนิง (Active Learning) มากับแพสซิฟ (Passive) เพื่อจะทำให้ระบบการเรียนการสอนเปลี่ยนเสียทีได้ไหมคะ จากข้อสอบปรนัยกลับเป็นอัตนัยเถอะ ทุกคนเลือกหมดแล้ว แพทย์ก็เลือกค่ะ แพทย์รู้ว่าคนนี้เป็นโรคอะไร แต่ว่าถามจะไม่ตอบ แต่ถ้าบอกชอยซ์ (Choice) มาปุ๊บเขาจะตอบได้ ซึ่งสังคมเป็นอย่างนี้แล้วมันก็ไม่มีประโยชน์ แต่ตัวหนึ่งที่เห็นในมาตรา ๓๕ มันไม่ล้อกับสิ่งที่วันก่อนรัฐมนตรีช่วยว่าการได้ออกทีวีคือคำว่า สะเต็ม (STEM) เรากำลังเน้นคำใหม่ สะเต็ม (STEM) มันต้องต่อกัน คือ ไซเอนซ์ (Science) เทคโนโลยี (Technology) เอนจิเนียร์ (Engineer) และแมทเทมาติกส์ (Mathematics) เอนจิเนียร์ (Engineer) มันหายไป มันเหมือนกับแยกคอกกัน พอทำให้มันเข้าใจง่าย ๆ มันก็จะล้อกันไปกับนโยบายรัฐมนตรี

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ นิตยา ๔๕/๑

ถัดมาคือหมวดที่ ๗ ในส่วนที่เป็นหมวดที่ ๗ หมวดที่ ๘ หมวดที่ ๙ เป็นเรื่ององค์กรค่ะ แต่ว่าด้วยความที่ตามไม่ทันของเก่า สิ่งที่อยากได้เพิ่มเติมคือมันดีกว่าเก่าอย่างไร แล้วมันทำให้เกิดอะไรบ้าง เพราะว่า มาตรา ๔๗ จะพูดเรื่องคณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ อันนี้ภาพใหญ่นะคะ แล้วก็จะมีมาตรา ๕๐ พูดเรื่องคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อันนี้ไม่รวมมหาวิทยาลัยใช่ไหม มหาวิทยาลัยไม่ต้องมีคณะกรรมการสถานศึกษา มาตรา ๖๑ พูดเรื่องสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นองค์การมหาชน เมื่อเช้าก็กลับไปนั่งดูว่าคราวที่แล้วได้มีการนำเสนอเรื่ององค์การมหาชน เราก็ตอบไม่ได้ว่าอันนี้กับครั้งที่แล้วขัดกันไหม ขอความชัดเจนนิดหนึ่งก็แล้วกันนะคะ คือคงไม่ได้ค้านในเรื่องนี้ แต่ตัวท้ายที่น่าห่วงที่สุดก็คือองค์กรวิชาชีพค่ะ ตกลงเขากำหนดอะไรเนื่องจากมันเป็นแค่หัว ๆ ยกตัวอย่าง ครูกำหนดด้วยวุฒิ ซึ่งเป็นวุฒิที่แคบ ในขณะที่อาจารย์มหาวิทยาลัยจะเป็นคนละแบบ ก็ด้วยความเป็นห่วงเรื่ององค์กรวิชาชีพนี้ตกลงใครบ้างที่จะเป็นครูได้ ที่ประเทศนิวซีแลนด์ ครูใหญ่ไม่จำเป็นต้องจบครุศาสตร์ ครูใหญ่เป็นใครก็ได้ เป็นวิศวกร เป็นใครก็ได้แต่ทำสัญญากับ ๓ องค์ ๓ ส่วน ส่วนหนึ่งคือชุมชน ส่วนหนึ่งคือโรงเรียน อีกส่วนหนึ่งคือสมาคมครูผู้ปกครองที่จะเลือกเขา เพราะฉะนั้นเราก็เลยไม่รู้องค์กรวิชาชีพนี้จะปิดกั้นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการสอนให้เขาเป็นคนนี้จะสามารถเป็นครูได้ไหม

หมวดสุดท้ายค่ะ เป็นหมวดที่ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ ทรัพยากรอะไรนี่มันออกไปเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ขออนุญาตฝากได้ไหมคะว่า ไม่เห็นท่อนใดเขียนเรื่องกำหนดบัฟเฟอร์โซน (Buffer Zone) ค่ะ จริง ๆ แล้ว บัฟเฟอร์โซน (Buffer Zone) จำเป็นอย่างยิ่งกับประเทศไทยซึ่งเถรตรงตามกฎหมาย เช่น ไม่ให้ร้านเหล้าอยู่ใกล้ เขียนร้านเหล้าไม่ให้ใกล้ แต่มันเปิดร้านอาหารแล้วขายเหล้าอย่างนี้ ติดโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยเลย เราตามตั้งแต่ต้น กทม. ตอบว่าเขาจดทะเบียนเป็นร้านอาหาร แต่พอตอนจะเปิดมันเป็นสถานบริการเริงรมย์ แล้วเราจะไปแก้ตรงปลายนี้ยากมาก แม้แต่ในหมู่บ้านที่อยู่หมู่บ้านสัมมากร ก็คือโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ลูกไม่ได้อยู่ค่ะ แต่ว่าเราเห็นค่ะว่ารอบ ๆ โรงเรียนภายในระยะ ๒ กิโลเมตร มีร้านที่ดึงเด็กเข้าไปไม่ให้ไปเรียนนี้ได้มาก อยากฝากให้เขียนข้อกำหนดเรื่องบัฟเฟอร์โซน (Buffer Zone) เพื่อไม่ให้มันเหมือนเรื่องเหมืองค่ะ พอไม่มีบัฟเฟอร์โซน (Buffer Zone) แล้วก็จะมีคนเข้าไปหาประโยชน์จากเด็ก กราบขอบพระคุณค่ะ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณคุณหมอพรทิพย์มากนะคะ ต่อไปเชิญท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานกรรมการบริหารสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ อดีตสมาชิกวุฒิสภา เรียนเชิญค่ะ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ขอขอบพระคุณที่ท่านประธานได้ให้โอกาสอภิปรายในเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง คือการปฏิรูปกฎหมายการศึกษา พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งกรรมาธิการได้กรุณายกร่างมา ในภาพรวม กระผมก็ต้องขอขอบคุณกรรมาธิการทุกท่าน แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีสิริกร ก็ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ที่ได้ทุ่มเททำงานอย่างหนักในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญนี้ต่อระบบการศึกษา ก็คือต่อคนไทยทั้งชาตินั่นเอง โดยเท่าที่ได้ฟังการชี้แจง แล้วได้อ่านข้อเสนอการปฏิรูป ก็ค่อนข้างละเอียด แล้วก็มีความสมบูรณ์ได้เติมเต็มในส่วนที่ขาดไปจากร่างเดิม ๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แล้วที่มีแก้ไขอีก ๒-๓ ครั้ง ได้ค่อนข้างจะสมบูรณ์ กระผมเองก็คงจะขออนุญาตเสนอข้อคิดเห็นเพียง ๒-๓ ประเด็น ที่อาจจะคิดว่าสมควรจะเพิ่มเติมเข้าไปในร่าง พ.ร.บ. นี้หรือไม่นะครับ เพราะในเมื่อร่าง พ.ร.บ. ลงรายละเอียด ก็อยากให้รายละเอียดนั้นครบถ้วนเพิ่มมากขึ้น ถ้ายังขาดอยู่นะครับ ก็ฝากเป็นข้อพิจารณา ในสาระสำคัญของร่าง พ.ร.บ. นี้ก็ได้ให้ความสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ค่อนข้างจะครบถ้วน ทั้งการพิจารณาถึงข้อบังคับต่าง ๆ ถึงร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่จะลงประชามติ ซึ่งก็มีข้อเสนอในด้านการศึกษาใหม่ ๆ หลายประการที่ทางร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็นำมาพิจารณาใส่เอาไว้ บัญญัติเอาไว้ แล้วก็รวมถึงการให้ความสำคัญต่อองค์กรภาคประชาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ก็คิดว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความครอบคลุม และน่าจะเป็นแม่บทในด้านการศึกษาของชาติได้ หากได้รับการพิจารณาแล้วผ่านสู่กระบวนการตามที่กำหนดไว้นะครับ ผมคงจะขอพูดสัก ๔-๕ ประเด็นสั้น ๆ ในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๖ ที่คิดว่ายังมีข้อสังเกตเพิ่มเติม

ในหมวด ๒ พูดถึงสิทธิทางการศึกษา ได้บัญญัติไว้ว่าการจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ในตอนแรกนี้บัญญัติไว้แล้วว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ก็คือประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ก็คือ ๑๒ ปี ทีนี้พอไปดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ที่เขียนไว้บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา ๑๒ ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ แล้วก็ต่อด้วยคำว่า โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเท่าที่เขียนไว้ในมาตรา ๕๔ ก็คงหมายถึงเด็กเล็กเรียนอนุบาล ๓ ปี แล้วก็มาเรียนระดับขั้นพื้นฐานที่เรียกว่าภาคบังคับอีก ๙ ปี คือ ป. ๑ จนถึง ม. ๓ ก็กลายเป็นเรื่อง เป็นปัญหา เป็นประเด็นว่า แล้วถ้ามัธยมศึกษาตอนปลายอาชีวศึกษานี้รัฐบาลจะส่งเสริม จะสนับสนุนให้มากน้อยเพียงใดนะครับ ซึ่งเมื่อ ๒ วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้สั่งการกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้วครับว่าให้ไปยกร่าง พ.ร.บ. ขึ้นมา ก็คงจะไปชนกันที่ใดที่หนึ่งระหว่างฉบับนี้กับฉบับที่กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการอยู่ เพื่อให้เห็นชัดเจนว่ารัฐบาลจะสนับสนุนการศึกษาตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนถึงจบปีที่ ๑๒ ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็คือ ม. ๖ หรือจบอาชีวะ เหมือนกับที่ได้สนับสนุนมาในอดีตนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็อาจจะต้องปรับเวิร์ดดิง (Wording) ให้ชัดเจนขึ้นให้สอดคล้องกับฉบับที่กระทรวงศึกษาธิการจะยกร่างขึ้นว่า รัฐบาลนั้นนอกจากจะส่งเสริมการศึกษาก่อนวัยเรียนแล้ว ก็ยังจะสนับสนุนอีก ๑๒ ปี ไม่ใช่แค่ ๙ ปี อย่างที่มีการตีความกันตามรัฐธรรมนูญ ตามเวิร์ดดิง (Wording) ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวรรคแรกของมาตรา ๑๐ ของฉบับนี้ ถ้าใส่คำว่า โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ไว้ด้วยก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร ท่านรัฐมนตรีชี้แจงบอกว่าคนรวยจะได้ต้องจ่ายเงินเรียนเพื่อเอาเงินไปช่วยคนที่ไม่มีสตางค์ แต่ในเมื่อรัฐธรรมนูญเขากล้าเขียนไว้ก็ไม่น่าจะรังเกียจที่จะเขียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ในประเด็นนี้ก็คงจะชัดเจนแล้วก็มีการพูดกันเยอะในสาธารณชนนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเอง ทางท่านอาจารย์มีชัยก็ออกมาชี้แจงหลายครั้ง

ในหมวด ๓ นี้ผมติดใจอยู่คำเดียว ในหมวด ๓ ระบบพิทักษ์คุณธรรม หน้าที่ความรับผิดชอบ ในมาตรา ๑๕ วรรคแรก บรรทัดที่ ๒ เขียนว่า คือในวรรคแรกเริ่มต้นว่าให้รัฐพิจารณาวางระบบออกหลักเกณฑ์ในการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ กล่าวโทษ กล่าวโทษเรื่องอะไรบ้าง เกี่ยวกับมาตรฐานและคุณภาพของการศึกษา และคุณภาพของผู้เรียน ผมสงสัยว่าคุณภาพของผู้เรียนนี้ ถ้าไม่ใช่ผู้เรียนแบบที่พยายามจะสอบเข้าเรียนแพทย์

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ นภา ๔๖/๒

ในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งแล้ว เราจะพูดถึงว่าผู้เรียนในประเด็นไหนที่จะไปร้องทุกข์น่าจะเป็นคุณภาพของผู้สอนมากกว่า จะเมกเซนส์ (Make sense) กว่าไหม คุณภาพของผู้สอนนี้ที่เรากำลังจะไปร้องทุกข์บอกว่ามันไม่ได้เรื่องได้ราวเลย แบบในวาระแรกเมื่อเช้านี้ สอนอะไรก็ไม่รู้ สอนแล้วให้ไปสอบตก ๆ นะครับ ฉะนั้นก็ฝากเป็นข้อสังเกตว่า ไม่รู้ว่าตรงนี้ผมอ่านถูกหรืออ่านผิด ในมาตรา ๒๘ ก็ยังอยู่ในหมวด ๓ อยู่ มาตรา ๒๙ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวน ๙ ปี โดยเด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่ ๗ เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่ ๑๖ ล็อกไว้เลยว่าต้องอายุ ๗ ขวบ เข้าเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑ แล้วก็ต้องจบ ม. ๓ เมื่ออายุ ๑๖ ปี ก็สงสัยว่าเรื่องอายุนี่มันมีความจำเป็นไหมที่ต้องล็อกไว้อย่างนี้ หรือล็อกกันมาในอดีต ก็เลยล็อกกันต่อไป ก็ฝากเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้นนะครับ

- ๔๗/๑

ส่วนในมาตรา ๓๑ มันโยงกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒ ท่านกรรมาธิการกับท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า การจัดการอาชีวศึกษาท่านเพิ่มสถานประกอบการและพื้นที่ประกอบการพื้นที่กสิกรรมให้ชัดเจนว่าการเรียนในระบบในทวิภาคีที่นำมาใช้ในอาชีวศึกษานั้น เพราะฉะนั้นการเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียนของรัฐหรือของเอกชน ก็ไปเรียนในที่ประกอบการด้วย ผมจึงย้อนกลับไปมาตรา ๓๑ ท่านน่าจะเพิ่มเติมว่า การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือสถานประกอบการ ถ้าจะใส่ในมาตรา ๓๒ นั้นก็ควรจะใส่ในมาตรา ๓๑ ด้วย เพราะผมทุกวันนี้ไปที่ไหนนะครับ ไปโรงแรม ไปสระว่ายน้ำ อะไร ก็จะเจอเด็กนักเรียนแต่งเครื่องแบบเขาบอกเขาเรียนอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏ หนูมาทำอะไรที่นี่ หนูมาฝึกงาน เดี๋ยวนี้ไม่มีเด็กระดับปริญญาคณะไหน มหาวิทยาลัยไหนที่ไม่ออกฝึกงานแล้วครับ ไม่มีแล้วครับ ผมเชื่อว่าร้อยละ ๙๙ เลยที่ส่งเด็กไปฝึกงาน แล้วการฝึกงานก็ต้องฝึกที่สถานประกอบการ ในเมื่อจะเขียนมาตรา ๓๒ ให้ชัดเจน ก็ใส่มาตรา ๓๑ ไว้ด้วยว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นก็ให้เรียนในสถานประกอบการได้ ไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียนเท่านั้น เขาก็ฝึกงานกันประมาณ ๑-๓ เดือนนะครับ อีกคนหนึ่งเรียนรัฐศาสตร์ก็ยังไปฝึกงานเลยครับ เรียนรัฐศาสตร์นะครับเดี๋ยวนี้ออกฝึกงาน ไม่ใช่เรียนอยู่ในห้องเรียนจนจบ ๔ ปี

ในหมวดที่ ๖ ระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ก็เป็นประเด็นสุดท้ายที่ผมจะขออนุญาตรบกวนเวลาของที่ประชุมครับ ในมาตรา ๔๑ อันนี้เป็นหมวดที่เพิ่มขึ้นใหม่ซึ่งดีมาก รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่วางระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาทุกสังกัด ทุกประเภท และทุกระดับ ให้บรรลุตามความมุ่งหมายและหลักการของกฎหมายนี้ อันนี้คือมาตราแรกของหมวดที่ ๖ จากนั้นก็ไปถึงมาตรา ๔๔ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาทุกระดับ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ วรรคสอง สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพต้องมุ่งพัฒนาคนให้เรียนรู้ตลอดชีวิตโดยมีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม ผมอยากจะเพิ่มวรรคสาม ฝากท่านรัฐมนตรีแล้วก็กรรมาธิการ อยากจะเพิ่มวรรคสาม เพราะเราพูดถึงหลักสูตรแกนกลางด้านการศึกษาแล้ว เราพูดถึงวิชาการและวิชาชีพ ตรงวิชาชีพถ้าเราเขียนให้ชัดเจนมันก็จะสอดคล้องกับที่ปฏิบัติกันอยู่ที่ออกไปรณรงค์กัน ที่ทำโครงการกันเยอะแยะไปหมดตอนนี้ ทั้งประชารัฐ ทั้งอะไรต่ออะไรในเรื่องของทวิภาคี เพราะฉะนั้นควรจะเขียน

ในวรรคสามว่า หลักสูตรวิชาชีพ โดยเฉพาะสำหรับอาชีวศึกษา ต้องมุ่งพัฒนาคนโดยนำมาตรฐานอาชีพไปใช้กำหนดในหลักสูตรตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ เดี๋ยวนี้เราเรียกว่าหลักสูตรฐานสมรรถนะ ที่ใช้ในระบบอาชีวศึกษา ซึ่งคำว่า ฐานสมรรถนะ ก็คือสกิล (Skill) หรือคอมพีเทนซี (Competency) ถ้าไม่เรียนหลักสูตรฐานสมรรถนะแล้ว จบอาชีวะไปก็ไปทำอะไรไม่ได้ ไม่มีใครเขารับไปทำงาน จึงต้องเน้นคำว่า หลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับวิชาชีพ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากให้ในเมื่อจะเขียนในเรื่องหลักสูตรไว้แล้ว ในวรรคสามก็เพิ่มว่าหลักสูตรวิชาชีพ โดยเฉพาะสำหรับอาชีวศึกษาต้องมุ่งพัฒนาคน โดยนำมาตรฐานอาชีพ มาตรฐานอาชีพท่านรัฐมนตรีสิริกรพูดถึงสถาบันวิชาชีพที่ทำหน้าที่ในเรื่องนี้ร่วมกับอาชีวะอยู่ เราพัฒนาเสร็จเราส่งไปให้อาชีวะ เราก็ตั้งกรรมการขึ้นมาปรับหลักสูตรอาชีวศึกษาให้เป็นหลักสูตรที่จบแล้วทำงานได้ แล้วก็ใช้ในระหว่างการไปทำงานในสถานประกอบการอย่างที่ท่านเขียนไว้ในมาตราที่ท่านว่า จึงควรจะกำหนดไว้ให้ชัดเจนเลยว่า ให้นำมาตรฐานอาชีพไปใช้กำหนดในหลักสูตรตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ เขาเรียกว่า หลักสูตรฐานสมรรถนะ ก็ขอขอบพระคุณแล้วก็ขอแสดงความขอบคุณต่อกรรมาธิการที่ได้ยกร่าง พ.ร.บ. อย่างสมบูรณ์แล้วก็คิดว่าจะเป็นมาตรฐานในการพัฒนาเยาวชนของชาติสืบต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะท่านเลิศรัตน์ ข้ออภิปรายของสมาชิกทั้ง ๓ ท่านที่ผ่านมานี้ตรงประเด็น แล้วก็สามารถที่จะนำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติได้ ถ้าหากว่ากรรมาธิการจดไม่ทันนี่ดิฉันจะประสานงานขอถอดเทปให้นะคะ เพราะว่ามันเป็นแต่ละข้อแต่ละหมวดไปเลย ต่อไปนะคะ เรียนเชิญท่าน พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม อดีตสมาชิกวุฒิสภา เชิญค่ะ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ พอดีท่านเสรีอยู่กับผม ท่านจะต้องรีบไปประชุม ท่านมีอะไรที่จะถามท่านทางกรรมาธิการนิดเดียวครับ ฝ่ายเลขาอย่าเพิ่งนับเวลานะครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : เรียนเชิญท่านเสรีก่อนก็ได้คะ ท่านเสรีค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ได้ลงชื่ออภิปรายไว้แล้วนะครับ เพียงแต่ว่าพอดีบ่ายโมงครึ่งผมต้องเข้าไปเปิดประชุมกรรมาธิการที่ห้องประชุมเล็กนะครับ ก็เลยขออนุญาตท่านเฉลิมชัยนิดเดียวครับ เพื่อจะถามท่านกรรมาธิการ ซึ่งผมได้แจ้งให้ความเห็นไปตอนที่อยู่ในคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศแล้วนะครับว่าในมาตรา ๓๕ (๑) ที่ร่างเดิมได้พิมพ์ว่า ระบบการเมืองและการสร้างระบอบประชาธิปไตยอะไรนี่นะครับ ในกรรมาธิการผมเองเสนอว่าในกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการเมืองได้มีการจัดทำหลักสูตรการสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองไว้ ถ้าจะทำหลักสูตรตามเอกสารดังกล่าวนี้นะครับ ก็ขอเพิ่มเป็น ระบบการเมืองและการสร้างวัฒนธรรมทางการเมือง ซึ่งท่านนินนาทขอเติมว่าเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองการปกครองนะครับ ซึ่งในวันก่อนกรรมาธิการเห็นด้วย แต่เวลาพิมพ์เอกสารมานะครับ คำว่า การสร้างวัฒนธรรมทางการเมือง นั้น ถ้อยคำมันตกไปนะครับ ก็เลยขอถามกรรมาธิการครับว่าจากการที่ไปหารือท่าน ขอความกรุณาเพิ่มว่าเป็น การสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองการปกครอง ถ้ากรรมาธิการเห็นด้วยก็จะได้ไม่อภิปรายครับ ขออนุญาตถามด้วยนะครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : เนื่องจากท่านเสรีมีภารกิจต้องไปปฏิบัตินะคะ ดิฉันจะเรียนเชิญท่านคณะกรรมาธิการตอบท่านเสรีเดี๋ยวนี้เลยคะ เชิญค่ะ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ เห็นด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ถ้าอย่างนั้นก็เป็นไปตามที่ท่านเสรีเสนอนะคะ ต่อไปก็กลับมาเรียนเชิญท่าน พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม เชิญค่ะ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม : ขอบคุณท่านประธานครับ เฉลิมชัย เครืองาม หมายเลข ๓๑ ท่านประธานครับ เมื่อตอนจบการชี้แจงของทางกรรมาธิการ โดย ท่านดอกเตอร์สิริกร มณีรินทร์ ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ประโยคสุดท้ายที่ท่านกล่าวไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ ท่านกล่าวว่า ต้องขอความกรุณาขอวิงวอนให้สภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบต่อการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมซาบซึ้งในประโยคนี้เป็นอย่างยิ่ง จริง ๆ แล้ว ขออนุญาตแทบจะเอ่ยแทนสมาชิกทุกท่านในที่ประชุมแห่งนี้ได้เลยว่าในทางตรงกันข้าม พวกเราทั้งหมดต้องขอขอบคุณทางกรรมาธิการและคณะทำงานที่ได้กรุณาไปพิจารณากฎหมายฉบับนี้มาให้เราได้พิจารณาในวันนี้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ผมอาจจะกล่าวได้ว่าตั้งแต่ผมเข้ามาเป็น สปท. ผมนับให้ว่ากฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญเกือบจะระดับต้น ๆ ของกฎหมายทั้งหมดที่เราได้พิจารณาก็ว่าได้ เราพูดกันมาโดยตลอดว่าการศึกษาของประเทศไทยนั้นมีปัญหา ต้องปฏิรูป ที่เขาออกมาในท้องถนนนี่นอกจากเรื่องตำรวจแล้วเขาพูดถึงเรื่องการศึกษานี่ละครับ และกฎหมายฉบับนี้ละครับคือเข็มทิศนำทางคือแม่บทของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย แม้จะได้มีการร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านการบังคับใช้มาแล้วเป็นเวลานับ ๑๐ ปี มีการแก้ไขมาแล้ว ๒-๓ ครั้ง แต่ครั้งนี้คือบรรยากาศของการปฏิรูป ทางกรรมาธิการท่านได้กรุณาไปเรียบเรียงไปแก้ไขปรับปรุงมา มีถ้อยคำหลายอย่างที่มีความไพเราะเหมาะสม ผมไม่เชื่อสายตาตัวเองเมื่อผมได้เห็นถ้อยคำในบทบัญญัติในมาตราหนึ่ง นอกจากได้อ่านวรรณกรรมของท่านอาจารย์ดอกเตอร์ป่วย อึ้งอากรณ์ จากครรภ์มารดาสู่เชิงตะกอนแล้ว นั่นคืออยู่ในวรรณกรรม แต่ขณะนี้ผมได้เห็นปรากฏถ้อยคำคำว่า ปฏิสนธิ อยู่ในกฎหมายครับ ปฏิสนธินี้ภาษาอังกฤษคือ เฟอร์ทิไลเซชัน (Fertilization) คือการผสมระหว่างสเปิร์ม (Sperm) กับไข่

มีความสำคัญอย่างไรครับ ท่านให้ความสำคัญถึงขนาดว่าให้มีการศึกษาใครก็แล้วแต่นับตั้งแต่มีการปฏิสนธิจนไปสู่การศึกษาในระดับต่าง ๆ เคยมีไหมครับกฎหมายฉบับไหนที่ให้ความสำคัญถึงขนาดนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงต้องขอขอบคุณทางกรรมาธิการถ้อยคำที่ผมว่านั้นบัญญัติอยู่ในมาตรา ๑๙ บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีบุตร หรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลมีหน้าที่เรียนรู้วิธีการเลี้ยงดูและพัฒนาบุตรหรือบุคคลผู้อยู่ในความดูแลให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี อบรม สั่งสอน ส่งเสริมพัฒนาการรอบด้านอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิจนบรรลุนิติภาวะ ขอบคุณครับ ผมเคยเรียกร้องและเคยต่อสู้มาโดยตลอดว่าเราอย่าไปมุ่งเน้นที่จะให้ความสำคัญเฉพาะเด็กเมื่อเข้าสู่ปฐมวัย เข้าสู่การศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัยเท่านั้น เด็กคือสิ่งที่เกิดขึ้นจากการผสมระหว่างสเปิร์ม (Sperm) และไข่ เมื่ออยู่ในครรภ์มารดานั้นสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาการต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นแล้วจิต อารมณ์ต่าง ๆ จะเป็นอย่างไร ช่วงที่อยู่ในครรภ์มารดาเป็นตัวที่ก่อร่างสร้างตัวขึ้นมา เพราะฉะนั้นการที่จะให้ความสำคัญตั้งแต่เริ่มปฏิสนธินั้นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต้องขอขอบคุณกรรมาธิการ บทบัญญัติในมาตรา ๑๙ นี้อยู่ในหมวด ๓ ซึ่งท่านกรรมาธิการได้กล่าวไว้แล้วว่าเป็นหมวดใหม่ที่อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ ก็ขอบคุณอีกครั้งหนึ่ง หมวดนี้คือหมวดว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่และระบบพิทักษ์คุณธรรม ทั้งหมดที่อยู่ในหมวด ๓ นี้ผมแทบจะกล่าวได้ว่านี่คือ ธรรมนูญการศึกษาแห่งชาติ ในพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาตินั้นมีบทบัญญัติว่าด้วยธรรมนูญสุขภาพแห่งชาติ ในหมวด ๓ นี้กล่าวแทนได้ว่านี่คือธรรมนูญการศึกษาแห่งชาติ หลายมาตราใช้ถ้อยคำว่า รัฐต้อง บางมาตราใช้คำว่า รัฐพึง บางมาตราใช้คำว่า ให้รัฐ ... ต่าง ๆ เหล่านี้ถ้อยคำ ถ้าอ่านผิวเผินมองว่าเป็นพระราชบัญญัติแต่ไปมีบทบัญญัติให้รัฐทำอย่างโน้นทำอย่างนี้ จริง ๆ แล้วของเหล่านี้ถ้าใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญได้ก็ดีครับ แต่การที่ใส่ไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นของใหม่ ต้องขอกราบเรียนว่าเป็นของใหม่ที่เกิดขึ้น หลายครั้งที่เราเห็นความผิดพลาด ความบกพร่องของระบบการบริหารการศึกษาของประเทศ แต่เราก็ได้แต่มอง ได้แต่บ่น ได้แต่นินทา ทำอะไรไม่ได้ ในมาตราตั้งแต่หมวด ๓ ทั้งหมดนะครับ ท่านเขียนไว้เลยว่า มีระบบการร้องเรียน ร้องทุกข์ กล่าวหา ... ไป ให้รัฐไปเขียนบทบัญญัติขึ้นมาให้มีการพิจารณาให้มีการร้องทุกข์ให้มีการกล่าวหา พระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งฉบับมีบทอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ แต่ไม่มีบทกำหนดโทษ ผมมองเห็นแสงสว่างของการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยว่าในหมวด ๓ นี้ต่อไปถึงแม้ว่าจะไม่มีบทกำหนดโทษ แต่การที่ให้มีระบบการร้องเรียน การกล่าวทุกข์ การร้องกล่าวหาแล้วนี่ มันย่อมนำไปสู่การพิจารณาของ

ผู้ที่เกี่ยวข้องตามหน้าที่ต่อไปในอนาคต ผมจำได้ว่าเมื่อ ๑๐ กว่าปีที่แล้ว ผมเคยไปสถานีตำรวจแห่งหนึ่ง ไปร้องทุกข์กล่าวหาว่าผมเห็นครอบครัว ๆ หนึ่งมีลูก ๗ คน ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าลูก ๗ คนนั้นมีคนที่ได้รับการศึกษาเข้าโรงเรียนเพียงแค่ ๑ คนอีก ๖ คน ตั้งแต่ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา เขาไม่ได้มีโอกาสที่จะเข้าไปเรียนเลย อยู่ในครอบครัวที่หาเช้ากินค่ำทำมาหารับประทาน สามารถที่จะช่วยเหลือครอบครัวเอาเงินจากการขายพวงมาลัย เอาเงินมาจากการขัดรองเท้า เอาเงินมาจากการเร่ร่อนต่าง ๆ มาเลี้ยงครอบครัวเขา เขาไม่มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษา ----------

ผมซัฟเฟอร์ (Suffer) มาก ผมไปสถานีตำรวจไปร้องทุกข์กล่าวหาสิ่งที่ผมได้ก็คือว่าคุณหมอไม่ใช่ผู้เสียหาย ไม่มีสิทธิที่จะไปร้องทุกข์กล่าวหาตรงนั้นได้ ผมก็ถามว่าแล้วใครล่ะครับที่จะเป็นคนร้องทุกข์กล่าวหามาแจ้งความได้ ก็บอกว่าผู้ที่ได้รับความเสียหายคือใครละ ก็ต้องเป็นเด็กหรือว่าเป็นบิดามารดาหรือใครก็แล้วแต่ ซึ่งมันไม่มีโอกาสอย่างนั้นผมจึงมองเห็นแสงสว่างว่าในหมวด ๓ นี้กำหนดอำนาจหน้าที่ของบิดามารดาที่จะต้องเลี้ยงดูบุตรให้การศึกษา รวมทั้งส่งเข้าสู่การศึกษาระดับภาคบังคับ ถ้านี่คือบทบัญญัติที่สามารถรองรับการร้องทุกข์กล่าวหาแบบนั้นได้ผมก็ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมได้ มันมีเวลาค่อนข้างน้อยครับ ผมเตรียมไว้หลายมาตราเลย ถ้ามีโอกาสผมไล่ทีละมาตราก็จะมีประโยชน์อย่างยิ่ง แต่ว่าถ้ามีโอกาสจะทำเป็นหนังสือถึงทางกรรมาธิการก็แล้วกัน ผมเอาตัวอย่างเป็นบางมาตราก็แล้วกันนะครับ ในหมวด ๓ อีกเหมือนกันนั่นละครับ ท่านประธาน ผมฝากไปถึงท่านกรรมาธิการท่านช่วยกรุณาไปดูด้วยในวรรคสามของมาตรา ๑๕ ทั้งนี้หลักเกณฑ์ในการรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์กล่าวโทษและกระบวนการพิจารณาหาข้อเท็จจริงของเรื่องที่ได้รับไว้แล้วให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ผมไม่ทราบว่าคณะกรรมการอะไรนะครับ ท่านช่วยชี้แจง แล้วก็ช่วยกรุณาไปเขียนให้ชัด

แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งคือในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ กล่าวถึง คณะกรรมการนโยบายการศึกษาและพัฒนามนุษย์แห่งชาติ ท่านก็ไม่ได้เขียนรายละเอียดเอาไว้นะครับว่าคณะกรรมการที่ว่านั้นจะเป็นซูเปอร์บอร์ด (Super Board) ของการให้นโยบายการศึกษาการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ จะมีที่มาที่ไปอย่างไร องค์ประกอบด้วยใครบ้าง มีวาระอะไรอย่างไร อำนาจหน้าที่เป็นอย่างไร ผมเข้าใจว่าท่านคงไปเขียนเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งใช่ไหมครับ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ยินดีนะครับ แล้วก็เราคงจะได้มีโอกาสพิจารณาในวาระต่อไป อย่างไรก็แล้วแต่ผมเห็นด้วยอย่าง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างเต็มหัวใจกับกฎหมายฉบับนี้เสียดายนะครับที่กฎหมายที่ท่านให้สมาชิกไปศึกษาอย่างที่ท่านคำนูณได้อภิปรายไว้ว่าไม่ได้มีเป็นร่างที่จะเขียนไปด้วยว่าอันไหนที่ท่านเพิ่มเข้ามา อันไหนเป็นสิ่งที่ท่านแก้ไข ถ้าเป็นอย่างนั้นผมว่าจะเป็นประโยชน์ในการอภิปรายเป็นอย่างยิ่ง ขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ดิฉันเห็นด้วยกับท่าน พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม ว่าสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศแห่งนี้น่าจะต้องขอบคุณคณะกรรมาธิการที่ได้ทำงานที่มีเป็นผลผลิตที่ดีและสมบูรณ์มาให้เรานะคะ นับเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญมาก

และงานของท่านก็ค่อนข้างสมบูรณ์นะคะ ส่วนเอกสารท่าน พลอากาศตรี เฉลิมชัย กรุณาทำเอกสารส่งคณะกรรมาธิการนะคะ มีเวลาอีก เราจะได้งานที่สมบูรณ์ที่สุดที่จะนำเสนอ ครม. ต่อไปค่ะ ท่านใดที่ยังไม่ได้รับเอกสารที่ฝ่ายเลขานุการแจกกรุณายกมือนะคะ เพราะดิฉันให้เขาตัดตอนแจก ไม่ได้แจกปูพรมแบบทุกที่นั่ง คือท่านใดนั่งก่อนก็แจกก่อนนะคะ ท่านที่เข้ามาทีหลังกรุณาแจ้งเจ้าหน้าที่เราจะแจก เพราะว่าท่านจะได้มีเวลาดู สำหรับท่านที่อภิปรายไปแล้วแล้วก็มีประเด็นที่ท่านได้รับเอกสารใหม่หรือต้องการจะอภิปรายซ้ำอีกก็ส่งชื่อได้นะคะ เพราะว่าดิฉันอยากให้เราใช้เวลากับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้คุ้มค่าค่ะ ต่อไปเรียนเชิญท่านคำนูณ สิทธิสมาน อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ อดีตสมาชิกวุฒิสภา เรียนเชิญค่ะ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพ ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศท่านประธานครับ เอกสารฉบับนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งครับ ท่านประธานจะเห็นได้ว่าถ้าเราพิจารณาไปแต่รายงานโดยที่ไม่มีตารางเปรียบเทียบว่ากฎหมายเก่าเราตัดอะไร กฎหมายใหม่เราเพิ่มอะไรเข้ามานี่นะครับ บางทีมันทำให้เราหลงประเด็นได้นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อมีเอกสารฉบับนี้ออกมา ก็มาช้าดีกว่ายังไม่มาครับ แต่เมื่อมาช้าแล้วกระผมก็มีความเห็นว่าบางประเด็นก็จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงก่อนที่จะเผยแพร่ต่อสาธารณะ เพราะว่าผมเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่าประเด็นการศึกษานี้จะเป็นประเด็นสำคัญอย่างยิ่งในการรณรงค์ประชามติร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเอกสารอะไรที่ออกไปจากบรรดาแม่น้ำทั้ง ๕ สายนั้นจะต้องกระทำไปด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งนะครับ กระผมขออภิปรายเฉพาะในประเด็นหมวด ๒ กับหมวด ๓ นะครับ ----------

หมวด ๓ นั้นผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกท่านที่แล้วที่ได้อภิปรายไปว่ามันสุดยอดครับ เป็นความก้าวหน้าอย่างยิ่ง แล้วก็เป็นความฝันอย่างยิ่งที่อยากจะให้เห็น คือหลักคิดของนักกฎหมาย แล้วก็นักการเมืองก็ดี หรือผู้ที่ต้องการเห็นบ้านเมืองเปลี่ยนแปลงนะครับ ก็มีความคิด มีความเชื่อมาโดยตลอดว่าบางครั้งรัฐลงทุนเพื่อให้ประชาชนได้รับสิทธิในด้านการต่าง ๆ แล้วนะครับ แต่ถ้าประชาชนไม่ทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีตามสมควร หรือไม่ระมัดระวังป้องกันให้ดีตามสมควร บางทีเงินทองที่รัฐลงทุนไป ซึ่งก็เป็นเงินของประชาชนมันก็จะเสียหายได้ อย่างเช่น สุขภาพ งบประมาณการดูแลเรื่องสุขภาพของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศในแต่ละปีมหาศาลนะครับ แล้วเราก็มาอยู่ภายใต้หลักคิดที่ว่าก็ต้องมีการรักษาพยาบาลฟรีหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ควรหรือไม่ที่ต้องให้พี่น้องประชาชนมีหน้าที่ในการดูแลรักษาสุขภาพหรือไม่ทำลายสุขภาพของตัวเอง ในประเด็นนี้ในสภาปฏิรูปแห่งชาติชุดที่แล้วก็ได้มีการอภิปรายกันอย่างยิ่ง แล้วก็ได้มีข้อเสนอไปยังคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญชุดที่ผมบังเอิญอยู่ด้วยนะครับ ก็เป็นหลักคิดที่น่าสนใจ ในหมวด ๓ ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับใหม่ก็ได้กล่าวถึงหน้าที่ของพี่น้องประชาชน หน้าที่ของพ่อแม่ในการที่จะต้องจัดให้บุตรหลานหรือผู้อยู่ในอุปการะได้รับการศึกษา หรือจะต้องมีความระมัดระวังพอสมควรที่จะต้องปฏิบัติตนอยู่ในกรอบนะครับ อันนี้ก็เป็นประเด็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง แล้วก็เป็นของใหม่ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนนะครับ แต่อย่างไรก็ตามแต่น่าเสียดายที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มต้นจัดทำขึ้นมา ผมเข้าใจว่าตั้งแต่ในยุค สปช. นะครับ เพราะฉะนั้นหลักคิดเริ่มต้นหรือว่าก่อนจะออกมาเป็นร่างสุดท้ายนะครับ เข้าใจว่าเกิดขึ้นก่อนที่จะมีคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญชุดปัจจุบัน แล้วก็เกิดขึ้นก่อนที่จะมีร่างรัฐธรรมนูญฉบับรอลงประชามติปัจจุบัน ดังนั้นอาจจะมีข้อความหรือเนื้อหาบางประการที่อาจจะเหลื่อมกันบ้าง อาจจะไม่เหมือนกันบ้างนะครับ แต่ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ดีหากผลงานชิ้นนี้ออกจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศออกไปเสนอต่อรัฐบาล ร่างก็จะถูกหยิบยกมาเปรียบเทียบ เพราะฉะนั้นอะไรที่สามารถที่จะแก้ไขได้ผมเห็นว่าควรแก้ไขก่อนที่จะออกไปจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศนะครับ และถึงแม้ว่าในที่สุดแล้วร่างจะยังไม่เกิดขึ้นในเร็ววัน เพราะว่าถ้าเราตั้งสมมุติฐานว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านประชามติ ซึ่งผมเชื่อว่าผ่านนะครับ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปไกลกว่าร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแล้ว ก็คือในมาตรา ๒๖๑ ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระคณะหนึ่ง ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นภายใน ๖๐ วันนับตั้งแต่ร่างรัฐธรรมนูญประกาศใช้ และคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระคณะหนึ่ง

ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจะต้องจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายใน ๒ ปี กระผมเข้าใจว่าในขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติซึ่งในขณะนี้ก็ยังมีอยู่หลายสำนวนนะครับ ในที่สุดก็คงจะต้องไหลไปรวมศูนย์การตัดสินใจอยู่ที่คณะกรรมการคณะหนึ่งตามมาตรา ๒๖๑ ที่คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งขึ้นมาจะนำไปพิจารณาต่อไป แต่อย่างไรก็ดีการที่เรามีต้นร่างเป็นของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศส่งไปก็นับว่าเป็นเรื่องที่สมควรกระทำครับ กระผมโหวตให้แน่นอนครับ และที่สำคัญก็คือคณะกรรมการคณะหนึ่งที่มีความเป็นอิสระที่รัฐมนตรีแต่งตั้งก็จะต้องดำเนินการปฏิรูปประเทศตามมาตรา ๒๕๘ จ. ว่าด้วยการศึกษา กระผมจะไม่อ่านซ้ำ แต่ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ----------

เพราะว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเน้นการปฏิรูปการศึกษาเป็นเอก ผมเชื่อว่าท่านประธานทราบดีครับ เพราะว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาก็ได้หารือกับท่านอยู่เป็นประจำ และการที่กำหนดให้มีมาตรา ๒๖๑ ที่ให้มีคณะกรรมการขึ้นมา มี ๒ เรื่องครับ ปฏิรูปการศึกษากับปฏิรูปตำรวจ เท่านั้นครับ แล้วก็มีมาตรา ๒๕๘ จ. และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นครับก็คือมาตรา ๕๔ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นการปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ของประเทศไทย เป็นการปฏิรูประบบความคิดครั้งใหญ่แล้วก็ครั้งสำคัญที่สุดของประเทศไทย กระผมเป็นสมาชิก สปท. ไม่มีหน้าที่อธิบายร่างรัฐธรรมนูญนะครับ แต่เท่าที่รับฟังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้อรรถาธิบายร่างรัฐธรรมนูญแล้วก็จะได้อรรถาธิบายในวันพรุ่งนี้ในการอบรมครู ก แล้วนี่นะครับ ท่านให้ความสำคัญกับมาตรา ๕๔ นี้เป็นอย่างยิ่ง มาตรา ๕๔ ที่ท่านให้ความสำคัญก็คือ การให้ความสำคัญกับการศึกษาก่อนวัยเรียน หรือการศึกษาปฐมวัย คือท่านเห็นว่าถ้ารัฐจะต้องใช้เงินจำนวนหนึ่งเพื่อจัดการศึกษาแบบให้เปล่ากับพี่น้องประชาชน จะต้องลงไปจัดการศึกษาที่ช่วงก่อนวัยเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดเสรีภาพ แล้วก็เป็นการลดความเหลื่อมล้ำอย่างแท้จริง เพราะว่าการศึกษาภาคบังคับนั้น เริ่มตั้งแต่ ป.๑ ถึง ม.๓ พี่น้องประชาชนที่ยากไร้ที่มีความเหลื่อมล้ำทางโอกาสทางเศรษฐกิจนะครับเขาก็เอาลูกเข้าเรียนตามเกณฑ์บังคับก็คือเข้า ป.๑ เมื่ออายุ ๗ ขวบ แต่พี่น้องประชาชนที่มีความรู้ มีสตางค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความรู้ที่เห็นว่าการพัฒนามนุษย์ สำคัญที่สุดก็คือตั้งแต่แรกเกิดจนถึงไม่เกิน ๖ ขวบ หรือ ๕ ขวบ เพราะฉะนั้นก็จะทุ่มเทให้ลูกหลานของตัวเองได้เรียนในขั้นปฐมวัย ซึ่งเรื่องนี้พี่น้องประชาชนที่ไม่มีโอกาสทางเศรษฐกิจไม่มีทางที่จะทำได้ เข้า ป.๑ ก็คือพ้นวัยที่สมองจะเจริญเติบโตแล้ว เพราะฉะนั้นหลักคิดสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในมาตรา ๕๔ จึงกำหนดให้การศึกษาให้เปล่า ๑๒ ปี ไปเริ่มต้นที่ก่อนวัยเรียน ทีนี้สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในหมวด ๒ สิทธิทางการศึกษา ซึ่งเสมือนเป็นลูกบท หรือเป็นบทขยายความของแม่บท ก็คือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ สิทธิทางการศึกษาในมาตรา ๑๐ จนถึงมาตรา ๑๔ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทีนี้เมื่อท่านทำเป็นตารางเปรียบเทียบขึ้นมาแล้ว ผมเห็นว่า ขออนุญาต ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ท่านจะต้องแก้ไขครับ ก่อนที่จะออกไปภายนอกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศนะครับ ก็คือ ขอต่อเวลานะครับท่านประธานในมาตรา ๑๐ พี่น้องเปิดดูตารางหน้า ๑๑ ในมาตรา ๑๐ นี้นะครับ ท่านไปตัดคำว่าโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ออกไป ก็แปลว่าอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายก็ได้ อันนี้กระผมเห็นว่าแม้ว่า

ความในร่างรัฐธรรมนูญฉบับรอลงประชามติจะแตกต่างกับรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ อย่างไรก็ตามแต่ แต่เขามีล็อกไว้ชัดเจนครับว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา ๑๒ ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย อันนี้เราไปตัดออกไม่ได้ครับ ถ้าเราไปตัดออกนั้นก็แปลว่า อาจจะเก็บค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ได้ ซึ่งเป็นหลักคิดที่ดีครับ ----------

แล้วก็ภายใต้ทรัพยากรอันจำกัดของประเทศ หลักคิดที่ว่า ผู้ที่มีฐานะพอสมควร ก็ไม่สมควรที่จะต้องเอาของฟรีจากรัฐ เป็นหลักคิดที่ถูกต้องหรืออาจจะถูกต้องนะครับ แต่ในทางการเมืองแล้วนะครับ ถ้าเรื่องนี้เป็นบทสรุปออกไปมันจะเกิดปัญหาการย้อนแย้งกับร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ในประเด็น โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ขึ้นมาทันที เพราะฉะนั้นโดยหลักการเขียนกฎหมายแล้วนะครับ มาตรา ๑๐ ก็ควรจะล้อกับมาตรา ๕๔ อันที่จริงในหมวด ๒ สิทธิการศึกษาทั้งหมด ตั้งแต่มาตรา ๑๐ จนถึงมาตรา ๑๔ ใช่ไหมครับ ควรจะล้อกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๔ ซึ่งมีทั้งสิ้นอยู่ ๖ วรรค กระผมเห็นว่าบางวรรคเราก็ยังขาดไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องกองทุนการศึกษาสำหรับผู้เหลื่อมล้ำนะครับ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีขึ้นภายใน ๑ ปีด้วยซ้ำไปนะครับ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญที่กระผมคงต้องขอคำมั่นจากท่านกรรมาธิการผ่านท่านประธานนะครับว่าในมาตรา ๑๐ ควรจะต้องเอาคำว่าโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย คืนมา แล้วพยายามทบทวนหมวด ๒ ให้สอดรับกับร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๔ นอกจากนั้นนะครับมันยังมีประเด็นที่มีความละเอียดอ่อนอยู่บางประการซึ่งเกี่ยวข้องกับร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ แล้วก็นโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันภายใต้การนำของท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งท่านเพิ่งประกาศนโยบายนี้ต่อหน้าครูเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว แล้วก็มีนโยบายให้กระทรวงศึกษาธิการไปจัดทำกฎหมาย ให้ระบุให้ชัดเจนเลยในทำนองว่า รัฐจะต้องจัดการศึกษาให้กับพี่น้องประชาชนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเป็นเวลา ๑๕ ปี นั่นก็คือตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนถึงจบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ พูดง่าย ๆ เพราะว่าหลักคิดของร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ นั้นกระผมไม่สะดวกที่จะอธิบายนะครับ เพราะว่าไม่ได้มีหน้าที่โดยตรง แต่จากการรับฟังคำชี้แจงของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแล้วก็ชวนให้คิดได้ว่าการศึกษาให้เปล่าโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายนั้น ๑๒ ปี ทีนี้เมื่อไปล็อกชั้นล่างไว้ว่าต้องก่อนวัยเรียนมันก็จะโหว่ช่องท้าย แต่ทางกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็บอกว่า อันนั้นก็ไม่เป็นปัญหา ก็เป็นเรื่องที่ถ้าเผื่อมีเจตนาที่จะเรียนต่อไปนะครับรัฐก็ต้องจัดให้ ซึ่งผมเชื่อว่าทางรัฐบาลเองก็คงตระหนักในปัญหานี้ดีว่าถ้าถูกนำไปขยายผลการตีความในทางเจตนาที่จะไม่เข้าใจแล้วจะก่อให้เกิดปัญหาประการใด เพราะฉะนั้นในเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีได้มีนโยบายให้กระทรวงศึกษาธิการเขียนกฎหมายให้ชัดเจนลงไปอย่างนี้แล้ว กระผมก็เห็นว่าน่าจะเป็นโอกาสอันดีที่ทางสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาควรจะต้องหาทางเติมลงไปให้ชัดเจนเลยครับว่า รัฐจะต้องจัดการศึกษาโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายจนถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สำหรับผู้ที่ประสงค์จะเรียนเกินการศึกษาภาคบังคับ

ก็เป็นที่เข้าใจกันนะครับว่าการศึกษาภาคบังคับก็มีเพียง ๙ ปี ตั้งแต่ ป. ๑ ถึง ม. ๓ ม. ๔ ถึง ม. ๖ เป็นส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ไม่บังคับ แต่ว่าในอดีตที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๕๐ นี่นะครับ รัฐจัดการศึกษาให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจนถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และเด็กมัธยมศึกษาปีที่ ๖ อายุ ๑๘ ปีครับ มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้กระผมเห็นว่าทางกรรมาธิการควรจะได้มีการนำไปปรับแก้โดยหารือกับผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญนะครับ แล้วถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศนะครับ มันก็จะเป็นบริบท เป็นตัวเสริมให้กับร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ แล้วก็จะเป็นตัวที่จะช่วยชี้แจงให้ด้วยว่าร่างรัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้มีเจตนาที่จะไปตัดสิทธิของประชาชนเลย ----------

เพียงแต่ว่ามันมีความจำเป็นในทางวิทยาศาสตร์ที่จะต้องให้จัดการศึกษาให้กับพี่น้องประชาชนทุกคนทั้งที่ยากจนและไม่ยากจนตั้งแต่ก่อนวัยเรียน แต่ในขณะที่ตั้งแต่ชั้น ม. ๓ เป็นต้นไปแล้วไม่บังคับให้เรียนต่อ แต่ถ้าใครจะเรียนต่อต้องได้เรียนต่อโดยไม่เสียสตางค์ พูดอย่างนั้นก็แล้วกันนะครับ เพราะฉะนั้น ๑. ก็คือมาตรา ๑๐ ท่านต้องเอาคำว่า โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายคืนมา และพยายามเขียนให้ล้อกับมาตรา ๕๔ วรรคแรก ๒. ก็คือทบทวนหมวด ๒ สิทธิทางการศึกษาทั้ง ๔ มาตราให้สอดรับกับร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ให้มากที่สุด และ ๓. ก็คือสนองนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี เราเขียนไปในกฎหมายของเราเลย จะในหมวดสิทธิทางการศึกษาในหมวด ๒ นี้ ซึ่งก็คงจะต้องไปปรับให้สอดคล้องกับ หรือปรับมาตรา ๒๙ ให้สอดคล้องเรื่องการศึกษาภาคบังคับนะครับ เพราะว่ามันอาจจะยังมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันอยู่ ถ้าทำได้อย่างนี้แล้วกระผมเชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้จะเป็นผลงานชิ้นเอกของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพราะว่ามีของดีอย่างยิ่งนะครับ โดยเฉพาะในหมวด ๓ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวด ๒ ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนครับที่เราให้สิทธิกับพ่อแม่ที่เขาจะจัดการศึกษาให้ลูกอยู่กับบ้านก็ได้ ปฐมวัย แล้วก็รัฐก็จำเป็นที่จะต้องให้ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาแก่เขาตามควรแก่กรณี ผมอ่านอย่างนี้คงไม่ผิดหรอก เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เพียงแต่ว่าถ้อยคำอาจจะต้องมีการปรับให้มีความชัดเจน เพราะว่าไม่อย่างนั้นมันจะหลายชั้นครับ คือรัฐธรรมนูญก็บอกให้เป็นไปตามกฎหมาย พอมาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาก็บอกว่าให้เป็นไปตามกฎหมาย ก็ไม่รู้ว่ากฎหมายต่อไปคืออะไร เป็นกฎกระทรวงหรือเป็นอะไรนะครับ ก็ใช้เวลาเกินมาพอสมควรต้องกราบขอประทานโทษที่ประชุมแห่งนี้ แล้วก็ขอสนับสนุนอย่างยิ่งครับ แต่ว่าภายใต้เงื่อนไขที่จะต้องมีการแก้ไขหมวด ๒ ในประเด็นสำคัญเพื่อไม่ให้เกิดเป็นประเด็นนำไปขยายผลในทางที่ผิดในทางการเมืองต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปเรียนเชิญท่านนิกร จำนง อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม เรียนเชิญค่ะ

นายนิกร จำนง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิกร จำนง สมาชิก สปท. ลำดับที่ ๗๙ ที่จริงแล้วท่านประธานคงไม่ทราบ ผมเป็นอดีตที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาก่อนด้วย ในยุคที่เรามีการปฏิรูปการศึกษาคือปี ๒๕๔๒ นี่ละคืออยากจะเรียนว่าเรื่องนี้ช่วงนั้นเป็นเรื่องเร่งด่วน เป็นเรื่องสำคัญ และเป็นเรื่องที่ถือว่า

ประสบความสำเร็จมากในช่วงการปฏิรูปคราวนั้นนะครับ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการปฏิรูปการเมืองตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ หลังจากนั้นก็มีการปรับปฏิรูปหลายอย่างมาก รวมทั้งการศึกษาด้วย และผมก็จำได้ช่วงนั้นมีท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ไปอยู่ที่สภาการศึกษา คือร่วมมือกันหลายส่วนมากในการทำเรื่องนี้ ฝ่ายประชาชนเอง ฝ่ายครู อาจารย์ทุกคนมีความหวังกันมาก แล้วในวันนั้นเราทำกันได้ดีที่สุดแค่นั้นนะครับ แล้วก็ตกลงกันว่าผ่านเรื่องปฏิรูปการศึกษาไปก่อนนะครับ เป็นกฎหมายแม่บท แล้วก็ต่อจากนั้นเราจะไปแก้ข้างหน้า ทีนี้ผมเรียนว่าพี่ของกฎหมายฉบับนี้ หรือเป็นแม่ก็ได้ ก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เหมือนกัน ตอนที่เราผ่านเราก็ตกลงกันว่าสัก ๔-๕ ปีนะ แล้วเราจะต้องแก้ปรับปรุงใหม่ตอนนี้ผ่านไป แต่ไม่ใช่ผ่านไปก่อนเหมือนอย่างที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันนะครับ ผ่านไปแล้วก็หาข้อสรุปเพื่อการแก้ไขต่อไป ปัญหาเรื่องรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ต่อมาเราไม่ได้แก้แล้วก็มันเอกซ์ไพร์ (Expire) มันหมดอายุ แล้วมันก็เป็นพิษต่อตัวมันเอง แก้ไม่ได้แล้วก็นำไปสู่ปัญหาและมีการยึดอำนาจ แล้วก็สิ่งที่เราไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นมันก็เกิดขึ้นมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ยังไม่จบ สิ่งที่เราไม่ปรับปรุงในเวลาที่ควรปรับปรุง พระราชบัญญัตินี้ก็เหมือนกันนะครับ การศึกษาแห่งชาติ ที่ตอนนั้นเรากำหนดเป็นแท่งบ้างเป็นอะไรบ้าง มีหลายอย่างเปลี่ยนแปลงมากนะครับ แล้วขณะนี้ก่อนที่จะประสบปัญหาล่มสลายไปเนื่องจากว่าเอกซ์ไพร์ (Expire) หรือหมดอายุ ถ้าเราไม่ปรับปรุงแก้ไข ----------

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ รัตนา ๕๕/๑

บังเอิญท่านทั้งหลายที่เป็นกรรมาธิการได้กรุณานะครับ คงจะถึงเวลาเอามาดำเนินการในวันนี้ ผมเองเป็นกรรมาธิการเรื่องการเมือง ต้องตามท่านเสรีไป ไปคุยเรื่องสำคัญ แต่ผมเห็นว่าการเมืองหรือทุกเรื่องนี่ครับ สิ่งที่สำคัญกว่าก็คือว่าเราเป็นนักการเมืองหรือใคร ผ่านกระทรวงศึกษาธิการทั้งนั้น ไม่ว่าจะทำหน้าที่อะไร เป็นหมอเป็นพยาบาล เป็นนักการเมือง เราดีหรือไม่ดีอยู่ที่การศึกษา เพราะฉะนั้นการศึกษาต้องมาก่อน ดังนั้นก็ต้องมาคุยกันเรื่องนี้ก่อน เรื่องการเมืองเอาไว้ทีหลัง ผมเองทำการเมืองมา ๓๐ ปีแล้วถึงวันนี้ เริ่มจะหมดหวังเพราะว่ามีปัญหาเยอะ มีอุปสรรคมาก สิ่งที่เราคิดก็ไม่เป็น มีความหวังเดียวเท่านั้นเองก็คือว่า ผมเชื่อว่าถ้ามีการปรับปรุงเรื่องการศึกษาปฏิรูปเรื่องการศึกษา การเมืองจะดีตามไปด้วย ปัญหาก็คือว่าที่ยังมีปัญหาอยู่มากมายขณะนี้ในเรื่องที่ท่านประธานเสรีได้พูดแล้วก็คือ วัฒนธรรมทางด้านการเมืองที่เราจะเสนอปรับปรุงเราขอบรรจุไป เราพยายามเสนอไปยังท่านประธานมีชัยให้บรรจุหลักสูตรเรื่องการเมืองไปเป็นติ่งเล็ก ๆ ในเรื่องการพัฒนาการศึกษา เพราะถ้าพัฒนาตรงนี้แล้วการเมืองข้างหน้ามันก็จะดี แล้วมันจะได้ไม่ย้อนมาทำลายทุกอย่างรวมทั้งการศึกษาด้วย ประเด็นที่ท่านนำเสนอกัน ผมนอกจากจะด้วยความยินดีแล้วผมก็ยังเชื่อมือผู้ที่ทำ อย่างน้อยก็ที่ผมสนิทอยู่ท่านหนึ่งก็คือท่านรัฐมนตรีสิริกร มณีรินทร์ เคยทำงานร่วมกันคือเรื่องรู้มือในการทำงานอันนี้รู้กันอยู่แล้ว แต่ว่ารู้ใจว่าท่านมีความตั้งใจเป็นอย่างมากเรื่องการศึกษา ช่วงที่ท่านดูแลเรื่องการศึกษา ผมอยู่ใน ครม. กับท่านด้วย ท่านจับเรื่องนี้ขึ้นมาก็คือแทบจะไม่ต้องดูว่าจะเป็นอย่างไร แต่ว่าเชื่อไว้ก่อนว่าด้วยความปรารถนาดี ด้วยความตั้งใจ ท่านต้องทำออกมาดีแน่ แต่ยังมีบางประเด็นที่อยากจะชมเสียก่อนแล้วก็จะติทีหลัง ประเด็นที่อยากจะชมมาก ๆ ก็คือว่ามันมีประเด็น ๒ ประเด็นที่มีใหม่ขึ้นมาเลย ในเรื่องที่เราเคยปฏิรูปกันมาแล้วเป็นเรื่องใหม่ คือหมวด ๓ กับหมวด ๖ หมวด ๓ เป็นเรื่องใหม่มาก ๆ ก็คือระบบพิทักษ์คุณธรรมต่อหน้าที่และความรับผิดชอบ ซึ่งท่านสมาชิกได้กล่าวชมท่านไปแล้ว เรื่องนี้ผมมองไปอีกมิติหนึ่ง คือมันเป็นมิติเรื่องการที่ว่าจะสามารถให้มีการช่วยเหลือได้ทันการ แล้วในนี้มีรายละเอียดอยู่เยอะ ละเอียดมากทีเดียวว่าการร้องเรียนจะทำกันได้อย่างไร แล้วก็มีการกำหนดว่าใครจะเป็นคนรับผิดชอบ ทั้งในส่วนตรงนี้ ส่วนรัฐมนตรีรับผิดชอบตรงไหน ส่วนการบริหารรับผิดชอบตรงไหน แม้แต่ส่วนท้องถิ่นจะรับผิดชอบอย่างไรมีไว้ชัดเจน ส่วนนี้เป็นเรื่องที่ใหม่แล้วก็มีดีมาก สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่ามันจะพัฒนาระบบของมันไปเอง ถ้ามีการฟีดแบ็ก (Feedback) มีการตอบสนอง มีการเข้าไปดำเนินการ มีการร้องเรียนถ้ามีการผิดพลาดทุกอย่างมันจะหมุนของมันเองมันจะมีชีวิต พอมันมีชีวิตแล้วมันก็ไม่บูดไม่เน่า มันก็

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ รัตนา ๕๕/๒

ไม่เสียหายไม่เป็นสนิม สิ่งเหล่านี้ตั้งขึ้นมาในหมวด ๓ เป็นเรื่องที่ดีมากเป็นการเหมือนกับปรับปรุง โดยในเชิงระบบที่ให้มันมีชีวิตชีวาขึ้นมา ผมเห็นด้วยเป็นอย่างมากนะครับ แล้วก็ท่านสมาชิกก็ได้กล่าวชมไปแล้ว ผมมีประเด็นหนึ่งที่อยากจะฝากท่านทั้งหลายไป ผมไม่ได้ดูรายละเอียดในส่วนมาตราสักเท่าไรนักนะครับ ก็แก้ไปเยอะเหมือนกัน ก็เป็นสิ่งใหม่ ๆ ที่อาจจะไม่ดีเลิศแต่ว่าในอนาคตก็ต้องปรับปรุงต่อไปอีก เพราะเรื่องนี้มันไดนามิก (Dynamic) มันจะต้องเปลี่ยนไปเรื่อย มันจะดีขึ้นไปเรื่อย ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นมาเราไม่ทราบได้นะครับ ผมเพียงแต่ฝากว่าอยากจะให้ท่านทั้งหลายเขียนไว้เพื่อให้เปลี่ยนแปลงได้ง่าย ไม่เหมือนกับฉบับก่อนที่มีปัญหาในการเปลี่ยนแปลงมาก ตรงนี้เรามีประสบการณ์แล้วว่ามันล็อกติดกับตัวเอง กฎหมายที่ผ่านมา ผมเรียนประเด็นความเป็นไปที่สำคัญ ผมอาจจะยกตัวอย่างการศึกษานี่เราเรียนรู้จากที่อื่นก็ได้ใช่ไหมครับ ไม่จำเป็นต้องจากสังคมเรา จากองค์ความรู้ของเรา ผมอยากจะเรียนว่าสถานการณ์ขณะนี้ มีหนังสืออยู่เล่มหนึ่งนี้ก่อนหน้านี้ ที่มีการเปลี่ยนแปลงกันอย่างถล่มทลายในโลกก็คือหนังสือเล่มคลื่นลูกที่สาม ของอัลวิน ทอฟฟ์เลอร์ ที่เขียน แล้วก็มีการมากล่าวอ้างที่เขาพูดถึงโลกยุคอนาคต ในตอนนั้นเราไม่ค่อยเชื่อกัน แต่ ณ วันนี้พิสูจน์แล้วว่าที่ทอฟฟ์เลอร์พูดไว้ในเดอะ เทิร์ด เวฟ (The Third Wave) หรือคลื่นลูกที่สาม มันเป็นจริงตามนั้นระบบไอที (IT) ที่พูดไว้ เป็นไปอย่างนั้นทั้งนั้น เป็นคลื่นลูกที่สาม ต่อจากนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ของโลก ขณะนี้ในเมื่อไม่นานนี้ ทอฟฟ์เลอร์ได้ออกหนังสือเล่มใหม่ขึ้นมาหลังจากนั้นเขาเขียนหนังสือหลายเล่ม มีฟิวเจอร์ช็อก (Future Shock) บ้างนะครับ เกี่ยวกับเรื่องอำนาจ เรื่องสงคราม เขียนหมด แต่มีฉบับที่น่าสนใจมาก ขณะนี้มีการแปลเป็นไทย ชื่อ ความมั่งคั่ง ปฏิวัติ ----------

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ สุทธิกานต์ ๕๖/๑

นี่เป็นการปฏิวัติในรูปแบบขององค์รวมว่าความมั่งคั่งปัจจุบันนี้เหมือนกับคนที่ทำเฟซบุ๊ก (Facebook) หรือที่ทำกูเกิล (Google) อะไรต่าง ๆ ความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นจากนักศึกษาคนหนึ่งที่เรียนไม่ค่อยสำเร็จ แต่ว่ารวยมหาศาล ความมั่งคั่งมันเปลี่ยนไปแล้ว มันเป็นความมั่งคั่งที่ไม่ใช่ว่าเอามาไว้กับตัว แต่มันยิ่งจ่ายออกไปเท่าไร ยิ่งขยายออกไปมันจะยิ่งกลับมายิ่งมาก ยิ่งจ่ายออกไปยิ่งมาก ยิ่งขยายออกไปยิ่งมาก ไม่ว่าจะเป็นไมโครซอฟต์ (Microsoft) หรือเป็นเรื่องใหม่ที่เกิดขึ้น เขาเขียนเรื่องรีโวลูชันนารีเวลท์ (Revolutionary Wealth) เป็นของอัลวิน ทอฟฟ์เลอร์ ผมอยากจะเรียนว่าเรื่องนี้เขาไปวิเคราะห์สังคมอเมริกัน บางทีเราอาจจะได้เห็นว่าอะไรกำลังจะเกิดกับเรา เขาเทียบว่าอย่างนี้ครับ เขาเทียบว่า การแข่งขันในโลกปัจจุบันนี้มันเหมือนฟรีเวย์ (Freeway) เป็นถนนที่ความเร็วไม่จำกัด แข่งกันไปได้ ประเทศไหนก็แข่งกันไปได้ ซึ่งทุกประเทศก็แข่งกันอยู่ทั้งนั้น เขาเทียบสังคมอเมริกันว่า บนฟรีเวย์ (Freeway) ของอเมริกานี้ ซึ่งมันจะวิ่งวนเป็นลูป (Loop) ต่อเนื่องกันไปนี่ มันมีความเร็วของยวดยานไม่เท่ากัน ซึ่งสร้างปัญหา ความเร็วที่สูงสุดก็คือ ๑๐๐ ไมล์ต่อชั่วโมง ก็คือเป็นภาคเอกชน ผมลองให้เทียบว่านี่คือสังคมที่เราคิดว่าเจริญพัฒนาแล้วและย้อนกลับมาเปรียบเทียบกับสังคมเรา ของเราต้องด้อยกว่าอันนี้ไม่ว่ากัน เพราะเขาเจริญไปก่อนเรา ของเรานี่มีปัญหาเยอะก็ค่อย ๆ ปรับไปไม่ใช่ว่าเราไม่เจริญ แต่ตรงส่วนนี้เองความเร็วของการพัฒนาภาคธุรกิจหรือภาคเอกชนนี่พัฒนาเร็วมาก ความเร็ว ๑๐๐ ในขณะเดียวกันบนฟรีเวย์ (Freeway) ด้วยกันนี้ของกลุ่มที่พัฒนาความเร็วในการพัฒนาตัวเองนี่รองไป จี้มาติด ๆ ก็คือกลุ่มซิวิลโซไซตี (Civil Society) หรือพวกเอ็นจีโอ (NGOs) การพัฒนาเรื่องการเรียกร้องพวกนี้จะไวมากเชื่อมกันระหว่างโลกที่เราจะเห็นว่าเป็นอย่างไร เชื่อมกันไปเรื่องสิทธิมนุษยชนอะไรต่าง ๆ นี้จะเร็วมาก ๙๐ ไมล์ต่อชั่วโมง ความเร็วที่ต่ำมากก็คือว่าเกี่ยวกับเรื่องแฟมิลี (Family) เกี่ยวกับครอบครัวของอเมริกัน ตรงนี้เราเทียบกับของเราได้ ครอบครัวของคนอเมริกันนี้มีการพัฒนาค่อนข้างสูง ความเร็วประมาณ ๖๐ ไมล์ต่อชั่วโมง ของเรานี่ซึ่งตรงนี้ความเร็วขณะนี้เป็นการพัฒนาที่เร็ว เขาอาจจะเป็นครอบครัวเดี่ยวก็ได้ ของเรานี่ส่วนหนึ่งเราอบอุ่นแต่เคลื่อนที่ช้า ครอบครัวของเราตรงนี้ที่จะมาช่วยสนับสนุนเรื่องการศึกษา ถ้าเราเทียบตรงนี้เราด้อยกว่าเขาแล้ว เพราะว่าครอบครัวเรายากจนและความรู้ก็น้อย ของเขานี้พัฒนาความเร็ว ๖๐ ของเรามาเทียบในอิเมจิเนชัน (Imagination) เราก็ได้ ในการคิดคำนึงเราก็ได้ว่าประมาณเท่าไร สิ่งต่อมาก็คือว่าระบบราชการของอเมริกันก็เป็นหนังสือที่เขียนมาเมื่อ ๒-๓ ปีเท่านั้นเอง ความเร็ว ๒๕ ไมล์ต่อชั่วโมง นี่เราเทียบกับความเร็วของภาคเอกชนนี่ ๑๐๐ แต่ว่าภาคราชการ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ สุทธิกานต์ ๕๖/๒

แค่ ๒๕ ผมไปเร็ว ๆ นะครับ เรื่องการศึกษา อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีสิริกรว่า ทอฟฟ์เลอร์เขาบอกว่า ของระบบการศึกษาอเมริกันซึ่งเราคิดว่าพัฒนามากแล้ว ๑๐ ไมล์เท่านั้นเองเทียบกับเอกชน ยังล้าหลังอยู่มาก ทิ้งกันแบบ ๑๐ เท่า แล้วก็ต่อจากนั้นระบบการเมือง ๓ ไมล์ต่อชั่วโมง ความเร็วที่บนฟรีเวย์ (Freeway) เดียวกัน เรื่องกฎหมายนี้ ๑ ไมล์ต่อชั่วโมง คือกฎหมายเป็นเรื่องที่ดักดานมาก แก้ยากมากกว่า ของเรานี่กว่าจะแก้ได้สักฉบับนี่ ๓ ปี ๒ ปีซึ่งเราทราบกันดีอยู่ ผมก็อยากจะรวมว่าถ้าของเราคงระดับความเร็วเป็นกิโลเมตร แล้วก็ความเร็วของถนน ถนนก็ไม่ดี รถก็ความเร็วช้า แล้วเราต้องยอมรับ แต่เราต่ำกว่านี้เยอะมาก แต่ประเด็นก็คือว่าถ้าหลักการตามนี้ ขออนุญาตท่านประธานต่อเวลาอีกนิดเดียวนะครับ ระบบการศึกษาซึ่งความเร็วต่ำ ๑๐ อยู่แล้ว และบังเอิญเรื่องการศึกษาไปเกี่ยวเนื่องกับกฎหมาย นึกออกไหมครับ ถ้ากฎหมายไปเกี่ยวเนื่องกับภาคเอกชนความเร็วภาคเอกชนมันจะดึงให้การศึกษาไปเร็วตามยานอีกคันหนึ่งที่นำมันไป แต่พอไปเกี่ยวโยงกับกฎหมายนี้ความเร็วของกฎหมาย ๑ บวกกับ ๑๐ ความเร็วของระบบการศึกษาเรามาบวกกันแล้วหารได้ประมาณ ๕.๕ กิโลเมตร สมมุติว่าเป็นประเทศเรา ตรงนี้จะเป็นกับดักที่สำคัญ ผมก็เลยอยากจะฝากท่านกรรมาธิการว่าประเด็นที่ท่านได้แก้แล้ว ขณะนี้ท่านกำลังเข้ามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องระบบที่มันช้าที่สุด ดักดานที่สุดนี้ คือระบบกฎหมาย ท่านได้แก้แล้ว สิ่งที่ท่านแก้ในระบบหลักสูตรซึ่งดีมากในหมวด ๖ นี้จะมีรายละเอียดอยู่ ผมชื่นชมตรงนี้ว่าเดิมไม่เคยมีเลย ----------

ดังนั้นการที่ตั้งขึ้นมาเป็นองค์กรกลางคอยดูแล แล้วจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร มีการจัดการประเมิน นำมาปรับปรุงแล้วให้ส่งผล ตรงนี้มันเป็นเรื่องที่มีชีวิตชีวามาก ตรงนี้ถ้าหากว่าท่านทำได้ หลักสูตรของเด็กไทยจะไม่กลายเป็นหนูทดลองต่อไปเหมือนอย่างที่เคยเป็นมา คือมีการเปลี่ยนแปลง โลกมันหมุนเร็วมากอย่างที่บอก ความเร็วเร็วจัดมาก แล้วก็ในกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมฟรีเวย์ (Freeway) ที่ว่า คันที่มันวิ่งช้ามันไปขวางเพื่อน พออีกคันมาวิ่งรอบมันก็มาชนกันระเนระนาดพังกันไปหมดทั้งระบบ เพราะความเร็วที่ไม่เท่ากัน ไม่สมดุลกัน ในข้อนี้ผมอยากจะฝากอย่างนี้ครับว่า ในการเขียนกฎหมายที่มีรายละเอียดขอความกรุณาอย่าเขียนเป็นมาตราในรายละเอียด อยากจะให้ในส่วนนี้ให้ทำเป็นกฎกระทรวงล้วน ๆ เรามีประสบการณ์กันว่าการออกกฎหมายเป็นกฎกระทรวงสามารถจะออกได้เร็วมาก เพื่อเราจะแก้ปัญหาการชักช้าของระบบกฎหมาย ไม่ใช่เฉพาะของไทยนะครับ อย่างของอเมริกาเขายังเป็นแค่ความเร็ว ๑ ไมล์เลยของเราไม่ต้องพูดว่าเท่าไร เพราะฉะนั้นจุดตรงนี้เองที่เป็นสิ่งที่ดีแล้ว แต่ผมฝากไปว่าอยากจะให้อยากเห็นเป็นมาตรา ให้สามารถจะเข้าสู่ ครม. ครม. รับผิดชอบกันในวันเวลานั้น ๆ ในอนาคตปีไหนก็ปีไหน แล้วก็แก้กันไป มีปัญหาแก้กันต่อไปอีก จะได้แก้ได้ง่าย จะได้ไม่ต้องติดกับเรื่องความเร็วแล้วก็จะทำให้ดึงทุกอย่างช้ากันไปหมด ก็กราบเรียนฝากในสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาไปยังคณะกรรมาธิการครับท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณท่านนิกร จำนง มากค่ะ ต่อไปเหลืออีก ๒ ท่าน ดิฉันขอบพระคุณที่มีท่านกรุณาสนใจให้การอภิปรายกันเพิ่มขึ้นจากเดิมทีแรกมากทีเดียว อีก ๒ ท่าน คือ ท่านเพิ่มพงษ์ เชาวลิต และท่านชูชัย ศุภวงศ์ เรียนเชิญท่านเพิ่มพงษ์ เชาวลิต อดีตเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียนเชิญค่ะ

นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต : กราบเรียนท่านประธาน สปท. ที่เคารพ กระผมเพิ่มพงษ์ เชาวลิต สปท. หมายเลข ๑๑๐ ก็ต้องขอชื่นชมนะครับ ในประเด็นแรกก็คือกรรมาธิการชุดนี้ที่ได้มีการเสนอกฎหมายในเชิงระบบทั้งหมดที่สามารถจะเห็นถึงการปฏิรูปการศึกษาได้อย่างแท้จริง ถ้าเราสามารถดำเนินการทำตามนี้ได้ ผมคิดว่าในแง่ของคุณภาพและมาตรฐานเรื่องของการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียนหรือว่าสถานศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้น่าจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งมีผลต่ออนาคตของประเทศไทยเป็นอย่างสูง ผมมีข้อสังเกตอยู่ประมาณ ๖-๗ ประการในเรื่องนี้ก็เพื่อจะเสริมให้ทางกฎหมายมีความสมบูรณ์มากขึ้นนะครับ

ข้อแรกในเรื่องหมวดที่ ๔ ซึ่งระบบการศึกษาก็เห็นด้วยอย่างยิ่งที่กรรมาธิการชุดนี้ได้มีการพูดถึงการแบ่งระดับการศึกษาออกไปเป็น ๔ ระดับ

ระดับแรกก็คือระดับเรื่องปฐมวัย ซึ่งถือว่าเป็นความก้าวหน้าอันหนึ่งในเรื่องของการกำหนดหลักสูตรขึ้นมา ในเรื่องนี้ทำให้ผมย้อนมาถึงในเรื่องของทางด้านยาเสพติดเอง ขณะนี้เราก็มองเห็นว่าการป้องกันยาเสพติดในการทำมาทั้งหมด ถ้าเราจะมาป้องกันตั้งแต่เด็กที่โตแล้วค่อนข้างจะได้ผลยาก ฉะนั้นแนวคิดการป้องกันระยะ ๒ ปีที่ผ่านมาเราจะใช้การป้องกันตั้งแต่เด็กปฐมวัยนะครับ ซึ่งเราเอกซ์เซกคิวทิฟฟังก์ชัน (Executive Function) ก็คือการเพิ่มความสามารถของสมองในเรื่องของการบริหารจัดการ อันนี้คือเป็นกระบวนการในเรื่องของการสร้างเด็กตั้งแต่อายุ ๒ ถึง ๖ ขวบ โดยเฉพาะต่ำกว่า ๖ ขวบนี่ได้เรียนรู้ในเรื่องตรงนี้ และจากการทดลองทำมา ๒ ปี พาเด็กที่ทำตรงนี้ประมาณสัก ๗๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ คน ที่เป็นเด็กทั้งชั้นปฐมวัย ความสามารถในการประเมินต่าง ๆ ค่อนข้างที่จะได้ผลค่อนข้างดี ไม่ว่าจะเรื่องของความจำ ความยั้งคิด การยืดหยุ่น การตัดสินใจ ความตั้งใจ การวางแผน ความคิดริเริ่ม และการยับยั้งชั่งใจค่อนข้างจะได้ผล ฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่กรรมาธิการชุดนี้ได้เสริมเรื่องการศึกษาปฐมวัย ตรงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการวางรากฐานเด็กนักเรียนก่อนที่จะเข้าไปสู่ประถมศึกษา อันนี้จะเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเราทำได้อย่างจริงจัง ผมคิดว่าอนาคตของประเทศไทยในเรื่องของเด็ก เยาวชนจะมีประสิทธิภาพอย่างมาก

- ๕๘/๑

อันที่ ๒ ก็คือในเรื่องของซึ่งผมคิดว่าอาจจะขอเพิ่ม หรือว่าในส่วนของหมวด ๖ เรื่องระบบหลักสูตร อันนี้ผมไม่แน่ใจว่าจะอยู่ในหมวดไหน แต่เมื่อวานที่เราได้มีการพูดกันเรื่องของปฏิรูปการศึกษา มีเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ คือการวางแผนการศึกษา ในเรื่องของการวางแผนการศึกษา ในเรื่องของเป้าหมายก็ดี ทิศทางการศึกษาก็ดี แนวทางการพัฒนาจำนวนนักเรียน จำนวนนักศึกษาที่ต้องการ สาขาอาชีพที่ต้องการต่าง ๆ เหล่านี้ เรื่องนี้เรามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จำเป็นต้องมีการวางแผนการศึกษา โดยเฉพาะคิดถึงเป้าหมายและปริมาณ และสาขาอาชีพที่ต้องการนะครับ ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาผมยังไม่เห็นตรงนี้มากมายนัก แต่ผมคิดว่าเมื่อเรามีแผนในเรื่องของการพัฒนาการศึกษาแล้ว การวางเป้าหมายในเชิงยุทธศาสตร์จะเป็น ๕ ปี ๑๐ ปีต่าง ๆ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งนะครับ เท่าที่อ่านคร่าว ๆ นะครับยังไม่มีตรงนี้อย่างชัดเจน แต่ผมคิดว่าในการศึกษาก็คงจะมี ท่านจะใส่ตรงนี้หรือไม่ประการใดผมฝากเป็นข้อพิจารณาครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวานเรากำลังพูดถึงการปรับระบบการศึกษาของเราไปสู่การศึกษาเพื่ออาชีพมากขึ้น เพื่อภาคการผลิตมากขึ้น คือปรับเป้าหมายหรือปรัชญาการศึกษาอย่างมาก ตรงนี้ถ้าเรามีแผนการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ผมคิดว่าการปฏิบัติการเมื่อวานสามารถจะนำมาสู่แผนงานตรงนี้ได้นะครับ

เรื่องที่ ๓ ผมคิดว่าก็คงจะอยู่ในส่วนที่ ๒ การบริหารจัดการ ก็คงจะเห็นพ้องว่าถ้าเราสามารถเขียนได้ชัดเจนว่าขณะนี้การจะปฏิรูปหรือการทำอะไรให้ดีขึ้นต่าง ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่าหลายส่วนเราค่อนข้างจะยอมรับกันได้ว่าการรวมศูนย์อำนาจจะเป็นเรื่องยากที่สามารถทำให้การปฏิรูปต่าง ๆ จะเป็นไปได้ ฉะนั้นอันนี้เช่นเดียวกันนะครับ การกระจายหรือปฏิรูปการศึกษานี้ผมคิดว่าการกระจายอำนาจการปฏิรูปการศึกษาไปสู่ท้องถิ่นหรือจังหวัดหรือส่วนภูมิภาคเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ให้โรงเรียนมีความเข้มแข็งขึ้น ให้ครูมีความเข้มแข็งขึ้น กระจายบทบาทให้กับโรงเรียนและท้องถิ่นได้มีอำนาจในการจัดการศึกษา ผมคิดว่าเรื่องนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนกลางอาจจะกำหนดมาตรฐานกลางได้ แต่ในส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการกำหนดหลักสูตรตรงนี้เพิ่มเติมขึ้นมา แล้วก็การกระจายอำนาจในเรื่องของการจัดการ อันนี้ผมคิดว่าถ้าเราสามารถจัดตรงนี้ได้ชัดเจน ตรงนี้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากนะครับ

เรื่องที่ ๔ ที่จะขอเพิ่มเติมในหมวดที่ ๕ นะครับ ผมคิดว่าก็ได้มีการพูดถึงแนวทางการศึกษาอยู่หลายส่วน แล้วก็อาจจะบรรจุหรือครอบคลุมแล้วก็ได้ แต่ผมคิดว่าหลัง ๆ เราค่อนข้างจะมีความเห็นพ้องต้องกันว่าการที่จะให้นักเรียนเรียนอย่างเดียวคงจะไม่เกิดประโยชน์ เพราะว่าการเพิ่มในเรื่องของทักษะ ของอารมณ์ ของการตัดสินใจอะไรต่าง ๆ

ตรงนี้ยังไม่มากเท่าที่ควร เฉพาะในห้องเรียน หลัง ๆ รัฐบาลมีนโยบายการลดเวลาเรียนเพื่อไปเพิ่มเวลารู้ตรงนี้มากขึ้น ผมคิดว่าการเน้นกิจกรรมของนักเรียนในโรงเรียนเพื่อให้ดำเนินประโยชน์ต่อสังคมนี้ ถ้าเราทำให้มีกิจกรรมที่มีความชัดเจนมากขึ้น แล้วก็ส่งเสริมให้เป็นระบบ ผมคิดว่าการจะทำให้เด็กหวนกลับมาสู่การสำนึกเพื่อส่วนรวมอาจจะมีได้สูงขึ้น กิจกรรมลูกเสือก็ดี เนตรนารีก็ดี กิจกรรมอาสาบำเพ็ญประโยชน์ก็ดี กิจกรรมในการพิทักษ์ต่าง ๆ ในเรื่องของสิ่งแวดล้อม การป้องกันอบายมุขสิ่งเสพติดทั้งหลาย ถ้าเรามีหมวดนี้อย่างชัดเจนผมคิดว่าจะทำให้เด็กเองจะมีความสำนึกในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แล้วก็มองเห็นในส่วนรวมมากขึ้น ผมคิดว่าเรื่องนี้เราต้องมีการจัดการ ยุคสมัยนี้เราอาจจะเห็นว่าถ้าเราย้อนกลับไปดูเด็ก ๆ ในปัจจุบันการคิดถึงส่วนรวมอาจจะลดน้อยลง อันนี้ก็เป็นธรรมชาติเป็นอะไรก็แล้วแต่ แต่สิ่งหนึ่งผมคิดว่าระบบการศึกษาน่าจะจัดการได้ เราจัดการระบบการศึกษาได้แบบนี้ ใส่กิจกรรมในเชิงที่เด็กมีสำนึกในเรื่องของการบำเพ็ญประโยชน์และส่วนรวม ถ้าทำได้อย่างชัดเจน ผมว่าเราจะสามารถได้เด็กที่มีคุณภาพแล้วก็คุณธรรม อันนี้ผมคิดว่าเรื่องนี้มีความสำคัญนะครับ

เรื่องที่ ๕ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมในส่วนของหมวดที่ ๒ นะครับ คือระบบการศึกษา ตรงนี้เราเขียนแต่ภาพรวม แต่ว่าเท่าที่เราดูตัวเลขในปัจจุบันสิ่งที่เราจะพบเห็นอันหนึ่งคือเด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษาอาจจะมีจำนวนที่มากอยู่ อาจจะเป็นจำนวนถึงหลายแสนคน ไม่ว่าจะเป็นเด็กยากจนก็ดี เด็กที่อยู่ในย่านทุรกันดารก็ดี เด็กชาวเขาก็ดี หรือแม้กระทั่งการที่เราดำเนินนโยบายในการยุบโรงเรียนหรือควบรวมโรงเรียนบางส่วนก็ตามแต่ อาจจะมีเด็กจำนวนหนึ่งที่หลุดออกจากระบบการศึกษาไป การที่เด็กหลุดออกจากระบบการศึกษานี้ในยุคที่สังคมมีความเจริญเติบโตมากขึ้น เทคโนโลยีมีความเจริญเติบโตมากขึ้น มันเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันอย่างมาก ฉะนั้นผมคิดว่าเราจำเป็นที่จะต้องเขียนให้ชัดเจนเรื่องสิทธิการศึกษาว่าในเด็กที่ด้อยโอกาสในการศึกษานี้ควรจะได้รับการศึกษาทุกรายไป ถ้าเราสามารถใช้ตรงนี้ได้ แล้วก็เวจต์ (Weight) ในเรื่องของน้ำหนัก หรือกิจกรรม หรือความพยายามตรงนี้ ----------

ผมคิดว่าเราจะได้คนที่มีคุณภาพมากขึ้น ต้องยอมรับว่าในพื้นที่ห่างไกล ไม่ว่าจะเป็นชาวเขาก็ดี พื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ดี มีเด็กจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการศึกษานะครับ ผมเองได้เคยไปดูในหมู่บ้านชาวเขาเอง พ่อแม่ถูกจับเรื่องยาเสพติด ลูกหลานไม่ได้เรียนหนังสือ เด็กตอนนี้เราพูดได้เลยว่าอนาคตพวกนี้ต่อไปก็ต้องเจริญรอยตามพ่อแม่แน่นอน เท่ากับว่าเราเพิ่มภาระของสังคมอีกจำนวนหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเราสามารถเขียนตรงนี้ได้อย่างชัดเจน เราก็จะมีความพยายามในการดำเนินการต่อเด็กที่ตกหล่นเหล่านี้นะครับ

เรื่องที่ ๖ ก็คือในเรื่องของกลุ่มเป้าหมาย หรือที่เป็นประชาชนที่มีเป้าหมายเฉพาะนะครับ ขณะนี้คิดว่าอาจจะเล็งไปที่พื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ ผมคิดว่า ๓ จังหวัดภาคใต้เราคงทราบว่ามีวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนาที่ต่างกัน ระบบการศึกษาก็จะมีความต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นตาดีกาก็ดี ปอเนาะก็ดี โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาก็ดี ตรงนี้ถ้าเรามีหลักประกันที่เขาได้รับการศึกษาหรือส่งเสริมการศึกษาในที่เหมาะสมกับวัฒนธรรม ประเพณีของเขา มันจะเป็นประโยชน์นะครับ ถ้าเราสามารถเขียนเรื่องสิทธิของการศึกษาตรงนี้ได้ มันก็จะเป็นหลักประกันว่าบุคคล หรือทุกชนชาติที่อยู่ในประเทศไทยนี้จะได้รับการส่งเสริมและการพัฒนาการศึกษาเท่าเทียมกันในบทบาทที่เหมาะสม ในความเชื่อและประเพณีของเขานะครับ

สุดท้ายนะครับ ผมขอฝากความคิดเห็นนิดหนึ่งที่ว่าเราเห็นกฎหมายหลายฉบับที่เขียนออกมาแล้ว ผลการปฏิบัติยังค่อนข้างน้อย บางทีก็ไม่ทำ ภาครัฐอาจจะละเลย บางทีก็ไม่อยากจะพูดถึง แม้แต่รัฐธรรมนูญก็ตามแต่ ผมอยากจะเห็นกฎหมายฉบับนี้ได้มีผลทางปฏิบัตินะครับ ท่านอาจจะเขียนไว้ในบทเฉพาะกาลหรือไปเพิ่มข้ออีกก็ได้ว่า กลไกหรือทุกอย่างที่จำเป็นจะต้องมีการปฏิบัติขึ้นมา น่าจะเสร็จภายในช่วงเวลาเท่าไรนะครับ มันก็จะเป็นประโยชน์ เพราะขณะนี้ในหลายมาตราเราเขียนไว้หลายเรื่อง ตั้งแต่การสร้างแผน สร้างกลไก สนับสนุนงบประมาณต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ถ้าเราไม่มีเขียนผูกไว้ว่า ควรจะให้สัมฤทธิผลช่วงไหน ๑ ปี หรือ ๒ ปีนี้ ผมคิดว่าบางมาตราอาจจะถูกละเลย ซึ่งผลการปฏิบัติก็น้อย ผมอยากจะเสนอกับกรรมาธิการถ้ามีโอกาสได้เพิ่มในส่วนนี้มันก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณมากค่ะ มีสมาชิกแจ้งชื่ออภิปรายเพิ่มอีก ๒ ท่าน คือท่านชาญวิทย์ ผลชีวิน และท่านดอกเตอร์ทวีศักดิ์ กออนันตกูล ลำดับต่อไปเรียนเชิญท่านชูชัย ศุภวงศ์ อดีตเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ เรียนเชิญค่ะ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : กราบเรียนท่านประธาน เพื่อนสมาชิก และท่านผู้ฟังที่ติดตามการประชุมสภาแห่งนี้นะครับ ผม นายแพทย์ชูชัย ศุภวงศ์ สมาชิกหมายเลข ๔๐ เมื่อเช้านี้อดีต ส.ส. ท่านหนึ่ง คือท่าน สปท. วิทยา แก้วภราดัย นะครับ ได้กล่าวในที่ประชุมแห่งนี้ว่า ไม่บ่อยครั้งนักที่เห็นเรื่องการพัฒนาครูเข้ามาสู่การพิจารณาในที่ประชุมในสภาแห่งนี้ ส่วนใหญ่แล้วก็จะเป็นเรื่องของผลประโยชน์ของครู ผมก็อยากจะเรียนว่า อันนี้ก็ไม่บ่อยครั้งเหมือนกันนะครับ ที่เรื่องสำคัญเช่นนี้กำลังจะถูกผลักดันโดยสภาแห่งนี้เช่นกัน แล้วผมอยากจะบอกว่า ถ้าเราไม่สามารถที่จะผลักดันร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ในยุคสมัยนี้นะครับ ยุคสมัยที่ท่านนายกรัฐมนตรีเอง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเองให้ความสนใจกับการศึกษาอย่างยิ่ง อันนี้เป็นโอกาสอันดีครับที่เราจะช่วยกันทำสิ่งที่สำคัญของชาติบ้านเมือง ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน เมื่อสักไม่กี่ท่านที่ได้พูดมาเมื่อสักครู่ โดยเฉพาะท่าน สปท. ท่านนายแพทย์เฉลิมชัย เครืองาม ท่านบอกว่า อันนี้ถือว่าเป็นธรรมนูญการศึกษาแห่งชาติเลยทีเดียว แล้วก็เปรียบเทียบกับธรรมนูญการสุขภาพ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับ

อันนี้จะเป็นธรรมนูญการศึกษาแห่งชาติ ทำให้ผมคิดถึงนักการศึกษาคนสำคัญของโลก ชาวบอสตัน เราจะรู้จักท่านในฐานะผู้คิดค้นสายล่อฟ้า ท่านกล่าวว่าชะตากรรมของประเทศขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนครับ ท่านเป็นทั้งนักประดิษฐ์ นักวิทยาศาสตร์ นักการศึกษา นักปฏิรูป และเป็นนักการทูตนะครับ ซึ่งผมคิดว่าทูตอเมริกันควรจะเรียนรู้จากท่านผู้นี้ เพราะว่าท่านเป็นผู้มีการศึกษา ท่านประธานครับ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นร่างรัฐธรรมนูญที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาคน และจะเป็นคนที่สร้างสังคมไทยในอนาคต ที่จะสามารถอยู่กับสังคมโลกที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน และจะอยู่กับการแบกภาระสังคมไทยที่จะเป็นสังคมผู้สูงอายุต่อไป เมื่อไม่กี่วันมานี้ทางกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาในระดับคณะทำงาน ได้เชิญคุณหมอสุริยเดว ผู้อำนวยการสถาบันเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวแห่งชาติ มา ท่านได้ชี้เลยนะครับว่า เมื่อ ๒๖ ปีที่แล้วผู้ใช้แรงงานหรือวัยทำงาน ๑๐ คน ต้องแบกรับภาระผู้สูงอายุ ๑ ท่าน และเมื่อ ๖ ปีที่แล้วเมื่อปี ๒๕๕๓ สัดส่วนก็ลดลงนะครับ คือผู้ทำงาน วัยทำงาน ๕ คน ต้องแบกรับภาระผู้สูงอายุ ๑ ท่าน แล้วท่านก็บอกว่าอีก ๑๔ ปี คือ พ.ศ. ๒๕๗๓ จะเหลือผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ๒ คนครึ่งครับ ๒.๕ คน ที่จะต้องแบกรับภาระผู้สูงอายุ ๑ คน แล้วท่านสรุปว่าเราต้องการคนที่มีคุณภาพอย่างยิ่ง เราจึงจะแบกรับภาระสังคมไทยได้ และสามารถที่จะนำประเทศไทยไปแข่งกับนานาชาติได้ ถ้ามีคำถามว่าเครื่องมือฉบับนี้จะสร้างเด็กเยาวชนและคนไทยในอนาคตอย่างไร คำตอบก็คือไปดูมาตรา ๗ และมาตรา ๘ นะครับ ซึ่งเขียนแล้ว อ่านแล้วจะมีภาพปรากฏชัดลอยออกมาได้ และที่สำคัญที่สุดที่ผมอยากจะเน้นย้ำก็คือว่าเป็นการศึกษาที่เชื่อมโยงกับฐานชีวิต ฐานวัฒนธรรม คนที่ผ่านกระบวนการหล่อหลอมนี้จะไม่ดูถูกพื้นฐานวัฒนธรรมของตนเอง และสามารถที่จะดำรงอยู่ในสังคมโลกได้ ส่วนประเด็นที่มีข้อถกเถียงในเรื่องของข้ออ้าง ๑๒ ปีแล้วไม่รวมมัธยมปลาย สำหรับร่างรัฐธรรมนูญที่กำลังจะรอลงประชามตินี้ครับ รวมทั้งร่างการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ ผมคิดว่าปรากฏการณ์ทั่วโลก สิทธิที่ได้เกิดในแผ่นดินไหนแล้วย่อมยากแก่การที่จะเรียกคืน เพราะฉะนั้นอย่าได้กังวลใจเลยนะครับว่ารัฐบาลหน้าจะไม่ดำเนินการแบกรับภาระมัธยมปลาย แต่ถ้าให้มีความมั่นใจยิ่งกว่านั้น ก็ทำอย่างนี้นะครับ สมัยที่ พ.ร.บ. ประกันสุขภาพแห่งชาติออกมา เมื่อปี ๒๕๔๕ พ.ร.บ. ฉบับนั้นไปไกลกว่ารัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นะครับ ไปไกลกว่า อย่างน้อยเราเขียนให้ครอบคลุมรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญเขาบอกให้เขียน เขาเขียนสิ่งที่ต้องทำนะครับ แต่ถ้าฉบับนี้จะเขียนเกินเลยยิ่งกว่าไม่เป็นไรครับ บางท่านบอกว่ามันเป็นภาระอย่างยิ่งที่จะต้องไปแบกรับเรื่องมัธยมปลาย

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ นภา ๖๐/๒

เรื่องการศึกษานั้นแพงครับ แต่ความไม่รู้นี้แพงยิ่งกว่า คน ๆ เดียวกันนี่พูดนะครับ คือเบนจามิน แฟรงคลิน ผมคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องลงทุนทางการศึกษาจะด้วยอะไรก็ตาม แล้วถ้าร่างการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้เขียนให้ครอบคลุม จะเขียนด้วยภาษากฎหมายอะไรก็แล้วแต่ แต่ว่าอย่าไปเขียนล็อก เราก็สามารถที่จะให้คำตอบกับสาธารณชนได้ว่า รัฐธรรมนูญที่มุ่งเน้นเด็กปฐมวัยนี้ จำเป็นต้องมุ่งเน้นเพราะอะไร ----------

แล้วร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ฉบับนี้มาช่วยแก้ปมที่นำไปกล่าวอ้างหรือไปวิจารณ์รัฐธรรมนูญอย่างเสียหายได้อย่างไร ถ้าออกมาอย่างนี้ ผมคิดว่าร่างรัฐธรรมนูญที่กำลังรอลงประชามติก็สามารถที่จะคลี่คลายปัญหาที่เป็นปมอยู่ได้ในขณะนี้ มี ๒ ประเด็นเท่านั้นนะครับที่ผมจะพูด และผมคิดว่าเป็นหัวใจสำคัญของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นการเขียนที่ผมมองว่าเป็นการเสนอร่างกฎหมายเชิงยุทธศาสตร์ เพราะว่าไม่แตะโครงสร้างอำนาจหน้าที่นะครับ และไม่แตะองค์กรบริหารบุคคล ซึ่งอันนั้นจะนำไปสู่ความยุ่งยากมาก เหมือน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ ที่ไปผ่าเรื่องโครงสร้างแล้วก็ประสบความลำบากมากมายนะครับ แต่ว่าฉบับนี้เขียนแต่แนวทางการศึกษา นั่นก็คือการกำหนดการปฏิรูปแห่งชาติ แนวทางที่ดำเนินการไปจนถึงจุดหนึ่ง ตัวโครงสร้างมันจะรองรับมาเอง และเป็นโครงสร้างที่ถูกต้องเหมาะสมมากกว่าที่จะเขียนตอนนี้ด้วยซ้ำไป เพราะว่าผมเชื่อว่ากลไกที่อยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะมีลักษณะที่เป็นกลไกที่เรียกว่าทำอาร์แอนด์ดี (R&D) และดีแอนด์อาร์ (D&R) คือทำการวิจัยและพัฒนา พัฒนาและวิจัย เพราะฉะนั้นเมื่อกระบวนการปฏิรูปการศึกษาดำเนินไประยะหนึ่ง โครงสร้างที่สอดคล้องเหมาะสมก็จะมารองรับภารกิจอันนี้ได้ ดีกว่าที่เราจะเขียนไปก่อนโดยที่เรายังไม่รู้เลยว่าเบื้องหน้าเราจะเจออะไรบ้าง แล้วผมคิดว่าบทเรียนจากกระบวนการการปฏิรูปสุขภาพจะช่วยได้มาก มี ๒ ประเด็นครับท่านประธานที่ผมอยากจะเน้นย้ำและเข้าใจว่าเหตุใดร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังรอลงประชามตินั้น จงใจเน้นที่ปฐมวัย ตรงนี้เป็นหัวใจสำคัญมากนะครับ อันนั้นคือประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะพูดถึง

ประเด็นที่ ๒ คือประเด็นเรื่องของการปฏิรูปการคลังเพื่อการศึกษา ๒ ประเด็นนี้เป็นหัวใจที่จะเป็นจุดชี้ขาดอนาคตของการปฏิรูปการศึกษาและอนาคตของการสร้างและพัฒนาคนเพื่อการสร้างชาติในอนาคต เรื่องเด็กปฐมวัยนี้ครับเป็นที่รู้ในทางการแพทย์มานานแล้วว่าตั้งแต่อายุ ๑๘ วัน หรือ ๒ อาทิตย์เศษ ๆ เซลล์สมองได้เริ่มแล้ว และในช่วง ๑,๐๐๐ วันแรก คือตั้งแต่ในครรภ์มารดาจนอายุ ๒-๓ ขวบ สมองจะพัฒนามาก ท่านประธานครับ ผมต้องขออนุญาตใช้เวลานะครับ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็คงจะมีคนอภิปรายไม่ได้มากนักเรื่องเซลล์สมอง เซลล์เดียวก็สามารถที่จะเชื่อมหมื่นเซลล์ เขาเรียกว่า ซีแนปส์ (Synapse) ในภาษาทางการแพทย์ แล้วจุดเชื่อมมีมากเท่าไร การเรียนรู้ทางสติปัญญา พัฒนาการทางกาย ทางจิต ทางอารมณ์ มันจะมาตาม เพราะฉะนั้นช่วงของการซีแนปส์ (Synapse) การเชื่อมมีความสำคัญสูงมาก กล่าวโดยสรุปคือตั้งแต่ในครรภ์มารดาจนถึง ๗ ปีแรก

เป็นระยะเวลาที่สำคัญที่สุดสำหรับการเรียนรู้ของมนุษย์ครับ อันนี้เป็นหัวใจเลยว่าทำไมรัฐธรรมนูญจึงไปเขียนล็อกที่ปฐมวัย ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ ไม่กล้าเขียนครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ระบุไปเพราะความรู้ที่ว่าพัฒนาการสมองในช่วงวัยนี้พัฒนาไปถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของสมองผู้ใหญ่ เราเคยแปลกใจไหมครับ เด็ก ๓ ขวบ ๔ ขวบ เวลาออกมาแสดงอะไรที่เหนือความคาดหมาย ก็เพราะนี่ครับ เพราะว่าเขามีพัฒนาการที่สอดคล้องเหมาะสมแล้วแสดงศักยภาพที่ทำให้ผู้ใหญ่ต้องทึ่ง เราได้รู้ถึงเรื่องของการเรียนรู้ที่อาศัยสมองเป็นพื้นฐานที่เราเรียกว่า เบรน เบส เลิร์นนิง (Brain based Learning) เขาบอกมีสิ่งสำคัญอยู่ ๓ เรื่องครับท่านประธาน เรื่องที่ ๑ คือเรื่องการทำงานของสมอง อย่างที่ผมบอกไปบ้างบางส่วนครับ เรื่องที่ ๒ กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กที่เหมาะสมกับพัฒนาการสมองในแต่ละช่วงนะครับ เรื่องที่ ๓ กระบวนการจัดการการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง เด็กในช่วงนี้คุยกันได้ทุกเรื่องครับ เพราะสมองเรียนรู้ตลอดเวลา เราจะใส่ภาษาที่ ๒ ภาษาที่ ๓ ที่ พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ ที่ท่านพูดถึงเรื่องภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่นำไปสู่การค้นคว้าความรู้ทั่วโลกตอนช่วงนี้ครับ เด็กเขาสามารถที่จะพัฒนาได้อย่างเร็ว แล้วในประเทศต่าง ๆ ที่มีความรู้เขาก็ใช้เวลาทองของชีวิต คือ ๐ ถึง ๗ ปีนี่ละเป็นช่วงที่สร้างคนในชาติของเขา แต่ที่ผ่านมานี่เราคิดตรงนี้น้อยไปครับ

ประเด็นที่ ๒ นี่คือเรื่องรัฐต้องปฏิรูประบบการเงินการคลังเพื่อการศึกษา หรือที่เราชอบพูดกันว่า ดีมานด์ไซด์ไฟแนนซิง (Demand-Side Financing) อันนี้ระบบสุขภาพนำร่องไปแล้วครับ แล้วก็ดำเนินการมา ๑๔ ปีแล้วตั้งแต่ พ.ร.บ. ประกันสุขภาพออกมา แล้วเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นที่ท่านประธานได้พูดอยู่เสมอนะครับ สมาชิกที่มาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมทราบดีถึงความต้องการของชุมชนของท้องถิ่น อันนี้เป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริงครับ เพราะเป็นการกระจายงบประมาณต่อหัวต่อปีต่อคน ว่าแต่ละคนได้รับเท่าไร กระจายตรงไปเลยครับ ไม่ผ่านกระทรวง ทบวง กรมใด การศึกษาเหมือนกันนะครับ ในมาตรา ๖๙ หมวด ๑๐ ได้เขียนชัดเจนนะครับว่าต้องปฏิรูปการเงินการคลังเพื่อการศึกษา เปลี่ยนทิศทางในการจัดการเงินการงบประมาณใหม่ ผลของการกระจายอำนาจที่ระบบสุขภาพได้ดำเนินการไปนี่นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมสูงมาก ถ้าผมพูดตัวเลข เอาตัวอย่างง่าย ๆ นะครับ ประชาชนไม่น้อยกว่า ๗๐,๐๐๐ ครอบครัวในแต่ละปีพ้นจากสภาวะล้มละลายจากการเจ็บป่วยและต้องไปรักษาพยาบาล ถ้าการศึกษาการสุขภาพกระจายไปต่อหัวต่อคนต่อปีแล้ว ผมฝันว่ามีกลไกในเขต กลไกในพื้นที่รองรับ และมีนอกจากรัฐบาลท้องถิ่น อบต. เทศบาล อบจ. ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ทางสาธารณสุข ภาคประชาสังคมท้องถิ่น กลไกนี้จะเป็นกลไกที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างมาก และจะช่วยทำให้การกระจายอำนาจหรือการปฏิรูปการศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่นแล้วก็มีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าเกิดกลไกการศึกษาและการสาธารณสุขทำงานร่วมกัน ท่านประธานครับผมคิดว่าหัวใจสำคัญ ๒ ข้อนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องช่วยกันผลักดันให้สำเร็จ ถ้าเราบอกว่า วัน ๒ วันนี้มีข่าวว่า สปท. จะอายุไม่นานหากสมมุติว่าเป็นอย่างนั้นจริงเรามีข้อจำกัดด้วยเวลา มีข้อจำกัดด้วยงบประมาณหรืออะไรก็ตามแล้วบอกว่าเรามีความจำเป็นต้องทำการปฏิรูปเรื่องเดียว ผมอยากจะบอกว่าเรื่องนั้นคือปฏิรูปการศึกษา เพราะว่าทำเรื่องนี้เรื่องเดียวนี่ก็จะเป็นสร้างอะไรให้กับบ้านเมืองนี้อย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นเครื่องมือในการสร้างและพัฒนาคนที่นำไปสู่การสร้างชาติต่อไปในอนาคต ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ อายุของ สปท. เป็นไปตามกฎหมายนะครับ ไม่เป็นความจริงว่าจะมีอายุอยู่ไม่นาน จะไม่มีการยุบ เป็นเพียงการสร้างประเด็นข่าวขึ้นมาแบบลอย ๆ แล้วก็ถามความเห็นคนนั้นคนนี้นะครับ ก็ให้สบายใจว่าเรายังเดินหน้าขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้านเหมือนเดิม แล้วก็ขับเคลื่อนตอนนี้เป็นรายงานฉบับที่ ๙ ของการปฏิรูปแผนปฏิรูปการศึกษานะครับไปได้ไกลมากแล้ว ผมแจ้งให้ทราบนิดเดียวที่ท่านได้อภิปรายสักครู่นี้เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและสุขภาพ เราได้สร้างความตกลงกับสภาการสาธารณสุขชุมชนนะครับที่มีสมาชิกเกือบ ๕๐,๐๐๐ คน ก็คือหมออนามัยตามสถานีอนามัย ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑๐,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศไปแล้วนะครับ แล้วเราก็ได้ตกลงความร่วมมือกับสมาคมเครือข่ายครูแห่งประเทศไทย ครอบคลุมหมดแล้วนะครับ นอกจากนั้นในส่วนท้องถิ่นที่ท่านได้เสนอแนะมาเพื่อให้ทางกรรมาธิการและท่านสมาชิกได้ทราบในการขับเคลื่อนเรื่องนี้ต่อไป สมาคมทางด้านขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกสมาคมครับ ก็คือสมาคม อบจ. แห่งประเทศไทย สมาคม อบต. แห่งประเทศไทย สันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย แล้วก็สมาคมปลัด อบต. สมาคมปลัด อบจ. สมาคมปลัดเทศบาล ล้วนแล้วแต่มาเป็นองค์กรเครือข่ายของ สปท. หมดแล้วครับ แล้วก็เดือนหน้านี้เราจะเริ่มหลักสูตรแรกในการพัฒนาผู้นำการปฏิรูปกับทางสภาพัฒนาการเมืองเป็นชุดแรกเพื่อให้มีเชนจ์เอเจนต์ (Change Agent) ของเรานะครับ ของการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศลงไปอยู่ทุกตำบลนะครับ เพราะฉะนั้นการขับเคลื่อนหมายความว่าการไปสร้างความเข้าใจและสร้างผู้นำที่จะถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารความคืบหน้าการปฏิรูปทั้งหลายลงไปให้มากที่สุด อันนั้นก็เลยเรียนให้ทราบเพื่อให้เห็นถึงภาพของการขับเคลื่อน ดังนั้นข่าวใด ๆ ก็เกิดขึ้นได้เสมอแต่ว่าของจริงคือของจริงแล้วเราก็ทำงานขับเคลื่อนเสนอแผนปฏิรูปไปแล้วนี่นะครับ นับถึงเมื่อวานก็ ๕๒ แผนปฏิรูปแล้วครับ ในส่วนของกรรมการประสานงานรวม ๓ ฝ่ายที่ประกอบด้วยคณะรัฐมนตรี สนช. สปท. ๓๐ แผนปฏิรูปแล้วครับ พรุ่งนี้ก็พิจารณาอีก เพราะฉะนั้นก็เลยเรียนว่าการขับเคลื่อนขณะนี้ไปไกลมากแล้ว แล้วก็บางส่วนกฎหมายตราออกมาแล้วบางส่วนเป็นกฎหมายใหม่ที่รอกันมาเป็นศตวรรษแล้วก็คือการจัดตั้งศาลป้องกันปราบปรามทุจริต ไม่กี่วันก็คลอดแล้วครับ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากไปถึงท่านผู้ฟังทางบ้านที่ติดตามการประชุมของ สปท. ว่าเราทำงานมุ่งมั่นกันเต็มที่ แล้วก็การขับเคลื่อนทำงานกันเป็นทีมทั้งแม่น้ำ ๕ สายนะครับ ทุกคนรู้ว่าเราทำงานร่วมกันกันอย่างหนัก ส่วนว่าใครจะจุดประเด็น

อะไรขึ้นมาก็ฟังหูไว้หูก็แล้วกันครับ ประเด็นเหล่านั้นนาน ๆ ก็โผล่มาทีหนึ่ง ก็มีทั้งการเสนอข่าวและขายข่าว แต่ว่าเรารู้ว่าเราทำอะไรอยู่และทำเพื่อประเทศชาตินะครับ ต่อไปขอเชิญท่านชาญวิทย์ ผลชีวิน ผู้ตรวจราชการและโฆษกกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อดีตโค้ช (Coach) ฟุตบอลทีมชาติไทย ปัจจุบันเป็น สปท. และเป็นโค้ช (Coach) สปท. เอฟซี (FC) ด้วยครับ เชิญครับ

นายชาญวิทย์ ผลชีวิน : ขอบคุณครับท่านประธานครับ เรียนท่านประธานและสมาชิกที่เคารพทุกท่าน ผม ชาญวิทย์ ผลชีวิน สปท. ลำดับที่ ๓๗ นะครับ คงขออนุญาตคงจะไม่ใช่ประเด็นนะครับ สั้น ๆ ว่าสิ่งแรกก็คงขอชื่นชมทางคณะกรรมาธิการนะครับ สิ่งที่เราเห็นกันมากที่สุดก็คือทรัพยากรมนุษย์นะครับ เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดนะครับ แล้วเราใช้เรื่องของการศึกษาที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันนี้เป็นสิ่งที่ทั่วโลกยอมรับอยู่แล้วนะครับ สิ่งที่เป็นประเด็นก็คือในมาตรา ๔ ความหมายต่าง ๆ เดฟินิชัน (Definition) ต่าง ๆ นะครับ บังเอิญผมมาเจอประเด็นอยู่นิดเดียวครับ ซึ่งมันเป็นประเด็นทางวิชาชีพนะครับ ทางด้านการพลศึกษาแล้วก็การกีฬา ในหน้าที่ ๖ นะครับเป็นประเด็นอยู่นิดเดียวครับ เรามีคำว่าผู้สอน ความหมายว่า ครูและอาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ครู หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักในทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน แล้วเราก็มีเพิ่มคำว่า ครูภูมิปัญญา ความหมายว่า บุคคลที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์อันมีคุณค่าหลากหลายอย่างเพียงพอที่จะเป็นผู้สอนที่ดี ที่ผมอ่านนี่ฟังนิดเดียวนี่ครับ มันเป็นประเด็นอยู่นิดเดียวในวิชาชีพของการพลศึกษา แล้วก็การกีฬา ----------

ตอนนี้เรามีโรงเรียนกีฬา เรามีสถาบันการพลศึกษา เรามีองค์กร เรามีหน่วยงานหลาย ๆ หน่วยงานที่จ้างผู้ฝึกสอน เพราะฉะนั้นมันมีอยู่ประเด็นนิดเดียวครับ ผู้ฝึกสอนบางครั้งไปตีความกันว่าในสถานศึกษา ในโรงเรียนจ้างผู้ฝึกสอนไม่ได้ เพราะไม่รู้จะเอาผู้ฝึกสอนไปไว้อยู่ตรงไหนนะครับ ก็ขอเป็นข้อสังเกตเท่านั้นเองครับ ให้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาคำว่าผู้สอน ถ้าเราเพิ่มคำเป็นว่า ผู้ฝึกสอน ไปเลยได้ไหมครับ อันนี้เป็นข้อสังเกตนะครับ เพราะว่าส่วนหนึ่งตอนนี้โรงเรียนทางด้านการกีฬาและการพลศึกษา อย่างที่บอกเขาต้องจ้างโค้ช (Coach) เขาต้องจ้างผู้ฝึกสอนนะครับ หรือเขาต้องจ้างเทรนเนอร์ (Trainer) เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีในระบุแล้วบางครั้งต้องไปเลี่ยงบาลีใช้คำว่า จ้างผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ นะครับ แต่ประกาศนียบัตรกับวุฒิบัตรที่เขาได้มาทางวิชาชีพเขาจบทางด้านโค้ช (Coach) เอไลเซนส์ (A License) มา บีไลเซนส์ (B License) มา ซีไลเซนส์ (C License) มา แล้วแต่วิชาชีพของกีฬานั้น ๆ ที่จะระบุออกมา เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อสังเกตเท่านั้นเองครับเพื่อให้ทางกรรมาธิการได้นำไปพิจารณาด้วยว่าถ้าเป็นไปได้ไหมครับในเดฟินิชัน (Definition) หรือความหมายของผู้สอนจะเพิ่มคำว่า ผู้ฝึกสอน ไปด้วยนะครับ เพราะว่าดูจากตารางเหตุผลผู้สอน เพิ่มประเภทผู้สอนให้ครอบคลุมภูมิปัญญาและบุคคลอื่น ๆ จากหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง มันก็ยังไม่มีระบุนะครับ แต่พอมาครูภูมิปัญญาหน้า ๖ นี่ชัดเจนครับ เหตุผล เพิ่มคำนิยาม เพื่อธำรงรักษาความรู้ทางด้านภูมิปัญญาของชาติ ศิลปวัฒนธรรม วิชาชีพ แล้วก็การกีฬาอยู่ในอันนี้นะครับ มันอยู่ในภูมิปัญญา ซึ่งโค้ช (Coach) ผมก็ไม่แน่ใจว่าไปอยู่ในครูภูมิปัญญาหรือเปล่านะครับ อันนั้นเป็นข้อสังเกตก็ขออนุญาตสั้น ๆ ครับ สำหรับประเด็นนี้นะครับ ขอบคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปขอเชิญดอกเตอร์ทวีศักดิ์ กออนันตกูล นะครับ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ หรือ สวทช. ขอเชิญครับ

นายทวีศักดิ์ กออนันตกูล : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพ กระผมขอชื่นชมผลงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา คณะอนุกรรมาธิการด้านการจัดการศึกษาและคณะทำงานด้านกฎหมายที่ได้เสนอร่างกฎหมายใหม่นี้ขึ้น ผมมีประเด็นในหมวดที่ท่านไม่ได้แก้ไขเลยอยู่ ๑ เรื่องนะครับ ก็คือหมวด ๑๑ ที่ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งจะขออภิปรายเป็นสังเขปโดยมี ๔ เรื่องนะครับ

สปท. ๒๔/๒๕๕๙ ศิริวรรณ ๖๔/๒

เรื่องแรก ก็คือเรื่องความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ เป็นต้นมาจนถึงปีนี้รวมแล้วก็ ๑๗ ปีแล้วนะครับ เทคโนโลยีเปลี่ยนไปมากครับ จากโรงเรียนซึ่งไม่มีคอมพิวเตอร์เลยหรือมีแค่เครื่อง ๒ เครื่อง เดี๋ยวนี้มีเป็นร้อย ๆ เครื่อง แล้วนักเรียนนั้นก็จะมีสมาร์ตโฟน (Smartphone) หรือมีแท็บเล็ต (Tablet) อยู่ด้วย เพราะฉะนั้นความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจจะกระทบข้อความที่อยู่ในมาตราที่อยู่ในหมวด ๑๑ เป็นต้นว่าการมีคลื่นความถี่เพื่อการออกวิทยุหรือโทรทัศน์เพื่อการศึกษาวันนี้น่าจะมีความจำเป็นต่ำกว่าเรื่องราคาค่าใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งควรที่จะทำให้ฟรีหรือว่าราคาถูก ถ้าอยู่ในโรงเรียนนั้นตามหลักแล้วรัฐบาลก็ได้มีนโยบายดิจิทัลอีโคโนมี (Digital Economy) แล้วก็ได้ลงทุนเกือบ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจะให้บรอดแบนด์ (Broadband) หรืออินเทอร์เน็ต (Internet) ความเร็วสูงนั้นไปถึงทุกโรงเรียนและไปถึงสถานีอนามัย นอกจากนั้นประเด็นที่เป็นเรื่องความขาดแคลนเกี่ยวกับอุปกรณ์ทั้งหลายของโรงเรียนในช่วง ๑๗ ปีที่ผ่านมานั้นก็ได้มีการเพิ่มเติมไปจำนวนมาก เพราะฉะนั้นตัวฮาร์ดแวร์ (Hardware) ที่เป็นพื้นฐานของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอาจจะเปลี่ยนไป อาจจะต้องคิดถึงสิ่งอื่นที่ต่างไปจากนั้น เช่นว่าห้องเรียนนั้นอาจจะต้องมีการใช้จอทีวี (TV) จอใหญ่ผสม หรือว่าจะต้องจัดแสงให้เหมาะสมสำหรับการเรียนที่ไม่ลำบากตาเกินไปนัก

- ๖๕/๑

เรื่องที่ ๒ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบันนั้นมีประโยชน์มากขึ้นแล้วก็มีความสามารถมากขึ้น เมื่อเทียบกับหนังสือตำราซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายหลักในอดีต คุณภาพของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในวันนี้ของประเทศไทยนั้นอาจจะยังไม่ดีนัก แม้ว่าจะลงทุนเงินไปมากมาย แม้ว่าจะลงทุนกันไปมากมาย แล้วก็พบว่าสิ่งที่ทำขึ้นนั้นเมื่อไม่เป็นที่นิยมก็ถือว่าเป็นสื่อที่แพง เพราะว่าลงทุนไปหลายล้านบาทแต่มีผู้ใช้เพียงไม่กี่คน หากได้มีการบริหารจัดการเรื่องการทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตรงนี้ให้ดี ทำให้มีคุณภาพสูงสุดจริง ๆ แล้วก็มีผู้ใช้ทีเดียว ๑๐ ล้านคน ๒๐ ล้านคน ก็จะทำให้ของซึ่งแพงกลายเป็นของถูก ในวันนี้ท่านลงทุนของถูก ๆ เยอะมาก มันคือเป็นของแพง เพราะว่ามันได้ใช้น้อย นอกจากนั้นคำว่าสื่อ แล้วก็ตัวอุปกรณ์ที่นักเรียนนั้นได้ใช้ปัจจุบันนะครับ รวมกันมันทำหน้าที่เปรียบเสมือนห้องสมุดเคลื่อนที่ ซึ่งมีประโยชน์มาก ๆ และอุปกรณ์ที่นักเรียนได้ใช้นั้นทำหน้าที่เป็นทั้งเครื่องมือสื่อสาร เครื่องรับวิทยุ เครื่องดูภาพโทรทัศน์ทางดิจิทัล (Digital) เครื่องดนตรี เครื่องแต่งเพลง กล้องถ่ายรูป หรือแม้กระทั่งทำหน้าที่เป็นไปรษณีย์ ซึ่งใช้ในการติดต่อประสานงานกับคนอื่นทั่วโลก เพราะฉะนั้นอุปกรณ์พกพาเหล่านี้หากใช้ควบคู่กับสื่อที่เหมาะสม และการจัดการการศึกษาที่เหมาะสมจะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกที่จะทำให้การปฏิรูปการศึกษาของเรานั้นได้ประสบความสำเร็จ แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือการจัดการทรัพยากรความรู้หรือทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในคลังของชาติที่ปลอดจากการละเมิดลิขสิทธิ์ อะไรที่เป็นของดีมีลิขสิทธิ์ก็ไปซื้อเขาเสีย แล้วก็นำมาใช้ในคลังของประเทศ แล้วก็ทุกคนก็จะได้ใช้ต่ออย่างไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งเรียกว่าซื้อแพง แต่ตัวหารเยอะทำให้ราคาถูก หากเราไม่จัดการเรื่องนี้แล้วเปลี่ยนความคิดตรงนี้อย่างจริงจังก็จะเกิดสภาพเหมือน ๑๗ ปีที่ผ่านมาก็คือว่า ท่านใช้เงินงบประมาณหมดเกลี้ยงเลยครับ แล้วก็ได้ของซึ่งสั่งทำมาโดยคุณภาพไม่ดีนัก ถ้าไปเปิดดูสิ่งที่บริษัทต่าง ๆ เขาทำแล้วมาส่งมอบ ซึ่งผมดำเนินการโครงการที่เรียกว่าสื่อการเรียนการสอน อยู่นี่ก็พบว่า ชิ้นส่วนรูปภาพ ไดอะแกรม (Diagram) หลายอัน ละเมิดลิขสิทธิ์ของคนอื่นนะครับ แต่เราเสียเงินจ้างไปเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นหากว่าได้ควบคุมเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์ได้เป็นอย่างดีก็จะเป็นประโยชน์

เรื่องที่ ๓ เรื่องตำราที่เป็นหนังสือ ในปัจจุบันประเทศไทยใช้สมุดทำการบ้านแล้วเรียกว่า ตำรา เพราะว่าตำราที่แท้จริงนั้นควรจะเป็นหนังสือซึ่งพิมพ์แข็งแรงหน่อย แล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีที่เขียน ที่คิดเลขอะไรอยู่ในนั้นมากนัก และสามารถใช้ได้สัก ๑๐ ปีแล้วถึงจะทิ้ง แต่ในวันนี้สิ่งที่เราเรียกว่าตำรานั้นก็คือหนังสือปกอ่อนซึ่งเต็มไปด้วยช่องว่างสำหรับให้เด็ก

เขียนอะไรเข้าไป แล้วก็เมื่อเรียนจบปีนั้นแล้วก็ต้องโยนทิ้งเป็นขยะ แล้วก็รุ่นพี่ก็ต้องซื้อใหม่ แล้วการซื้อนั้นก็มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องการส่งมอบ แล้วก็เรื่องการผลิตหนังสือ เพราะฉะนั้นอาจจะต้องพิจารณาให้ดีว่าเรากำลังใช้คอนเซปต์ (Concept) ของการพิมพ์ตำราผิดวิธีหรือเปล่า น่าจะกลับมาสู่ภาพเดิมของตำรา ก็คือสิ่งซึ่งอยู่ได้อีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี หรือแม้กระทั่ง ๑๐๐ ปีนะครับ

เรื่องที่ ๔ เมื่อสักครู่ผมพูดไปบ้างแล้วนะครับ เมื่อดำเนินการเผยแพร่สื่อเป็นอิเล็กทรอนิกส์ นั่นหมายความว่าคนทั่วโลกมองเห็น รวมทั้งเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เป็นต้นฉบับรูปภาพ หรืออะไรด้วยนั้น เราคงจะต้องมีกระบวนการที่จะดูแลว่าสื่อที่จะมาใช้ในระบบการศึกษาของประเทศควรจะต้องมีการกำกับดูแลให้มีการผลิตโดยที่ปลอดจากการละเมิดลิขสิทธิ์ แต่สิทธินั้นจะกลายเป็นของผู้ประดิษฐ์แล้วก็เป็นของประเทศต่อไป จึงเป็นที่มานะครับว่า ผมใคร่ขอให้คณะทำงานกรุณาลองพิจารณาในเนื้อกฎหมาย ในหมวด ๑๑ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในประเด็นย่อย ๆ ดังนี้นะครับ

มาตรา ๗๕ ก็อยากให้พิจารณาถึงค่าใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) ที่จะต้องทำให้ทั่วถึง ความเร็วสูง แล้วก็ราคาถูก มากกว่าที่จะพูดถึงเรื่องคลื่นความถี่

มาตรา ๗๖ ควรจะเพิ่มเติมในประเด็นที่ให้มีการส่งเสริมในการทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อดิจิทัล (Digital) กันให้มาก และควรเน้นการพัฒนา ไม่ใช่แค่สื่อสำเร็จรูป แต่เป็นชิ้นส่วนที่ครูสามารถนำไปใช้ประกอบการสอนของตัวเองได้โดยไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ ชิ้นส่วนที่ผมพูดถึงนั้นอาจจะหมายถึงภาพถ่ายที่แยกเป็นทีละภาพพร้อมกับคำอธิบายว่านี่คือภาพอะไร มันไปใช้ในการเรียนการสอนชั้นไหน หรือภาพวาดทางวิทยาศาสตร์ ภาพวาดทางชีววิทยา หรือดรออิง (Drawing) แผนผังที่อธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนและทำให้เกิดความเข้าใจง่าย แต่ทั้งนี้เมื่อพูดถึงลิขสิทธิ์ และพูดถึงการเป็นผู้ประดิษฐ์สื่อนั้น ก็จะต้องผูกโยงกับแรงจูงใจที่จะมอบให้กับครูผู้ผลิตชิ้นส่วนการสอนที่มอบให้คนอื่น ๆ ได้สามารถร่วมใช้ได้ด้วย แล้วถ้าหากเป็นดิจิทัล (Digital) นั้น จริง ๆ แล้วสามารถนับความดีความชอบของครูที่ผู้ผลิตเป็นผู้ผลิตชิ้นงานได้จากจำนวนก๊อปปี้ (Copy) ที่มีคนเอานำไปใช้งาน

มาตรา ๗๕ ก็อยากเรียนเสนอนะครับ เพื่อให้พิจารณาว่า ข้อความที่พูดว่า การวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ก็อยากจะขอเพิ่มเติมว่า การพัฒนาเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล (Digital) เพื่อการศึกษา โดยเน้นให้ความสำคัญของสื่อดิจิทัล (Digital) เพิ่มเข้าไปด้วย

อันสุดท้ายหลังสุดนะครับ มาตรา ๘๑ ซึ่งมีการพูดถึงการตั้งหน่วยงานกลางที่จะคอยวางแผน แล้วก็จัดการเรื่องเทคโนโลยีเพื่อการศึกษานั้น เท่าที่ผมทราบก็คือตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ เป็นต้นมายังไม่ได้ตั้งหน่วยงานนี้เลยนะครับ ผ่านมา ๑๗ ปี ถ้าหากข้อความนี้เป็นอย่างเดิมแล้วเกิดอีก ๑๗ ปี ไม่ได้ตั้ง ไม่ทราบว่าวิธีดำเนินการเราจะเอนฟอร์ซ (Enforce) หรือว่าทำให้มีการจัดการเรื่องพวกนี้เกิดขึ้นมาได้อย่างไร ก็ขอฝากเป็นประเด็นสำหรับพิจารณา ขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปขอเชิญท่าน พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์ นะครับ รองเจ้ากรมพระธรรมนูญ สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ขอเชิญครับ

พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศครับ กระผม พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์ นะครับ ขออนุญาตอภิปรายว่าเห็นด้วยและสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนออันนี้อย่างเต็มที่นะครับ แต่มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังนี้นะครับ

เรื่องแรกก็คือในเรื่องรูปแบบของการยกร่างกฎหมายนะครับ คือผมได้ดูนะครับในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีเท่าที่สำรวจเจอ ๑๓ มาตรา ที่ใช้คำว่ารัฐต้องปฏิบัติ รัฐพึงรัฐพิจารณานะครับ เท่าที่ตรวจสอบเจอ ๑๓ มาตรา ทีนี้เท่าที่ศึกษาตรวจสอบในรูปแบบการร่างกฎหมายนะครับ รัฐพึง รัฐต้อง จะไปอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การปกครองประเทศ อันนี้เป็นหลัก ส่วนรายละเอียดก็จะมาอยู่ในพระราชบัญญัติ กล่าวคือถ้าเป็นแนวนโยบายของรัฐในอดีตซึ่งปัจจุบันมีการพัฒนาเป็นหน้าที่ของรัฐ บังคับให้ต้องกระทำ ถ้าไม่กระทำก็มีความรับผิดจะต้องโดนร้องโดนสอบสวนนะครับ ในทางวิชาการหน้าที่ของรัฐหรือแนวนโยบายของรัฐ ก็ต้องไปกำหนดอยู่ในธรรมนูญการปกครองของประเทศ ซึ่งมีสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว แต่ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทั้ง ๒ ฉบับ ก็มีบทบัญญัติคำว่า รัฐต้องปฏิบัติ อันนี้ก็เป็นข้อสังเกตว่าในเรื่องรูปแบบนะครับ เพราะว่าตามหลักแล้วไม่ทราบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากไปกำหนดว่ารัฐ ทำให้ไม่ทราบว่าหน่วยงาน

หน่วยใดเป็นเจ้าภาพที่ต้องรับผิดชอบหรือเปล่า เพราะที่ได้กราบเรียนไปแล้วว่า เป็นนโยบายหลักการทั่ว ๆ ไป ก็จะอยู่ในรัฐธรรมนูญ ส่วนรายละเอียดก็จะต้องมาอยู่ในกฎหมายลำดับรอง ก็คือ พระราชบัญญัติ ซึ่งเท่าที่ศึกษามาพระราชบัญญัติเขาจะพูดกำหนดชัดเจนนะครับว่าให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานใดของรัฐ กระทรวง ทบวง กรม หรือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการใดในการที่จะต้องดำเนินการ อันนี้ก็ขออนุญาตเสนอแนะว่า ถ้าจะเป็นไปได้อาจจะสอบถามความคิดเห็นจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ในการที่ว่ามาใช้ว่ารัฐต้องปฏิบัติ จะมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือมีข้อคิดเห็นประการใดนะครับ

เรื่องที่ ๒ นะครับ ก็คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับก็มีพูดถึงการปฏิรูปการศึกษา แล้วในร่างรัฐธรรมนูญที่จะมีผลใช้บังคับในอนาคตซึ่งไม่ทราบจะเป็นฉบับที่ไหนก็คงจะมีการพูดถึงการปฏิรูปการศึกษาไว้ด้วย ผมขออนุญาตเสนอว่า สมควรจะมีหมายเหตุไหมครับว่า ในรายงานนำเสนอของคณะกรรมาธิการคณะนี้นะครับ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอาจจะมีการปรับแก้ในบางส่วนของร่างพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่จะมีผลใช้บังคับต่อไป ก็ใส่เป็นหมายเหตุไว้นะครับ กระผมก็มีเพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปเป็นท่านสุดท้ายนะครับ ศาตราจารย์ดอกเตอร์อิศรา ศานติศาสน์ ศาสตราจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอเชิญครับ

ศาตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์ : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม อิศรา ศานติศาสน์ สมาชิก สปท. หมายเลข ๑๙๑ โดยทั่วไปแล้วผมในฐานะที่เป็นครูอาจารย์สอนหนังสืออยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วก็เป็นพ่อของลูก ๓ คนนะครับ ก็ต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมาธิการชุดนี้นะครับ ที่ท่านได้กรุณาปรับปรุงหลาย ๆ อย่าง ซึ่งเป็นเรื่องที่อึดอัดใจ ทั้งในฐานะของครูแล้วก็พ่อนะครับ อย่างไรก็ตามผมมีประเด็นสักจำนวนหนึ่งที่อยากจะขอความเห็นจากท่านให้ข้อคิดเห็นว่าท่านจะกรุณาปรับปรุงได้ไหมครับ ความเห็นบางข้อนั้นมาจากประสบการณ์ที่เคยใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศออสเตรเลียแล้วก็ประเทศญี่ปุ่นครับ ลูก ๆ เรียนหนังสืออยู่ที่นั่นอยู่หลายปี

ประเด็นแรกเลยคือในมาตรา ๒๗ (๑) ถึง (๒) เท่าที่ผมดู ท่านให้การพัฒนาเรื่องคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ไปไว้ที่ประถมศึกษา ซึ่งมีประเด็นที่ก่อนหน้านี้มีท่านผู้อภิปรายบางท่านก็ได้พูดแล้วว่า ช่วงวัยที่พัฒนาการของเด็กเร็วมาก คือในช่วงประมาณสัก ๖-๗-๘ ปีแรก ซึ่งตอนนั้นเด็กยังไม่เข้าประถมศึกษา ตั้งแต่ช่วงอนุบาลอะไรไปนะครับ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ถ้าผมไปดูแม้ในมาตรา ๓๕ เกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษา ก็ไม่ได้ระบุในหลาย ๆ เรื่องซึ่งเป็นประเด็นซึ่งเป็นปัญหาของประเทศไทยนะครับ ผมเข้าใจว่าท่านเจตนาที่จะให้คุณสมบัติหลายประเด็น ซึ่งหลายเรื่องเป็นปัญหาประเทศไทยอยู่ในคำว่า คุณสมบัติที่พึงประสงค์ แต่อยากจะขอความเห็นว่า จะเป็นได้ไหมที่เราจะเขียนบางคุณสมบัติที่พึงประสงค์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นครับ เช่น การประหยัด การมีวินัย การซื่อสัตย์ การมีจริยธรรม คือถ้าเราไม่เขียนมันซ่อนในนั้น เวลาเขาสอน เขาก็จะไม่ตระหนักว่าเราให้ความสำคัญกับมันนะครับ

ประเด็นที่ ๒ อยู่ในมาตรา ๒๗ เหมือนกันคือ (๔) ท่านได้พูดถึงเรื่องการส่งเสริมผู้ประกอบการ การเป็นผู้ประกอบการ แต่ท่านให้อยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาเท่านั้น วันนี้ผมสอนหนังสือกับเด็ก ๆ จะไม่เหมือนอดีตเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว เวลาถามลูกศิษย์สัก ๑๐ คน ว่าจบไปแล้วจะทำอะไร ก่อนหน้านั้นเวลาจบไปแล้วเขาบอกว่าจะไปสมัครงานที่บริษัทการเงินบ้าง เป็นข้าราชการบ้าง วันนี้เด็ก ๆ เวลาถามนะครับ ๑๐ คน ๖-๗ คน จะบอกว่าจะเป็นผู้ประกอบการ สร้างธุรกิจเอง มีสัก ๓ คน ที่บอกว่าจะไปสมัครงานหาเงินเดือน

และอีก ๑ คนยังไม่รู้อะไร แสดงให้เห็นว่าความต้องการของผู้ประกอบการของเด็กมันไม่ได้จำกัดอยู่แค่ระดับต่ำกว่าปริญญา ผมอยากจะปรึกษาว่าในมาตรานี้คำว่า การส่งเสริม เรื่องผู้ประกอบการ มันไม่จำเป็นต้องอยู่ที่ต่ำกว่าปริญญาได้ไหม เอาให้มาอยู่เป็นวรรคสุดท้ายเลยครอบคลุมในทุกระดับ ซึ่งคงจะดีถ้าเราได้ผู้ประกอบการที่จบปริญญาตรี จบปริญญาโท ไม่จำเป็นต้องจบแค่ต่ำกว่าปริญญานะครับ

อีกประเด็นหนึ่ง ในมาตรา ๒๗ เหมือนกัน ในฐานะของครูบาอาจารย์สิ่งหนึ่งถึงหนักใจมากคือการสอนเด็กในระดับบัณฑิตศึกษาให้รู้จักวิเคราะห์และสังเคราะห์ในยกร่างของท่าน ท่านไม่ได้พูดถึงประเด็นนี้ ท่านเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ แล้วผมก็จะพบว่าลูกศิษย์จำนวนไม่น้อยมีความรู้แบบเป็นแท่ง ๆ ก็คือเป็นสี่เหลี่ยม ขยับทางไหนไม่ได้เลย เพราะว่าวิเคราะห์สังเคราะห์ไม่เป็น ถ้าเป็นไปได้ท่านจะปลดล็อกการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เติมคำนี้ลงไปครับจะช่วยได้เยอะมากเลยนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมจะขอบคุณท่าน ในฐานะที่ผมเข้าใจว่ามีครูบาอาจารย์หลายคนก็จะสนับสนุนผมนะครับ ก็คือจะขอบคุณท่านในหมวด ๘ ก็ขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาปรับในเรื่องของการประเมินมาตรฐานการศึกษาต่าง ๆ ก็ขอบคุณไว้มาก ๆ เลยนะครับ ทำให้เราสบายใจขึ้นเยอะนะครับ

ในหัวข้อสุดท้ายเรื่องคำจำกัดความในหน้า ๑๖ ซึ่งเมื่อสักครู่มีสมาชิกท่านหนึ่งได้พูดไปแล้ว แต่ว่าคนละประเด็นกับผม คือเรื่องของคำว่า ครู ซึ่งท่านได้ให้นิยามคำว่า ครู ไว้ว่าหมายถึงคนที่ทำหน้าที่ทางด้านการเรียนการสอน ซึ่งเท่าที่ดูจะคลุมทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญาขึ้นไป แต่พอท่านมาพูดถึงคณาจารย์ ท่านบอกว่าคนที่ทำการสอน การวิจัยและเน้นที่ระดับปริญญา ตรงนี้จะเรียนถามว่าท่านมีเจตนาเช่นนั้นจริง ๆ ไหม ถ้าเจตนาเช่นนั้นจริง ๆ ก็แปลว่าในมหาวิทยาลัยจะมีคนอยู่ ๒ กลุ่มนะครับ คนหนึ่งเป็นครู คนหนึ่งเป็นคณาจารย์ ครูคือสอนอย่างเดียว ถ้าคณาจารย์สอนและวิจัย หรือว่าท่านหมายความว่า ครูหมายถึงสอนต่ำกว่าปริญญา ผมคิดว่าถ้าท่านตัดสินใจให้ถูกว่าจะเอาคำจำกัดความไหนและแก้ตรงนี้ก็จะชัดเจนมากขึ้น ก็คงมีเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณมากครับในฐานะของครูบาอาจารย์แล้วก็ผู้ปกครองนักเรียนนะครับ ที่ท่านได้ทำสิ่งที่เป็นประโยชน์กับพวกเราครับ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ผมเห็นว่าได้อภิปรายพอสมควรนะครับ ๑๓ ท่าน ขอปิดการอภิปรายนะครับ ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการและกรรมาธิการได้ตอบข้อซักถามของสมาชิกครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ จะขออนุญาตให้ท่านประธานอนุกรรมาธิการได้ชี้แจงสักนิดหน่อยครับ ขออนุญาตครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : เชิญคุณครูพอพลครับ

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพทุกท่านครับ ผมต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้กรุณาอภิปรายนะครับ จะเห็นได้ว่าของเดิมนั้นเรามีอยู่ทั้งหมด ๙ หมวด ของใหม่เรามี ๑๑ หมวด แล้วก็ของเก่าของเดิมมี ๗๘ มาตรา ของใหม่มีอยู่ ๘๓ มาตรา ตามที่ผมกล่าวไปแล้วนะครับว่าเรามีเพิ่มอยู่ ๒ หมวด คือหมวดพิทักษ์คุณธรรมและหน้าที่และความรับผิดชอบ ตรงนี้เป็นเรื่องใหม่นะครับ ซึ่งท่านผู้อภิปรายได้อภิปรายไปหลายท่านแล้วว่าในหมวดนี้มีประโยชน์ที่จะทำให้เกิดเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในหมวด ๖ ระบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ก็คือสิ่งที่จะเป็นตัวแม่ กฎหมายแม่ในการกำหนดรายละเอียด ท่านครับจริง ๆ แล้วกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปี ๒๕๔๒ และมีการแก้ไขอยู่ ๒ ครั้งนั้นยังถือว่าเป็นกฎหมายที่ดีอยู่นะครับ แล้วก็จริง ๆ แล้วมีอยู่หลายมาตราที่เรายังไปไม่ถึง ไม่ว่าจะเป็นมาตราว่าด้วยการศึกษาตลอดชีวิต การใช้ เพื่อการสื่อสาร ตามที่ท่านอาจารย์ทวีศักดิ์ได้กรุณาอภิปรายไปแล้วก็ตาม ถึงแม้ของใหม่จะดีอย่างไรนะครับ แต่ถ้าเราไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ก็จะไม่เกิดผลเช่นกัน จริง ๆ แล้วเราใช้คู่กันกับอีก ๒ กฎหมาย คือกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ตรงนี้ซึ่งเราไม่ได้แตะ แต่ว่ามันเป็นอีก พ.ร.บ. หนึ่ง ซึ่งใช้ควบคู่กับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วก็ พ.ร.บ. ว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ๓ ฉบับนี้นะครับ เป็นกฎหมายที่เราจะพยายามใช้คู่กัน เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วเวลาอ่านกฎหมายในการบริหารราชการในการทำงานของกระทรวงศึกษาธิการนั้นต้องดูกฎหมายอยู่หลายฉบับ สิ่งที่ท่านสมาชิกทุกท่าน

ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นนั้นเดี๋ยวท่านประธานวิวัฒน์จะเป็นผู้สรุปอีกครั้งหนึ่ง ผมขอน้อมรับพร้อมทั้งคณะทำงานของท่านอาจารย์สมเดชก็ดี และท่านรัฐมนตรีสิริกรนะครับ ต้องขอขอบคุณและให้เครดิตแก่คณะทำงานเป็นอย่างยิ่งที่ได้กรุณาศึกษาเรื่องนี้มาอย่างดี แล้วก็ท่านสมาชิกได้กรุณาให้ข้อคิด

ท่านสมาชิกครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตมีเรื่องอยู่นิดหนึ่งเมื่อเช้านี้มีการพาดพิงที่ผมต้องขออภัยเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเช้านี้ผมพูดถึงเรื่องจะต้องปรับการเรียนการสอน แล้วผมก็ได้ยกตัวอย่างที่จะย้ายครูอีกโรงเรียนหนึ่งไปสู่อีกโรงเรียนหนึ่ง เผอิญไปเอ่ยชื่อ จริง ๆ แล้วผมต้องการจะเน้นให้เห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนต่างหากนะครับ ตำราก็เหมือนเดิม เนื้อหาเหมือนเดิม ศักยภาพนักเรียนกับวิธีการเรียนการสอนของครู ผมก็เลยไปเอ่ยชื่อ ซึ่งผมต้องขออนุญาตท่านประธานว่าให้เจ้าหน้าที่ลบชื่อโรงเรียนออก ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาก็ดี โรงเรียนบางกะปิก็ดี ผมกราบขออภัย ผมไม่ได้มีเจตนาที่จะไปพูดถึง พาดพิงถึงในทางที่ไม่ดี ผมต้องกราบขออภัยด้วยถ้าเกิดล่วงเกินไปนะครับ ขอบคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการ ท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่เคารพ ก็ขออนุญาตกราบขออภัยด้วยอีกชั้นหนึ่ง เนื่องจากคณะอนุกรรมาธิการชุดนี้ขยันมาก รับทำงานเยอะ แล้วก็ได้รับความกรุณาจากคณะทำงานอีกหลายคณะก็อาจจะเหน็ดเหนื่อยกัน ก็กราบขออภัยนะครับ นอกจากคณะทำงานและคณะอนุกรรมาธิการที่เหน็ดเหนื่อยกันมา พยายามกันมาอย่างหนักในเวลา แท้จริงแล้วเรามีเวลาทำงานจริง ๆ กว่าจะฟอร์มทีม (Form Team) กว่าจะเชิญคนมาได้ก็มีเวลาทำงานจริง ๆ ประมาณ ๓ เดือนเท่านั้นเอง งานชิ้นนี้ยังได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก สปช. นะครับ สปช. ทั้งคณะ รวมทั้งคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงซึ่งตั้งมาตั้งแต่ยุคท่านรัฐมนตรีท่านเดิมท่านอาจารย์สิริกรท่านก็ร่วมมาตลอดก็ยังมีผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายหลายท่านได้ช่วยกันมาทั้งกรรมาธิการในส่วนของกระทรวงและกรรมาธิการในส่วนของ สปช. ก็เป็นผลงานที่จะทำให้เราได้ใช้เวลาไม่นานนักมาต่อยอดมาจนถึงขณะนี้ แล้วผมจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ครับว่าหลังจากที่ท่านได้กรุณาอนุญาตให้โหวตให้ผ่านเรื่องนี้ไปทำงานต่อก็คงต้องขอความกรุณาท่านต่ออาจจะต้องออกแรงอีกเยอะทีเดียวครับ เพราะว่าเราไม่ใช่สภานิติบัญญัติที่จะไปออกกฎหมายเองได้อย่างไรก็ตามเราคงต้องประสานงานกับวิป (Whip) ทั้ง ๓ ฝ่าย แล้วถ้าผ่านวิป (Whip) ทั้ง ๓ ฝ่ายอีก เรื่องไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี มอบหมายหรือสั่งการลงไปแล้ว ส่งเรื่องไปที่ สนช. เราคงต้องทำงานหนักกันต่อที่จะไปทำความเข้าใจและอธิบายแล้วก็ทำความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ก็ขอความกรุณาสำหรับในวันนี้ถ้าท่านได้กรุณาอนุญาตให้เราไปขับเคลื่อนงานนี้ให้เป็นจริงต่อก็ขอความกรุณาท่านได้โหวตผ่าน และหลังจากนั้นผมคิดว่าจากกฎหมาย สมมุติว่าผ่านจริง ๆ จะแปรไปสู่การปฏิบัติจนถึงขั้นเกิดผลนั้นก็คงต้องใช้เวลา แล้วก็ต้องใช้ความร่วมมือ ต้องใช้พลังความสามัคคีอย่างยิ่งกว่าจะเปลี่ยนแปลงจากเรื่องเก่า ๆ ไปสู่เรื่องใหม่ ๆ เรามีคำหลายคำทีเดียว เช่น จากคำว่า คอนเวนชันนัลเอดูเคชัน (Conventional Education) ไปเป็นอันคอนเวนชันนัล (Unconventional) เป็นเรื่องไม่ใช่ง่ายนักครับก็นอกจากขอความกรุณาท่านอนุญาตให้เราไปทำงานแล้วก็ขอกำลังใจให้กับคณะกรรมาธิการและคณะทำงานทุกท่านด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณารายงานเรื่อง การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... แล้วนะครับ ก่อนที่จะขอมติจากที่ประชุมผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตนโปรดเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : ระหว่างที่รอสมาชิกกำลังทยอยเดินทางเข้ามา ก็ขอแจ้งให้คณะกรรมการประสานงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่ผมได้นัดประชุมเวลาบ่ายสามโมงวันนี้ ก็ขอเลื่อนเวลาเล็กน้อย เมื่อปิดประชุมแล้วก็จะไปประชุมที่ห้องประชุมตามกำหนดเวลา เพราะว่ามีเรื่องพิจารณาระเบียบวาระแผนปฏิรูปที่จะเข้าสู่การพิจาณาของกรรมการประสานงานรวม ๓ ฝ่าย ก็คือวิป (Whip) ๓ ฝ่ายที่ทำเนียบรัฐบาลวันพรุ่งนี้นะครับ รวมทั้งผู้ชี้แจงของแต่ละคณะด้วย ปิดประชุมแล้วก็ค่อยไปประชุมกันที่ชั้น ๓ ห้องประชุมข้างท่านรองประธาน คนที่สอง เจ้าหน้าที่เมื่อสักครู่ผมขอให้ช่วยไปดูที่ห้อง ๓๕๐๒ เมื่อสักครู่ผมไปเป็นประธานการประชุมกรรมการบริหารเครือข่ายของ สปท. แต่ไม่สังเกตเห็นมีปุ่มเรื่องการเตือน ไม่ทราบท่านวิทยามาแล้วทางโน้นมีมาไหมครับ เพราะมี สปท. หลายท่านเป็นกรรมการ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ผมแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ประสานงานไปแล้วครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่หนึ่ง) : เพราะเห็นท่านวิทยากับท่านธวัชชัย ท่านอื่นยังไม่เห็นเลย ไม่แน่ใจว่ามาข้างหลัง มาแล้วนะครับ ได้ใช้สิทธิแสดงตนครบถ้วนหรือยังครับ มีท่านใดยังไม่ใช้สิทธิถ้าครบถ้วน สักครู่นะครับ เชิญครับ ขานชื่อก็ได้ครับ เสียบบัตรหรือยังครับท่านรองปัทมา รองเลขาธิการสภาพัฒน์ เจ้าหน้าที่เพิ่มเติมด้วยนะครับ มีท่านอื่นอีกไหมครับ คุณหมออำพล อีกท่านหนึ่งนะครับ ไม่เป็นไรครับ เพิ่มท่านปัทมา ท่านอำพล เป็น ๑๕๗ ท่านนะครับ ครบองค์ประชุมนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงาน เรื่อง การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... หรือไม่ ซึ่งหากเห็นชอบคณะกรรมาธิการจะได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกไปปรับปรุงก่อนที่จะส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ ต่อไปเป็นการตรวจสอบเสียงเห็นชอบ ไม่เห็นชอบนะครับ ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ข้อ ๖๐ นะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนนะครับ ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่มเห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่มงดออกเสียง ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิไหมครับ เห็นท่านรองประธาน คนที่สอง ขำเพราะว่าผมลืมกดปุ่มแสดงตนครับ เจ้าหน้าที่บันทึกไว้ด้วย ใช้สิทธิกันหมดแล้วนะครับ ขอทราบผลคะแนนครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๙ ท่าน เห็นด้วย ๑๕๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๐ นะครับ

ไม่ทราบกดผิดหรือเปล่าครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จบการพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ทั้ง ๒ เรื่องแล้วนะครับ ขอบคุณท่านประธานและกรรมาธิการ รวมทั้งผู้มาชี้แจงนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้ทราบว่าทาง สปท. เอฟซี (FC) ได้นัดหมายในการฝึกซ้อม ท่านโค้ช (Coach) ใหญ่ จะแถลงอะไรหน่อยไหมครับ

นายชาญวิทย์ ผลชีวิน : ขอบคุณท่านประธาน และสมาชิกที่เคารพทุกท่าน วันนี้เรามีการฝึกซ้อมที่สนามกองทัพภาคที่ ๑ ครับ เวลาประมาณ ๔ โมงครึ่งเป็นต้นไปครับ กราบเรียนเชิญทุกท่านที่ลงชื่อไว้ ที่เป็นนักฟุตบอลนะครับ ขอกราบเรียนเชิญด้วยครับ ถ้าอย่างไรเราไปแสตนบาย (Standby) เพราะว่าต้องแจกชุดให้ทุกท่านด้วยครับ ที่ลงชื่อไว้ กราบขอบพระคุณมากครับท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : มั่นใจว่ามีหมอหยูกยาเตรียมพร้อมอยู่ข้างสนามนะครับ วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้วนะครับ ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกและกรรมาธิการทุกท่านที่มาประชุม ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๑๙ นาฬิกา

บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙
วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จำนวน ๒ เรื่อง

๑. การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

มีสมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๖๑ คน

หมายเหตุ ปัจจุบันมีสมาชิกฯ ทั้งหมด จำนวน ๒๐๐ คน กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฯ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ = ๑๐๐ คน

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมาธิการฯ โดยให้คณะกรรมาธิการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๕๘	เสียง
ไม่เห็นชอบ	ไม่มี	
งดออกเสียง	๓	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

๒. การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

มีสมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๕๗ คน

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมาธิการฯ และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... โดยให้คณะกรรมาธิการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัติไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๕๗	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑	เสียง
งดออกเสียง	๑	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

(นางสายทิพย์ เชาวลิตถวิล)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒
www.parliament.go.th

เรื่อง รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง (**การตรวจสอบองค์ประชุม**)

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เวลา 11:39

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 161

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		พลโท กมล สุวภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
2		นายกฤษฎา จีนะวิจารณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
3		พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
4		นายกลินท์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
5		นายกษิดิ์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
6		นายกษิดิศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
7		นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
8		นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
9		นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
10		นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
11		นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
12		นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
13		พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
14		นายเข็มชัย ชุติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
15		พลโท คณิต แจ่มจันทรา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
16		พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
17		พลเอก คณิต อุทิตสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
18		พลอากาศเอก คธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
19		นายคำนูณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
20		พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
21		นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
22		พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
23		พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
24		นายจุมพล สุขมั่น	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
25		พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
26		นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
27		นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
28		พลเรือเอก ชนินทร์ ชุณหรัชพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
30		นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
31		นายชาลี เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
32		พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
33		นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
34		นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
35		นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
36		พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
37		พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรวุฒิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
38		พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
39		นายฐาปบุตร ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
40		พลเอก ฐิติวัจน์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
41		นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
42		พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
43		พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
44		นายณัฏฐ์ ชพานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
45		นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
46		นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
47		พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
48		นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
49		นายตระกูล วินิจนัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
50		พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
51		นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
52		พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
53		นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
54		พลอากาศเอก ทวิเดนศ อังศุสิงห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
55		นายทวีศักดิ์ กออนันตกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
56		นายธงชัย ลืออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
57		พลโท ธงชัย สาระสุข	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
58		นายธเนศพล ธนบุณยวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
59		ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
60		พลเอก ธวัช จารุกลัส	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
62		นายธวัชชัย ฟักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
63		นายธานินทร์ ผะเอม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
64		พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
65		พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
66		นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
67		นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
68		พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
69		นายบัญชา ปรมีศณาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
70		พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
71		นางเบญจวรรณ สร่างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
72		พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
73		นางประภา เหตระกูล ศรีนวลนัด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
74		นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
75		นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
76		นางปัทมา เธียรวิศิษฏ์สกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
77		นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
78		นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
79		นายปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
80		พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
81		นายพงศ์ศักติ์ เสมสันต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
82		นายพนม ศรศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
83		นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
84		คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
85		นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
86		พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
87		พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
88		พลเรือเอก พะจุณณ์ ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
89		นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
90		นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
91		พลเอก ภูดิศ ทัตติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
92		นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
94		พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
95		พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
96		พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
97		นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
98		พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
99		พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
100		นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
101		พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
102		นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
103		พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
104		พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
105		นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
106		พลโท วราห์ บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
107		นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
108		พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
109		พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
110		นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
111		นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
112		นายวัลลภ พริ้งพงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
113		พลเอก วิชิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
114		นายวิเชียร ชวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
115		นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
116		นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
117		นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
118		นายวิรัช ชินวินิจกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
119		นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
120		นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
121		นายไวกูณฑ์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
122		นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
123		นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
124		นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		พลเรือเอก สถิรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
126		นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
127		นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
128		นายสมชาย พฤฒิกัลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
129		พลโท สมชาย ลิ้นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
130		นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
131		นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
132		พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
133		นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
134		นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
135		พลตรี สิระวิตร์ นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
136		นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
137		พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
138		นายสุนชัย คำนูณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
139		นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
140		พลโท สุรเดช เฟื่องเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
141		นายสุรินทร์ จิรวิศิษฏ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
142		นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
143		พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
144		นายเสรี อติภัทธะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
145		นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
146		พลอากาศเอก อนาวิล ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
147		พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
148		นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
149		นายอภิชาต จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
150		พลเอก อภิชาต เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
151		นายอภินันท์ ชื่อธานุวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
152		พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรธนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
153		นายอรุณ จิรชวาลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
154		นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
155		ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		นายอัครินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
157		นายอับดุลฮาลิม มินซาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
158		พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
159		พันตรี อาณัณย์ วัชโรทัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
160		นายอุทัย เลาหวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
161		พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

เรื่อง รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การพัฒนาครู : กรณีการแก้ปัญหาวิกฤตผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีแนวโน้มลดต่ำลง

เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมาธิการฯ โดยให้คณะกรรมาธิการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เวลา 11:40

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม	161
เห็นด้วย	158
ไม่เห็นด้วย	0
งดออกเสียง	3
ไม่ลงคะแนนเสียง	0

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	พลโท กมล สุวภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	2	นายกฤษฎา จีนะวิจารณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	3	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	4	นายกลินท์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	5	นายกษิดิ์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	6	นายกษิดิศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
7	7	นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
8	8	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	9	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	10	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	12	นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	14	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	16	นายเข็มชัย ชุติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	17	พลโท คณิต แจ่มจันทรา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	19	พลเอก คณิต อุทิตสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	21	พลอากาศเอก คธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	22	นายคำนูณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
20	25	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	26	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	27	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	28	พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	29	นายจุมพล สุขมั่น	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

กลุ่มงานรายงานการประชุม สำนักรายงานการประชุมและชวเลข สผ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒-๓ , ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
26	32	นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
27	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	34	พลเรือเอก ชนินทร์ ชุณหรัชพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	36	พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	38	นายชาลี เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	39	พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
34	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
35	42	นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรวุฒิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	46	นายฐาปบุตร ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	47	พลเอก ฐิติวัจน์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	48	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	49	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	50	พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	51	นายณัฏฐ์ ชพานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	54	นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	56	นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	57	นายตระกูล วินิจนัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	58	พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	59	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	61	นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	62	พลอากาศเอก ทวิเดนศ อังศุสิงห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	63	นายทวีศักดิ์ กออนันตกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
56	65	นายธงชัย ลืออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	66	พลโท ธงชัย สาระสุข	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	68	นายธเนศพล ธนบุณยวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	69	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
60	70	พลเอก ธวัช จารุกลัส	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	72	นายธวัชชัย ฟักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	74	นายธานินทร์ ผะเอม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	76	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	77	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	78	นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	80	นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	81	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	83	นายบัญชา ปรมีศณาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	84	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
71	85	นางเบญจวรรณ สร่างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	87	นางประภา เหตระกูล ศรีนวลนัด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	92	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	94	นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	96	นางปัทมา เธียรวิศิษฏ์สกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	97	นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
79	99	นายปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
80	100	พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	101	นายพงศ์ศักติ์ เสมสันต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	102	นายพนม ศรศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	103	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
84	104	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	105	นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	106	พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	107	พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	108	พลเรือเอก พะจุณณ์ ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	110	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
91	113	พลเอก ภูดิศ ทัตติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	115	นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	116	นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	118	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	119	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
96	120	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	123	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	125	นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	127	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	130	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	132	พลโท วราห์ บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	133	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	134	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	135	พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	136	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	137	นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	138	นายวัลลภ พริ้งพงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	139	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	140	นายวิเชียร ชวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	143	นายวินัย ดะห์ล้น	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
117	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	145	นายวิรัช ชินวินิจกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	147	นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	149	นายไวกูณฑ์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	152	นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	153	นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	154	พลเรือเอก สถิรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	157	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	158	นายสมชาย พฤฒิกัลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	159	พลโท สมชาย ลิ้นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	160	นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	162	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	163	พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	165	นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	166	นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	167	พลตรี สิระวิทร์ นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	168	นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	169	พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	170	นายสุนชัย คำนูณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	171	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	172	พลโท สุรเดช เฟื่องเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	173	นายสุรินทร์ จิรวิศิษฏ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	175	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	176	พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	178	นายเสรี อติภัทธะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	179	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
146	180	พลอากาศเอก อนาวิล ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	181	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	182	นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	184	นายอภิชาต จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	185	พลเอก อภิชาต เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
151	186	นายอภินันท์ ซื่อธานุวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	187	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรธนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
153	189	นายอรุณ จิรชวาลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
154	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
155	191	ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
156	192	นายอัครินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	193	นายอับดุลฮาลิม มินซาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
158	195	พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
159	196	พันตรี อาณัน์ วัชโรทัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
160	199	นายอุทัย เลาหวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
161	200	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

เรื่อง

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เวลา 15:16

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 156 + 1 = 157

รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา เรื่อง การปฏิรูปกฎหมายการศึกษา และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....
(การตรวจสอบองค์ประชุม)

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		นายกฤษฎา จีนะวิจารณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
2		พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
3		นายกษิดิ์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
4		นายกษิดิศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
5		นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
6		นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
7		นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
8		นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
9		นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
10		นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
11		นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
12		พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
13		นายเข็มชัย ชุติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
14		พลโท คณิต แจ่มจันทรา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
15		พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
16		พลเอก คณิต อุทิตสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
17		พลอากาศเอก คธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
18		นายคำนูณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
19		พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
20		นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
21		พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
22		พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
23		นายจุมพล สุขมั่น	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
24		พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
25		นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
26		นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
27		พลเรือเอก ชนินทร์ ชุณหรัชพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
28		นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		นายชาลี เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
30		พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
31		นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
32		นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
33		นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
34		พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
35		พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรวุฒิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
36		พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
37		นายฐาปบุตร ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
38		พลเอก ฐิติวัจน์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
39		นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
40		นายณัฏฐ์ ชพานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
41		นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
42		ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
43		นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
44		พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
45		นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
46		นายตระกูล วินิจนัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
47		พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
48		นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
49		พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
50		นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
51		พลอากาศเอก ทวิเดนศ อังศุสิงห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
52		นายทวีศักดิ์ กออนันตกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
53		นายธงชัย ลืออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
54		นายธเนศพล ธนบุณยวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
55		ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
56		พลเอก ธวัช จารุกลัส	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
57		นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
58		นายธวัชชัย ฟักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
59		พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
60		นายธานินทร์ ผะเอม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
62		พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
63		นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
64		นายนิกร จำนง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
65		นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
66		พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
67		นายบัญชา ปรมีศณาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
68		พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
69		นางเบญจวรรณ สร่างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
70		พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
71		นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
72		นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
73		นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
74		นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
75		พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
76		นายพงศ์ศักติ์ เสมสันต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
77		นายพนม ศรศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
78		คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
79		นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
80		พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
81		พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
82		พลเรือเอก พะจุณณ์ ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
83		นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
84		นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
85		พลเอก ภูดิศ ทัตติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
86		พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
87		นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
88		นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
89		พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
90		พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
91		พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
92		นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
94		พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
95		นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
96		พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
97		นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
98		พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
99		นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
100		พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
101		นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
102		พลโท วราห์ บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
103		นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
104		พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
105		พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
106		นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
107		นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
108		นายวัลลภ พริ้งพงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
109		พลเอก วิชิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
110		นายวิเชียร ชวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
111		นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
112		นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
113		นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
114		นายวิรัช ชินวินิจกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
115		นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
116		นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
117		นายไวกูณฑ์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
118		นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
119		นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
120		นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
121		พลเรือเอก สถิรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
122		นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
123		นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
124		นายสมชาย พฤฒิกัลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		พลโท สมชาย ลิ้นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
126		นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
127		นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
128		นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
129		พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
130		พลตรี สิระวิตร์ นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
131		นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
132		พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
133		นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
134		พลโท สุรเดช เฟื่องเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
135		นายสุรินทร์ จิรวิศิษฏ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
136		พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
137		นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
138		นายเสรี อติภัทธะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
139		นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
140		พลอากาศเอก อนาวิล ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
141		พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
142		นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
143		นายอภิชาต จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
144		พลเอก อภิชาต เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
145		พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรธนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
146		นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
147		นายอรุณ จิรชวาลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
148		ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
149		นายอัครินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
150		นายอับดุลฮาลิม มินซาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
151		พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
152		พันตรี อาณัษย์ วัชโรทัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
153		พลตำรวจโท อำนวย นิ่มมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
154		นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
155		นายอุทัย เลาหวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

หมายเหตุ

มีสมาชิกฯ ขอใช้สิทธิแสดงตนเพิ่มเติมด้วยวาจา คือ

157		นางปัทมา เธียรวิศิษฏ์สกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

นายอำพล จินดาวัฒนะ ขอใช้สิทธิแสดงตนเพิ่มเติมด้วยวาจา แต่ปรากฏชื่อแสดงตนในใบประมวลผลการลงคะแนนแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

เรื่อง รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การปฏิรูปกฎหมายการศึกษาและร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... **เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมาธิการฯ และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... โดยให้คณะกรรมาธิการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัติไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป**

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เวลา 15:17

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม	159
เห็นด้วย	157
ไม่เห็นด้วย	1
งดออกเสียง	1
ไม่ลงคะแนนเสียง	0

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	2	นายกฤษฎา จีนะวิจารณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	3	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	5	นายกษิดิ์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	6	นายกษิดิศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	7	นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	8	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
7	9	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
8	10	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	11	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	12	นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	14	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	16	นายเข็มชัย ชุติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	17	พลโท คณิต แจ่มจันทรา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	19	พลเอก คณิต อุทิตสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	21	พลอากาศเอก คธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	22	นายคำนูณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	25	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
20	26	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	27	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	28	พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	29	นายจุมพล สุขมั่น	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

กลุ่มงานรายงานการประชุม สำนักรายงานการประชุมและชวเลข สผ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒-๓ , ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	32	นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
26	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
27	34	พลเรือเอก ชนินทร์ ชุณหรัชพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	38	นายชาลี เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	39	พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	42	นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
34	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
35	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรวุฒิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	46	นายฐาปบุตร ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	47	พลเอก ฐิติวัจน์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	48	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	51	นายณัฏฐ์ ชพานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	53	ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	54	นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	56	นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	57	นายตระกูล วินิจนัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	58	พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	59	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	61	นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	62	พลอากาศเอก ทวิเดนศ อังศุสิงห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	63	นายทวีศักดิ์ กออนันตกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	65	นายธงชัย ลืออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	68	นายธเนศพล ธนบุณยวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	69	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
56	70	พลเอก ธวัช จารุกลัส	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	72	นายธวัชชัย ฟักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	73	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
60	74	นายธานินทร์ ผะเอม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	76	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	77	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	78	นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	79	นายนิกร จำนง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	80	นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	81	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	83	นายบัญชา ปรมีศณาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	84	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	85	นางเบญจวรรณ สร่างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
71	92	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	94	นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	96	นางปัทมา เธียรวิศิษฏ์สกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	97	นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	100	พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	101	นายพงศ์ศักติ์ฐ์ เสมสันต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	102	นายพนม ศรศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
79	104	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
80	105	นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	106	พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	107	พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	108	พลเรือเอก พะจุณณ์ ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
84	110	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	113	พลเอก ภูดิศ ทัตติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	114	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	115	นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	116	นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	118	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
91	119	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	120	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	123	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
96	125	นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	127	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	129	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	130	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	132	พลโท วราห์ บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	133	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	134	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	135	พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	136	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	137	นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	138	นายวัลลภ พริ้งพงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	139	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	140	นายวิเชียร ชวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	143	นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	145	นายวิรัช ชินวินิจกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
117	147	นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	149	นายไวกูณฑ์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	152	นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	153	นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	154	พลเรือเอก สถิรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	157	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	158	นายสมชาย พฤฒิกัลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	159	พลโท สมชาย ลิ้นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	160	นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	161	นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	162	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	163	พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	166	นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	167	พลตรี สิระวิตร์ นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	168	นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	169	พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	171	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	172	พลโท สุรเดช เฟื่องเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	173	นายสุรินทร์ จิรวิศิษฏ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	176	พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	177	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	178	นายเสรี อติภัทธะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	179	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	180	พลอากาศเอก อนาวิล ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	181	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	182	นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	184	นายอภิชาต จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
146	185	พลเอก อภิชาต เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	187	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรธนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	188	นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	189	นายอรุณ จิรชวาลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
151	191	ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	192	นายอัครินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
153	193	นายอับดุลฮาลิม มินซาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
154	195	พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
155	196	พันตรี อาณัณย์ วัชโรทัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
156	197	พลตำรวจโท อำนวย นิ่มมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	198	นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
158	199	นายอุทัย เลาหวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
159	200	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

การประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙
วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางบุษกร อัมพรประภา	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
	นางวัชรีวรรณ ฝ่ายทอง	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๕
นางชัญญาภัค ทองมา	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางวัฒนี อุดมภักดี	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวนภัสสร มีคุณ	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จดรายงานการประชุม

นางสาวนภา วีรยุทธ์โกศล	นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์
นางณัฐชนก บุญชุบ	นางสาวชญาภา ภู่ระหงษ์
นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช	นางสาวสาริศา สิงหเมธา
นางสาวภัชภิชา ธีรนนท์	นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ
นางศิริลักษณ์ ภูติพงศ์โสภณ	นางสาวชมนภัส อนุอัน
นางจิตตานันท์ ทองคำ	นางสาวบุศกร บุรกรณ์
นางสาวรัตนา ชินไธสง	นางสาวนิตยา พนารินทร์

ผู้ควบคุมการบันทึกภาพและเสียง

นางสาวปัทมา แซ่ซึง

กลุ่มงานชวเลข ๕
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก
รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙
วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
โดยคณะอนุกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ในคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
ก.พ.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	
กทม.	กรุงเทพมหานคร	
ครม.	คณะรัฐมนตรี	
คศ.	ข้าราชครูและบุคลากรทางการศึกษา - ครู คศ.๑ (เทียบเท่าอาจารย์ ๑ ระดับ ๕) - ครู คศ.๒ เป็นวิทยฐานะครูชำนาญการ แต่งตั้งจาก ครู คศ.๑ (เทียบเท่าตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ เดิม) - ครู คศ.๓ เป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ แต่งตั้งจากครู คศ.๒ ที่มีผลงานวิชาการผ่านเกณฑ์ (เทียบเท่าตำแหน่งอาจารย์ ๓ ระดับ ๘ เดิม) - ครู คศ.๔ เป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ แต่งตั้งจาก ครู คศ.๒ หรือ คศ.๓ ที่มีผลงานวิชาการผ่านเกณฑ์ (เทียบเท่าตำแหน่งอาจารย์ ๓ ระดับ ๙ เดิม) - ครู คศ.๕ เป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญพิเศษ แต่งตั้งจาก ครู คศ. ๔ ที่มีผลงานวิชาการผ่านเกณฑ์ (เทียบเท่าระดับ ๑๐ ซึ่งในอดีตไม่เคยมีมาก่อน โดยได้รับการขยายระดับให้สูงขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗)	สรุปจาก Web site : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
คสช.	คณะรักษาความสงบแห่งชาติ	
ป.ป.ช.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	
ปปท.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	
ผอ.	ผู้อำนวยการ	
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ	
ส.ส.	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	
สทศ.	สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	
สนช.	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
สปช.	สภาปฏิรูปแห่งชาติ	
สปท.	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
สพฐ.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
สมศ.	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	
สวทช.	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	
สสวท.	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล	
A-NET	แบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test : A-NET) เป็นการวัดความรู้และความคิดวิเคราะห์ ซึ่งจะเป็นการวัดความรู้เชิงสังเคราะห์ โดยเน้นทักษะการคิดมากกว่า O-NET	สรุปจาก Web site : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.)
B-NET	การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (Buddhism National Educational Test : B-NET) หมายถึง การทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนตามหลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในวิชาภาษาบาลี ธรรมะ พุทธประวัติ และวิชาวินัย	สรุปจาก Web site : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.)
GAT	การทดสอบวิชาความถนัดทั่วไป (General Aptitude Test : GAT) คือ การวัดศักยภาพในการเรียนในมหาวิทยาลัยให้ประสบความสำเร็จ	สรุปจาก Web site : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.)
IDP	แผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคล (Individual Development Plan: IDP)	
IQ	ความฉลาดทางสติปัญญา (Intelligence Quotient : IQ)	
IT	เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT)	
KPI	ดัชนีชี้วัดผลงานหรือความสำเร็จของงาน (Key Performance Indicator : KPI)	
MBA	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Master of Business Administration : MBA)	
NGOs	องค์กรพัฒนาเอกชน (อพช.) (Non-Governmental Organizations : NGOs)	

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
O-NET	การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยจัดสอบให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ มัธยมศึกษาปีที่ ๖ และนักเรียนเทียบเท่า โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	Web site : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
PAT	การทดสอบวิชาความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ (Professional and Academic Aptitude Test : PAT) คือ การวัดความรู้ที่เป็นพื้นฐาน กับศักยภาพที่จะเรียนในวิชาชีพนั้น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ	สรุปจาก Web site : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.)
PISA	(Programme for International Student Assessment : PISA) คือ การประเมินผลนักเรียนระดับนานาชาติใน ๓ ด้าน คือ ทักษะการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการโดยประเทศสมาชิกองค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาเศรษฐกิจ OECD (Organization for Economic Co-operation and Development) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุ ๑๕ ปี จากประเทศสมาชิก ๖๕ ประเทศ	Web site : กระทรวงศึกษาธิการ
PMQA	การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA)	http://www.opdc.go.th
R&D	การวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D)	
SBL	Situation-Based Learning : SBL เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนจากสถานการณ์จริง ๆ และนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์และเรียนรู้ร่วมกันเพื่อแก้ปัญหานั้น ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้และองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติรวมทั้งแก้ปัญหาได้จริง	ข้อมูลจากคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
SDGs	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	
STEM	สะเต็มศึกษา (Science Technology Engineering and Mathematics : STEM) คือ แนวทางการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี กระบวนการทางวิศวกรรม และคณิตศาสตร์ ไปใช้ในการเชื่อมโยงและแก้ปัญหาในชีวิตจริง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการหรือผลผลิตใหม่ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑	Web site : สะเต็มศึกษาประเทศไทย http://www.stemedthailand.org
TDRI	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute : TDRI)	http://tdri.or.th/

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้ตรวจแล้ว เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ และสภาได้มีมติรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓๔

ร้อยเอก

(ทินพันธุ์ นาคะตะ)
ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม